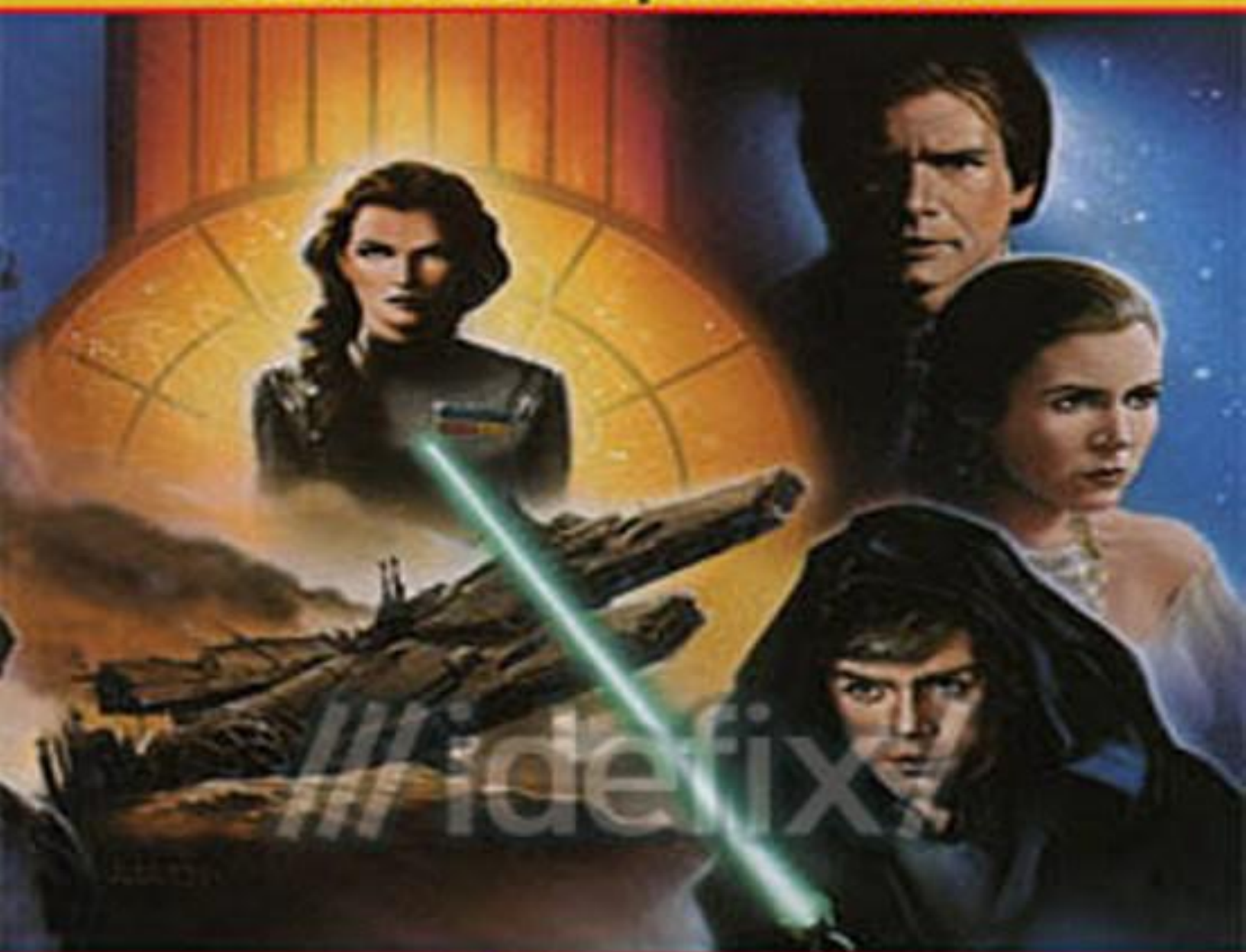

STAR WARS

JEDİ AKADEMİ ÜÇLEMESİ 1. KİTAP

JEDİ ARAYIŞI

KEVIN J. ANDERSON

STAR WARS

Jedi Akademi Üçlemesi

1.Kitap

JEDİ ARAYIŞI

YAZAN

Kevin J. Anderson

Jedi Search

All rights reserved.

Trademark and text copyright R and © 1994 by
Lucasfilm Ltd.

Jedi Arayışı

Yayın hakları

Lucas Licensing tarafından Max Licensing
aracılığı ile Arka Bahçe

Yayıncılık ve Reklamcılık Ltd.Şti.'ine verilmiştir.

Her hakkı saklıdır

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Ahmet Kocaoğlu

EDİTÖR

Seda Ersavcı

ÇEVİRİ

Elif Umar

DÜZELTİ

Merve Mağden

Arka Bahçe Yayıncılık

Hacı Mehmet Efendi sok.No:22/5

Özgül Apartmanı

Nişantaşı/İstanbul

Tel: 0212 2910689-90

Kevin J. Anderson, 1962 yılında Amerika'da doğmuştur. Star Wars, Starcraft ve X-Files için kitaplar yazmış ve Dune Serisi için de yazarlık yapmıştır.

Aynı zamanda Star Wars çizgi romanları için de yazarlık yapmıştır.

Kevin şu anda karısı Rebecca Moesta ile Colorado'da yaşamaktadır.

**Yeni
Blockbuster
Efsanesi**

Kara delik kümesi, Binyıl Şahini'nin önünde uzanıyordu. Ağız kısmının çekim gücünün etkisi ile gemiyi kendisine doğru yaklaştırmaktaydı. Han Solo hiperuzayın alacalı bulanıklığına karşın anafor şeklindeki çarpıklığın gemiyi sonsuzluğun içine doğru çektiğini görebiliyordu.

“Hey, Chewie! Sence de biraz fazla yakın değil miyiz?” Şahin'in se-yir bilgisayarına doğru baktı. Maw'dan daha güvenli bir mesafeden ge-çen bir rota izlemiş olmayı diledi. “Bunun ne olduğunu sanıyorsun, es-kiden olduğu gibi bir kaçakçılık görevi mi? Bu sefer saklanmak için bir nedenimiz yok.”

Hemen yanında duran Chewbacca sıkılmış gözüktüyordu. Ho-murdanarak özür diledi ve kıllı pençelerini kokpitin boğucu havası içinde sağa sola doğru salladı.

“Evet, bu sefer resmi bir görevimiz var. Gizlenmemize gerek yok. Biraz daha ağırbaşlı olmaya çalış, tamam mı?”

Chewbacca kuşkucu bir inleme çıkardıktan sonra, kafasını tekrar seyir ekranlarına çevirdi.

Eski anıları aklına gelince Han'ın canı sıkıldı. Bir zamanlar kanunların diğer tarafındayken; baharat kaçıırır, İmparatorluk Kaşif gemileri tarafından kovalanırdı. O zamanlar daha özgür ve kolay bir hayatı vardı.

Bu çılgınca seferlerinden birinde o ve Chewbacca, Maw kara delik kümesinin yakınından geçen; ancak kayıtlı olmayan bir kestirme yol kullanmışlar, bu yüzden de Şahin'in alt tarafındaki kaplamaların zarar görmesine sebep olmuşlardı. Duyarlı pilotlar kara deliklerden sakınmak için daha uzun yolları tercih ederler ve bu bölgeden uzak dururlardı. Şahin'in hızı sayesinde Han ve Chewie bir keresinde diğer tarafa on iki parsekten daha kısa bir sürede varmışlardı. Ama o garanti altına alınmış görevleri bir felaketle sonuçlanmıştı; Han elindeki tüm kaçak baharatı, İmparatorluk askerleri Binyıl Şahini'ne bordalamadan önce uzayın de-rinliklerine boşaltmak zorunda kalmıştı.

Ama bu sefer Han, Kessel'a başka şartlar altında dönüyordu. Karısı Leia onu Yeni Cumhuriyet'in bir temsilcisi olarak görevlendirmişti, bir tür elçi olmuştu. Ama bu, daha çok fahri bir üvandı.

Ancak fahri olsa bile durumun bazı avantajları da yok değildi. Han ve Chewbacca artık Kaşif gemilerinden kaçmak, gezegenlerin sensör ağ-larının altında gizlenmek ya da güverte kapaklarının altındaki gizli bölmelerde saklanmak zoruda kalmıyorlardı. Han Solo ne kadar sevmese ve rahatsızlık duysada kendisini saygı duyulan bir mevkiide bulmuştu. Bunun için başka kelimeye gerek yoktu.

Han'ın yeni sorumlulukları sadece böyle tuhaf şeylerle ilgili de-ğildi. Leia ile evlenmişti -kimin aklına gelirdi ki?- ve üç çocukları olmuştu.

Uçuş koltuğunda arkasına doğru yaslandı ve ellerini kafasının ar-kasında kavuşturdu. Dalgın gülümsemesi bir anda suratına yayıldı. Çocuklarını güvenlik amacıyla yeri gizli tutulan bir gezegende olabildiğince sık ziyaret etmeye çalışıyordu. Bunun yanında ikizler haftada bir Coruscant'a getiriliyordu. Üçüncü çocukları olan Anakin henüz bir bebektir. Han onu ne zaman gıdıklasa çocuğun

suratındaki keyifli ifade, eski kaçakçıya neşe katıyordu.

Han solo, örnek baba? Leia uzun zaman önce ‘düzgün adamlar’ dan hoşlandığını söylemişti; Han da aynen böyle birisine dönüşüyordu.

Chewbacca’nın gözünün ucuyla kendisine bakmakta olduğunu fark etti. Utanarak, koltuğunda dikleşti ve kaşlarını çatarak kontrol pa-neliyle ilgilenmeye başladı. “Neredeyiz? Sıçramanın sonuna gelmiş ol-mamız gerekmiyor mu?”

Chewie hırslayarak bunu teyit etti. Kılıllı pençesini uzatarak hiperuzay kontrollerini kavradı. Wookiee kontrol panelindeki sayıların ilerleyişini izliyordu; uygun an geldiğinde mekanizma kolunu geriye çekti ve gemi normal uzaya geri döndü. Hiperuzayın alacalı bulanıklığı çizgi halindeki yıldızlara dönüşürken çıkan gürültüyü Han duymaktan ziyade hissetti. Bir sonraki an yıldızlarla boyanmış bir duvar kağıdının ö-nünde duruyorlardı sanki.

Arkalarında Maw, iyonize olmuş gazları kara deliklerin içine doğru girerken gösteren, iddialı bir resim gibi gözler önüne serilmişti. Şahin’in tam önünde Han, Kessel’in güneşinin mavi-beyaz ışıltısını gördü. Gemi manevra yaparak tutulum çemberi ile hizaya girerken, Kessel’in kendisi ortaya çıktı. Patates şeklindeydi, atmosferinin filizlenmiş uzantıları gezegenin etrafında bir tür yele oluşturuyordu ve etrafında dolanan uy-du gezegeni bir zamanlar İmparatorluk garnizonu olarak kullanı-lıyordu.

“Tam orada, Chewie,” dedi Han. “Kontrolleri ben ele alıyorum.”

Kessel, yörüngesinin üzerinde ilerleyen bir tayf gibi gözüküyordu, ken-di atmosferine zorlanarak tutunacak kadar küçüktü. İşleyen dev fabrikalar ham kayaları işleyerek dışarı oksijen ve karbondioksit çıkartıyor; böylece orada bulunanların içlerinde bulundukları ortama uygun kıya-fetler giymesi yerine sadece basit gaz maskeleriyle dolaşmalarına olanak sağlıyorlardı. Yeni imal edilmiş bir parça atmosfer uzaya sızdı. Dışarıdan bakıldığında bu görüntü, kuyruklu yıldızın kuyruğuna benzetilebilirdi.

Chewbacca genzinden gelen bir hırıltıyla kısa bir yorumda bulundu. Han bunu başıyla onayladı. “Evet, yukarıdan muazzam gözüküyor. Daha yakınına geldiğinde aslında çok farklı olması ne kadar da kötü. Burayı bir türlü sevemedim.”

Baharat üretiminde Kessel, başı çeken bir gezegendi ayrıca ağır ka-çakçılık hareketlerinin de merkezi sayılırdı. Bunun yanında galaksinin en zorlu hapishanelerinden birine ev sahipliği de yapmaktaydı. İmparatorluk, kaçakçıların burunlarının önünden çaldıkları hariç, tüm baharat üretimini bir zamanlar ellerinde bulunduruyorlardı. İmparatoru’n düşüşünden sonra kaçakçılar ve İmparatorluk İslah Tesisi’nin mahkumları gezegeni ele geçirmişti. Büyük Amiral Thrawn’ın neden olduğu problemler ve yeniden hayata dönen İmparator’un döneminde gözlerden uzak durmayı tercih etmiş; gizliliklerini korumak için çok uğraşmış ve hatta yardım çağrılarına bile yanıt vermekten çekinmişlerdi.

Chewie’nin boğazından alçak bir homurdanma geldi. Han iç ge-çirdi ve kafasını salladı. “Bak, geri dönüyor olduğum için ben de çok mutlu değilim, dostum. Ama şimdi herşey çok daha farklı ve bu işin

al-tından kalkabilecek en iyi adamlar bizleriz.”

İç Savaş’ın sona ermesiyle birlikte Yeni Cumhuriyet bir kere daha Coruscant’a yerleşmişti. Etrafa saçılmış İmparatorluk savaş gemilerinin birbirileriyle dalaşmalarına karışmıyordu. Şimdi müzakereleri yeniden başlatma zamanıydı. Sahip olduklarını olur olmaz yerlere satacaklarına bizim tarafımızda olsunlar daha iyi, diye düşündü Han, ki böyle olacaktı büyük bir ihtimalle. Yeni birleşmiş kaçakçıların bir temsilcisi ve zama-nında Luke’un en büyük düşmanı olan Mara Jade Kessel ile temasa geçmeye çalışmış ancak açıkça ters bir yanıt almıştı.

Binyıl Şahini, Kessel’a yaklaşıyordu, arka iticileri gezegenin hareketini yakalamak için ateşlenmişti, yörüngeye eklenmeye hazırlanıyorlar-dı. İdare tarayıcı ekranından yaklaşımlarını izleyen Han, “İçeri yöneliyoruz,” dedi.

Chewie kısa bir yorumda bulundu ve ekranları işaret etti. Han, baktığında gezegenin etrafındaki yörüngedeki radar ışıklarını gördü, atmosferi örten bulutların içinden çıkmışlardı. “Gördüm. Görünüşe göre yarım düzine kadar gemi var. Türlerini tanımlayamayacak kadar uzaktayız.”

Han, Chewie’nin huzursuz homurtusunu fazla önemsemedi. “O zaman onlara kim olduğumuzu söyleriz, olur biter. Endişelenecek bir şey yok. Hem neden Leia’nın bizim için uygun birer diplomatik kimlik sinyali ayarlamak için bu kadar yaygara kopardığını sanıyorsun?”

Yeni Cumhuriyet işaret sinyalini açtı, kimlik bilgilerini temel li-sanda ve diğer bir çok dilde iletmeye başladı. yörüngede dolanan gemilerin rotalarından ayrılıp Şahin’in yolunu kesmek için yaklaşıtlarını anlayınca Han biraz şaşırdı.

“Hey!” diye bağırdı, ardından ses alıcısını açmadığını anladı. Chewie gürledi. Han düğmeyi çevirdi. “Ben, Yeni Cumhuriyet yıldızgemisi Binyıl Şahini’nden Han Solo. Diplomatik bir görevle burada bulunuyoruz.” Gerçek bir diplomatın kullanacağı kelimeleri seçebilmek için aklı hızla çalışıyordu. “Uh, lütfen niyetinizi belirtiniz.”

En yakındaki iki gemi hızla yaklaştılar. Önce birbirilerinden ba-ğımsız iki ışık kaynağı oldular sonra da gemilerin şekilleri ortaya çıkma-ya başladı. “Chewie, ön yansıtıcı kalkanlarına güç versen iyi olur. İçim-de bununla ilgili kötü bir his var.”

Chewbacca kalkanlara güç verirken Han da haberleşme sistemini açtı. Ardından kafasını kaldırıp dışarı baktı. Gemiler inanılmaz bir hızla yaklaşmaktaydılar, ayrılarak Şahin’in iki yanına geçtiler. Altıgen solar panelleri ve orta kısımdaki pilot bölmesi bir anda Han’ın kanını dondurdu.

TIE savaşçıları...

“Chewie, sen şuraya geç. Ben lazer toplarının başına gidiyorum.”

Wookiee daha cevap veremeden Han çoktan ulaşım tüpünden ge-çip silahların başına oturmuştu. Topçu koltuğunu yakalayıp, yeni çekim alanına ayak uydurmaya çalıştı.

TIE savaşçıları iki farklı taraftan saldırıyorlar, Şahin’in üstüne ve altına doğru lazerlerini ateşliyorlardı. Han, koltuğa oturmayı başarıp kemerlerini bağladığı sırada, gemi darbelerle sarsıldı.

Saldıran gemilerden biri üzerlerine doğru bir pike yaptı. TIE savaşçılarının isimlerini aldıkları ikiz iyon motorlarının sesleri yüzünden Şahin'in sensör panelleri inledi. Düşman araçları tekrar ateş açtılar; ama lazer ışınları gemiyi ıskalayıp uzayın derinliklerinde kayboldu.

“Chewie, lazerlerden kaçınmaya çalış! Sadece dümdüz uçma!”

Wookiee arkasından bir şeyler bağırdı, Han da ona cevap verdi. “Bilmiyorum, şu anda pilot olan sensin, sen bul birşeyler!” Kessel, kesinlikle onlar için bir hoşgeldin halısı sermemiştir. İmparatorluk'tan arda kalanlar acaba buranın kontrolünü ele geçirmiş olabilir miydi? Şa-yet öyleyse Han'ın bu bilgiyi Coruscant'a bildirmesi gerekiyordu.

Diğer gemilerde şu anda bayağı yaklaşımlardı ve nedense Han on-ların yardımcı olacaklarını hiç sanmıyordu. Hemen tepelerinde iki TIE savaşçısı dar bir yay çizerek geri dönüp ikinci bir saldırı için hazır-landılar.

Ama bu sırada Han kemerlerini bağlamış ve lazerlere güç vermeye başlamıştı bile. Önündeki ekranda TIE savaşçısı bir hedef olarak belirmiş ve giderek daha da büyüyordu. TIE'in pilotunun da aynısı yaptığını düşünerek ateşleme kolunu daha sıkı kavradı. Bekledi, ensesindeki ter damlalarını hissedebiliyordu. Nefesini tuttuğunu fark etti. Bir saniye daha... Hedef işareti savaşçının sancak tarafındaki kanadının tam or-tasını gösteriyordu.

Han'ın düğmeye bastığı anda Chewie, Şahin'i diğer tarafa çevirdi. Lazer ışınları açık farkla hedefi ıskalayıp yıldızlara doğru yöneldi. TIE savaşçısının lazerleri de Şahin'i es geçmiş hatta neredeyse diğer TIE'yı vuracaklardı.

İkinci savaşçının pilotu olabildiğince çabuk bir şekilde kendisini toparlayıp Şahin'in kalkanlarına doğru iki atış yaptı. Han, kontrol pa-nellerinden sıçrayan kıvılcımların seslerini duyabiliyordu. Chewie ilk hasar durumu raporunu bildirdi bağırarak. Kış tarafındaki kalkanlar gitmişti. Ön taraftakiler hâlâ iyi durumdaydılar. Bu da TIE savaşçıları önlerinde tutmak zorunda oldukları anlamına geliyordu.

İlk savaşçı üçüncü kez geçerken, Han top taretini olabildiğince çe-virdi ve bir kere daha hedefleme ekranına baktı. Bu sefer mahareti ve dikkati boşverdi. Tek istediği şu herifi patlatmaktır. Lazerler tam olarak şarj olmuşlardı. Çatışmanın daha fazla uzamayacağını tahmin ettiği için bir iki boş atışı gözden çıkarmıştı.

Hedef işareti savaşçının görüntüsüne değdiği anda Han ateşleme düğmelerini tüm gücüyle sıktı. Lazer ışınlarını kendilerine doğru yaklaşmakta olan TIE'a doğru ateşlemişti. İmparatorluk savaşçısı bir ma-nevra yaptıysa da rotasını istediği kadar hızlı değiştiremediği için doğrudan lazer ışınlarının arasına daldı.

Gemi yakıt tanklarının ateş alması sonucu patlayarak atmosferin içine saçıldı. Han ve Chewie birlikte zafer çığlıkları attılar. Keyfi yerine gelmesine rağmen Han henüz tam olarak rahatlamamıştı.

“Şimdi diğerinin peşine düşelim, Chewie.” İkinci TIE savaşçısı rotasını değiştirip geri, Kessel'a doğru yol almaya başladı. “Çabuk, diğer destek kuvvleri gelmeden.”

Bir an kendisinin ve Chewie'nin oradan bir an önce uzaklaşması gerektiğini düşündü. Ama Binyıl Şahini'ne gelişi güzel ateş eden kimsenin arkasına dönüp uzaklaşması düşüncesi onu rahatsız etmişti.

Chewbacca hızlarını arttırdı, Binyıl Şahini ve TIE savaşçısı arasın-daki mesafe daralıyordu. “Tek bir iyi atış istiyorum. Tek bir iyi atış.”

İmlenmemiş, modifiye edilmiş hafif bir kargo gemisinde bulunuyordu; ne diye TIE savaşçıları onlara hemen ateş açmıştı ki? Yeni Cum-huriyet kimlik sinyali yüzünden mi? Kessel'da neler olup bitiyordu? Leia sürekli böyle ince ayrıntılar üzerinde kafa patlatıyor, olasılıkları analiz ediyor ve yeni senaryolar uyduruyordu. Üzerindeki korkunç diplomatik sorumlulukları yüzünden hergün biraz daha yoruluyordu. Problemleri komitelerle ya da müzakerelerle çözmeye çalışıyordu. Ama bir İmparatorluk TIE savaşçısı ateş ederek üzerinize geliyorsa diplomatik çözümler pek de işe yaramıyordu.

Kessel'a doğru yönelen TIE'in peşindeyken arkalarından yaklaşan başka bir geminin olduğunu fark ettiler. Han lazeriyle bir kaç atış yaptı ama hepsi ıskaladı; ardından dikkatini yeni gelen gemiye odakladı. Şahin'in arka taraftaki kalkanları çalışmıyordu.

Chewbacca tekrar bir şeyler bağırdı; Han bugün ikinci kez şok oluyordu. “Gördüm, gördüm!”

Binyıl Şahini Kessel'a doğru yaklaşmasını sürdürürken arkaların-dan bir X-kanat savaşçısı onlarla birlikte ilerliyordu. Han, TIE'a doğru boş bir atış daha yaptı. Bulundukları mesafeden bakıldığında bile X-kanatın eskimiş ve zarar görmüş bir hali vardı. Sanki birden fazla kez tamirata alınmış gibiydi.

Kaçmakta olan TIE savaşçısı, gezegenin ardındaki ince atmosfer sızıntısının içine girdi. Han geminin arkasında iyonize olmuş gazın çı-kardığı izi takip edebiliyordu.

Birden X-kanat arkalarından ateş açtı. Lazer atışı hedefini tutturmuştu. Geminin üzerinde çıkıntı yapan sensör çanağı alev aldı.

Han ve Chewie birbirilerine bağırdılar, ne yapacaklarını bulmaya çalışıyorlardı. Chewbacca, Şahin'i Kessel'in atmosferine doğru bir dalışa geçirdi.

“Gemiye çevir! Gemiye çevir!” Korumasız kalan kış taraflarını X-kanadın ateş hattından çıkarmak zorundaydılar.

X-kanat tekrar ateş açtı, Şahin'in gövdesindeki metali kavuruyordu. Geminin içindeki ışıklar bir anda gitti. Kabinin sarsıntısından Han darbenin kötü olduğunu anladı. Aşağı kompartımanlarda bir şeylerin yandığının kokusu geliyordu. Acil durum ışıkları yanmıştı.

“Buradan çıkmamız lazım!”

Chewbacca, ‘dalga geçme’nin Wookieece olan karşılığını bağırdı.

Atmosferik kuyruğun içine girdiler. Yoğun gaz taneciklerinin yağ-muru altında kalan gemi oldukça hırpalanıyordu. Çevrelerindeki ısınan gaz etrafa turuncu ve mavi bir ışık saçıyordu. X-kanat hâlâ peşlerindeydi ve ateş etmeye devam ediyordu.

Han aklını çalıştırmaya uğraştı. Kessel’a yakın bir mesafeden geçip, etrafından dolanarak sistemden çıkabilirlerdi. Kara delik kümesi bu ka-dar yakınlarındayken uygun hesaplamaları yapmadan kimse hiperuzaya atlamaya cesaret edemezdi. Han’ın ve Chewie’nin de bunları yapacak zamanı yoktu.

Şahin’in sensör çanağı da eriyip gittiği için tehlikeli durum sinyali de yollayamıyor ya da X-kanadın hain pilotuyla bağlantıya geçemiyordu. Teslim bile olamıyordu! Sıkışıp kalmışlardı. “Chewie, bir önerin varsa...”

Konuşması bir anda kesildi ve şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. Kessel’in etrafından geçerleken, garnizon ayından havalanan gemileri gördüler. Binyıl Şahini’nin asla geçemeyeceği bir savunma kalkını oluşturunlardı.

Hayal edebilecekleri her türden ve her boyuttan düzinelerce sa-vaşgemisi ve çalıntı gezi gemileri ile karşı karşıyaydılar. Sayısal üstünlüğün verdiği rahatlıkla TIE savaşçısı dönerek kalabalığın arasındaki yerini aldı. Hepsi bir anda turbolazerlerini ateşlediler. Havai fişek gösterisine benziyordu. Kessel filosunun birbirinden farklı gemilerine rağmen, Han’ın sensörleri hepsinin silahlarının gayet iyi çalışmakta olduğunu gösteriyordu.

Saldıran X-kanat hedefi tam onikiden vurdu. Kabin sallandı. Chewbacca yaklaşımakta olan gemilerden kaçmak için Şahin’in burnunu kaldırdı. Han, gemilerin oluşturduğu kümeye doğru yaylım ateşi açtı. Küçük bir Z-95 Kafaavcısı savaşçısının motorlarından birinin alev almasına sevindi. Savaşçı saldırıya geçmiş olan filodan ayrılıp Kessel’in atmosferine doğru yalpalayarak inmeye başladı. Han onun çakılmasını umuyordu.

Sayınca çok fazla olmalarından dolayı artık ateş etmenin anlamı kal-madığını gören Han, top taretini terk etti. Kokpite gidip Chewie’ye yardım için neler yapabileceğini düşünüyordu.

Filo ateşe başladı. O sırada X-kanat ikinci bir isabet kaydetti. Lazer ışınlarından oluşan bir ateş fırtınası geminin ön yansıtıcı kalkanlarını dövüyordu. Chewie gereksiz manevralarla gemiyi bir o yana bir bu yana savuruyordu.

Han tam kokpitteki pilot koltuğuna yerleştiği sırada ön kalkanla-rın göstergelerinin ışıkları söndü. Şu anda hem kış hem de ön kısımları korumasız kalmıştı.

Aldıkları bir isabet sonucu yine sallandılar, Han’ın göğsü kontrol paneline çarptı. “Şimdi de ana sürüş ünitesi gitti. Bir sonraki yaylım ateşinde uzay-eti olacağız. Bizi aşağı indir Chewie. Atmosfere girelim. Yapabileceğimiz tek şey bu.”

Chewie bu durumdan olan şikayetini dile getirecekti ki Han kontrolleri eline alıp gemiyi Kessel’a doğru sürmeye başladı. “Zorlu bir iniş olacak. Kürküne sıkı tutun.”

Şahin, Kessel’in atmosferine doğru girerken peşindeki gemi sürüşü de uzayda hızla dönerek ilerliyordu. Gemi bulutlara ulaştığı sırada Han koltuğuna tutundu. Uzaya doğru sızan havanın yarattığı rüzgârların gemiye çarpışını hissetti. Kontrol panelinden ve arkasındaki sızıntıdan gelen kötü koku sayesinde manevra kabiliyetlerinin en aza indiğini an-lamıştı. Yardımcı pilotunun inlemeleri, onun da herşeyin farkında ol-duğunun bir göstergesiydi.

“Bir de şöyle düşün, Chewie; şunu tek parça halinde yere indirebilmeyi başarabilirsek, pilotluk yeteneklerimiz galaksinin bir ucundan diğer ucuna kadar anlatılan bir efsane olacak!” Kendi söylediklerine Han bile inanmıyordu. Kessel’a geri dönmemeliydim. Şahin hızla aşağı iniyordu. Hafif atmosfere girdikleri sırada alev alma riskine karşı, Han ve Chewbacca gemiyi rotasında tutmaya çalışıyorlardı.

Kessel’ın ana savunma filosu gezegenin yörüngesine doğru yaklaştı ve düzgün bir iniş için hazırlanmaya başladı. Küçük, böceğimsi bir gemi gruptan ayrılarak Şahin’in peşine takıldı. Han, bunun karaborsa yapımı bir Hornet Interceptor olduğunu fark etti.

Onu ilk Chewbacca gördü. Geminin aerodinamik yapısı mükemmeldi, havayı bir titreşimli kılıç misali yarararak ilerliyordu. Gövdesinde oluşan ısıyı umursamıyordu. Şahin’in manevra motorlarına doğru ateş ediyordu, onları tam anlamıyla işlevsiz kılmaya çalışıyordu.

“Zaten düşüyoruz!” diye bağırdı Han. “Daha ne istiyorlar?” Aslında biliyordu; Şahin’in aldığı darbelerle patlamasını ve içindekilerin de yok olmasını istiyorlardı. Aslında bunun olması için Hornet Interceptor’ın yardımına ihtiyaçları yoktu.

Aşağı doğru dalışa geçtiklerinde, Şahin’in dev bir atmosfer fabrikasına doğru yaklaşmakta olduğunu gördüler. Kessel’ın yüzeyinden yükselen kocaman bir baca, koca makinaların parçaladığı kayalardan çıkan gazı solunabilir hava olarak dışarı veriyordu.

Hornet Interceptor tekrar ateş etti. Şahin yalpaladı. Chewbacca’ nın suratı buruştu. Hayatta kalmalarını sağlamaya çalışırken dişlerini gösterdi.

“Chewie, olabildiğince şu dumanlara yakın durmaya çalış. Bir fikrim var.” Chewbacca acı ile uludu ama Han sözünü kesti. “Sadece de-diğimi yap, dostum!”

Hornet diğer yanlarına geçmeye çalıştığı sırada Han, Şahin’i göğsü doğru yükselmekte olan dumanların arasına soktu. Hornet Interceptor, Han’ın ikinci hamlesini tahmin etmeye çalıştı; ama Han, gemisini sağa sola salladı ve Hornet’i yukarı doğru esen rüzgarın içinde bıraktı.

Narin böceğimsi kanadın bir parçası koptu ve Hornet hortumun içerisinde dönmeye başladı. Gemi kurtulmaya çalıştıkça gövdesi daha çok zarar görüyor, tehlike bölgesine giderek daha da yaklaşıyordu. Ge-mi havay uçup parçalara ayrıldığı sırada Han bir zafer nidası patlattı.

Kessel’ın dev bir çekice benzeyen yüzeyi hızla yaklaşmaktaydı.

Gemiyi kontrol edebilmek için uğraşıyordu. “En azından kurdu-ğumuz yeni itici motorlarla yumuşak bir iniş yapabiliriz,” dedi. Panele tutundu, kontrolleri devreye sokmaya çalışıyordu. Chewbacca acele ile ona doğru gürledi. Han itici motorları aktif hale getirdikten sonra ra-hatlayarak derin derin soluklandı.

Hiçbir şey olmadı...

“Ne?” parmaklarıyla düğmeyi defalarca açıp kapadı; ama itici motorlar çalışmayı reddediyordu. “Bunları yeni tamir ettirmiştım!” Et-raflarındaki rüzgâra rağmen Han’ın bağıırışı duyulabiliyordu, hâlâ

Şa-hin'i kontrol altında tutmaya çalışıyordu. "Peki, Chewie, her türlü öneriye açığım!"

Ama Chewbacca daha cevap vermeye fırsat bulamadan gemi Kessel'in engebeli yüzeyine çakıldı.

Coruscant gezegeninin gölgelerin altında kalmış yüzeyinin çok yukarısında İmparatorluk şehrinin yüksek binaları gökyüzüne doğru uzanmaktaydı. Binaların köşetaşları binlerce nesilden beri yerlerini muhafaz etmekteydiler. Geçmişleri biçimlendirici Eski Cumhuriyet'in zamanına kadar uzanmaktaydı. Bin yıllardır enkaz haline gelmiş eski şehrin üzerine yüksek, daha yüksek yapılar kurulmuştu.

Luke Skywalker, eski İmparatorluk Sarayı'nın anıtsal ön yüzünden dışarı doğru çıkan yolcu gemileri iniş platformuna adımını attı. Rüzgâr oldukça sert esiyordu. Jedi cüppesinin başlığını geriye doğru itti.

Gökyüzüne doğru baktı, Coruscant'ı ardındaki boşluktan koruyan atmosferi inceledi. Zarar görmüş gemiler, İmparatorluk'tan arda kalanlarla süren iç savaş sırasında çıkan korkunç çatışmaların enkazı olarak hâlâ yörüngede duruyorlardı.

Binaların çok daha yukarısında uçurtmaya benzeten şahin-yarasalar, şehrin kanyonlarından yükselen termal akımlar sayesinde havada süzülüyorlardı. Seyrettiği sırada bir şahin-yarasa aşağı doğru pike yaptı; eski yapıların arasındaki karanlık yarıklardan birinin içine daldı. Dışarı çıktığında pençelerinde silindir şeklinde üzerinden kanlar damlayan bir yaratık vardı... bir granit sülüğü belki.

Luke bir süre bekledi. İçindeki endişeleri bastırmak için Jedi meditasyon tekniğini kullandı. Daha genç bir adamken sabırsız ve kıpır kıpırdı, içi belirsizlikle doluydu. Ama Yoda ona diğer pek çok şeyle birlikte sabırlı olmayı da öğretmişti. Gerçek bir Jedi Şövalyesi ne kadar ge-rekiyorsa beklerdi.

Yeni Cumhuriyet Senatosu yaklaşık bir saatten beri görüşme halindeydi, hâlâ günlük konular hakkında tartışıyorlardı. Biraz daha konuştuktan sonra Luke onların dikkatini çekmek istiyordu.

Bir zamanlar Eski Cumhuriyet'in başkenti olan uçsuz bucaksız İm-paratorluk Şehri, Yeni Cumhuriyet'in merkezi olduğundan bu yana o kadar da değişmemişti. Bir zamanlar İmparator Palpatine'in sarayı olan ama şimdi Kapitol(Meclis) binası olarak kullanılan yapı, cilalı gri-yeşil taşlardan ve aynalı kristallerden oluşan tasarımıyla, şehirdeki tüm binaların olduğu gibi bitişiğindeki Senato binasının da üzerinde yükseliyordu.

İç Savaşı takiben Büyük Amiral Thrawn'un çöküşü esnasında, İmparatorluk şehrinin büyük bir kısmı harabeye dönmüştü. Eski İmparatorluk'tan geriye kalan çeşitli gruplar, savaşlarını İmparator'un kendi gezegeninde sürdürmeye devam etmişler, birçok bölge yıkılan binalar ve çakılan gemilerden oluşan mezarlık alanlarına dönüşmüştü.

Ama savaşın gidişatı değişmişti. Yeni Cumhuriyet, İmparatorluk'un son kalıntılarını da gezegenden sürmüştü. Birçok İttifak askeri şu anda bütün çabalarını hasarı gidermek için harcıyordu; ki bunların ara-sında Luke'un eski arkadaşı Wedge Antilles de vardı. Öncelik İmparatorluk Sarayı'nın ve Senato Odalar'ının yeniden inşasına verilmişti. İmparator'a ait inşaat droidleri savaştan kalma çorak bölgelerden inşaatta kullanmak üzere ham madde sağlamakla uğra-sıyordu.

Luke, uzakta bu büyük droidlerden birini gördü, kırk katlı bir bina yüksekliğindeydi. Yarı çökmüş bir binayı tamamen yıkarak, programlandığı üzere ulaşım araçlarının geçebileceği yeni bir yol için

etrafı aç-maya çalışıyordu. Putrel kolları binanın taş yüzeyini yıkıp, metal destek yapısını ortaya çıkarıyor sonra kalan molozları işleme ağzına koyup bunları ayrıştırıyor ve yeni malzemeler ortaya çıkarıyordu.

Bir önceki yıl süregelen korkunç çatışmalar sırasında Luke, yeniden hayata döndürülen İmparator'un galatik merkezdeki kalesine götürülmüş ve orada karanlık tarafın eğitimini görmüştü. Babası Darth Vader gibi o da İmparator'un sağ kolu olmuştu. İçindeki mücadele korkunçtu. Kendini ancak Leia ve Han'ın yardımı, arkadaşlığı ve sevgisiyle kurtarabilmişti...

Luke, düzensiz iniş ışıklarıyla yörüngesinden çıkıp kendisine doğru yaklaşmakta olan diplomatik bir servis aracı gördü. Sarayın diğer tara-ındaki iniş platformuna doğru ilerlerken jet motorları iniltili bir ses çı-karak kapandı.

Luke Skywalker çok zor bir dönemden geçmişti. Kalbi elmas kadar sert bir kütle haline gelmişti. Sadece bir Jedi Şövalyesi değil aynı zaman kalan son Jedi Üstadı idi. Standart Jedi eğitiminin onu hazırladığı testlerden ve güçlüklerden çok daha zorlu durumlardan sağ çıkmayı bilmişti. Şu anda Güç hakkında hayal bile edemeyeceği kadar çok şey biliyordu. Bu durum bazen onu dehşete düşürüyordu.

İdealist bir maceraperest olarak Binyıl Şahini'nin içinde yol alır-ken, Ben Kenobi'nin kendisini seyrettiği sırada kör bir şekilde antreman droidi ile kapıştığı günleri düşündü. Bunun yanında, üzerindeki küçük egzoz deliğini aramak için Ölüm Yıldızı'na doğru yaptığı dalışlar es-nasında hissettiği kuşkuyu da hatırladı; Ben ona seslenip Güç'e güvenmesini söylemişti. Luke şimdi çok daha fazlasını anlıyordu; özellikle yaşlı adamın, o akıllarda kalan son bakışının nedenini.

Başka bir şahin-yarasası aşağıdaki binalardan oluşan labirente doğru bir pike yaptı, pençelerinde kıpırdayan ödülüyle birlikte yukarı doğru yükselirken kanatlarını çırpıyordu. Luke ona doğru bakarken ikinci bir şahin-yarasa ilkinin yolunu kesip, onun pençelerindeki ava tutundu. Birbirileriyle dalaşmaları sırasında çıkan gaklamalarını duyabiliyordu. Av artık onlar için önemli değildi; parçalanmış yaratık aşağı doğru düşmeye başladı. Sonunda aşağıdaki vadinin loş bir yerinde yere çakıldı. İki şahin-yarasa birbirileriyle ölümcül bir dövüşe tutulmuşlar, bir yandan da aşağı doğru düşüyorlardı. Az sonra onlar da aşağıdaki terk edilmiş katlardan birinin yaptığı bir çıkıntıya çarptılar.

Luke'un suratına endişeli bir ifade yayıldı. Kötü bir işaret? Yeni Cumhuriyet Senatosu da doğru yola koyulmak üzereydi. Zamanı gelmişti... Dönüp soğuk koridorun içine doğru yöneldi, cüppesine iyice sarındı.

Luke, Senato toplantı odasının girişinde duruyordu. Oda, or-tasında görevli senatörlerin, diğer gezegen ya da yabancı ırkların temsilcilerinin bulunduğu dev bir amfityatro şeklindeydi. Görüşmelerin holoları eş zamanlı olarak İmparatorluk şehrinde yayınlanıyor ve ayrıca diğer gezegenlerde gösterilmek üzere kayıt ediliyordu.

Güneş ışığı tepelerindeki kristal parçaları vasıtasıyla filtre edilip odanın ortasındaki çok önemli insanların üzerine bir gökkuşağı efekti düşürüyordu. Luke bunun İmparator'un kendi tarafından, onu izleyenleri huşu içinde bırakmak için tasarlandığını biliyordu.

Tam ortadaki kürsüde konuşmasını yapan Yeni Cumhuriyet Baş-kanı Mon Mothma, odanın ihtişamı karşısında rahatsız olmuş gözükiyordu. Luke, Mon Mothma'yı ilk gördüğü zamanı hatırlayıp gülümsedi. Asiler Endor'a yaklaşırken, Mon Mothma ikinci Ölüm Yıldızı'nın planlarını anlatıyordu.

Kısa kızılımsı saçları ve yumuşak sesi ile Mon Mothma hiç de sert bir askeri kumandana benzemiyordu. İmparatorluk Senatosu'nun eski bir senatörü olan Mon Mothma şimdi çok daha özüne uygun bir pozisyonda duruyordu. Yeni Cumhuriyet'in parçalarını işleyip, birleştirerek güçlü ve sağlam bir devlet oluşturmaya çalışıyordu.

Mon Mothma'nın hemen yanında Luke'un kızkardeşi Leia Organa Solo dim dik bir şekilde oturuyor ve pür dikkat toplantıda konuşulanları dinliyordu. Her geçen ay Leia daha önemli diplomatik aktivitelerin içinde yer almaya başlamıştı.

Kürsünün etrafında Asi İttifakı'nın önde gelenleri oturmuştu. Yeni kurulacak devlette herbirine önemli görevler düşüyordu: İlk Ölüm Yıldızı'na karşı verilen Yavin savaşının kumandanı General Jan Dodonna; buz gezegeni Hoth'taki Echo Üssü'nün kumandanı General Carlist Rieekan; İmparatorluk'u bırakıp Asilerin yanına geçen ve ikinci Ölüm Yıldızı'nın yok edilmesinde yardımları paha biçilmez olan General Crix Madine; Endor Savaşı'nda asi filosuna komuta eden Ami-ral Ackbar; dreadnaught gemilerini amiral Thrawn'a karşı kullanan senatör Garm Bel Iblis...

Savaş alanlarındaki gösterdikleri başarılar tabii ki bu kişilerin politikacı olarak görev yapmalarını gerektirmiyordu; ama son İç Savaş göstermişti ki Yeni Cumhuriyet hâlâ zor bir dönem yaşıyordu ve askeri kumandanları böyle mevkilere getirmek en doğrusu olacaktı.

Mon Mothma konuşmasını bitirdikten sonra ellerini kaldırdı. Bir an sanki bir kutsama yapacakmış gibi durdu. "Yeni bir konu hakkında konuşmak isteyen var mı?"

Luke'un zamanlaması mükemmeldi. Girişteki kemerin altındaki ışığa doğru bir adım atıp cüppesinin kapişonunu açtı. Sesi yumuşak çıkıyordu; ama amfitiyatrodaki herkesin duyabilmesi için sesini Jedi güçlerini kullanarak yükseltiyordu.

"Toplantıya katılmak istiyorum Mon Mothma, mümkünse?"

Diğerlerinin sabırlarını kaybetmemeleri için merdivenlerden hızla, uzun adımlarla aşağı indi. Ama güçlü karakterinin inayetini işaret edecek kadar dikkatli hareket ediyordu. 'Görünüş aldatabilir,' demişti Yoda bir keresinde, ama bazen görünüş çok önemli olabiliyordu.

Luke uzun rampadan aşağı inerken bütün gözlerin üzerinde odaklandığını hissetti. Toplantı bir anda sessizleşti. Tek Jedi Üstadı olan Luke Skywalker neredeyse daha önce hiçbir idari işte rol almamıştı.

"Bahsetmek istediğim önemli bir şey var," dedi. Bir an Hutt Jabba'nın rutubetli koridorlarında tek başına yürüdüğü zaman aklına geldi; ama bu sefer, elinin tek bir hamlesi ve ufak bir Güç dokunuşu ile yolundan çekebileceği, domuza benzeyen Gamorrean muhafızlar yoktu.

Mon Mothma ona doğru yumuşak fakat gizemli bir şekilde gü-lümsedi ve merkezi bir yere geçmesini işaret etti. "Yeni Cumhuriyet'te bir Jedi Şövalyesi'nin sözlerine her zaman yer vardır,"

dedi.

Luke memnuniyetini fazla göstermemeye çalışıyordu. Mon Mothma onun için çok iyi bir açılış sağlamıştı. “Eski Cumhuriyet’te,” dedi Luke, “Jedi Şövalyeleri her şeyin koruyucusuydu. Binlerce nesilden beri Jedilar güçlerini, dünyaların devletlerine destek vermek, onları korumak ve yönlendirmek için kullanmışlardı; ta ki İmparatorluk’un karanlık güçleri tüm Jedi Şövalyeleri ortadan kaldırılıncaya dek...”

Bir süre durup bekledi, derin bir nefes aldı. “Şimdi yeni bir cumhuriyetimiz var. İmparatorluk yenilmiş gözüküyor. Eskisini temel alarak yeni bir devlet kuruyoruz; ama umalım ki eski hatalarımızı yenilemeyelim. Önceleri, tüm bir Jedi düzeni Cumhuriyet’e gözkulak oluyordu. Şimdi ise kalan tek Jedi Üstadı benim.

“Yeni Cumhuriyet’i güçlü kılan o omurgayı oluşturan koruyucu bir düzen olmadan hayatta kalabilir miyiz? Yeni bir birliğin zorluklarını ve fırtınalarını geçiştirebilir miyiz? Şu ana kadar şiddetli mücadeleler verdik; ama gelecekte bunlar bile sadece hafif doğum sancılarından da-ha kötü gözükmecek.”

Diğer senatörler karşı çıkamadan Luke devam etti. “İmparatorluk zamanında ortak bir düşmanımız vardı; ama şimdi sadece iç karmaşa-larımız var diye savunmamızı indirmemeliyiz. Ayrıca, küçük meseleler yüzünden yine birbirimize düştüğümüzde neler olacak? Eski Jedilar birçok anlaşmazlığı çözmede yardımcı oluyordu. Önümüzdeki zor dö-nemlerde bizleri koruyacak Jedi Şövalyeleri olmazsa halimiz ne olur?”

Luke, tepesinde kırılıp gökkuşağı renklerine dönüşen ışığın altında hareket etti. Senatörlere bakmak için biraz ara verdi. En sonunda tüm dikkatini Leia’ya yöneltti. Kardeşinin gözleri büyümüşü ama adeta onu destekler gibi bakıyordu. Luke fikrini ona daha önce hiç açmamıştı.

“Kardeşim de bir Jedi eğitiminden geçiyor. Güç konusunda çok ye-tenekli. Ayrıca sahip olduğu üç çocuğu da genç Jedilar olarak eğitim görmeye aday. Geçen senelerde Mara Jade adında bir kadınla tanıştım, kendisi şu anda kaçakçıları tek bir çatı altında toparlamaya çalışıyor... eski kaçakçıları yani,” diye düzeltti, “böylece Yeni Cumhuriyet’in bazı ihtiyaçlarına cevap olabilirler. O da güç konusunda oldukça yetenekli. Yolculuklarım esnasında bunlar gibi birçoğu ile karşılaştım.”

Yine durdu. Şu ana kadar kalabalık onu dinlemişti. “Ama sadece onlar mı var dersiniz? Hepimizin bildiği gibi Güç’ü kullanma yeteneği nesilden nesile geçen bir şeydir. Jediların çoğu İmparator tarafından katledildiler... ama o ölen şövalyelerin tüm torunlarını da ortadan kal-dırmış olabilir mi? Kendim bile, Obi-Wan Kenobi gelip bana gösterinceye kadar içimdeki potansiyelden habersizdim. Kızkardeşim Leia da aynı şekilde habersizdi.

“Galakside, Güç’ü kullanma yeteneği olan, yeni Jedi Şövalyeleri Düzeni’nin bir üyesi olabilecek bu durumdan habersiz kaç insan var acaba?”

Luke tekrar etrafındaki kalabalığa baktı. “Kısa araştırmam sırasın-da daha şimdiden eski Jediların soyundan gelen birkaç kişi ile karşılaştım. Buraya sormak için geldiğim” -dönüp Mon Mothma’ya işaret etti sonra elini odada toplanan kalabalığa doğru uzattı- “iki şey var.

“Öncelikle, Yeni Cumhuriyet’in Güç konusunda gizli kalmış yetenekleri arayıp, bulup onları tek bünyede bir araya getirme konusunda onayını istiyorum. Bu konuda yardıma ihtiyacım olacak.”

Admiral Ackbar dev balık gözlerini kırptı ve kafasını çevirerek Luke’un sözünü böldü. “Gençken kendin bile böyle bir güce sahip ol-duğunu bilmiyorsan, başkaları bunu nasıl bilecek? Onları nasıl bulacak-sın, Jedi Skywalker?”

Luke kollarını göğsünde kavuşturdu. “Birkaç yolu var. İlk önce iki droidin yardımıyla İmparatorluk Şehri’nin bilgibankasını tarayabilir, şansları mucizevi şekilde yaver giden ve hayatları inanılmaz tesadüflerle dolu kişileri bulabiliriz. Alışılmışın dışında karizmatik ve efsanevi özellikleri olan kişileri de araştırabiliriz. Bunların hepsi bilinçsizce yapılan Güç kullanımının sonucu olabilir.”

Luke diğer parmağını kaldırdı. “Eski Cumhuriyet döneminde Jedi olanların bugünkü torunlarına da bilgibankasındaki verilerden yola çı-karak ulaşabiliriz. Bu bize bir ipucu verecektir.”

“Ya siz o sırada ne yapıyor olacaksınız?” diye sordu Mon Mothma, cüppesinin içinde kıpırdandı.

“Daha şimdiden araştırmak istediğim birkaç aday buldum. Şu an-da istediğim tek şey bunların peşine düşmemiz gerektiğini kabul etmeniz ve sadece benim değil başkaları tarafından da yürütülen bir Jedi araştırması başlatmanız.”

Mon Mothma sandalyesinde dikleşti. “Bunu kabul etmek için fazla bir tartışmaya gerek duyacağımızı sanmıyorum.” Etrafındaki diğer se-natörlere döndü. Onlar da başlarıyla bunu onayladıklarını belirten bir işaret yapıyorlardı. “Bize ikinci isteğinizi söyleyin.”

Luke daha uzun boylu duruyordu. Onun için en önemli kısım bu-rasıydı. Leia’nın da ciddileştiğini gördü.

“Güç kullanma potansiyeline sahip yeterli sayıda aday bulunursa, onları alıp yoğun bir Jedi eğitimi verebileceğim bir yer, bir Jedi Akademisi kurmak için izninizi istiyorum. Benim yönetimim altında bu öğrencilere güçlerini keşfetme, kuvvetlendirme ve Güç’e odaklanmaları konusunda yardımcı olabiliriz. Sonunda bu akademi Yeni Cum-huriyet’in koruyucuları olacak Jedi Şövalyeleri’ni tekrar ortaya çıkarabileceğimiz çekirdek bir grup kurmamızı sağlayacaktır.” Derin bir nefes alarak beklemeye başladı.

Senatör Bel Iblis yavaşça ayağa kalktı. “Bir yorumda bulunmak istiyorum, izninizle? Üzgünüm, Luke ama bir sorunu ortaya koymam lazım; bir Jedi’ın karanlık tarafa geçtiğinde neden olabileceği zararı gördük. Joruu C’boath ile yakın zamanda savaştık ve tabi Darth Vader neredeyse hepimizin ölümüne sebep oluyordu. Şayet Obi-Wan Kenobi gibi müthiş bir öğretmenin öğrencisi bile karanlık tarafa düşebiliyorsa, Jedi Şövalyeleri’nin en baştan eğitilme riskini nasıl almamızı bekliyorsun? Bunlardan kaç tanesi karanlık tarafa dönecek? Kaç tane düşma-nımızı kendimiz yaratacağız?”

Luke ağırbaşlı bir şekilde kafasını salladı. Bu sorun zaten uzun zamandan beri aklını kurcalıyordu ve bunun için çok kafa patlatmıştı. “Söyleyebileceğim tek şey bu kötü örnekleri görmüş olduğumuz ve bunlardan ders çıkarmamız gerektiğidir. Ben de bir dönem karanlık ta-rafa geçtim ve bir çok yönden inanılmaz güçlere sahip olarak kendimi kurtardım. Bir risk olduğunu kabul ediyorum; ama Yeni

Cumhuriyet’in Jedilar olmadan daha güvenli olacağına inanamıyorum.”

Odada bir mırıldanma oldu. Bel Iblis bir müddet daha ayakta dur-du, sanki söyleyeceği bir şeyler varmış gibiydi. Ama yerine oturdu, anlaşılan bu ona kafi gelmişti.

Amiral Ackbar ayağa kalktı ve yüzgeçimsi elleriyle alkışlamaya baş-ladı. “Jedi’in isteğinin Yeni Cumhuriyet’in yararına olacağı konusunda ona katılıyorum,” dedi.

Jan Dodonna da ayağa kalktı. Yavin Savaşı’nda kılpayı hayatta kal-dığından beri Luke’a sonsuz bir güven duyuyordu. “Ben de katılıyo-rum.”

En sonunda bütün senatörler ayaktaydı. Luke, ayakta duran Leia’ nın yüzünde geniş bir gülümseme gördü. Yukarıdan gelen, etrafını sarmalayan gökkuşağı renklerinin gücünü ve onları sayesinde içinin bir sı-caklıkla dolduğunu hissetti.

Mon Mothma yerine oturdu. En son ayağa kalkan da o olmuştu. Elini kaldırıp sessiz olmalarını işaret etti. “Jedi Şövalyeleri’nin tekrar do-đuşu için tüm umutlarım seninle birlikte. Olabildiğince yardımcı olmaya çalışacağız. Güç seninle olsun.”

Luke daha arkasını dönmeden alkışlar odayı bir fırtına gibi sarsıyordu.

Leia'nın dairesi İmparator'un terk edilmiş sarayındaki en geniş ve sakın yerler arasında yer alıyordu. Oda boşluktan yankılanıyordu. Eskinin prensesi şimdinin Yeni Cumhuriyet Bakanı Leia Organa Solo, uzun bir günün sonunda kendisini zar zor odasına attığında oldukça yorgun ve bitkin bir haldeydi.

Luke'un toplantıdaki zaferi günün olayıydı ama problemlerle dolu bir günde çözülen ufak bir ayrıntıydı sadece. Çok yönlü anlaşmalardaki si-tripio'nun bile anlayamadığı kafa karıştıran çelişkiler, diplomasiyi neredeyse imkansız hale getiren yabancı kültürel kısıtlamalar... başını döndürüyordu.

Leia odasına göz gezdirirken, kaşları çatıldı. "Aydınlanma iki derece artsın," dedi, oda biraz daha aydınlandı. Sessiz gölgeleri biraz daha uzaklaştırmıştı.

Han ve Chewie gitmişlerdi. Görünüşte Kessel gezegeni ile yeniden temas kurmaya çalışıyorlardı; ama bunun Han için bir tür tatil oldu-ğunu biliyordu. 'Eski günler'de olduğu gibi galaksi boyunca gezmesi için bir fırsattı bu.

Leia bazen Han'ın, kendisinden bu kadar farklı olan, diplomatik engeller yüzünden Coruscant'ta sıkışıp kalmış biriyle evlendiğine pişman olup olmadığını merak ediyordu. Hiç bitmeyecekmiş gibi görünen resepsiyonlara kendisini rahatsız hissedeceği kıyafetler giyerek katılmaya bile katlanıyordu. Sohbetlerde kendisine oldukça yabancı olan bir ölçülülükle konuşmak zorunda kalıyordu. Ama şu anda gününü gün eden Han' dı; Leia'yı İmparatorluk şehrinde bırakıp gitmişti.

Yeni Cumhuriyet'in başkanı Mon Mothma, Leia'ya sürekli yeni görevler veriyordu. Gezegenlerin kaderlerini, Leia'nın bu görevlerde ne ka-dar başarılı olduğu belirliyordu. Şu ana kadar Leia iyi bir iş çıkarmış-tı; yine de Endor Savaşı'ndan bugüne kadar geçen yedi sene içerisinde bazı aksaklıklarda olmuştu: Ssi-ruuk Kuvvetleriyle olan savaş, Büyük Amiral Thranw'ın ortaya çıkışı, güçlenmesi ve İmparatorluk'u yeniden kurma çabaları, bu arada İmparator'un tekrar hayata dönüşünü ve onun devasa Gezegen Yıkıcıları'nı hatırlatmaya bile gerek yoktu. Yine de şu anda görece bir barış döneminin keyfini çıkarıyorlardı; sürekli savaş hali Yeni Cumhuriyeti oldukça yıpratmıştı.

Aslında Asi İttifakı'nı tek bir çatı altında toplarken, karşılarında sa-vaşacak İmparatorluk'un bulunması onların işini kolaylaştırıyordu.

Ama şu anda önlerindeki düşmanın net bir tanımı yoktu. Leia ve diğerlerinin, gezegenlerin İmparatorluk'un topukları altında ezilmiş o-lan bağlantılarını tekrar oluşturmaları gerekiyordu. Bu gezegenlerden bazıları o kadar eziyet çekmişlerdi ki artıkyalnız olmak istiyorlardı. Ya-ralarını sarmak için zamana ihtiyaçları vardı. Bazıları da bütün galaksiye yayılan tek bir federasyonu değil bağımsızlıklarını talep ediyordu.

Ama bu özgürlük peşindeki gezegenler tek başlarına kalırlarsa, ge-lecekte bir gün onlara karşı birleşmiş bir askeri kuvvet karşısında kendi-lerini hiçbir şekilde koruyamazlardı.

Leia yatak odasına geçip, bütün gün üzerinde taşıdığı diplomatik kıyafetinden sıyrıldı. Sabah

çıkarken elbisesi temiz ve bakımlıydı; ancak büyük toplantı odasının alacalı ışıkları altında tüm dinçliğini kaybetmişe benziyordu.

Bir kaç hafta içerisinde Leia'nın altı farklı gezegenden gelecek olan elçilerle bir buluşma ayarlaması gerekiyordu. Amacı onları Yeni Cum-huriyet'e katılmaya ikna etmekti. Bunlardan dört tanesi ılımlı gözüküyordu ama diğer kalan iki gezegen kendilerine ait bazı özel işler görülmeden bir anlaşma yapmaya yanaşmıyordu.

İki hafta sonra gelecek olan Carida elçisi Leia'nın en zor görevi olacaktı. İmparatorluk Askeri eğitim merkezlerinin başlıcalarından birine ev sahipliği yapan Carida, hâlâ İmparatorluk'un kalıntısı olan güçler ta-rafından idare ediliyordu. İmparator Palpatine'in ölmesine ve Büyük Amiral Thrawn'ın devrilmesine rağmen, gerçekte yüzleşmeyi reddediyorlardı. Elçi'nin Coruscant'a gelmesi için ikna edilmesi bile büyük bir zafer sayılırdı; ki Leia'nın onu eğlendirmesi gerekiyordu, büyük bir ihtimalle sürekli suratında bir gülümseme ile dolaşmak zorunda kalacaktı.

Leia, ses banyosunun kontrollerini çalıştırdı ve yumuşak bir masaj yapması için ayarladı. Kendisini odasının rahatlığına bırakıp derin bir nefes verdi. Gün boyu aklını meşgul eden tüm meseleleri unutmak istiyordu.

Gökkubbe Botanik Bahçeleri'nden daha yeni kesilmiş olan çiçeklerin hafif kokuları odaya bir canlılık katıyordu. Duvarlarda, büyüyüp yetiştiği fakat daha sonra Büyük Moff Tarkin tarafından, sadece Ölüm Yıldızı'nın gücünün test edilmesi için yok edilen Alderaan'a ait manzara resimleri asılıydı; rüzgarda salınan huzur dolu çayırlar, havada süzülerek insanları bir yerden başka bir yere götüren uçurtmaya benzer yaratıklar, Alderaan'ın yüzeyindeki çatlakların içine inşa edilmiş endüstriyel yapılar.... ve bir gölün ortasından havaya doğru yükselen kendi yaşadığı şehir.

Han bu resimleri geçen sene getirmiş ve nereden bulduğunu söylememişti. Aylardan beri ne zaman resimlere baksa yüreğinin burkul-duğunu hissediyordu. Manevi babası Senatör Bail Organa'yı ve gerçek kimliğinden hiç şüphe etmeden bir prenses olarak geçirdiği çocuk-luğunu düşünüyordu.

Şimdi ise resimlere, Han'ın ona olan sevgisinin bir ifadesi olan bu resimlere acı tatlı bir hüznle bakıyordu. Bir keresinde bir kart oyununda kazandığı bir gezegeni sadece Leia'ya olan sevgisinden dolayı Alderaan'dan sağ kalanlara tahsis etmişti. Han onu gerçekten seviyordu.

Şu anda burada olamasa bile.

Ses banyosu kaslarını yumuşattıktan bir kaç dakika sonra, Leia kendisine gelmişti. Üzerine başka kıyafetler giydi ama bunlar çok daha rahattılar.

Aynada kendisine baktı. Saçlarına bir zamanlar Alderaan prensesiyken harcadığı kadar fazla vakit harcamıyordu artık. O zamandan bu yana üç çocuğu olmuştu. İkizleri iki yaşındaydı, sonuncusu ise daha ye-ni doğmuştu. Onları senede sadece bir kaç kez görebiliyordu. Sürekli korkunç bir özlem içerisindeydi.

Anakin Skywalker'ın torunları oldukları için taşıdıkları potansiyel yüzünden iyi korunan Anoth gezegenine götürülmüşlerdi. Bir başkası gelip düşüncelerinden bilgi almasın diye, gezegen ile ilgili

her şey ondan gizli tutulmuştu.

Luke'un dediğine göre Jedi çocuklarının en hassas oldukları za-manlar ilk iki yıllarıydı. Karanlık tarafla kurulabilecek en ufak bir temas akıllarını ve tüm yetenekleri tüm hayatları boyunca düzelmemek üzere çarpıtabilirdi.

Çocuklarının son hallerini gösteren küçük bir holokürsüyü çalıştırdı. İki yaşındaki ikizler, Jacen ve Jaina, rengârenk bir şekilde be-zenmiş bir oyun sahasının içinde oynuyorlardı. Bir başka görüntüde Leia'nın özel hizmetkârı olan Winter, görüntünün dışında kalan bir şe-ye doğru gülümseyen bebek Anakin'i kucağında tutuyordu. Leia'da o-na doğru gülümsedi ama sabit görüntüler dışında onu göremezlerdi.

Bu yalnızlık kısa süre sonra sona erecekti. Jacen ve Jaina kendilerini korumak için az da olsa Jedi güçlerini kullanabiliyorlardı ve Leia da onları koruyabilirdi. Bir haftadan biraz daha sonra -hayır, tam olarak sekiz gün sonra- oğlu ve kızı eve döneceklerdi.

İkizlerin kalmak için gelişinin evin havasını değiştireceğini gayet iyi biliyordu. Kendisine göre ayarlanmış bir koltuğa oturup rahatladı, eğlence bireşimcisini açtı ve Alderaanlı ünlü bir besteci tarafından yazı-lan pastoral bir melodiye dinlemeye başladı.

Kapının çalınması onu hayal dünyasından bir anda kopardı. Üzerinde bir kıyafet olduğundan emin olmak için şöyle bir üzerine bakındı ve kapıya yöneldi. Kardeşi Luke gölgelerin için de duruyordu; kahverengi pelerini ve kapişonu sıkı sıkı kapalıydı. “Merhaba , Luke!” dedi, ve nefesi kesildi. “Oh! tamamen unutmuşum!”

“Jedi güçlerini geliştirmeyi hafife almaman gerekir, Leia.” Kaşlarını çatı, sanki onu azarlıyordu.

Leia eliyle onu içeri davet etti. “Eminim fazladan bir eğitim sean-sıyla bunu telafi ederiz.”

* * *

Uzaktan bakıldığında İnşaat droidi sanki zoraki bir hızla hareket ediyormuş gibi gözüküyor, ileri adım atmasını sağlayan geniş destek podlarının hareketi yarım saat sürüyormuş gibi geliyordu. Ama hemen altında duran General Wedge Antilles ve İmha ekibi, droidin eklemli kollarının yıkılması gereken binaların üzerindeki çalışmalarını, hızından dolayı flu olarak görüyorlardı. Yürüyen fabrika, İmparatorluk Şehri'nin bu eski sektöründeki çökmüş ve yarı yıkılmış binalardan oluşan bataklıkta yavaşça derinlere doğru ilerlemekteydi.

Droidin bazı kollarının ucunda duvarlara sarsıcı patlamalar yollayan yıkım topları ya da plazma kesicileri vardı. Toplayıcı kollar molozları ayırmaya çalışıyordu; kirişleri çıkartıyor, kaya parçalarını ve çelik bloklarını dağıtıcı bölmelere doğru kürüyordu. Diğer enkaz kalıntıları kepçelerle alınıp taşıyıcı bantlar sayesinde element ayırıcılarına taşınıyordu. Burada bunlar ayrıştırılarak yeni binalarda kullanılmak üzere işleniyordu. İçindeki makinelerin sıcaklığı serapımsı bir dalga halinde havaya yükseliyordu, dev alet Coruscant'ın yıldızlı gecesinde pa-rıldıyordu.

İnşaat droidi iç savaş sırasında ateş altında kalan ve yıkılan binaların arasından kendi yolunu açıyordu. Çok fazla tamir edilmesi ve yıkılması gereken şey vardı; bazen droidin kolları ve moloz ağırları yeterli olamayacak gibi geliyordu.

Wedge Antilles kafasını kaldırıp baktığında dolu bir kutunun bağ-landığı yerden ayrıldığını gördü. “Hey, herkes geri çekilsin! Kendinizi koruyun!” Molozlar aşağı düşerken imha ekibi bir duvarın üzerinde çı-kıntı yapmış balkonlardan birinin altına gizlendiler.

Taş parçaları, inşaat demirleri ve tranparisteelden oluşan bir yağ-mur bir patlama kuvvetiyle aşağıdaki sokağı dövdü. Biri telsizine doğru acı içinde bağırdı ama bir an sonra aniden sustu.

“Görünüşe göre bu bina her an tepemize yıkılabilir,” dedi Wedge. “Turuncu takım, bu şeyden en az yarım blok kadar uzakta durma-nızı istiyorum. Bu droidin ne yapacağını kestirmek zor ama onu kapatmak istemiyorum. Tekrar çalışmasını sağlamak için onu başlatmamız üç gün sürüyor.” Wedge, tarihi geçmiş ve hareketleri önceden tahmin edilemeyen inşaat droidleri ile çalıştığı için heyecanlanıyor falan değildi; ama enkâzı toparlamanın en hızlı yolu olarak elinde sadece onlar vardı.

“Anlaşıldı, Wedge,” dedi Turuncu takımın lideri, “Ama şu vahşi mültecileri yine görürsek, onları kurtarmamız gerekebilir; bizden daha hızlı hareket edip gizleniyor olsalar bile.” Telsiz kanalı bir anda parazitlendi ve takım liderinin adamlarına hareket etmeleri için verdiği emirler duyuldu.

Wedge gülümsedi. Lando Calrissian ve Han Solo gibi general rütbesine yükseltilmesine rağmen kendisini ‘oradaki adamlardan biri’ olarak hissediyordu. Özünde bir savaş pilotuydu ve bunun böyle olması hoşuna gidiyordu. Son dört ayını uzayda, kurtarılan mürettebatlarla ve enkaz halindeki savaş gemilerinin gezegenden uzaklaştırılarak gelen yeni gemiler için bir tehlike oluşturmaması ile uğraşarak geçirmişti. Fazla zarar görmemiş araçları almış, yörünge trafiğinin aksamasına ne-den olanların kendi kendini imha mekanizmalarını çalıştırmıştı.

Uçmayı çok sevmesine rağmen, sırf değişiklik olsun diye bir yer görevi talebinde bulunmuştu. Şu anda yaklaşık iki yüz kişiden sorumluydu. Bunun yanında şehrin bu yanını restore eden ve İmparatorluk’a karşı olan savaşın izlerini ortadan kaldıran dört tane dev inşaat droidini denetlemekle görevliydi.

Her bir inşaat droidinin bilgisayar çekirdeğinde bir imar planı vardı. İmparatorluk Şehri'nde ilerlendikçe, droidler önlerindeki binaları kontrol ediyor ve küçük tamiratlar gerektirenlerle ilgileniyor, yeni plana uymayanları ise imha ediyorlardı.

Çok alt katlarda, karanlık ara sokaklarda yaşayan canlılar artık tam anlamıyla insan olarak adlandırılmamalarına rağmen, bilince sahip ço-ğu yaşam formu eski metropolün altından tahliye ediliyordu. Pejmürde ya da çıplak, solgun derileri ve batık gözleri ile bunların çoğu vakti za-manında politik cezalardan kaçıp buralara saklananlardı; bazıları hayatları boyunca güneşi dahi görmemişlerdi. Yeni Cumhuriyet, Coruscant'a geri döndüğünde, Yavin 4 Savaşı'nın yaşlı gazisi Jan Dodonna'nın ön-derliğindeki bir çaba ile bu zavallılara yardım edilmeye çalışılmıştı; ancak vahşi oldukları kadar zekiydiler. Sürekli kaçmayı başarıyorlardı.

Sokaklar -ya da yüzlerce yıl önce sokak olan yerler- küflü yosunlar ve mantarlarla kaplıydı. Çürüyen çöplerin ve pis suların kokusu, Wedge'in ilerleyen takımının etrafını çevreliyordu. Yükselen havanın ve yoğunlaşan nemin oluşturduğu bulutlar aşağı yağmur olarak düşseler de oradaki havadan ve lağımdan daha iyi kokumuyorlardı. Wedge'in takı-mının yerleştirdiği havada asılı duran itici-ışıklara rağmen imha ekiplerinin çalışması sonucu havaya yükselen toz, görüş mesafesini azaltan bir tabaka oluşturuyordu.

İnşaat droidi bir an işine ara verdi, meydana gelen görelî sessizlik Wedge'in kulaklarında uğuldadı. Wedge yukarı baktığında droidin ucunda yıkım-topu olan iki kolunu ileri doğru uzattığını gördü. Topları inanılmaz bir güçle savurmuştu ve karşısındaki duvarı göz açıp kapayıncaya kadar yıkmış ve geniş destek ayaklarını ileri doğru hareket ettirip yıkık binanın içine girmişti.

Ama duvarın yan tarafı Wedge'in beklediğinin aksine içeri doğru düşmemişti; içeride bir şeyler binanın olmadığı kadar kuvvetli bir şekilde dayanmasını sağlıyordu. İnşaat droidi ayağı ile bastırmaya çalıştı ama duvar geçit vermedi.

Muazzam droid dengesini kurmaya çalışırken yüksek hidrolik sesler çıkardı. Kırk kat yüksekliğindeki mekanik fabrika yana doğru eğildi. Yıkıntının tam kenarında asılı bir şekilde dengede kaldı. Wedge hemen telsizini çıkarttı. Eğer inşaat droidi düşecek olursa yarım blok içerisindeki tüm binaları da kendisiyle birlikte alırdı. Buna, biraz önce mültecileri alsınlar diye yolladığı Turuncu takımın gittiği yer de dahildi.

Ancak birden bir düzine kadar kol yandaki binaların duvarlarına doğru uzanıp yayılarak kendisine bir yer buldu. Droidin dengesini tekrar sağlaması için bir miktar zaman geçmesi gerekti. Wedge'in takımından bir rahatlama sesi geldiği sırada telsiz hışırtılı bir ses çıkardı.

Kurdukları ışıkların, tepelerinde oluşturdukları parlaklık yüzünden Wedge etrafını görmekte güçlük çekiyordu. Arkada, inşaat droidinin ayağının altında sıkışmış, ancak binanın geri kalan kısmından ayırt edilemeyen, kalın metallerle kuvvetlendirilmiş dev bir yapı ortaya çıktı.

Wedge kaşlarını çatı. İmha ekipleri daha önce de yıkıntı halindeki binaların içinde önemli şeyler ortaya çıkarmıştı ama hiçbirisi bunun kadar iyi korunumlu ve gizlenmiş değildi. İçinden bir ses bunun önemli olduğunu söylüyordu. Yukarı baktığında, inşaat droidinin, bulundu-ğu noktayı saptayıp tekrar önünde duran binaya doğru yöneldiğini gör-dü. Kubbe şeklindeki başını eğip önündeki gizli odanın

sağlam duvarlarını inceledi. Sanki en kolay nasıl parçalayacağını hesaplar gibi bir hali vardı. Patlama tesirli elektrikli bir çift kolunu aşağı doğru indirdi.

İnşaat droidinin bu duvarlar içinde ne türden sırlar olduğu hakkın-da en ufak bir fikri bile yoktu. Droid sadece bilgisayarının içindeki pla-nı takip ediyor ve yükümlülüklerini yerine getiriyordu. Wedge acı dolu bir tereddüt yaşadı. Şayet gizemli binayı aramak için droidi durdurursa, bütün sistemlerini sıfırlayıp tekrar güç vererek çalıştırmaları üç günlerini alırdı. Ama droid önemli bir şey bulduysa bundan Kabine'nin haberi olması gerekirdi. Bu durumda birkaç günden ne çıkardı?

İnşaat droidinin pençeleri korumalı duvarla yaklaşırken uçlarından mavi-beyaz ışıklar çıkıyordu.

Wedge telsizini çıkarttı ve droidi kapatmaya hazırlandı; ama bir anda aklı boşaldı. Şifre neydi?

Yanında duran Teğmen Deegan, Wedge'in suratındaki panik ifadesini gördü ve hemen cevap verdi. "SGW sıfır-sıfır-iki-yedi!" Wedge verileri tuşladı.

Driod, elektrikli pençelerini binaya geçirmek üzereyken bir anda donup kaldı. Droidin içindeki makineler beklemeye geçerken Wedge, soğutma ve güç kesilmesi sırasında çıkan tıslama seslerini duydu. Doğru kararı vermiş olmayı diliyordu.

"Tamam. Mor ve Gümüş takımlar benimle birlikte gelin. Burada biraz araştırma yapacağız."

Peşlerinde bir küme uçuşan ışıkla birlikte takım, inşaat droidinin ayaklarının birinin altında toplandı ve yıkıntıya doğru yola koyuldular. Havalanan tozlar yavaşça çökmeye başlamıştı.

Parçalanmış parlak çeliklerle ya da keskin metallere bir taraflarını kesmemek için molozların üzerlerinden dikkatlice ilerliyorlardı. Wedge, yeni oluşan çatlakların içerisindeki küçük yaşam türlerinin seslerini duyabiliyordu. Yıkılmak üzere olan duvar hareket ettikçe aşağı küçük taş parçaları düşmekteydi. "Arkanızı kollayın... burası her an başımıza çökebilir," dedi Wedge.

İleride iyi korunan odanın önünde mağara girişini andıran bir ya-rık açılmıştı. İçeriden hiçbir ışık gelmiyordu.

"İçeri girelim. Dikkatlice..." Wedge gözlerini kısarak etrafındaki gölgelere baktı. "Geri çekilmeye hazır olun. İçeride ne olduğunu bilmiyoruz."

Çok yukarılarda bir yerden sağır edici bir gıcırtı sesi duyuldu. İm-ha takımı korkudan sıçradı ama sesin inşaat droidinin soğutma sistemindeki aşırı ısınmış havayı dışarı veren vantilatörden geldiğini anla-yınca rahatladılar.

Wedge karanlık deliğin yanı başına geldi. İçerisi zifiri karanlıktı, hiçbir şey belli olmuyordu.

Kafasını karanlığa doğru uzattığı anda, bir yaratık dışarı doğru fırladı. Dişlerinin arasından salyasını fişkırtıyordu. Wedge bir çığlık atarak geri çekildi. Girişin keskin kenarına çarptığı sırada yaratık hareketli pençeleriyle, kürk ve zırhlı gövdesiyle ona doğru saldırdı.

Düşüncelerini toparlayamadan -adamlarına bir emir vermeği bile düşünemeden- çaprazlama

kesişen bir örümcek ağı şeklinde lazerler ateşlendi. Işınlardan çoğu yaratığın gövdesine dumanlar çıkartan tıslamalarla isabet etti. İkinci bir lazer salvosu başladı.

Canavar şaşkınlık ve acı içinde çığılık attı. Molozlardan küçük bir çığ oluşturacak kadar kuvvetli bir şekilde yere devrildi. Ölürken çıkar-dığı ses bir fırının çıkardığı son tıslamaya benziyordu.

Wedge yere çöktüğünde kalbinin hâlâ atmakta olduğunu hisetti. “Sağolun çocuklar!”

Diğerleri şaşkınlık ve dehşet içinde donup kalmış, boş gözlerle refleks olarak çektikleri lazer silahlarına ve odanın içinde yaşayan canava-rın cesedine bakıyorlardı.

Canavar, sırtında dikenleri, ağzında dev azı dişleri olan zırhlı bir la-ğım faresine benziyordu. Krayt ejderhasının kine benzeyen kuyruğu son defa kasılırken, lazerlerle açılan yaralarından siyah-mor kan akıyordu.

“Orada beklerken karnı acıkmış olmalı,” dedi Wedge. “Kuşkusuz liderinizin bundan sonra biraz daha dikkatli olması gerekecek.”

Wedge odayı aydınlatmaları için havada süzülen ışıkları açıklıktan içeri yolladı. İçeride kımıldayan başka bir şey yok gibi görünüyordu. Arkalarındaki zırhlı dev lağım faresi son bir kez titredi ve hareketsizleşti.

Çiftler halinde izole edilmiş odanın içine girdiler. Metal kaplı ze-min şehrin alt seviyelerinde yaşayan az gelişmiş insanlara ait kemikler ve kafataslarıyla kaplıydı. “Demek ki yaratık yiyecek bir şeyler bulabiliyormuş,” dedi Wedge.

Karanlık odanın diğer ucunda, yerin daha da altından gelip odaya açılan bir tünelin açık ızgara kapağı duruyordu. Kapak paslanmıştı an-cak üzerindeki sıyrıklar faremsi şeyin buraya nasıl girdiğini açıklıyordu.

“Sadece bir yaratık değil... o bir dişi,” dedi Teğmen Deegan. “Ve neden bu kadar sinirlendiğini anlayabilirsin.” Odanın en hasarlı ikinci köşesini gösterdi.

Binadan kopan bloklar faremsi yaratığın yuvasının üzerine yığıl-mıştı. Her biri bir Endor midillisi büyüklüğünde olan üç yavru yara-tığın kanı ezildikleri zemini lekeliyordu.

Wedge bir süre onlara baktıktan sonra loş odanın geri kalan kıs-mına göz gezdirdi. Vizöründeki ışık güçlendiricilerini ayarladığında bir takım aygıtlar, konsollar ve üzerinde zincir ve kelepçeler olan yatak platformları gördü. Gizli bilgisayar portları ve ölü amfibik gözleriyle hareketsiz iki tane İmparatorluk Sorgu droidi vardı içeride.

“Bir tür işkence merkezi mi?” diye sordu Teğmen Deegan.

“Öyle görünüyor,” diye yanıtladı Wedge. “Sorgulama... Burası bize İmparator’un öğrenmemizi istemediği birçok bilgi verebilir.”

“İnşaat droidini kapattığın iyi olmuş Wedge,” dedi Deegan. “Gecikmeye degecek.”

Wedge dudaklarını büzdü. “Evet, iyi oldu.” Acımasız sorgu droidlerine ve işkence ekipmanına baktı. Bir yanı burayı hiç bulmamış ol-mayı diliyordu.

* * *

Leia'nın kristal masasının üzerindeki heykel ileri doğru fırladı, dur-du ve havaya doğru yükseldi.

Figür; elleri açık, gülümsemesi bütün bir X-kanatı yutacak kadar geniş şişman bir adam şeklindeydi. Satıcı bunun hakiki bir Corellia heykeli olduğu konusunda Leia'ya teminat vermişti. Han'ın getirdiği Alderaan resimleri nasıl onun hoşuna gittiyse, Leia da bunun Han'ın hoşuna gideceğini ummuştı. Yıldönümü hediyelerini birbirilerine verirlerken Han çok teşekkür etmişti ama kahkasını daha fazla kontrol altında tutamamıştı. Daha sonrasında bunun ucuz bir Corellia yemek tesisi zincirinden çalınmış, markalı bir biblo olduğunu açıklamıştı...

“Konsantre ol, Leia,” diye fısıldadı Luke, sessiliğin içinde. Biraz daha yaklaştı. Dikkatle Leia'yı izliyordu. Gözleri uzakta bir yere odaklanmıştı, heykelciği görmüyordu bile.

Heykelcik yükselmeye devam etti, masanın çok üzerindeydi; sonra birden durdu ve yere düştü.

Leia derin bir nefes verip koltuğunda arkasına yaslandı. Luke, ken-di eğitimini hatırlayarak, hayal kırıklığını gizlemeye çalıştı. Yoda ona amuda kalkıp kayaları ve diğer ağır nesneleri dengede tutmayı göstermişti. Keçileri kaçırmış olan Joruu C'boath'dan da biraz eğitim alan Luke, karanlığın derinlikleri hakkındaki tüm bildiklerini ise yeniden yaşama döndürülen İmparator'dan öğrenmişti.

Leia'nın eğitimi, diplomatik sorumlulukları için ertelenen seanslar yüzünden gayet rahat ve gelişigüzel. Ama o Luke için önemliydi; birlikte yedi yılı aşkın süredir çalışıyorlardı. Bloke olmuş gözüküyordu, sahip olabileceği güçlerin sınırına gelmiş gibiydi. Anakin Skywalker'ın kızı olmasından dolayı Leia'nın eğitiminin çok daha kolay olması gerekiyordu. Kendi kız kardeşini bile doğru düzgün eğitemeden, önerisini sunduğu Jedi akademisinde daha kalabalık olan öğrenci gruplarını nasıl eğitebileceğini merak ediyordu.

Leia ayağa kalkıp düşmüş olan heykelciği aldı, masanın üzerindeki yerine geri koydu. Luke kendi suratındaki memnuniyetsizliği çaktırmadan Leia'yı seyrediyordu. “Leia, sorun nedir?” diye sordu.

Leia koyu renkli gözleriyle Luke'a baktı, cevap vermekte bir an tereddüt etti. “Biraz canım sıkkın. Han'ın Kessel'dan iki gün önce dönmüş olması gerekirdi. Ama bir mesaj yollamaya bile zahmet etmiyor. Onun gibi biri söz konusu olunca buna pek de şaşırıyorum aslında!” Ama Luke, kardeşinin gözlerinde alaydan ziyade özlemi görüyordu.

“Kendi çocuklarımla burada olmaması bazen çok canımı sıkıyor. İkizlerle yaşantılarının sadece çok küçük bir bölümünde birlikte olabildim. Ayrıca ufak bebeğimi ziyaretlerimin sayısı bir elimin parmaklarını geçmiyor. Bir anne gibi hissedebilecek kadar bile zamanım yok. Diplomatik işler buna izin vermiyor.” Direk olarak Luke'a baktı. “Ve sen de kendi genç Jedi avına çıkmaya hazırlanıyorsun. Hayatta bir ta-kım şeyleri kaçırmışım gibi geliyor.”

Luke uzanıp koluna dokundu. “Yaptığın işe birazcık konsantre olursan çok güçlü bir Jedi haline gelebilirsin. Güç'ün yolunu takip etmek için, eğitimin başka şeylerle bölünmemeli ve hayatının merkezi olmalı.”

Leia, Luke'un beklediğinden çok daha güçlü bir şekilde tepki verdi, kendisini çekerek, “Belki de korkuyordum, Luke. Sana baktı-ğında gözlerindeki o ifadeyi görüyorum; yaşadığın kişisel

cehennemlerden dolayı hayati bir kısmın bunlardan dolayı yanıp gitmiş gibi. Öz babanı öldürmeye çalışan, kendi klonunla düelloya zorlanman, İmparator'un emrinde Karanlık Taraf'a hizmet etmen. Güçlü bir Jedi olabilmek için bunlardan geçmem gerekiyorsa belki de bu işi istemiyordum," dedi.

Elini kaldırıp Luke yanıtlamadan devam etti. "Konsey için önemli bir iş yapıyorum. Binlerce yıldız sisteminden yepyeni bir cumhuriyet kurmaya çalışıyorum. Belki hayatımın işi Jedi olmak değil bunlarla ilgilenmektir. Ve belki, biraz da anne olmak istiyordum."

Luke kımıldamadan kardeşine baktı. Artık suratındaki ifadeleri kimse okuyamıyordu; artık masum değildi. "Şayet kaderin buysa, Leia, kısa zamanda yeni Jedilar eğitecek olmam iyi bir şey." Birkaç saniye rahatsız edici bir sessizlik içinde birbirilerine baktılar. Gözlerini başka yöne çeviren ilk Luke oldu, konuşmadan çekilmişti.

"Ama yine de kendini Karanlık Taraf'tan koruman lazım. İçsel savunman üzerinde biraz daha çalışıp bu gece burada bırakalım." Leia başıyla onayladı; ama Luke, onun ruhunun daha da derinlere battığını hissedebiliyordu.

Uzanıp başının yanındaki koyu saçlara dokundu. "Aklının içine girmeye çalışacağım. Değişik teknikler ve dokunuşlar kullanacağım. Ba-na direnmeye çalış ya da en azından nerede olduğumu belirle."

Luke'un gözleri yarı kapandı, Leia'nın aklına doğru kendi düşüncelerini yollamaya başladı, yavaşça hafızasının yüzeyine dokundu. İlk başta Leia bir tepki göstermedi; ancak biraz sonra Luke onun konsantre olduğunu hissetti. Sondajının önüne görünmez bir duvar örüyordu. Yavaş da olsa Leia, Luke'a engel olmayı başarmıştı.

"Güzel, şimdi başka yerleri yoklayacağım." Dokunuşunu başka bir yere doğru kaydırdı. "Bana direnmeye çalış."

Luke daha derinlere indikçe Leia onu kovmada daha başarılı olmaya başladı. Luke'un teşebbüslerini daha hızlı ve daha fazla güçle savuş-turdu. Luke, Leia'nın aklında daha farklı noktalara dokunarak onu şaşırtmaya çalıştıkça daha çok keyif alıyordu. Leia'nın yeteneklerini geliştirdiği için duyduğu hazzı kendi bile hissedebiliyordu.

Luke, kardeşinin aklının en arkasındaki köşeye yaklaştı. Burada en eski anılar ve pek az bilinç bulunurdu. Burada fazla bir tepki ile karşıla-şacağını sanmıyordu; çünkü hiçbir saldırgan böyle yerleri vurmayı düşünmezdi. Leia'nın düşünceleri önünde bir harita gibi yayılmıştı, Luke daha da içte olan bir nüveye, dokundu. Biraz daha dürt...

Bir anda sanki görünmez bir el onu göğsünden tutup geriye itti. Luke dengesini sağlamak için biraz sendeledi, iki adım geriledi. Leia'nın gözleri yuvalarından fırlamıştı, ağzı şaşkınlıktan açık duruyordu.

Luke, "Ne yaptın sen?" diye sorarken aynı anda Leia da, "Ne yaptım ben?" diye sordu. İkisi de aynı cevap verdiler, "Bilmiyorum?"

Luke kendi yaptığını tekrar oluşturmak istedi. “Tekrar deneyece-ğim. Sakinleş.”

Luke tekrar zihninin arkasına dokunmaya çalışırken Leia hiç de sakın gözükmüyordu. Luke içgüdüsel merkezlerin oradaki izole edilmiş nüveyi bulup, ona tekrar dokunduğu zaman fiziksel bir güçle geriye doğru itildi.

Luke gülümsedi. “Bunu reflekslerin yapıyor, Leia. Aynen tıbbi bir droidin dizine vurduğunda ister istemez bacağını ileri uzatman gibi. Biraz önce sadece potansiyel Jedilerin yapabileceği bir şeye denk geldik. Bunu benim üzerimde denemeni istiyorum. Gel, gözlerini kapa, yaptığının şeyin bir görüntüsünü oluşturacağım sende.”

“Yapabileceğimden emin misin?” diye sordu Leia.

“Şayet gerçekten içgüdüsel bir şey ise, doğru noktayı bulman yeterli olacaktır.”

“Deneyeceğim.” Leia’nın suratında şüpheli bir ifade vardı.

“Yap ya da yapma. Denemek yok. Yoda hep böyle söylerdi.”

“Ondan alıntı yapmayı kes. Beni etkilemek zorunda değilsin!”

Leia kardeşinin şakaklarına dokundu. Luke derin bir nefes aldı, Jedi rahatlama tekniklerini kullanarak savunmasını indirdi. Son yedi yıl-da o kadar çok zihinsel zırh meydana getirmişti ki; Leia’nın zor da olsa bunlara rağmen içeri girebilmesini umuyordu. Leia’nın düşüncelerinin dokunuşlarını hissetti, narin zihinsel parmaklar beyninin hatlarının üzerinde geziniyordu. Luke, Leia’nın araştırmasını geriye doğru yönlendirdi, en ilkel düşüncelerin uyuduğu yere doğru. “Onları...”

Daha sorusunu bitiremeden, Leia oturduğu koltukta geriye doğru itildi. “Vay canına! Nüveyi buldum; ama ona dokunduğumda ayaklarımı yerden kestir.”

Luke hayret içinde kalmıştı. “Ve bunu tamamen bilinçsiz olarak yaptım. Yaptığım hiçbir şeyin farkında değildim.”

Luke sanki aklına yeni düşünceler geliyormuş gibi dudaklarına dokundu. “Bunu diğerlerinde de denemem lazım. Şayet sadece bir refleks tepkisi ise, Jedi güçleri olanları ararken çok işime yarayabilir.”

* * *

Ertesi sabah, metropoliten servis aracı İmparatorluk Şehri'nin çatı katlarının üzerinde geçti. Yeni kaldırılan binalardan sonra oluşan dar alan, eski şehrin göbeğinde parlak bir şerit olarak parlıyordu. Aracı, Amiral Ackbar kendisi kullanıyordu. Kumanda aletini açık duran yüzgeç elleriyle kavramış, sonuna kadar açık balık gözleriyle gökyüzünü seyrediyordu. Arkalarında kemerleri bağlı Luke Skywalker ve Leia Organa Solo vardı. Yeni yeni söken şafak, yüksel binaların gölgelerini şehrin üzerine vuruyordu.

Ackbar iletişim ünitesine doğru eğildi. “General Antilles, yaklaştırmaya devam ediyoruz. Önümüzde inşaat droidini görebiliyorum. İnşamız için tüm hazırlıklar yapıldı mı?”

“Evet, efendim,” Wedge’in sesi hoparlörden gayet temiz çıkmıştı. “Droidin hemen sağında iniş için mükemmel bir nokta var.”

Ackbar kafasını kaldırıp kavisli pencereden dışarı baktı. Metropo-litan servis aracını alçaltmaya başladı. Binaların arasındaki boşluklarla aynı hizaya getirdi, keşfedilmemiş seviyelere doğru inmeye devam etti.

Ackbar, aracı, kapatılmış olan inşaat droidinin yanına indirdikten sonra; Wedge gelenleri karşılamak için oraya doğru yaklaştı. Araçtan ilk çıkan Ackbar oldu. Moloz kaplı zeminde yürüyüp kubbeli kafasını gökyüzüne, binaların arasından sızan güneş ışığına doğru çevirdi. Araç so-ğuma işlemine geçtiğini belirten bir vızıldama sesi çıkardığı sırada Luke ve Leia da araçtan indiler.

“Merhaba, Wedge!” diye seslendi Luke. “Yoksa General Antilles mi demeliyidim?”

Wedge gülümsedi. “İmha ekibinin bulduğunu görünceye kadar bekle. Bunun sayesinde bir terfi daha alabilirim.”

“Bunu gerçekten ister misin bilemiyorum,” dedi Leia. “O zaman diplomatik sorumlulukların arasında sıkışıp kalıyorsun.”

Wedge kendisini takip etmelerini işaret etti. İnşaat droidi güneşi engelliyordu. Luke, droidin üzerindeki otomatik asansörlerdeki ve ulaşım merdivenlerindeki ekibin yukarı çıkarken çıkardığı sesleri duyabiliyordu. Bakım ekibi bu boşluktan faydalanıp droidin içindeki makineleri ve kaynak işlemcilerini gözden geçiriyorlar ve bilgisayarındaki proje planlarını yeniden programlayıp bazı değişiklikler yapıyorlardı.

Yaratığın parçalanmış leşi özel odanın hemen önündeki molozların üzerinde duruyordu. Wedge onu gösterdi. “Bu şey geçen gece bize sal-dırdı ve takımım onu öldürdü. İnşaat droidinin pilot bölmesine çıkıp dinlendiğimiz ve temizlendiğimiz bir sırada başka yırtıcılar gelip onu parçalamışlar. Çok yazık. Zenobiologlar onu sınıflandırmak isteyebilirlerdi ama pek bir şey kalmamış.”

Wedge odanın zarar görmüş metal duvarlarının altından eğilerek içeri girdi. Luke içeride çalışan ekibin sesini duyabiliyordu. İçeriden ge-len koku yüzünden Leia’nın burnunu büktüğünü gördü.

Luke’un gözlerinin havada süzülen ışıkların sarı parlaklığına alışması için biraz süre geçmesi gerekti. Güçlü bir şey burada kudurmuş olmalıydı. İlk bakışta parçalanmış ekipmanın yere saçılmış

olduğunu, lime lime edilen kabloları ve kırılmış bilgisayar panellerini gördü. Uzun pençelerin bıraktığı izler duvarları süslüyordu. Bir köşede iki bölünmüş küre şeklindeki imparatorluk sorgu droidi duruyordu. Leia'nın gözlerinin ona takıldığını fark etti, içinden bir tiksinti geçtiğini hissetti.

Wedge'in takımından bir kaç kişi metal ızgarayı duvardaki yerine yerleştirmek için çok uğraşmıştı. Şimdi de lazer-kaynağı ile düzeltmeye çalışıyorlardı. Izgara korkunç bir şekilde bükülmüştü.

“Dün akşam başka şeyler de oldu,” dedi Wedge. Kaynakçılar kafalarını kaldırıp Wedge'e baktılar sonra işlerine geri döndüler. “Faremsi yarattığın erkeği tünelden çıkıp geri gelmiş ve eşinin öldürüldüğü gö-rünce önüne çıkan herşeyi parçalamış.” Wedge kaşlarını çatı. “Eski ekipmanların çoğunu mahvetmiş ama yine de bazılarını kurtarabiliriz sanırım. İmparator burayı gizlemek için sıkı güvenlik önlemleri almış. Görünüşe göre bir tür derin sorgulama tesisi.”

“Evet, kesinlikle öyle,” dedi Ackbar. Enkazın içinde dolanıyordu. Kırık devre kartları geniş ayaklarının altında çatırdıyordu. “Bunlardan birinin bile kötü ellere geçmesini istemeyiz.”

O sırada bir kablo yığını ve levha-kristal okuyucu Luke'un dikkatini çekti. Alnı buruştu, biraz daha yakından incelemeye karar verdi. “Bu düşündüğüm şey mi?” diye mırıldandı.

“Ne dedin Luke?” diye sordu Leia, Luke'u takip ederek.

Luke cevap vermedi. Eğilip ekipmana uzandı. Karmakarışık haldeki tel ve kabloları düzenlemeye çalıştı. “Görünüşe göre burada birbirinden farklı üç ünite var. Hepsi de mahvolmuş durumdalar.” Ama içinde giderek kabaran bir heyecan vardı. Belki de parçaları bir araya getirmeyi başarabilirlerdi.

“Nedir o?” diye sordu yine Leia.

Luke kabloları çözdüğünde levha-kristal okuyucunun hâlâ çalışır durumda olduğunu anladı. Elinden biraz daha büyük parlak gümüşü renkte bir kürek ucuna benziyordu. Eski Jedi Şövalyeleri hakkında yap-tığım araştırma sırasında bunun hakkında bir şeyler okumuştum. İmparatorun avcı takımları katliam sırasında saklanan Jedileri bulmak için bunu kullanıyorlarmış.”

Luke çalışır durumda ikinci bir levha-kristal okuyucusu daha bul-du sonra en az zarar görmüş kontrol ünitesini eline aldı. Üzerindeki tozu, siborg eliyle temizledikten sonra kabloları iki tarafına taktı. Şimdi her elinde birer tane okuyucu vardı. Kontrol ünitesini üzerindeki düğmeden açarak çalıştırdı. Başlangıç tanımlamalarını yaptığını belirten küçük ışıklar yanıp sönmeye başlayınca Luke'un keyfi yerine geldi.

İmparator'un takımları bu aletleri bir tür Güç detektörü olarak kullanıyor, Jedi yeteneği olduğundan şüphelendikleri kişilerin üzerindeki aurayı bunun sayesinde tespit ediyorlardı. Kayıtlara göre Jedi Şövalyelerinden geriye kalanlar bu aletten çok korkuyorlarmış; ama belki biz onu Jedi Tarikat-Düzeni'ni yeniden kurmak için kullanabiliriz.”

Gülümsedi, bir an kendisini Tatooine'deki o genç ve toy çiftlik ço-cuğu gibi hissetti. “Kıvıldama, Leia. Senin üzerinde deneyeceğim.”

Leia bir anda irkildi, korkmuştu. “Nasıl çalışıyor ki?” Wedge ve Ackbar seyretmek için yaklaştılar.

“Güven bana,” dedi Luke. Levha-kristal okuyucusunu kol mesafesinde Leia’a doğru tuttu. Tarama düğmesine bastığında ince, bakırımsı bir ışık Leia’nın baştan aşağı üzerinden geçti. Kontrol ünitesinin üzerinde bir an duran ince tarama çizgisi tekrar ortaya çıktı ve aynı işlemi ters yönde bir kere daha yaptı. Verileri özümseedikten sonra Leia’nın bir hologramını oluşturdu.

Artu Ditu’nun Ben Kenobi için gösterdiği Leia hologramından daha farklıydı. Leia’nın vücudunun ince tellerden oluşan bir taslağının siluetiydi; havada sayılardan oluşan bir kolonun yanında renk-kodlu etiketler vardı. Çevresinde soluk fakat görülebilir mavi bir hale vardı. “Bundan bir şey anlayabiliyor musun, Luke?” dedi Amiral Ackbar yakından inceleyerek.

“Karşılaştırmak için bir deneme daha yapalım.” Luke bu sefer okuyucuları Wedge’e doğru tuttu, bakırımsı ışık Wedge’in üniformasının üzerinde dolaştı. Hologramı Leia’nınkinin yanında belirdiğinde renk-kodları birbirine benziyordu; sadece etrafında mavi bir hale yoktu.

“Şimdi sizin üzerinizde deneyelim, Amiral.” Luke okuyucuları Mon Calamariliye doğru uzatıp, farklı fizyolojisini gözönünde bulundurması için alette bazı ayarlamalar yaptı. Amiral görüntüsü oluştuğunda onunda mavi aurası yoktu.

“Leia, bunu benim üzerimde deneyebilir misin, böylece emin olabiliriz.”

Leia istemeyerek de olsa ekipmanı eline aldı, sorgu droidini tasarlayan kişilerin kullandığı aletleri kullanmaktan rahatsız olmuş gibiydi. Çalıştırması oldukça kolay olmuştu, okuyucuları Luke’un her bir yanına doğru tuttu.

Görüntüsü parlak mavi bir hale ile ortaya çıktı.

“Bu çok değerli,” dedi Luke. “Kullanabilmek için Güç ile ilgili bir yeteneğinin olmasına gerek yok. Sadece tarayarak potansiyel Jedileri bu şekilde bulabiliriz. Akademim için aday bulma konusunda çok büyük yardımı olacak. Belki bunca sene sonra bu aletler iyi bir iş için kullanılabilirler.”

“Çok iyi, Luke,” dedi Ackbar.

Luke dudaklarını büzdü. “Wedge, bir şey denemek istiyorum. Rahatla, zihnine dokunmak istiyorum?”

“İhh,” dedi Wedge, sonra adamlarının kendisine doğru bakmakta olduklarını gördü. Doğruldu. “Sen nasıl istersen, Luke.”

Luke hiç vakit harcamadan Wedge’in şakaklarına uzandı. Zihninin yüzeyinden derinlere, şaşırtıcı nüvenin bulunduğu arkadaki ilkel alana doğru zihinsel bir sonda başlattı...

Luke oraya dokunduğunda hiçbir şey olmadı. Wedge kendisinin yoklandığını bile hissetmemişti. Luke daha sert bastırdı; ama Leia’nın verdiği türden bir refleksif karşılık alamadı.

“Bütün bunlar da ne?” diye sordu Wedge. “Bir şey mi yaptın?”

Luke gülümsedi. “Sadece bir teorimi güçlendirdim. Jedi Şövalyelerini geri getirebilmemiz için elimizde bir çok şans var.”

Gemi en azından çarpışma esnasında patlamamıştı.

Han Solo kendisine gelirken ilk bunu düşünmüştü. Gözlerini kırp-tı; Binyıl Şahini'nin gövdesinden içeri giren atmosfer akımlarının çı-kardığı sesleri dinlerken gözlerini kırptı. Bir şekilde inişten sağ çıkmayı başarmışlardı. Hangi gezegen üzerinde olduğunu merak ediyordu.

Kessel!

Kontrol panelindeki kırmızı lekeyi görünce gözleri genişledi. Ken-di kanıydı. Bacağını sanki alev almış gibi hissediyordu; ağzındaki sıvı-nın tadını aldı. Öksürdükçe etrafa daha çok kan sıçradı. Çarpışma ol-madan önce kemerini bağlamayı başaramamıştı. Hâlâ silah bölümünde olmadığı için şanslıydı. Eğik bakış açısından anladığı kadarıyla çarpış-ma esnasında gemi ters dönmüş, silah bölmesi altlarında kalmıştı.

Chewbacca'nın durumunun daha iyi olmasını umut ediyordu. Kafasını çevirirken, sanki kırılmış cam parçaları omurgasına saplanıyormuş gibi hissetti. Yardımcı pilot sandalyesinde, Wookie hareketsizce yatıyordu. Kürkünün altında kalan yaralardan akan kan postunun lekeliyordu.

“Chewie!” diyebilirdi Han, zar zor da olsa. “Bir şeyler söyle!”

Önce ana kapağın üzerine yerleştirilen patlayıcının sesini sonra da dışarıdan birinin rampaya kısa devre yapmaya çalıştığını duydu. Şahin' in içindeki hava Kessel'in atmosferine karışmıştı. “Harika,” diye hoüurdandı. Kaburgalarındaki dayanılmaz acı iyüzünden nefes alması zaten yeterince zordu.

Rampadan yukarı doğru gelen ayak seslerini duydu. Lazer tabancasını çekti, hiç olmazsa bir kaç düşmanı yumruklarıyla devirebilmeyi umuyordu. Yavaşça gözlerini kaldırdı, beyaz zırhları içindeki Fırtına Birliklerinin düzgün bir sıra ile içeri girmelerini bekliyordu. Böyle bir gün için en uygun son buydu.

Ama düşündüğünün aksine davetsiz misafirleri farklı farklı zırhlar giyyordu. Zırhların bazı parçaları hapishane gardiyanlarının kıyafetlerinden modifiye edilmiş, bazıları da Fırtına Birliği askerinin ekipmanlarından ödünç alınmıştı. Olanlar Han'a hiç de mantıklı gelmedi; ama zaten aklı şu ana kadar hiç de olmaması gereken şeyler yüzünden yeterince karışıkı. Bir TIE savaşçısı ile X-kanat omuz omuza çarpışıyoru?.. Hem de kendisine karşı?..

Gemiye girenlerin yüzlerinde, Kessel'in atmosferinde nefes almalarını sağlayan oksijen maskeleri vardı. Birbirilerine emirler verirken sesleri boğuk çıkıyordu.

Korkuluğa benzeyen, çok uzun kollu ve boyunlu bir adam Şahin'in kokpitine girdi. Han birden bu adamı bir yerlerden tanıdığını hissetti ama bir türlü adını hatırlayamıyordu. Korkuluk adamın kolunda İmparatorluk hapishanesinin kolluğu vardı ama taşıdığı çiftnamlı silah birçok gezgenle yasadışı kabul ediliyordu. Korkuluk adam dönüp gözlerini Han'ın üzerine odakladı.

“Han Solo,” dedi. Gaz maskesi suratının alt kısmını kapatmasına rağmen Han, adamın genişçe

gölümsediğini söyleyebilirdi. “Kessel’a inişinden sağ çıkmamış olmayı dileyeceksin.”

Kafasının içinde bir şimşek çaktı ve Han korkuluğun adını hatırladı; Skynxnex... Buydu! Skynxnex idamdan son anda kurtulup, İmparatorluk İslah Tesisleri’ne kapatılmıştı. Han tam sorularını toparlayıp sormak üzereyken Skynxnex’in, kafasına doğru gelen zırhlı yum-ruğu onu yine kendisinden geçirdi...

* * *

Kessel... Baharat... Kendine gelirken düşünceleri kabuslara karıştı-yordu.

Han Kessel uçuşunu rekor sürede yapmaları hakkında hep övünürdü. Ama hiçbir zaman hikayenin tamamını anlatmamıştı. Aslında o sırada, İmparatorluk vergi gemileri onları mimlediği için, güvertenin altındaki gizli bölmelerde bulunan kaçak baharatla birlikte Kessel'dan kaçmaya çalışıyordu.

Yüklemeyi her zaman olduğu gibi Moruth Doole adında kurba-ğaya benzeyen bir adamdan almıştı. Adam, İmparatorluk üretim kota-sından aşırılan baharatın karaborsa ticaretinden sorumluydu. Doole, baharat-madeni işçilerinin alındığı dev bir İmparatorluk Hapishane kompleksinde bir tür subaydı. İmparatorluk baharat çıktısı üzerinde sıkı bir denetim kurmuştu ama Doole kendisine el altından satabileceği kadarını ayırabiliyordu. Han Solo ve Chewbacca onun için baharat kaçırıyor, İmparatorluk devriyelerini atlatıp, baharatı Hutt Jabba gibi dağıtıcı kanallara ulaştırıyordu.

Ama Moruth Doole'un kötü bir alışkanlığı vardı. Birlikte çalışanları bir süre sonra daha büyük kazanç elde etmek için yetkililere ihbar ediyordu. Han bunu hiçbir zaman kanıtlayamamıştı ama içinden bir ses vergi gemilerine Şahin'i onun ispiyonladığını ve kendisinin hiperuzaya geçeceği noktanın koordinatlarını onun verdiğini söylüyordu.

Bordalanmadan hemen önce bir servet değerindeki baharat kargosunu uzaya boşaltmak zorunda kalmıştı. Geri dönüp kargoyu almaya çalıştığı sırada da İmparatorluk Birlikleri peşine düşmüşlerdi. Kovalamaca sırasında geniş kara delik kümesinin baskın çekim kuvvetine sefer çizelgelerinin söylediğinden çok daha yakın bir mesafeden geçmişlerdi. Vergi gemilerinden biri girdaba yakalanıp dipsizliğin içinde kaybolmuştu. Ama Şahin buradan sağ çıkmayı başarmış, hiperuzaya geçip güvenli bir yerlere kaçmıştı.

Geçici bir güvenlik... Kayıp baharat kargosu tam on iki bin kredi değerindeydi ve Hutt Jabba bunun parasını çoktan ödemişti. Jabba bu olanlardan pek memnun kalmamamıştı.

Han, Jabba'nın sarayında karbonitin içinde donmuş vaziyette hiç kımıldamadan geçirdiği ayların düşüncesiyle ürperdi. Etrafını saran karanlık soğuktu, hiçbir şey göremiyordu. Dişleri birbirine çarptı...

“Termal çırpınmalarını kes!” dedi kulak tırmalayan metalik bir ses. Sanki biri plazma testeresiyle bir kaya kesiyordu. “Tıbbi merkezin ısısı, metabolizmanın cerrahi şoka girmemesi için düşürüldü.”

Han gözlerini açtığı anda sıhhiye droidinin kurşuna benzer suratıyla karşılaştı. Metalinin büyük kısmı yeşildi, sadece optik sensörlerinin üzerindeki eklemeler siyah renkteydi. Parçalı kolları Han'a doğru uzandı, tarihiği geçmiş tıbbi aletler takılıydı. Hepsinin de ucu sivriydi.

“Ben bir sıhhiye droidiyim. Seni rahatlatacak şeyler ya da anestezi hakkında programlanmadım. Şayet işbirliği yapmazsan, tedavin çok da-ha can yakıcı olur.”

Han gözlerini devirdi. Bu, hastalarının rahatı için programlanmış geleneksel sıhhiye droidlerinden çok uzaktı.

Han kımıldamaya çalıştı. Hapishanenin tıbbi merkezi bembeyazdı, duvarlarda tıbbi araç gereçler ve boş bakta tankları vardı. Han belirsiz bir şekilde kapıya yakın bir yerlerde muhafızların beklediğini hissetti. Kafasını çevirdiğinde sıhhiye droidi soğuk metal eliyle uzanıp şakaklarını sıkıştırdı. “Hareketsiz durmalısın. Bu canını yakacak. Hem de çok fazla. Şimdi rahatla...hemen!”

Odanın görüş alanı dışında kalan diğer ucunda Chewbacca büyük bir acıyla kükredi. Han, Wookie’nin hala hayatta olduğunu anlayınca rahatladı. Tedaviden önce, en azından.

Sıhhiye droidi, üzerinde çalışmaya başlayınca Han irkildi.

* * *

Chewbacca, Han'ı kıllı, heyecanlı ve müteşekkir bir sarılma ile u-yandırdı. Han inledi ve gözlerini açmaya çalıştı. Oda oldukça loştu; bir şeylere odaklanmadan önce biraz beklemesi gerekti. Bütün vücudu te-davi edilmişten ziyade sanki dövülmüş gibi ağrıyordu.

Chewbacca hırlayıp tekrar sarıldı. “Sakin ol, Chewie! Beni o sıhhi-ye droidine geri yollayacaksın!” dedi Han. Wookie onu anında bıraktı.

Han, zihninde nasıl hissettiğini tarttı. Oturup kollarını gerdi sonra ayağa kalktı. İki kaburgası ve sol bacağı kemik örücülerinin kırıkları ta-mir ettiği noktalardan, arı sokmalarıyla karıncalanıyor gibiydi. Hâlâ güçsüzdü ama besleyici solüsyonlar onu nominal seviyelere getirmeye yetmişti.

Chewbacca da perişan ve bitkin gözüküyordu. Vücudunun bazı yerleri traş edilmişti; Han, kimi yerlerde de sıhhiye droidinin hiç ince olmayan işçiliğinin bıraktığı yara izlerini görebiliyordu. Tedaviden sonra ikili bu boş yere atılmışlardı.

Sonunda odanın içindeki havanın kokusunu aldı. “Burada ne öl-müş böyle?” Bir anda bunun hiç de komik olmadığını fark etti.

Chewbacca, hücrenin üçte biri kaplayan iriyarı şekli işaret ederek cevap verdi. Han görüşünü ayarlamak için tekrar gözlerini kırptı.

Yaratık dev gibi ve iğrençti... yarı kabuklu, yarı örümceğimsi; ama sıralanmış bıçağımsı dişlerine bakılırsa kesinlikle etoburdu. Pençeleri elleri bir insan uzunluğundaydı ve eklemleri vücut zırhı kabuğumsu yumrularla kaplıydı. Onun hakkındaki en iyi şey ölmüş olmasıydı. Leşi ko-kuşmaya başlamıştı.

Han ilk defa bir rancor yaklaştığında Jabba'nın sarayında yeni çözülmüştü ve uyku rahatsızlığı yüzünden gözleri görmüyordu. Jabba, taht odasının hemen altında bulunan yarattığı düşmanlarıyla -ya da rastgele seçtiği kişilerle- besliyordu. Han daha sonra bir kere de Prenses Leia'ya eşlik ettiği sırada Dathomir'de bir sürü rancor görmüştü. Bir rancor nasıl olmuşa, İmparatorluk Islah Tesisi'nde can vermişti. Yaratık oldukça çürümüş, artık mumyalaşmaya başlamıştı. Han'ın bildiği kadarıyla hapishane, hayvanat bahçesi ile ıslah kompleksinin arasındaydı. Çünkü farklı her canlının kendisine has bir bilinç durumu oluyordu. Ortak tek noktaları hepsinin vahşi oluşuydu.

Hücre oldukça genişti; ki içinde bir rancor bulunmasına karşın hâ-lâ hareket edecek yer vardı içerde. Yere kırık ve küflü kemikler saçılmış, çoğu kemirilip toz haline getirilmişti. Sanki aç bir rancor umutsuzca yiyecek bir şeyler aramıştı. Yeşil ve mavi bir çamur duvarlardan aşağı akmaktaydı. Han sadece damlaların çıkardığı sesleri duyabiliyordu.

“Ne kadar zamandan beri buradayız, Chewie? Biliyor musun?”

Chewie de bilmiyordu.

Han olanları tekrar kafasında canlandırdı. Kessel'a gelmişler ve kendilerini hem isimleri hem de Yeni Cumhuriyet çağrı işaretiyle tanıtmışlardı. Bir gemi filosu onlara saldırmıştı; TIE savaşçıları, X-ka-natlar ve daha başka bir çoğundan oluşan bir filo... Görünüşe göre Kessel'ın şimdiki sahipleri bir

şeylerin peşindeydi ve bundan Yeni Cumhuriyeti'n haberdâr olmasını istemiyorlardı.

Ardından çakılan Şahin'e giren korkuluğumsu Skynxnex'i hatırladı. Skynxnex bir hırsız ve bir suikastçiydi. Aynı zamanda Moruth Doole ile temasa geçmek isteyen kaçakçılar için başlangıç noktasıydı. Skynxnex ıslah tesisinde hapishane gardiyanı olarak küçük bir memuriyet elde etmişti; ama şimdi işini değiştirmiş gibiydi...

Han önce hücre kapılarının etrafındaki deaktivasyon alanının vızıltısını sonra da kapıları yukarı doğru açan dev hidroliklerin sesini duydu. Kapı yukarı çıktıkça içeriyi beyaz bir ışık doldurdu. Han elleriyle gözlerini örttü, hücrenin bu kadar loş olduğunu daha önce anlamamıştı.

“Hazır ol, Chewie!” diye fısıldadı Han. Fazla muhafız yoksa onlara saldırabilir, belki sonra oradan kaçabilirlerdi. Ama Han birden yeni iyileşmiş kırık kaburgalarının acısıyla kendine geldi; başı döndü. Chew-bacca, rancorun hücresindeki duvarlardan birine yaslandı yavaşça.

Peki, belki sadece bir muhafız vardır. Onun da gözleri iyi görmüyordur ve dizanteriden yeni kalmıştır...

“Boşver, Chewie. Bakalım ne diyecekler.”

Kapının önünde duran iskeletimsi figür kesinlikle Skynxnex idi. Han'ın gözleri ışığa alıştığında adamın arkasında dört tane muhafız ol-duğunu gördü. Üzerlerindeki pek de hapishane üniforması değildi; hayati organlarını kapatan zırh parçalarının üzerinde rütbe belirten hiçbir işaret yoktu.

“Han Solo, umarım konukseverliğimizden memnun kalmışsındır,” dedi Skynxnex.

Han gülümseyip arakasındaki boş hücreye ve ölü rancora baktı. “Evet, Kessel’ı gerçekten tam bir tatil cennetine çevirmişsiniz. Tıpkı Ithor gezegeni gibi.”

Skynxnex, Han'ın bakışlarını mummylaşmış rancora kadar takip etti. “Ah evet, hapishaneyi ele geçirdiğimiz karışıklık sırasında, birileri rancoru beslemeyi unutmuş. Yazık oldu. Aklımıza geldiğinde aylar geçmişti. Onu hatırlayana kadar, kurtulmamız gereken bir sürü imparatorluk mahkumunun olması daha da kötü olmuştu. Ölümelerini seyretmek çok daha zevkli olabilirdi. Biz de onları baharat madenlerine yolladık.”

Skynxnex bir an gülümsedi; ardından surat ifadesi tekrar o mekanik soğukkanlılığına büründü. “Umarım sıhhiye droidleri yaralarınıza gereken özeni göstermişlerdir. Sorgulamaya dayanabilmeniz için ikinizden sağlının yerinde olması çok önemli. Kessel’a tam olarak ne için geldiğinizi öğrenmek istiyoruz.”

Han'ın aklına hayatında ilk defa gerçeği söyleyip görevleri hakkında herşeyi anlatmak geldi. “Sen hazır olduğunda, Skynxnex.” Ama nedense içinde bulundukları bu durumda doğruyu söylemenin o kadar da faydalı olmayacağını düşündü.

Uzun boylu adam yine gülümsedi. “Demek beni hatırlıyorsun, Solo. Güzel. Moruth Doole bir an önce seninle görüşmek istiyor.” Han, kaşlarını kaldırdı. Bu, Doole yaşıyor demekti ki hâlâ işinin başındaydı; ama Han yine de parçalı yerine oturtmakta güçlük çekiyordu. “Yaşlı Moruth ile görüşmek

çok isterim. Çok zaman oldu. İyi bir dostumdu!”

Skynxnex buna kıs kıs güldü. “Evet,” dedi Skynxnex, “Senden bahsettiğini duyduğuma eminim. Hem de birçok kez.”

* * *

Asansör onları ana hücre bloğunun olduğu alandan çıkardı, bir tüp boyunca ıslah tesisinin diğer köşesine doğru gidiyorlardı. Eğimli, metal bir hatta yukarı doğru hareket ediyorlardı.

Asansörün çizik dolu şeffaf duvarlarından baktığında Han, hapishanenin gri ve bronz renkli plastik ve sentetik kayadan yapılma devasa bir yapı olduğunu gördü. Düz ön yüzü kırkbeş derecelik bir açıyla ar-kaya doğru eğilmişti. Her köşede asansör taretleri vardı. Camlı ve ay-nalı altyapı, eğimli yüzeyden dışarı doğru uzanıyor, yönetici ofisleri ve hapishane personeline ev sahipliği yapıyordu.

Hızla tırmanan asansörün içinde Skynxnex, ikisinde heyecandan titrediğini görüyor, modifiyeli çift namlulu silahını onlara doğru tutmuş bekliyordu. Daha uygun silahları olan iki muhafız hemen yanlarında gergin ve hazır bir şekilde bekliyordu.

Bunu gören Han ironik olarak etkilendi. Bu insanların bu kadar korkmasını gerektiren ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Han da Chewbacca da, mahkumun mücadele etmek için harcadığı güç miktarına göre merkezi sinir sistemine felç edici elektrik şokları yollayan sersemletici-kelepçelerle bağlıydı. Han kendisini oldukça iyi kontrol etmiş, ön kolunda sadece küçük bir karıncalanma hissetmişti. Ama Chewie her zamanki gibi kendisine hakim olamamış, hafifçe bay-gın hale gelmişti.

Asansör kapıları açıldığında, Skynxnex mahkumları ileri doğru dürtükleyince yavaşça ilerledi. Adımlarını kendinden emin bir şekilde atmaya çalışıyordu. Moruth Doole ile bazı problemler yaşamıştı, adama kesinlikle güvenmiyordu; ama bildiği kadarıyla aralarında önemli bir kan davası yoktu.

Yönetici ofisleri boyunca Skynxnex onlara eşlik etti. Ofislerin çoğu yanmış ya da altları üstlerine getirilmişti. Geniş bir antreden geçip pencereleri kırac Kessel'a bakan dev bir ofise girdiler. Han uzaktaki tuz katmanlarını görebiliyordu. Atmosfer fabrikalarının kocaman motorları gezegeni biraz daha yaşanabilir bir yer yapmak için dışarıya, pembemsi gökyüzüne oksijen, nitorgen ve karbondioksit üflüyordu. Güçlü radyasyon kalkanları, yakındaki Maw'dan gelen ölümcül x ve gamma ışınlarını filtre ediyordu. Kıymetli baharat olmasa, hiç kimse Kessel da bir hağyat kurmaya çalışmazdı.

Masa ünitesinin üzerindeki yazıya göre burası hapishane müdürünün odasıydı; ama birileri kimlik etiketinin üzerini karalamış ve Temel lisandaki şu kelimeleri kazımişti: Doole'un Makamı... Masanın hemen sağındaki duvarda karbonitin içinde dondurulmuş bir adam asılı duruyordu. Doole bunu Jabba'dan öğrenmişti, herkesin görmesi için eski bir rakibini böyle sergiliyordu. Han adama bakarken ürperdi. Camın ya-nında, parlak ışığın altında varil şekilli bir silüet duruyordu. Han, Moruth Doole'u hemen tanıdı.

Doole, yumuşak tenli bodur bir Rybet idi. Parlak yeşil rengi ve bronz hatları, bir solucanın çizgileri gibi yanaklarını, kollarını ve omuzlarını kaplıyordu. Derisi kuruydu ama o kadar pürüzsüzdü ki sümüklü gibi gözüküyordu. Doole'un üzerindeki her zamanki gibi, şanssız srüngenlerin derileri vardı. Yeleği sanki eski bir tarihi filmde fırlamış gibiydi. Boynuna bağladığı açık sarı fularından Han, onun çiftleşme zamanında olduğunu anladı. Yine de kendi türünden hangi dişinin onunla birlikte olmaya yanaşacağını merak ediyordu.

Doole arkasına döndü. Suratı oldukça değişmişti; sinirsel tikler ve paranoya ile sürekli kıpır kıpırdı. Rybet gözleri fazlasıyla büyük, fener gibi parlak dikey yarıklar şeklindeydi; ama gözlerinden biri şu an süt kadar beyazdı, yarı pişmiş bir yumurtaya benziyordu. Diğer gözüne mekanik bir odaklama cihazı takmış, kahverengi deri kayışlarla pürüzsüz kafasına tutturulmuştu.

Doole mekanik gözüyle oynadı; lensler hareket edip dönerek bir kamera parçası gibi yerlerine oturdular. Han'a doğru sokulurken odağını ayarlayan Rybet'in, parmakları; uzun ve uçlara doğru genişliyor, üzerlerinde emme kaplarının izleri belli oluyordu. Kör gözü başka bir yöne doğru bakıyordu. Uzun süre inceledikten sonra hatırlayarak tısladı. "Sensin, Han Solo!"

Han kaşlarını çatı. "Gördüğüm kadarıyla aşırı dozda baharat al-mışsın. Biliyorsun önce görüşünü alır."

"Bunu yapan baharat değil," diye cevap verdi Doole, gözünün üzerindeki aygıtı tıkladı. Derin bir nefes alırken, sıcak kömürün üzerine dökülen karbonatlı bir içecek gibi sesler çıkarıyordu. "Niye buradasın Solo?" Söylemeni istiyorum ama belki de biraz direnmeni de istiyordum böylece biraz canını yakabilirim."

Chewbacca öfkeyle kükredi. Han ellerini açmaya çalıştı ama sersemletici kelepçeler ona küçük bir şok verdi. "Bekle biraz Moruth! Bana bir iki açıklama yapmak zorundasın. Tam olarak bilmi..."

Doole onu duymamıştı. Ellerini ovuyor ve pis pis gülümsüyordu. "İşin en zor kısmı hemen şuracıkta, izleyebileceğim bir yerde seni parçalatmaktan kendimi alıkoymam."

Han'ın kalp atışları şiddetlendi. "Biraz mantıklı olabilir miyiz? Se-ninle iş ortağıydık. Sana hiçbir zaman kazık atmadım." Han, Doole'un kendisine attığı kazık hakkındaki şüphelerini hiç hatırlatmadı. "Seni kızdıracak bir şey yaptıysam özür dilerim. Konuşup anlaşılamaz mıyız?"

Bir anda Han'ın aklına Mos Eisley Cantina'da tetikçi Greedo ile yaptığı konuşma geldi. Bir kere mağdur duruma düştüğü zaman Hutt Jabba hiçbir şekilde konuşup anlaşmazdı. Doole'un daha mantıklı olduğunu umut ediyordu.

Moruth Doole geriye doğru bir adım attı, uzun parmaklı ellerini sallıyordu. "Anlaşmak mı? Ne yapacaksın, gözüm için bana yedek bir droid mi alacaksın? Droidlerden nefret ediyorum. Senin yüzünden, Hutt Jabba beni öldürmeye kalktı. Sadece gözümü alması için ona yalvarmak zorunda kaldım. Gözümü alması için ona yalvarmak zorunda kaldım." Kör gözünü işaret etti.

Skynxnex ayaklarını sürüyerek Doole'un yanına geldi, sesini alçalttı. "Onu korkutmaktan ziyade kafasını karıştırıyorsun sanırım, Moruth. Belki de gerçekten burada olup bitenlerden habersizdir."

Doole masasına oturdu ve kertenkele derisi yeleşini düzeltti, so-ğukkanlılığını tekrar takındı. "Baharat yükünü uzaya boşalttığında, Jabba bunun için beni suçladı! Hayatımı ihaleye çıkardı. Hepsi senin korkaklığın yüzünden oldu."

Chewbacca öfkeyle gürlledi. Han sinirini zorlukla kontrol edebiliyordu. "Jabba benimde başıma ödül koydu, Doole. Greedo beni Tatooine'de haklamaya çalıştı. Boba Fett beni Bespin'de yakaladı,

karbonitin içine hapsedildim, aynen şuradaki arkadaşın gibi” -duvardaki dehşet verici manzarayı işaret etti- ve Jabba’ya götürüldüm.”

Doole eliyle Han’ı tersledi. “Jabba’nın adamları çoktan baharat madenciliği operasyonlarına sızmıştı bile; beni ifşa etmek istiyordu, böylece kendi adamları doğrudan baharat sağlayabilcekti. Tetikçilerinden biri tek gözümü kızarttı, diğerini de yarı köreltti. Daha da fazlasını yapmak üzereydi ama Skynxnex onun öldürdü.”

Kapıdaki korkuluk gururla gülümsedi.

“Jabba beni harekete geçmek zorunda bıraktı. Hapishanede ayaklanma çıkardık. Müdürün kendisi Jabba’nın adamıydı ama muhafızla-rın yarısı benim tarafımdaydı. Gördüğün gibi onlara iyi para vermişim. Şansıma, İmparatorluk tam o aralar kaos içindeydi. Kessel’ı ele geçirdik. Gezegenin diğer tarafında birkaç tane sonradan görme köle lordu vardı ama çok dayanamadılar. Uzun süreden beri baharat stokluyordum ve bulabildiğim her şeyle dev bir savunma filosu kurdum. Kimse -tekrar ediyorum kimse!- buraya gelip elimdekileri benden alamaz.”

Doole elleriyle kafasını kavradı. “Jabba senin yüzünden bana sinirleninceye kadar her şey yolunda gidiyordu! Her şey güvendeydi. “Oyunu nasıl oynayacağımı biliyordum. Ama şimdi gördüğüm her gölge yüzünden korkudan sıçırıyorum!”

Doole mekanik gözüyle Han’ı süzdü. “Hayatımı bir kere mahvetmek sana yetmedi değil mi? Buraya Yeni Cumhuriyet’ten bir mesaj vermek için geri geldin. İlk önce gelip baharat üretimini kontrol altına al-mak isteyeninin İmparatorluk kalıntılarının olacağını düşünmüştüm ama büyük devletlerin hepsi aynı. Sen bir casussun; hem de beceriksiz bir casus... Buraya kadar gelip, öğrendiğin bütün her şeyle birlikte geri dö-nüp Yeni Cumhuriyet’in burayı ele geçirmesini sağlayabileceğini mi sandın?” Doole elini masasına indirdi. “İlk darbeyi casuslarını öldürerek vuracağız ve gemileri hiperuzaydan çıktığı anda onları geri püskürtmek için herşeyimizle hazır bekliyor olacağız.”

“Hiç şansınız yok!” diye ekledi Skynxnex.

Han gülümsedi hatta kıkırdadı. “Beyler, her şeyi yanlış anladınız. Tamamen yanlış.” Chewbacca bunu onaylayan bir hırıltı çıkardı. Skynxnex kaşlarını çatı. Doole bir süre sessizce Han’a baktı. “Göreceğiz.”

Doole uzanıp yeleşinin cebinden eski görünümlü bir anahtar çı-kardı. Eski müdürün masasındaki çekmecelerden birini onunla açtı. Çekmeceden zırlı bir kutu çıkarıp masanın üzerine koydu. Yeleşinin diğer cebinden bir başka anahtar çıkardı.

Han merakla onu izlerken, Doole kutunun içinden küçük bir mu-hafaza daha çıkardı. Han’a bakmadan önce iki anahtarı da ceplerine geri koydu.

“Seni esaslı bir şekilde sorgulayarak zamanımı geçirmek isterdim ama Yeni Cumhuriyet’in burayı ne zaman ele geçirmeyi planladığını; ne tür gemiler yollayacağını ve ne tür bir güç kullanacaklarını öğrenmem lazım. Bu bilgileri şimdi alacağım ama belki sonra seni sorgulayarak yine eğlenebilirim, prensip gereği.”

Doole perdeli avucunu mühürlü muhafazanın üzerine koydu. Ha-fif bir vızıltıyla birlikte parmaklarının arasından kimlik taraması yapan ışık gözüktü; hava geçirmez muhafazanın kapağı açıldı. Muhafazanın içi yumuşak bir maddeyle kaplıydı.

Kutu ince, siyah yüzeyli, yarım parmak boyunda silindirlerle do-luydu. Han onların ne olduğunu hemen hatırladı. “Pırıltı...” dedi.

Doole, Han’a baktı. “En güçlü baharat. Onun sayesinde söylediklerinin doğru olup olmadığını anlayabileceğim. Kötü düşüncelerin seni ele verecek.”

Han birden rahatladığını hissetti. “Ya beni ele verecek hiçbir düşüncem yoksa?”

Skynxnex elinin tersiyle Han’ın kafasına vurdu, onu sersemletti. Chewbacca ileri doğru atılmaya çalıştı ama sersemletici-kelepçeler sayesinde yediği şoklardan bir anda kendini kaybetti, dengesini bile zor kuruyordu.

Doole silindirlerden birini seçti ve parmaklarıyla kavradı. Becerikli bir hareketle üzerindeki saydam sargısını soydu; içinden cam gibi şeffaf ince bir deste lif çıkardı. Doole durağan pırıltı’yı kaldırıp, camdan içeri doğru süzülen ışığa doğru tuttu. Işığa duyarlı baharat kıvılcımlar saçarak içten içe parlamaya başladı.

Doole’un onu tüketmesi için hazır olana kadar Han olanları seyretti. Kuru gırtlakıyla yutkundu.

Doole ağzını açtığında pırıltı’dan mavi bir ışık süzölmeye baş-lamıştı. Keskin morumsu dilini, kristalimsi liflerin etrafına sarıp ağzının içine aldı. Pırıltı çatırdadı sonra da fişirkırdı; Doole dudaklarını hareket ettirdikçe kenarlarından küçük kıvılcımlar çıkıyordu.

Doole kör gözünü kapayıp, derin ve nemli nefesler alırken Han, o-nu seyrediyordu. Baharat, Doole’un zihnini açacak, gizli kalmış güçlerini ortaya çıkaracaktı. Doole’un mekanik gözündeki otomatik odaklama sistemi tıkırdadı; Rybet’in gördüğü görüntülere bir anlam vermek istiyormuşçasına hızla dönüyordu. Sonunda Doole dönüp Han ve Chewbacca ile yüzleşti.

Küçük parmaklar beynini tırmalıyormuşçasına Han irkildi; sanki bir şeyler düşüncelerinin içinde depolanmış görüntülerle dolu hafıza loblarını üzerinde geziniyordu... aranıyor, aranıyordu. Han geri çekilmeye çalıştı; ama çok iyi bildiği üzere pırıltı almış birine karşı koyma konusunda hiçbir şansı yoktu.

Skynxnex kıkırdadı, sonra hemen sessizleşti. Doole’un öfkesini kendi üstüne çekmekten korkmuştu. Kendi beyninin bir anda hedef ol-masını istemiyordu.

Han büyüyen öfkesini hissedebiliyordu. Doole kolaylıkla Leia ile paylaştığı özel anları görebilir, üç çocuğunun doğumu ile ilgili anıları ayrıştırabilirdi. Ama baharatın etki süresi çok sınırlıydı. Doole’un asıl merak ettiği, Han ve Chewbacca’nın neden Kessel’a geldikleriydi.

“Sana gerçekten doğruyu söylüyordum, Doole,” dedi Han sessizce. “Kessel ile diplomatik bir kontak kurmak için barışçıl bir görevle burdayız. Yeni Cumhuriyet yeni bir ticaret yolu açıp size hoşgeldiniz de-mek istedi. Barış içinde geldik ama sizler, gelen ilk elçileri vurup düşü-rerek bir

savaş ilan ettiniz.”

Chewbacca kükredi.

Skynxnex doğruldu, ileri doğru birkaç adım attı. “O ne diyor?”

Han sesini yükseltti. “Zihnimdeki gerçeği oku, Moruth.”

Rybet’in ağzı açık kalmıştı, Han yanaklarının içinde parıldayan pırıltı’yı görebiliyordu. Küçük parmakların sürünerek daha da derinlere indiğini, etrafı tırmıkladığını hissedebiliyordu. Baharatın etkisi geçtikçe, Doole şüphelerini doğrulayacak bir ipucu bulmak için daha da deliriyordu.

Ama Doole hiçbir şey bulamadı; bulacağı hiçbir şey yoktu. Öğ-rendiği tek şey bütün bunlardan sonra İttifak’ın bütün güçleri üzerilerine üşüşeceğiydi... Tüm İmparatorluk’un üstesinden gelen bir filo, Kessel’da yasa dışı iş gören bir grup çapulcuyu kolaylıkla yokedebilirdi.

“Hayır!” diye bağırdı Doole. Dönüp Skynxnex’e baktı. “Şimdi ne yapacağız? Doğruyu söylüyor!”

“Doğruyu söylüyor olamaz!” dedi Skynxnex. “O bir... o...”

“Baharat yalan söylemez. Aynen söylediği sebeplerden dolayı burada. Ve biz onu düşürdük. Onu hapsedtik. Yeni Cumhuriyet peşimize düşecek ve kökümüzü kurutacaklar.”

“İkisini de öldür, şimdi,” dedi Skynxnex. “Hızlı hareket edersek, her şeyi örtbas edebiliriz.”

Han’ın korkusu geri döndü. “Hey, durun biraz! Düzgün birkaç mesajla durumu düzeltebiliriz. Sonuçta ben bir elçiyim. Diplomatik belgeler ve diğerlerdi. Basit bir yanlış anlamamanın bunlara sebep...”

“Hayır!” dedi Skynxnex, bütün dikkatini Doole’a yöneltmişti. “Bu riske giremeyiz. Solo’nun daha önce neler yaptığını biliyorsun. Onu, İmparatorluk Vergi gemilerine satanın sen olduğunu biliyor.”

Aslında, Han o ana kadar hiçbir zaman emin olamamıştı. “Paniklemeden gerek yok,” dedi. “Yeni Cumhuriyet Senatosu ile görüşebilirim. Mon Mothma’yı bizzat tanıyorum ve karım Leia bir ka-bine üyesi, ve...” Kafası allak bullak olmuştu, Leia’nın bu durum kar-şısında nasıl bir tavır takınacağını düşündü. Diplomatik problemleri so-runsuz bir şekilde hallederken karısını defalarca izlemişti. Leia kelimeleri çok iyi kullanıyor, başkalarının endişelerine doğru bir şekilde yaklaşıyor ve dikkatli manevralarla karşı tarafları anlaştırmaya ikna edebiliyordu. Ama şu anda Leia yanında değildi.

“Evet, galiba seninle aynı fikirdeyim,” dedi Doole, parmağıyla du-daklarına dokunarak. Han rahatlayarak derin bir nefes verdi. “Skynxnex ile aynı fikirdeyim. Savaş kayıtlarını tekrar gözden geçireceğim; ama bildiğim kadarıyla hiperuzaydan çıktıktan sonra hiçbir mesaj yollamadınız. Savaşçılarımızdan biri altuzay anten çanağınızı vur-du. Yeni Cumhuriyet’in buraya sağ salim geldiğinize dair hiçbir kanıtı yok. Ellerinide hiçbir bilgi olmayınca sizin Maw tarafından yutul-duğunuz sonucuna varacaklar.

Doole pencerenin önünde hızlı hızlı hareket etmeye başlamıştı. “Kayıtlarımızdan siz ile ilgili

herşeyi sileceğiz. Adamlarıma size ya-pılan saldırı ile ilgili her şeyi unutmalarını söyleyeceğim. Evet, bu kesinlikle en güvenli alternatif.”

“Büyük bir hata yapıyorsun!” dedi Han. Elindeki kelepçelerden kurtulma isteğini güç bela kontrol edebiliyordu.

“Hayır,” diye karşılık verdi, parmak uçlarını birbirilerine çarptı-rarak. “Ben hiç öyle sanmıyorum.”

Chewbacca gırtlğından bir seri ses çıkardı.

“Aslında yapacağım en iyi şey seni şuracıkta hemen öldürmek,” di-ye yanıtladı Doole; parmaklarıyla kör gözünü ovdu. “Ama bana hâlâ borcun var, Solo. Aslında yüz yıl boyunca da çalışsan, kaybettiğim gö-zümü geri getiremezsin. İkiniz de baharat madenlerine gidiyorsunuz, en derin ve en uzakta olan tünellere. Son zamanlarda birkaç yeni adama ih-tiyaçları olduğunu söylüyorlardı.”

Doole kurbağımsı ağzıyla gülümsedi. Dudaklarının kenarında son birkaç mavi kıvılcım fırladı.

“Orada sizi kimse bulamayacak.”

Eski İmparatorluk Enferyasyon Merkezi, eski sarayın hemen altındaydı. Etrafı kalkan duvarları katmanları ile kaplıydı ve tüm girişleri geniş güvenlik önlemleriyle korunuyordu. İçerideki sıcaklığı veri arşivleri makinaları için uygun seviyede tutmaya yarayan dev iklimlendirici makinelerin sesleri hiç kesilmiyordu.

Ondört tane konsolun önüne geçmiş kaba görünümlü ağ korsanı droidleri terminallere bağlanmış, İmparator'un ana işlem merkezindeki güvenlik şifre-çözücü kodlarını ve emniyet virüslerini kırmaya çalışıyorlardı. Ağ korsanı droidleri neredeyse bir an yıldan beri aralıksız iş başındaydılar ve labirentimsi veritabanını araştırmaktaydılar. Daha şimdiden tam yirmi üç imparatorluk ajanının geliştirmekte olan Yeni Cumhuriyet'i sabote etmek için gizli kimliklerle çalıştığını ortaya çıkarmışlardı.

Soğutucu ünitelerin vızıltısı ve hareketsiz ağ korsanı droidleri, Merkez'i yankılanan bir boşlukla kaplıyordu. Yalnız ve sınırlı olan protokol droidi Si-tripio bir ileri bir geri hareket ediyor, dağıtıcılar vı-zıldıyordu. Optik sensörleriyle odayı belki de yüzüncü kez görüyordu.

“Henüz bir şey bulamadın mı, Artu?”

Enferyasyon portlarından birine bağlı olan Artu-Ditu, aşırı miktardaki bilgi yığınlarını incelemek için uğraşırken olumsuz bir cevap bipleledi.

“Her şeyin üzerinden iki kez geçmeyi unutma,” dedi Tripio, tekrar hareket etmeye başlamıştı. “Düşük olasılıklı ipuçlarını takip etmekten korkma. Efendi Luke bunlara sezgi diyor. Bu çok önemli, Artu.”

Artu kızgın bir şekilde uludu.

“Eski Cumhuriyet'ten kalma gezegenleri gözden geçirmeyi unutma. İmparatorluk tüm bilgilerini güncelleme fırsatı bulamamış olabilir.”

Bu sefer Artu cevap vermeye bile yeltelenmeden işine devam etti.

Birkaç dakika sonra Tripio dış kapıların açıldığını duydu, gölgemsi bir figür sessiz bir zerafetle içeri girdi. Luke Skywalker her zaman ol-duğu gibi Jedi pelerinini giymişti; ama bu sefer kapişonu omuzlarının üzerindeydi. Luke canlı adımlarla yaklaşıyordu.

Tripio, Tatooine'de Jawalar'dan satın alındıkları gün karşılaştıkları genç Luke'u karakterize eden heyecanlı çocuksu havanın geri gelmiş ol-masından memnun olmuştu. Son zamanlarda Luke'un gözleri o korkunç bakışları gizleyemez olmuştu ve içinde bir Jedi Üstadı'nın sahip olması gerken güçlerden çok az kalmıştı.

“Efendi Luke! Bizi kontrol etmeniz ne kadar güzel!”

“Nasıl gidiyor, Tripio? Bir şeyler var mı?”

Artu bir cevap bipleli ve Tripio da hemen bunu çevirdi. “Artu olabildiğince hızlı çalıştığını söylüyor ancak incelenmesi gereken çok miktarda veri olduğunu da hatırlatmamı istiyor.”

“Birkaç saat sonra kendi bulduğum bazı ipuçlarının peşine düşmek için ayrılıyorum. Gitmeden önce ikinizin ihtiyacı olan herhangi bir şey var mı kontrol etmek istedim.”

Tripio şaşırarak doğruldu. “Nereye gittiğinizi sorabilir miyim, Efendi Luke?”

Artu bir ses çıkardı ve Luke ona döndü. “Bu sefer olmaz, Artu. Bu-rada kalıp, araştırmayı sürdürmen çok önemli. Tek başıma uçabilirim.”

Luke, Tripio’nun sorusunu yanıtlamak için döndü. “Birisini kontrol etmek için Bespin’e gidiyorum ama önce Eol Sha adındaki eski bir ileri karakolu ziyaret etmek istiyorum. Orada en azından bir tane kayıp Jedi torunu olduğuna inanmak için nedenlerim var.” Pelerininin hışır-tısıyla Enformasyon Merkezi’nden ayrılmak için döndü. “Geri dön-düğümde sizleri yine kontrol ederim.” Kapı arkasından kapandı.”

Tripio hemen Artu’ya döndü. “Eol Sha hakkındaki bilgileri incele; bakalım Efendi Luke nereye gidiyormuş.”

Artu bu fikir sanki kendi devrelerinden çıkmış gibi harekete geçti. İstatistiksel bilgiler, gezegenin iki boyutlu görüntüsü ile birlikte ekrana gelince Tripio korku ile altın renkli kollarını havaya kaldırdı. “Depremler! Gayzerler! Volkanlar ve lav! Eyvahlar olsun!”

* * *

Luke hiperuzaydan çıkarken çizgi halini alan yıldızlar tekrar noktacıklara dönüştüler. Bir anda göz alıcı pastel renkler tüm evrene saçılmıştı; Nebula Kazanı adı verilen uçsuz bucaksız galaktik okyanusun içindeki iyonize olmuş gazların macentaları, turuncuları ve buz mavileri... Pilot kabinindeki otomatik ayarlayıcılar parlaklığı biraz al-dılar. Luke manzaraya bakıp gülümsedi.

Hiperuzay yörüngesinden çıkınca Eol Sha'nın koordinatlarını gir-di. Modifiye edilmiş yolcu gemisinin motorları devreye girince gazların arasından bir yay çizerek nebulayı arkasında bıraktı. İki tarafı da bilenmiş bir kama biçimindeki gemi, Eol Sha'ya doğru alçalmaya başladı.

Güvenilir eski X-kanatını almak istemişti ama onun arkasında sa-dece bir astromek droidi için boş yer vardı. Bir Jedi'ın soyu hakkındaki sezgileri doğruysa, Coruscant'a yanında iki adayla birlikte dönecekti....

Güncel olmayan bilgilere göre Eol Sha'daki ilk yerleşim bundan yüzyıl önce, maden gemilerini Nebula Kazanı'ndan sürerek değerli gazlar çıkarmak niyetinde olan girişimciler tarafından kurulmuştu. Ma-dengemisi pilotları bu gazları daha saf, nadir elementler haline gelinceye kadar damıtıp, başka ileri karakollara satacaklardı.

Eol Sha, bu ticari girişimi destekleyecek en yakın yaşanabilir dünya idi; ama onun da günleri sayılıydı. Ayı, gezegene çok fazla yaklaşmış ve bir süre sonra gezegenin çekimine kapılmıştı. Bir başka yüz yıl içerisinde ay gezegene çarpacak ve ikisi de toza dönecekti.

Nebula madenciliği işi hiç de başarılı olmadı. Beceriksiz girişimciler madengemilerinin maliyeti ve Kazan gazlarının önemsiz bileşimlerini hesaba katmamışlardı. Eol Sha'daki karakol kendi haline bırakıldı. Tam o sıralarda İmparator'un Yeni Düzeni başlamış ve Eski Cumhuri-yet parçalara ayrılıyordu. Eol Sha'da sağ kalan az sayıda kişi de o kaos içerisinde unutulmuştu.

Karakol iki yıl önce Yeni Cumhuriyet sosyologlarından biri ta-rafında oraya yapılan kısa bir gezisi sırasında keşfedilmişti. Uzman, yer ile ilgili görüşlerini içeren bir rapor hazırlamış ve bir an önce halkın oradan çıkartılmasını önermişti. Fakat işlemler Yeni Cumhuriyet'in yeni yeni gelişen bürokrasisi içinde unutulmuş ve hemen ardından da Büyük Amiral Thrawn problemi baş göstermişti.

Luke'un dikkatini çeken şey ise Ta'ania adında bir kadındı... bir Jedi'ın gayri meşru torunu. Eol Sha'daki kolonistlerden biriydi. Luke, Jedi'ın soyunun onda sona erdiğinden şüpheleniyordu, tek bir ayrıntı hariç.

Sosyologun raporuna göre, kolonistlerin lideri Olan Gantoris adındaki adamın depremleri önceden tahmin edebildiği söyleniyormuş. Çocukken geçirdiği bir çığ felaketinde tüm oyun arkadaşları ölürken bir tek o sağ kalmıştı. Bir kol mesafesinde bulunan diğerleri kazada ölürken Gantoris bir şekilde kurtulmuştu.

Luke bu tür hikayelerin aktarılırken gereğinden fazla abartıldığına inanıyordu. Kendisinden bildiği kadarıyla, birisi ne kadar Jedi potansiyeline sahip olursa olsun, eğitim almadan böyle şeyleri kontrol edemezdi. Ama yine de ipuçları ve durumla ilgili kanıtlar onu Eol Sha'ya yönlendirmişti. Jedi eğitimi merkezi için adaylar bulmak istiyorsa her türlü ipucunu değerlendirmek zorundaydı.

Luke ayın etrafından figür-sekiz yörüngesine girerek Eol Sha'daki karakoldan geri kalanlara doğru inişe geçti. Yokedici ayı geçtikten son-ra, gezegenin gecesinin güne dönüştüğü yere bakan Luke, gezegenin ka-buklu ve hiç de davetkâr olmayan yüzeyine baktı.

Elleri kontrollerin üzerinde otomatik bir şekilde hareket ediyorlardı. Alçalırken on yıllardır doğal afetlerle hırpalanmış ve eskimiş ya-şam modüllerini gördü. Biraz daha yakında, eskiden patlamış bir volkan konisinin etrafında yumrular oluşturmuş soğuk lav birikintilerini seçebiliyordu. Volkanın tam ortasından kıvrılarak bir duman yükseliyor, kenarlarında da çatlaklardan sızan taze lavların turuncu parlaklığı görülüyordu.

Luke gemiyi yıpranmış yerleşim biriminin, kraterli alanın ötesine doğru sürdü. Araç kayalık bir yükseltinin üzerine indi, Luke yolcu koltuklarını arkasındaki kapıdan dışarı çıktı.

Eol Sha'nın havası keskin sülfürik duman ve kimyasal buharlarıyla Luke'un burun deliklerini yaktı. Dev ay ufukta pirinçten dövülmüş bir servis tabağı gibi yükseliyor, gündüz olmasına rağmen kendi gölgesini gezegenin üzerine düşürüyordu. Karışık bulutlar ve volkanik küller havayı bulanık bir battaniye gibi örtüyordu.

Luke yolcu gemisinden dışarı adım attığında botlarının altında zeminin uğuldadığını hissedebiliyordu. Güç tarafından kuvvetlendi-rilen duyuları sayesinde, yakın ayın Eol Sha'nın üzerinde yarattığı ger-ginliği hissedebililiyordu. Her sene biraz daha yaklaşmasından doğan gelgit kuvvetleri sayesinde gezegeni sıkıyor ve parçalıyordu. Gezegenin derinliklerinden gelen acıyı dışarı vuran sayısız açıklıktan sızan gazlar havada beyaz bir kirlilik yaratıyordu.

Luke pelerinine sarınıp, ışın kılıcını kemerine taktıktan sonra, bo-zuk arazi boyunca yerleşim alanlarına doğru yola koyuldu. Etrafında küçük kraterler ve çukurlar, bunların çevresinde de beyaz ve bronz mineral kalıntıları vardı. Gazların guruldayan sesleri bunların altından geliyordu.

Yolu yarılacağı sırada Luke, yerdeki bir sarsılma yüzünden dizlerinin üzerine düştü. Taşlar sıçradı ve toprak gümbürdedi. Luke kollarını açarak dengesini kurmaya çalıştı. Sarsıntılar iyice arttı, sonra yavaşla-dılar. Tamamen durmadan önce son kez tekrar arttılar.

Etrafındaki bazı kraterler rastgele çatlamaya başladı, içlerinden bu-harlar püskürdü, su damlacıkları fişkırdı. Bunlar gayzerlerdi; bir gayzer alanında yürüyordu ve hepsi biraz önceki sarsıntılar sırasında harekete geçmişti. Buharlar yoğun bir sis şeklinde yükseldi.

Luke korunmak için kapişonunu çekti, ileri doğru hareket etti-ğinde kısıp kısıp nefes almaya çalışıyordu. Yerleşim alanı çok uzakta de-ğildi. Etrafındaki gayzerler giderek güçsüzleşerek hava çıkarmaya ve u-lumaya devam ediyorlardı.

Luke sonunda buharların arasından çıktığında karşısındaki prefabrik konutun girişinde kendisine doğru bakan iki adam gördü. Eol Sha'daki karakol, modifiye edilmiş kargo konteynerlerinden ve modüler barınaklardan yapılmıştı. Duruma bakılırsa bakım altsistemleri on yıllar önce iflas etmiş, burada unutulmuş insanları çok güç durumda bırak-mıştı. Yerleşimin geri kalan kısmı sessiz ve terk edilmiş gözüküyordu.

Çöken girişi payandalarla desteklemeye çalışan iki adam işlerine ara verdiler; ama yine de bir yabancının varlığı karşısında nasıl bir tepki vereceklerini bilmiyorlarmış gibi duruyorlardı. Luke büyük olasılıkla, sosyologun iki yıl önceki ziyaretinden beri karşılaştıkları ilk kişiydi.

“Gantoris ile konuşmak için geldim,” dedi Luke. Soğuk bir ifadeyle Luke’u süzdüler. Kıyafetleri yırtık pırtık, yamalarla doluydu, sanki farklı kumaşlardan örülmüşlerdi. Luke’un bakışları adamlardan birinde odaklandı. Diğer korkarak gölgelerin içinde kayboldu. “Gantoris sen misin?” diye sordu Luke hafifçe.

“Hayır. Benim adım Warton.” Kelimeleri ağzında gevelemişti; son-ra birden hızlandı. “Herkes gitti. Büyük yarıklardan birinde heyelan ol-du. Bugdillo avlamaya çıkan iki genç toprak altında kaldı. Gantoris ve diğerleri onları bulup çıkarmak için uğraşıyor.”

Luke acele etmesi gerektiğini hissetti ve Warton’u kolundan yakaladı. Beni oraya götür. Belki yardım edebilirim.”

Warton yola koyuldu, Luke ile birlikte sivri uçlu kayaların arasın-dan uzanan bir yoldan ilerliyordu. Diğer adam çöken barınağın orada kalmıştı. Yerde gelgitler yüzünden açılmış bir çatlağın içindeki dik du-varlarda virajlar alarak aşağı doğru iniyorlardı. Aşağıda hava daha yo-ğun, daha kokulu ve daha kasvetliydi.

Warton, kanallardan ve toprak kaymalarından oluşan labirentte sağ kalan diğerlerini tam olarak nerede bulacağını biliyordu. Luke, on-ları bir yarığın yanında omuz omuz vermiş, düşen kayaları kenara itmeye çalışırken gördü. Otuz kişiden herbirinin suratında aynı ifade vardı; hepsinin iyimserliği çoktan uçup gitmişti ama tüm bu umutsuzluğa karşın görevlerini yapmayı sürdürüyorlardı. İki kadın taşların ara-sındaki boşluklara eğilmiş aşağıya sesleniyorlardı.

Adamlardan birisi diğerlerinin iki katı bir çabayla çalışıyordu. U-zun siyah saçının örgüsü yüzünün sol tarafına düşmüştü. Kaşları ve kirpikleri yolunduğu için suratı geniş, köşeli gözüküyordu. Yorgunluktan dolayı kıpkırmızı olmuştu. Kayaları kazmaya çalışıyor, diğerleri de çı-kanları kenara çekiyorlardı. Yığının bir kısmını temizlemeyi başarmış-lardı; ama kayıp iki kişinin izine henüz rastlamamışlardı. Koyu saçlı adam dönüp Luke’a baktı, onu tanımamış ve orada neden bulunduğunu anlayamamıştı, işine geri döndü. Warton’un ve diğerlerinin bakışla-rından Luke, onun Gantoris olduğunu anlamıştı.

Warton, onu yığının dibine indirmeden Luke durdu ve kayaların pozisyonlarında doğru dikkatli bir bakış fırlattı. Kollarını indirdi konsantre oldu ve Güç’e uzandı. Bu şekilde topladığı kuvvetiyle taşları kal-dırmaya, diğerlerinin de daha fazla zarar vermesini engellemeye çalıştı. Yoda onu büyük taş parçalarıyla eğitirken, bunun oyundan ya da bir eğitim idmanında farkı yoktu; ama şimdi iki hayat söz konusuydu.

Kolonistlerin geri kaçışırken çıkardığı şaşkınlık seslerini önemsemedi. Luke yığının üzerindeki taşları birer birer kaldırıp yığının diğer tarafına doğru atıyordu. Aşağılarda bir yerlerde bir yaşam hissediyordu.

Kayaların üzerinde kan izleri gözükteğünde ve Luke ortaya bir kol ve yığının içinden yarısı gözükten

bir omuz çıkardığında kalabalık ileri atıldı. Luke kurtarma ekiplerine zaman kazandırmak için sabit durmayan kaya parçalarının üzerinde konsantre olmaya ekstra çaba sarfediyordu. Düşen kayaları kaldırmaya devam etti.

“Kız yaşıyor!” diye birileri bağırdı, bir sürü kişi enkazın içine girdi. Taşları kenara itiyor kızı çıkartmaya çalışıyorlardı. Suratı ve bacakları hırpalanmış kanıyordu, kollarından birinin kırıldığı belli oluyordu; kurtarıcılar tarafından çıkartılırken rahatlama ve acıyla ağlamaya baş-ladı. Luke onun iyi olacağını biliyordu.

Ama kızın yanındaki oğlan o kadar da şanslı değildi. Çığ onu anın-da ezmişti. Luke’un oraya varmasından çok önce ölmüştü.

Cesedi olduğu yerden çıkartıncaya kadar Luke çalışmaya devam etti. Keder hıçkırıklarının arasında, transtan çıktı ve gözlerini açtı.

Gantoris hemen önünde duruyordu. Kontrollü yüz ifadesinin al-tında kaynayan öfkesini zor zapt ediyordu.

“Neden buradasın?” diye sordu Gantoris. “Kimsin sen?”

Warton, Luke’un yanına geldi. “Gayzer alanının içinden çıktığını gördüm. Bütün hepsi bir anda harekete geçti ama o aralarından yürüyerek geçti.” Warton huşu ile Luke’a bakarken gözlerini kırptı. “Buraya senin için geldiğini söylüyor, Gantoris.”

“Evet... biliyorum,” diye mırıldandı Gantoris kendi kendine.

Luke adamın gözlerinin içine baktı. “Benim adım Luke Skywalker, Jedi Şövalyesiyim. İmparatorluk çöktü ve Yeni Cumhuriyet onun yerini aldı.” Derin bir nefes aldı. “Şayet sen Gantoris isen ve yeteneğin var-sa, sana Güç’ü kullanmayı öğretmeye geldim.”

Ölü oğlanın paçavralara sarılmış cesedi ile ilgilenenler onlara doğru yaklaştılar. Oğlanı taşıyan adamın sert ifadesi bir an titredi.

Gantoris’in suratındaki ifade korku ve istekle karmakarışık. “Seni rüyamda görmüştüm. Karanlık bir adam bana inanılmaz sırlar sunacak ve daha sonra yok edecek. Seninle gidersem kaybolurum.” Gantoris doğruldu. “Sen bir iblissin.”

Özellikle o çocukları kurtarmak için çabaladıktan sonra Luke şaşırılmıştı. Gantoris’i yatıştırmaya çalıştı. “Hayır, öyle değil.”

Diğer kolonistler etraflarında toplanmışlar ve öfkeleri ve şüpheleri için bir odak noktası bulmuşlardı. Luke’a, içlerinden birisinin ölüsünün yerini bulmalarını sağlayan yabancıya baktılar.

Luke çevresindekilere şöyle br göz gezdirdikten sonra bir kumar oynamaya karar verdi. Bakışlarını Gantoris’in gözlerine dikti. “Sana karşı olan iyi niyetimi ispatlamak için ne yapabilirim? Senin misafirimim ya da mahkumun. İsteddiğim senin işbirliğin. Lütfen söyleyeceklerimi dinle.”

Gantoris uzanıp çocuğu kendi kucağına aldı. O ana kadar cesedi taşımış adam kollarındaki kan lekelerini görünce yalnız ve kayıp hissetti. Gantoris kafasıyla Luke’u işaret etti. “Karanlık adamı yakalayın.”

Birkaç kişi gelip Luke’u kollarından tuttular. Luke karşı koymadı.

Gantoris ölü oğlanı taşıyarak kabileyi derin yarıktan çıkarmak ü-zere harekete geçti. Son bir kez daha Luke’a döndü. “Buraya ne için geldiğini öğreneceğiz.”

Leia kişisel iletişim odasında ayakta duruyordu, kronometresine bakarken derin bir nefes aldı. Carida elçisi geç kalmıştı. Bunu büyük olasılıkla sırf inat olsun diye yapıyordu.

Elçiye saygısından dolayı saatini Carida'nın yerel saatine göre ayarlamıştı. Bağlantı saatini Elçi Furgan'ın vermiş olmasına rağmen, kendisinin buna göre hareket etmediği açıkça ortadaydı.

Çift yönlü aynalar, iletişim odasının çevresindeki koridorların boş olduğunu gösteriyordu. Gecenin bu saatinde duyarlı insanlar kendi odalarında uykularındaydı; ama kimse Leia Organa'ya diplomatik görevlerin sadece normal saatlerde yerine getirileceği sözünü vermemişti.

Böyle yükümlülükler günlük planına girdiği zaman, Han genelde gecenin bir yarısı uyandırıldığı için homurdanırdı. Korsan ve kaçak-çıların bile daha medeni saatlerde iş gördüğü konusunda şikayetlerini dile getirirdi. Ama bu gece Leia'nın alarmı çaldığında odası bomboştu. Han'dan hâlâ haber çıkmamıştı.

Temizlik droidi koridorda ufak tefek işlerle ilgileniyordu; duvarları cilalıyor ve aynaları ovuyordu. Leia yılan balığına benzer fırçalı kolların işleyişini seyretti.

Kötü ayarlı holonet ileticilerinin bir anda çalışmasıyla Carida Elçisi Furgan'ın görüntüsü alıcı kürsününün tam ortasında belirdi. Bağlantının kalitesi belki de özellikle kötüydü... başka bir kaba yaklaşım. Leia'nın kronometresine göre, bağlantı elçinin ısrar ettiği saatten altı dakika sonra gerçekleştirildiğini söylüyordu. Furgan gecikmesi için bir özür dileme girişiminde bulunmadı, Leia da özellikle buna dikkat çekmemek için çaba harcadı.

Furgan varil şeklinde gövdesi ve hayli uzun kol ve bacakları olan bir insanımsıydı. Kaşları karemsi suratında birer kuş kanadı gibi yukarı kalkmışlardı. Palpatine en önemli İmparatorluk askeri eğitim merkezini Carida'da açtığına göre, İmparator'un insan dışı türlere karşı olan tutumu göz önünde bulundurulduğunda Caridalılar, İmparator'un işlerini yürütebilecek kadar güvenilir bulunmuşlardı.

“Prenses Leia,” dedi Furgan, “bazı planlama ayrıntılarını benimle görüşmek istemişsiniz. Lütfen kısa kesin.” Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, bu çok düşmanca bir vücut dili örneğiydi.

Leia kızgınlığını dışarı vurmamaya çalışıyordu. “Protokol gereği bana prenses yerine bakan olarak hitap etmenizi tercih ederim. Prensesi olduğum gezegen artık yok.” Leia kaşlarını çatmamak için büyük uğraş veriyordu.

Furgan bu yorumu fazla önemsemediğini belirten bir el işareti yaptı. “Pekala, Bakan, görüşmek istediğiniz konu nedir?”

Leia derin bir nefes aldı, soğuk ifadesinin altındaki öfkesini bastırdı. “Mon Mothma ve diğer Yeni Cumhuriyet Kabinesi üyeleri, Coruscant'a vardığınızda adınıza verilecek bir resepsiyona ev sahipliği yapacaklar.”

Furgan doğruldu. “Saçma bir resepsiyon? Sıcak bir konuşma yapmam da gerekiyor mu? Yanlış

anlaşılmasın, Coruscant’a İmparator Palpatine’in evine bir hac ziyareti amacıyla geliyorum; bir grup sonradan görme, gayri meşru terörist tarafından pohpohlanmak için değil... İmparatorluk’a olan sadakatimiz hâlâ devam etmektedir.”

“Elçi Furgan, merkezi bir İmparatorluk kalmadı.” Leia şansını daha fazla zorlamak istemiyordu. Gözleri alevler içinde yanıyordu ama gü-lümsemesi değişmedi. “Yine de galaksideki politik gerçekliğe adapte olmanız için elimizden gelen tüm nezaketi sunmak niyetindeyiz.”

Caridalı’nın görüntüsü titredi. “Politik gerçekler değişir,” dedi Furgan. “Aslolan ne kadar süreceğidir...”

Bağıntıyı kestiği zaman Furgan’ın görüntüsü sabitleşti. Leia soluklandı ve şakaklarını ovdu. Gözlerinin arkasındaki baş ağrısından kurtulmaya çalışıyordu. Cesareti kırılmış bir şekilde iletişim odasından dışarı çıktı.

Ne de güzel bir gün sonuydu.

* * *

İmparatorluk Enformasyon Merkezi'nin derinliklerinde saatler geçmek bilmiyordu; ama Si-tiripio'nun iç kronometresine göre şu anda Coruscant'ta gece yarısıydı. İki tamirat droidi, yanmış dev bir hava de-ğişim sistemini sökmeğe meşguldü. Droidler alet edevatlarını düşürüyorlar, metal kaplamanın parçalarını etrafa saçıyorlar, odanın içinde savaş alaninkine benzer sesler çıkartıyorlardı. Tripio dünkü vızıltılı yal-nızlığı tercih ediyordu.

Kendi veri ağları evrenlerinde ağ korsanı droidler sessizce çalışıyorlardı. Artu-Ditu günlerden beri hiç ara vermediği işine devam ediyordu.

Tamirat droidleri üç kollu dev fanı büyük bir gürültüyle yere dü-şürdüler. “Şu droidlere biraz akıl lazım!” dedi Tripio.

Tripio ilerlemeye fırsat bulamadan, Artu bağlı olduğu terminalden ayrılıp biplermeye ve sesler çıkarmaya başladı. Astromek droidi heyecanla bir ileri bir geri gidip ıslıklar çalıyordu.

“Oh!” dedi Tripio. “Bırak bir de ben kontrol edeyim, Artu. Büyük olasılık bu da diğer yanlış alarmlarından biridir.”

Veriler ekranda sıralandığında, Artu'nun dikkatini çekebilecek bir şeyler göremedi Tripio - ardından Artu söylemek istediği şeyi daha da vurgulamak için bilgileri yeniden derledi. Her kaydın yanında tek bir isim belirdi- TYMMO!

“Eyvahlar olsun! Bu şekilde baktığında gerçekten şüpheli gözüküyor. Bu Tymmo denilen şahıs bir aday gibi duruyor. Tripio doğruldu ama yine çöktü. “Ama Efendi Luke burada değil, bize başka bir talimat vermemişti. Bunu kime söyleyebiliriz?”

Artu biplledi ve ıslıkla bir soru sordu. Tripio itibarı incinmiş gibi döndü. “Efendi Leia'yı gecenin bir yarasında uyandırmayacağım! Ben bir protokol droidiyim ve bu tür işlerin kibar yolu yoktur.”

Bu düşüncesini onaylar gibi başını salladı. “Bu sabah ilk iş olarak ona bildireceğiz.”

* * *

Havada süzülen kahvaltı tepsisi kendi kendisine Leia'nın İmparatorluk kulesinin tepesindeki balkonunda masaya kadar geldi. Güneş, Coruscant'ın tüm yüzeyini kaplayan şehri aydınlatmaya başlamıştı. Gökyüzündeki yaratıklar sabah oluşan hava akımlarıyla birlikte havada uçuşuyorlardı.

Leia kahvaltı tepsisinin kendisine sunduklarını görünce kaşlarını çattı. Hiçbiri iştah açıcı gözüküyordu ama öte yandan bunları yemesi gerektiğini biliyordu. Çeşitli keklerle dolu bir tabağı alıp tepsiyi geri gönderdi. Ayrılmadan önce tepsi ona iyi bir gün geçirmesini diledi.

Derin derin soluklanıp kahvaltısından bir lokma aldı. Fiziksel ol-duğu kadar zihnen de tükenmişti. Bu kadar bağımlı olmaktan nefret ediyordu; hatta kendi kocasına bile, ki o gittiğinden beri düzgün uyuya-mamıştı. Han'ın Kessel'a üç gün önce varmış olması ve iki gün sonra da dönmüş olması gerekiyordu. Buna takılı kalmak istemiyordu ama hâlâ bir bağlantı kurmamış olması canını sıkıyordu. Aynı gezegende oldukları zaman bile kendi diplomatik sorumluluklarının tüm vaktini alması yüzünden bir türlü doğru düzgün baş başa kalamıyorlardı.

İkizler altı güne kadar burada olacaklardı. O zamana kadar Han ve Chewbacca da burada olacak ve tüm hayat düzenleri değişecekti. Sara-yın içerisinde oradan oraya koşuşturan ikişer yaşındaki çocuklar Han ve Leia'nın normalde alışık oldukları şeylere olan bakış açılarını değiştirebilirdi.

Ama Han niye hâlâ bağlantı kurmamıştı? Şahin'in kokpitinden ba-sit bir iletişim holoneti yollamak bu kadar zor olmamalıydı. Onun hak-kında endişelendiğini itiraf edecek kadar kendisini hazır hissetmiyordu.

Balkonun girişinden bir selamlama işareti vererek eski model bir protokol droidi ortaya çıktı. "İzinizle, Bakan Organa Solo. Birisi sizinle görüşmek istiyor. Beklediğiniz birileri var mıydı?"

Leia yemeğini bıraktı. "Neden olmasın?" Büyük bir olasılıkla kendisine şikayetlerini özelden iletmek isteyen lobbi faaliyetçisi ya da hiç de ilginç olmayan bir ayrıntı yüzünden karar vermeyen, bunun için de yardımını isteyen bir memur ya da işlerinden bazılarını kendisinin üzerine yıkmak isteyen başka bir senatördü.

Ama onların yerine içeri al rengi pelerinini savurarak Lando Calrissian giriverdi.

"Günaydınlar, Sayın Bakan. Umarım kahvaltınızı bölmüyorumdur." Suratında geniş, yatıştırıcı bir gülümse vardı.

Onu görünce Leia'nın keyfi biraz yerine geldi. Lando'yu karşıla-mak için ayağa kalktı. Lando nazikçe elini öptü. Leia ancak onu arkadaşça kucaklaşınca memnun oldu. "Lando, bu sabah görmeyi bekledi-ğim en son insansın!"

Lando pelerinini arkasından sürüyerek onu masaya kadar takip et-ti. İmparatorluk Şehri'nin manzarasına bakıp kendisine bir sandalye çekti. Lando hiç sormadan dokunulmamış pastalardan birini alıp yeme-ğe başladı.

"Seni Coruscant'a getiren nedir bakalım?" diye sordu Leia. Diplo-matik engeller ve gizli gündemler olmadan normal bir sohbeti ne kadar çok özlemiş olduğunu fark etti.

Lando bıyıklarındaki kırıntıları sildi. “Büyük şehirde ne alemde ol-duğunuzu görmeye geldim. Han nerede?”

Leia homurdandı. “Bu sabahın tatsız konusu bu işte. O ve Chewie Kessel’a gittiler; ama sanırım bunu biraz eğlenmek ve eski günleri yad etmek için bir bahane olarak kullanıyorlar.”

“Kessel bazen zorlu bir yer olabilir.”

Leia gözlerini kaçırdı. “Altı günden beri aramadı bile.”

“Bu hiç onun tarzı değil,” dedi Lando.

“Oh, evet, kesinlikle onun tarzı... ve bunu sen de biliyorsun! Yarın-dan sonra geldiğinde bunun hakkında biraz konuşmamız gerekecek.” Rahatlamış gibi yaprak bir nefes verdi. “Ama şimdi bunlar hakkında ko-nuşmayalım. Bu yoğun tempon arasında insanları ziyaret edecek vakti nasıl buluyorsun? Senin gibi saygın bir adamın birçok sorumluluğu ol-malı.”

Bu sefer Lando gözlerini kaçırdı, biraz rahatsız olmuştu. Metro-pol’ün yeni binalarının parlaklığına baktı. Geldiğinden beri ilk defa Leia, Lando’nun görüntüsünün dağınıklığını fark etti. Kıyafetlerinin kenarları biraz yıpranmış ve renkleri çok giymekten solmuştu.

Lando uzanıp bir pasta daha aldı. “Doğrusunu söylemek gerekirse, mmm... şu aralar bazı güçlükler yaşıyorum.” Yampiri bir şekilde gülümsedi ama Leia kaşlarını çatmış ona bakıyordu.

“Nkllon’daki büyük maden operasyonuna ne oldu? Yeni Cum-huriyet yok edilen makinalarını yenileriyle değiştirmemiş miydi?”

“Aslına hâlâ yapılacak çok iş var ama karşılığını alamıyorsun; Sluis Van saldırısı kötü bir reklam oldu. Ve Nkllon feci bir yer... ordaydın, gördün. Sadece biraz değişikliğe ihtiyacım var.”

Leia kollarını önünde kavuşturup ona şüpheli bir bakış attı. “Pe-kala Lando. Mazeretlerin dinlendi ve kayda geçirildi. Şimdi, Nkllon’a gerçekten ne oldu?”

Landi biraz kıvrandı. “Şey, bir sabacc oyununda kaybettim.”

Leia kahkahasına engel olamadı. “Yani işsiz kaldın?” Lando’nun yüzündeki yaralı gurur ifadesi kesinlikle sahteydi. Leia bir an düşündü. “Yeni Cumhuriyet’teki general rütbeni ne zaman istersen geri alabilirsin. Sen ve Wedge, Calamari’de çok iyi bir takım oluşturmıştunuz.”

Landonun gözleri açıldı. “Bana bir iş mi teklif ediyorsun? Benden yapmamı isteyeceğin şeyleri hayal bile edemiyorum.”

“Resmi resepsiyonlar, hükümet yemekleri... etrafta dolaşan bir sürü zengin mali destekçi,” dedi Leia. “Olanaklar sınırsız.”

Eski model protokol droidi tekrar balkonun girişinde belirdi; ama daha anonsunu yapamadan Si-tripio ve Artu-Ditu etrafından dolaşarak hemen Leia’ya yaklaştılar. “Prenses Leia!” Tripio heyecanını

gizleyemiyordu. “Bir tane daha bulduk. Artu, prensese anlat. Oh, General Calrissian. Burada ne işiniz var?”

Artu bir seri elektronik ses çıkardı ve Tripio hemen tercüme etmeye başladı. “Artu, galaksideki çeşitli kumarhanelerde para kazananların ka-yıtlarını inceliyordu. Umgul Blob Yarışları’nda olağanüstü derece şanslı birine rastladık.”

Tripio kazananların istatistiklerinin bulunduğunu bir çıktıyı Leia’ya uzattı ama o da hemen Lando’ya geçirdi. “Bu konularda benden daha eğitimlisin.” Lando sayfayı alıp inceledi. Ne aradığı hakkında bir fikri yoktu.

Tripio kendi yorumunu ekledi. “Kazançlar ve kayıplar olarak sıra-landığında, Bay Tymmo hakkında olağandışı bir şey yok gibi gözüküyor. Ama Artu’ya verileri kazanç miktarına göre sıralattırdığımda, fark edeceksiniz ki Bay Tymmo küçük yarışlarda genelde kaybediyor; ama ne zaman belirli bir blob’a yüz krediden fazla yatırsa, o blob yarışı kaza-nıyor!”

Lando bazı sayıları tuşladı. “Haklı. Bu oldukça görülmedik bir şey. Umgul blob yarışlarını bizzat hiç görmedim ama bu olasılıkların im-kansız olduğunu belirtmek zorundayım.”

“Bu tam da Efendi Luke’un bize aramamızı emrettiği türden bir şey.” Tripio, servis motorları itirazla inleyinceye kadar heyecanla kollarını kaldırıp indirmeye devam etti. “Sizce Bay Tymmo, Efendi Luke’un akademisi için potansiyel bir Jedi olabilir mi?”

Lando gözlerinde soruyla Leia’ya baktı. Belli ki Luke’un son yap-tığı konuşmadan haberi yoktu. Ama Leia’nın gözleri parlıyordu. “Birisinin bunu kontrol etmesi lazım. Şayet bu bir dolapsa, kumarhane tesislerinde yol yordam bilen birisine ihtiyacımız olacak. Lando, bu senin yapabileceğin bir iş değil mi?”

Leia soruyu daha sormadan cevabını biliyordu.

Kessel'in çatlaklarla dolu uçsuz bucaksız çorak arazisi Moruth Doole'u acıktırmıştı. Penceresinden dışarı bakarken, Doole'un mekanik gözü uzakta bir yerlere odaklandı.

Kessel'in yüzeyi beyazımsı ve tozla kaplı gibiydi, çatlakların içine ekilmiş baz dayanıklı tohumlar yeşermeye çalışıyordu. Atmosfer fabrikalarından pembemsi gökyüzüne salınan dev bulutlar, zayıf yerçekimine karşı olan savaşı kaybetmişçesine yukarı doğru çıkıyordu. Maw'dan gelen görünmez radyasyon dalgaları atmosfer kalkanlarını zorluyordu. Kessel'in savunma filosuna ev sahipliği yapan garnizon ayı ufukta batmak üzereydi.

Doole arkasını pencereye dönüp eski müdürün ofisindeki yemek yenilen köşeye doğru gitti. Bir şeyler atıştırma zamanıydı.

İri ve sulu uçan böceklerle dolu bir kafesi aldı ve kafasını gözeneğe yaklaştırarak iyi görmeyen gözüyle onlara baktı. Böceklerin on tane ba-cakları, renk değiştiren gövdeleri ve içi bol sulu karın bölümleri vardı. Kafesi hareket ettirdiği anda böcekler panik oldu.

Doole gevşek parmaklarını gözeneğin üzerine vurarak onları hareketlendirdi. Böcekler sınırlı yaşama alanları dahilinde deliler gibi uçuş-maya başladılar. Bir şekilde korku ve panik, etlerinin daha lezzetli olma-sını sağlayan bir hormon salgılamalarına neden oluyordu. Doole şişkin Rybet dudaklarını yaladı.

Gözeneği açarak tüm kafasını kafesin içine soktu. Böcekler Doole'un gözlerinin, kulaklarının ve yanaklarının etrafında kanat çırpı-yorlardı. Doole keskin dilini dışarı çıkarıp böceklere saplıyor ve onları ağzına çekiyordu. Bunu üç defa yaptıktan sonra ağzındakileri yutmak için bekledi. Kıvranan bacaklar ağzının içini gıdıklıyordu. Keyifle bir nefes verdikten sonra bir çift daha ağzına attı. Bir böcek gelip doğrudan ağzının içine uçunca, Doole onu bütün olarak yutmak zorunda kaldı.

Birisi kapıya vurup Doole'un cevabını beklemeden içeri girdi. Kafasındaki böcek kafesiyle dönen Doole, karşısında Skynxnex'i buldu. Adamın uzun kolları sürekli kıpırdanıyordu. "Rapor hazır, Moruth."

Doole kafasını böcek kafesinden dışarı çıkardı ve kapağını kapattı. Böceklerden üç tanesi boşluktan istifade edip kaçmayı başarıp geniş pencereye doğru uçup saydam-çeliğin üzerine yapıştılar. Doole onları sonra yakalamaya karar verdi. "Evet, nedir?"

'Binyıl Şahini'nin onarımı tamamlandı. Onu tanımlayacak bütün izler kapatıldı ve seri numaraları sahteleriyle değiştirildi. Gerekli tamiratın yanında birkaç da değişiklik yaptık. İzinle onu alıp garnizon ayı-na götürüp uzay donanmamıza dahil etmek istiyorum. Hafif nakliye gemileri iyi birer savaş gemisi olmuyorlar; ama iyi bir pilot başlarında olursa oldukça fazla zarar verebilirler... Kaldı ki Şahin, nakliye gemisinden çok bir savaşçı.

Doole başıyla onayladı. "Güzel, güzel. Enerji kalkanlarının jeneratörlerindeki işimiz ne alemde? Yeni Cumhuriyet'in peşimize düşmesi ihtimaline karşı, onları en kısa zamanda çalışırken görmek istiyorum."

“Ay üssündeki mühendislerimizi bazı devrelerin güzergâhlarını de-ğiştirebileceklerini ve bu sayede eksik olan parçalara ihtiyacımızın kalmayacağını söylüyorlar. Kısa süre sonra Kessel zapt edilemez olacak.”

Doole’un tek gözü parladı. “Han ve Wookie henüz madenlere gitmediler mi?”

Skynxnex parmakuçlarını birbirine vurdu. “Silahlı personeli olan bir taşıt ayarladım, onları bir saat içerisinde götürecekler.” Elini silahına götürdü. “Şayet bir şey deneyecek olurlarsa, onlarla ben ilgilenmek istiyorum.”

Doole gülümsedi. “Karanlığın içinde çürüdüklerini görmek için can atıyorum.” Perdeli ellerini salladı. “Evet, ne diye bekliyorsun?” Tu-haf yürüyüşüyle Skynxnex müdürün odasını terk etti.

Doole, Han’dan alacağı intikam düşüncesiyle gülümsedi ama bir şey hâlâ onu rahatsız ediyordu. Yeni Cumhuriyet uzak ve önemsiz geliyordu; ama Han’ın zihnini tararken karşılaştıklarından kendisine doğ-rultulan yüksek ateş gücünün farkındaydı. Hapishane tesisini sonradan görme köle lordlarının elinden aldığından beri böylesi bir tehdit hissetmemişti.

Eski sistemin altında her şey daha basitti. Gardiyanlara verdiği rüş-vetler ve yaptığı şantajlarla, İmparatorluk’un burnunun dibinde baharat kaçakçılığının kilit ismi olmayı başarmıştı. Kessel’in enerji kalkanları için şifreler ve haritalar satıyor, gezegenin diğer taraflarında küçük baharat operasyonları düzenliyordu. Zavallı girişimciler madenlerini işletiyorlar daha sonra ürünlerini gizlice Doole’a satıyorlardı. Baharat damarları tükenmeye başladığında, Doole (sadık bir hapishane subayı rolüyle) buradaki kanundışı aktiviteyi keşfediyor ve derhal İmparatorluk’ ta ilişki içerisinde bulunduğu kişilere rapor ediyordu. İmparatorluk birlikleri yasadışı madenlere baskın düzenleyeceği zaman, Doole askerleri kendi seçiyor böylece kendisini ihbar edebileceklerin baskından sağ çıkamamasını sağlıyordu. Hayatta kalan diğer zavallılar başka madenlere çalışmaya gönderiliyordu. Doole her iki açıdan da kazançlı çıkıyordu.

Hapishane isyanı sırasında Doole’un öncelikli hedefleri baş düş-manlarıydı. En zorlu gardiyanları en beter kaçakçıların peşine takmış, birbirilerini katletmelerini seyretmişti. Sonuna o ve sağ kolu olan Skynxnex idareyi ellerine geçirmişlerdi.

Doole, müdürü de yakalamış ve sakat kalıncaya kadar madenlerde çalışmaya yollamıştı. Daha sonra sırf eğlence olsun diye vücudunun içine baharat larvaları koymuştu. Larvalar onu içten içe kemirirken mü-dür, çılgınlar gibi kıvranıyordu. Doole onu, daha önceleri son derece vahşi ve tehlikeli mahkumların transferleri için kullanılan dondurucu ekipmanla karbonitin içine hapsetmişti.

Hatıralar onu hep tahrik ediyordu. Masasının çekmecelerinden bi-rine uzanıp, çiftleşmek için hazır olduğunun bir işareti olan parlak sarı fuları aldı. Onu taktıktan sonra tıslayarak derin bir nefes verdi. Me-kanik gözünü tekrar odaklayıp yansımasına baktı. Karşı konulamaz!

Doole, avuçlarıyla kaburgalarının üzerini ovarak kertenkele derisi yeleşini düzeltti ve odadan dışarı çıkıp koridor boyunca ilerledi. Gü-venlik kanadına gelip bildiği tek şifreyi tuşladı; sonra derin bir nefes al-dı. Dilini sürekli dışarı çıkarıp havadaki feromanları yakalamaya çalıştı.

Kübik hücrelerinin içinde, tutsak Rybet dişileri köşeye sıkışmışlar, gölgelerde saklanmaya çalışıyorlardı. Doole'un parlak sarı fuları loş-luğun içinde bile rahatlıkla fark edilebiliyordu.

Kessel'da tek başına geçirdiği yıllar yüzünden Doole bunalıma girmişti. Ama şu anda gezegeni o idare ettiğinden kendi gezegeninden bir düzine kadar dişi köle getirtmişti. Bazen dişiler işbirliğine yanaşmıyor-du. Ama ıslah merkezinde çalıştığı yıllar süresince Doole, sorunlu mahkumları yola getirme konusunda çok tecrübe kazanmıştı.

Son zamanlarda en büyük problemi dişilerin arasından seçim yapmak olmuştu. Dar koridorda aylak aylak yürürken mekanik gözünü odaklayarak hücrelerin içine baktı. Moruth Doole'un suratına şehvet dolu bir gülümse yayıldı.

* * *

Kessel'in yüzeyi zırhlı mahkum taşıtının altından hızla akıp gitmekteydi. Han Solo içinde bulunduğu mahkum bölümündeki pencereden sadece ince bir şerit görebiliyordu. Han ve Chewbacca koltuklarına kelepçelenmiş, direnç-geribesleme elektrotlarına bağlanmışlardı. Şayet kurtulmaya çalışırlarsa bu sistem onları bayılatacaktı. Chewbacca sersemletici kelepçeleri yüzünden daha büyük bir problem yaşıyordu.

Skynxnex kontrol panelinin üzerine eğilmiş, taşıtı İmparatorluk Islah Tesisleri'nin duvarlarının etrafından dolaştırmakla meşguldü. Yar-dımcı pilot koltuğunda oturan zırhlı muhafız, lazer tüfeğini Han ve Chewie'ye doğrultmuştu.

“Hey, birkaç sınır işareti göstermeye ne dersin, Skynxnex?” dedi Han. “Ne biçim gezi bu böyle?”

“Kapa çeneni, Solo!” dedi Skynxnex.

“Niye kapatayım? ‘Herşey dahil’ gezi için para ödedim.”

Skynxnex elektrotlara acı dolu bir şok yolladı. Chewbacca gürledi. “Bahşışını kaybettin, Skynxnex,” diye mırıldandı Han.

Korkuluğumsu adam taşıtı yerin altına doğru giden geniş bir açık-lığa doğru sürdü. Paslı demir kirişler ve taşıyıcı yapıları, beyazımsı çorak toprağı iskelete benzer parmaklar gibi destekliyordu. Bir süre sonra Han bunun, kayaları parçalayarak içlerindeki oksijen ve karbondioksiti çözerek uzaya çıkan havayı tazeleyen atmosfer fabrikaları tarafından yerkabuğuna açılan bir shaft olduğunu anladı. Dev fabrikalar solunabilir gazları tamamen çıkardıktan sonra, tüm yeraltı tünel ağı baharat madencilerine bırakılıyordu.

Skynxnex mahkum taşıtını kayalık bir yere kondurdu. Burnunu ve ağzını kapatan bir gaz maskesi taktı; bir diğerini de muhafıza verdi.

“Ya biz ne olacağız?” dedi Han.

“Dışarıda fazla durmayacaksınız,” dedi Skynxnex. “Başının biraz dönmesi sana iyi gelecektir.”

Skynxnex kontrol panelindeki bir tuşa dokundu, mahkumların ke-lepçeleri çözüldü. Han uyuşmuş kollarını gerdi. O anda muhafız tüfeği-ne sarıldı, ve Skynxnex çift namlulu lazer silahını çekti. İkiside ölümcül silahlarını Han doğrultmuştu.

Han donup kaldı. “Sadece... geriniyordum. Tamam. Sakin olun!”

Skynxnex taşıtın yan kapısını açtığında Han, kulak zarının patlayacağını sandı. Nemli hava bir anda beyaz buhara dönüşerek kapıdan incelmış atmosfere karıştı.

Han ciğerlerindeki oksijenin tükendiğini hissediyordu. İçgüdüsel olarak daha derin nefesler almaya başladı ama bunun bir faydası olma-dı. Skynxnex ve diğer muhafız arkalarından dürtükleyince tökezleyerek dışarı çıktılar.

Kraterin kenarında çukurun derinliklerine inen raylara geçirilmiş bir asansör kafesi buldular.

Skynxnex kasıtlı olarak yavaş hareket ediyordu. Nefes almakta güçlük çeken Han hızla asansör kafesine doğru atıldı ve Chewbacca'yı da peşinden sürükledi. Nefes almak yerine hırıltılar çıkartıyordu. Gözlerinin önünde siyah noktacıklar belirmeye başladı. Bir ciğer dolusu ince havayı içine çekmeyi başardığında Kessel'in soğuğu göğsüne battı.

“Bir kaç yıla öncesine dek atmosfer fabrikaları tam güçleriyle çalışıyorlardı,” dedi Skynxnex, kelimeler maskesinin altından boğuk çı-kıyordu. “Doole, bunun gereksiz enerji kaybı olduğunu fark etti.”

Muhafız, kafesin telli kapısını kapattı ve Skynxnex asansörün kontrollerini çalıştırdı. Gökyüzü penceresi tepelerinde küçük mavi bir noktaya dönüşünceye kadar kafes hızla aşağı indi.

Taş duvarın üzerindeki açıklıkların çelik kapılarla tamamen kapatılmış olduğunu gördüler. Her katta aydınlatmayı sağlayan ışık halkaları vardı ama çoğu yanmış veya kırılmıştı.

Chewbacca asansörün parmaklıklarına tutunmuş nefes almaya çalış-lışıyordu. Pembe dili dışarı çıkmış oksijen yetmezliğinden mora çalmaya başlamıştı. Han, kendinden geçmek üzere bir halde asansörün zeminine çökmüştü.

Asansör birden durunca Han kafasını kapıya çarptı. Açık zeminden aşağı doğru baktığında çukurun derinliklere doğru devam ettiğini gördü.

“Kalk ayağa!” dedi Skynxnex, tekme atarak. “Uyuyacak vakit yok. Hadi gel, içeride temiz hava bulacaksın.”

Skynxnex'in de yardımını alarak Han güç bela ayağa kalkabildi. Ufak tefek muhafız, Chewbacca'ya yardım ederken daha büyük güçlük yaşıyordu.

Kapı açılınca karşılarında daha önce de gördükleri metal kapılardan bir çıktı. Skynxnex kapağı açınca dördü birden küçük, fayans kaplı bir odada buldular kendilerini.

Han'ın görüşü iyice azalmıştı. Kulakları uğulduyordu. Kara lekeler, ve etraftaki nesnelerin bulanık gölgelerinden başka hiçbir göremiyordu. Skynxnex kapıyı kapattığı anda içeri taze hava ile doluverdi. Tut-saklar kendilerine gelemeden, muhafız silahını Chewbacca'nın çenesinin altına yapıştırdı, Skynxnex de kendi silahını Han'ın kafasına dayadı. “Neredeyse geldik,” dedi Skynxnex. “Artık oyun oynamak yok.”

Han tekrar soluk alabildiği için seviniyordu, başka hiçbir şey umurunda değildi. En azından şimdilik.

Hava kilidinin diğer tarafında içi baharat madenlerindeki vardiyalarını bekleyen uyuşuk görünümlü işçilerle dolu bir içtima odası vardı. İçtima odası masif taşın içine oyulmuştu. Her bir kenarında ranza kümeleri vardı. Boş yemek bölümü tam ortadaydı.

Duvarların üzerindeki kameralar aşağıdaki hareketliliği izliyordu. Kontrol odasındaki monitörlerin arkasında yamalı fırtına birliği üniformalı muhafızlar bekliyordu. Başka bir grup muhafız ise içtima alanına göz kulak oluyordu. İşçilerin hepsi yıllardan beri yeraltında oldukları ve iyi beslenmedikleri

için bitkin ve solgun gözüktüyordu.

İri cüsseli bir adam gelenleri karşılamak için yaklaştı, gözleri Skynxnex'e kilitlenmişti. Adamın yamru yumru bir suratı vardı, yanakları bir iki günlük olduğu belli olan sert kıllı bir sakalla kaplıydı. Koları da yamru yumruydı; sanki dev kasları vücuduna yanlış noktalardan bağlanmıştı.

“İki tane mi getirdin?” dedi adam. “Sadece iki tane mi? Bu yeterli değil.” Uzanıp Chewbacca'nın kıllı kolunu yakaladı. Chewbacca kükreyip geri çekildi ama adam buna aldırmış etmedi. “Pekala, Wookie en az üç adam değerinde ama diğerini bilemem. Kaybettiğim adamların ya-rısını bile karşılamaz.”

Skynxnex adama ters ters baktı. “O zaman kaybetme,” dedi buz gibi bir sesle, sonra da Han'ı dirseği ile dürttü. “Bu Patron Roke. Senin canına okumaktan o sorumlu. Senin hayatını ne kadar çekilmez hale getirirsen Moruth Doole'dan o kadar prim alacak.”

“Çalışanları ile ilgilenme konusunda pek başarılı değil,” dedi Han.

Roke, Han'a susturucu bir bakış fırlattı. “Dipteki tünellerde bir şeyler adamlarımı alıyor. Dünden beri iki kişi daha kayıp. Arkalarında hiçbir iz bırakmadan kayboluyorlar; ne bir saptayıcı ne de başka bir şey...”

Han omzunu silkti. “Bu günlerde iyi yardım bulmak çok zor.”

Skynxnex çift namlulu lazer silahını çekip tekrar Han'ın suratına dayadı ama Patron Roke'a doğru konuştu. “Bu ikisi için iki tane termal kıyafet getir. Bakalım uniformalarını nasıl giyiyorlar.”

Roke parmaklarını şıklattı, iki muhafız kabinlerin içini alt üst et-meye başladı. “İnsan zor olmayacak, ama Wookie... onun bedeninde bir şeyimiz yok.”

En sonunda muhafızlardan biri düzgün bir şekli olmayan, vakti zamanında üç kollu bir yaratık tarafından giyilen bir üniforma buldu. Üçüncü kolu iptal ettiklerinde Chewbacca'ya tam olmuştu. Boş kol ve eldiven Chewie'nin göğüsünden aşağı sarkıyordu.

Kürek kemiklerinin arasına yerleştirilmiş ısıtıcı aygıt, aşağıdaki so-ğuğa karşı kıyafetin içini sıcak tutuyordu. Han, bir de gaz maskesinin olmasına çok sevinmişti.

Skynxnex asansöre doğru yöneldi. Muhafız hava kilidine çoktan girmişti. Sanki bu öğleden sonra boyunca yeterince tehditte bulunmamış gibi son kez silahını Han'a doğru kaldırdı. “Belki bir dahaki se-fere Moruth bunu kullanmama izin verir.”

“Şayet odanı söylenmeden toparlar ve bütün sebzelerini yersen,” diye alay etti Han, “belki o zaman Moruth sana bir iyilik yapar.”

“Alfa varidyası, hazırlanın!” diye bağırdı Patron Roke, içtima oda-sına doğru. Bir grup bitkin adam ayaklarını sürüyerek yerdeki boyan-mış karelerin üzerine geçti. “Siz ikiniz, on sekiz ve on dokuz nolu yerle-re. Şimdi!”

“Ne yani, yeni işçiler için eğitim yok mu?” diye sordu Han.

Patron Roke suratında sadistçe bir gülümseme ile Han’ı karelere doğru itekledi. “İşi, yaparken öğrenirsin.”

Sanki anlaşılmışlar gibi işçiler maskelerini aynı anda taktılar. Bunu görünce Han ve Chewbacca da aynısı yaptılar. Uzak tarafta duran bir duvarın kapısı yana kayarak açıldı. Ortaya aydınlatılmış yüzlerce metre uzunluğunda, içinde küçük arabaların birbirilerine bağlanması sonucu çiyana benzer bir maden taşıtı duran bir oda çıktı.

Gizli kolonlardan yüksek tonda bir ses duyuldu ve işçiler havada asılı duran maden arabalarındaki yerlerini aldılar. İnsanlar koltuklarına oturdukça aracın biribirinden farklı bölümleri ileri geri hareket ediyordu.

Chewbacca inleyerek bir soru sordu. Han etrafına bakındı. “Bu konuda senin bildiğinden daha fazlasını biliyor değilim, dostum.” Skynxnex de ayrıldığına göre rol yapmasına gerek kalmamıştı. Kol ve bacakları korku ile karıncalanmaya başlamıştı.

Patron Roke sürücü arabasına oturdu; diğer muhafızlar üstü açık tramvayın vagonlarına eşit şekilde dağılmışlardı. Hepsinin kızılötesi gözlükleri vardı. Mahkumlardan hiçbiri kımıldamıyordu. Arkalarından metal kapının kapanma sesi duyuldu. Herkes bir şeyi bekliyormuş gibi duruyordu.

“Şimdi ne olacak?” diye mırıldandı Han kendi kendine.

Bir anda bütün ışıklar söndü. Katrandan bir battaniye misali boğu-cu bir karanlık Han ve Chewbacca’yı yuttu.

“Bu da neyin...” Han derin bir nefes aldı. Etraf tamamen kararmış-tı. Han hiçbir şey göremiyordu. Chewbacca hemen yanında endişe ile inledi. Diğer işçilerin hareket ederken çıkardıkları sesleri duydu. Diğerlerinin ne yaptığını hayal etmeye çalışıyordu. Bir şeyin kaydığına dair bir ses duydu. “Sıkı dur, Chewie,” dedi Han.

Odanın karşı tarafındaki metal kapı yukarı doğru açıldı. Metal rayların üzerindeki hareketin sesi kapalı mekanda yankılandı. Hava, kulaklarının yanından uğuldayarak Kessel’in tünellerine doğru esti.

Han, inceldikçe, telaşla gaz maskesini suratına daha da bastırdı. Dışarı sızan hava içerideki sıcaklığı da beraber götürüyordu. Han’ın de-risi soğuktan karıncalanmaya başlamıştı.

Maden arabaları itici motorlarının üzerinde harekete başladılar, hızlanıyorlardı. İvme, Han’ı sert ve rahatsız koltuğuna yapıştırmıştı. Uğuldayan havanın kafasının yanından geçişini duyuyor ve tünelin du-varlarının kendisini çevrelediğini hissediyordu. Taşıt hızla bir viraj aldı, Han uçmamak için yan taraftaki demir bir çubuğa tutundu. Maden vagonları sarsıldı; öne doğru yatıyor sonra da yanlara doğru yalpalıyorlardı. Bilgisayar kontrollü bir sistem kullanmıyorsa Patron Roke’un ö-nünü nasıl gördüğü hakkında hiçbir fikri yoktu.

Yankı yapan bir kirişin altından geçer geçmez arkalarındaki metal kapı kıvılcımlar çıkartarak kapandı.

Han, baharat madencilerinin yol boyunca bazı noktalara neden ay-dınlatıcılar koymadıklarını anlamamıştı. Cevap bir tokat gibi suratına çarptı; pırıltı'nın ışığa duyarlı olduğunu hatırladı... ışıқта gücünü alı-yordu. Görünüşe göre zifiri karanlığın içinde çıkartılmalıydı yoksa ziyan olurdu.

Zifiri karanlık...

Han ve Chewbacca geri kalan günlerinde madenlerin içinde birbirilerini, nerede çalıştıkları ve hatta ne yaptıklarını bile görmeden zor şartlar altında çalışacaklardı. Han gözlerinin açık mı kapalı mı olduğu-nu anlamak için onları kırpmak zorunda kaldı; pek bir değişiklik yoktu.

Sırtında bir ürperti hissetti. Patron Roke aşağılarda bir şeyin işçileri gafil avladığından bahsetmişti. Etrafın zifiri karanlıkken peşindeki et-oburdan nasıl kaçabilirdin ki?

Etraftan gelen sesin niteliği sürekli değişiyordu. Han'ın kulakları alıştıkça, rüzgar değişimleri sayesinde ne zaman bir yan tünelin girişinin önünden yanından geçseler bunu fark ediyordu. Maskenin içinde soluk alırken burnuna, dönüştürülmüş havanın kokusu geliyordu.

Maden vagonu birisi üzerindeki oturakların üzerinden geçerken sola doğru sallanıyordu. Şahıs giderek Han ve Chewbacca'ya doğru yaklaşıyordu. Han birinin nefes aldığını, gerindiğini ve yaklaştığını duydu-ğunu sandı.

“Sen oradaki! Numara on dört! Otur yerine!” diye bağırdı bir muhafız.

Numara on dört? diye düşündü Han. Muhafız kimin kımıldadığını nasıl görebiliyordu? Ardından kızılötesi gözlükleri hatırladı. Muhafızlar büyük bir olasılıkla mahkumları bu karanlığın içinde parlak birer siluet olarak görüyordu.

Vagonun sarsıntısı bir süreliğine durdu, sonra tekrar başladı. Gi-zemli kişi onlara doğru ilerlemeye devam etti. Birisi sıçrayarak Han ile Chewbacca'nın hemen yanındaki boş koltuğa oturdu.

“Hey, sana oturmanı söyledim!” diye tekrar bağırdı muhafız.

“Bu benim yeni koltuğum,” dedi bir ses.

“Bu senin yeni koltuğun,” dedi muhafız, sessizleşmeden önce kelimeleri tuhaf bir şekilde tekrar etti.

Han konuşmamak için kendisini zor tuttu. Hiçbir şey göremiyordu, tahminlerine göre davetsiz misafiri sürekli hareket halindeydi. Yoksa onun da kendisine ait kızılötesi gözlükleri mi vardı? Skynexn ya da Moruth Doole, bir suikastçi-yi kimse farkına varmadan Han ve Chewie'yi öldürmek için kiralamış olabilir miydi?

Titreşimli bıçağın hızlı bir hareketi ile herşey son mu bulacaktı? Havada süzülen taşıttan atılıp boş tünellerden oluşan labirentte tek başına mı kalacaktı? Han karanlıkta yolunu asla bulamayacaktı. Nasıl öleceğini merak ediyordu; açlıktan mı, soğuktan mı yoksa nefessizlikten mi? Bunu bilmek istemiyordu.

Arkasından kendisine yaklaşıarak gaz maskesinin altından boğuk çıkan sesiyle konuşan birisinin ekolu nefes alış verişini duydu. Yanında-ki Chewie'nin meraktan tüyleri kalkmıştı.

“Gerçekten dışarıdan mı geldiniz?” dedi ses. “Yıllardır yüzeye çık-madım.” Ses umut dolu, yumuşak ve ince çıkıyordu. Ama esen rüzgar ve gaz maskesi yüzünden boğuktu. Han bunun yaşlı bir adam mı, bir kadın mı yoksa sessiz ve uysal bir mahkum mu olduğunu anlayamıyor-du. Han gözünün eline karman çorman saçlı, uzun sakallı ve yıpranmış kıyafetli iskeletimsi yaşlı bir adam figürü geldi.

“Ben Kyp. Kyp Durrone.”

Han bir an tereddüt ettikten sonra kendisini ve Chewbacca'yı tanıttı. Bir tuzak olduğundan şüphelendiği için gereğinden fazla bilgi vermek istemiyordu. Kyp Durrone bunu hissetmiş olmalıydı ki meraklı sorular sormak yerine sürekli kendisinden bahsediyordu.

“Buradaki herkesi tanıyacaksın. Hep böyle olur. Hayatımın büyük kısmı Kessel'da geçti. Ebeveynlerim politik suçlulardı. İmparator ile birlikte ortaya çıkan sivil çalkantı döneminde buraya sürgüne yollandılar. Erkek kardeşim Zeth, Carida'daki İmparatorluk askeri eğitim merkezine götürüldü, ondan bir daha hiç haber alamadım. Ben de burada ma-denlerde saplandım kaldım. Hep gelip beni de Carida'ya götüreceklerini sanıyordum; ama galiba beni burada unuttular...”

Han, Kyp'in eskisinden de kötüye dönen hayatını hayal etmeye ça-lıştı. “Sen nasıl oldu da hâlâ bu madenlerde kaldın?”

“Hapishane isyanı sırasında burada kalanlarla fazla ilgilenmediler. Şu anda burada çalışanların çoğu eski imparatorluk gardiyanları. Yuka-rıda her şey değişirken, benim yukarı çıkmama izin vermediler. Hiçbir zaman o kadar önemli olmadım.”

Kyp acı acı güldü, en azından çıkardığı ses bir kahkahaya benziyordu. “İnsanlar bir çok konuda iyi şansım olduğunu söyler; ama şu ana kadar şansım dışarı da normal bir hayat yaşamamı sağlayamadı.” Sustu, umudunu toparlıyor gibiydi. O an Han, bu yabancının yüzünü görmeyi diledi. “İmparatorluk'un çöktüğü doğru mu?”

“Yedi yıl önce, Kyp,” dedi Han. “İmparator, Ölüm Yıldızı ile birlikte havaya uçtu. O zamandan beri sürekli savaşıyoruz, ama Yeni Cum-huriyet her şeyi bir arada tutmaya çalışıyor. Chewie ve ben buraya, Kessel ile yeni temaslar kurabilmek için elçi olarak yollandık.” Han dur-du. “Görünüşe göre Kessel halkı bununla pek ilgilenmedi.”

İlerde vagonlardan gelen bir sesle Han dikkatini o tarafa yöneltti. Ön sıradaki vagon gruptan ayrılmıştı; vagonun uzaklaşan sesinden yan tünellerden birine girdiğini anladı. Bir kaç dakika sonra iki vagon daha gruptan ayrılıp başka yan tünellere doğru yola koyuldu. Geri ka-lanlar ana tünelden ilerlemeye devam ediyordu.

“Madem ekiplerini ayırıyorlar,” dedi Kyp. “Ben sizinle kalmak istiyorum. “Herşeyi anlatın bana.”

“Kyp,” dedi Han, derin bir nefes alarak. “Sanırım sana bütün ay-rıntılarını anlatmak için oldukça fazla zamanımız olacak.”

Maden arabalarının itici motorlarının vızıltılı sesi iyice azaldı. Su-ratına çarpan esinti vagonlar yavaşladıkça azaldı. Elleri ve yüzü uyuş-muştu. Kulakları soğuktan donmasına rağmen ısıtmalı özel kıyafeti sa-yesinde vücudu gayet sıcaktı.

Kyp'e bağırان muhafız vagonlar durduğunda konuşmaya başladı. "Herkes dışarı. Hizaya girin. Çalışma alanına doğru ilerleyin."

Mahkumlar inerken vagonlar yine sallandı. Adımlarını bozuk ze-mine attılar. Karanlıkta ekipmanlar birbirilerinininkine sürüyordu. Bot-larını yere sürüyerek yola devam ettiler. Klostrofobik tünellerin içinde küçük seslerin yankılarından oluşan karmaşa, karanlığı daha da boğucu bir hale getiriyordu.

"Nereye gidiyoruz?" dedi Han.

Kyp, Han'ın kemerindeki ilmiği tuttu. "Sadece önündeki kişiye tutun. İnan bana, buralarda kaybolmak istemezsin."

"İnanıyorum," dedi Han. Chewbacca da bir ses çıkartıp aynı fikirde olduğunu belirtti.

Çalışanlar hizaya girdikten sonra öne geçen muhafız yürümeye başladı. Han yerdeki taşlara takılmamak için ayaklarını sürüyerek yürümesine rağmen bir iki defa Chewbacca'nın üzerine düşme tehlikesi at-lattı.

Grup dönüp başka bir tünelin girişinin yanından geçti. Han bir çarpma, ardından da acıdan inleyen Wookie'nin sesini duydu. "Kafana dikkat et dostum," dedi. Chewie kirişin altından geçmek için eğilirken Han, ısıtmalı kıyafetinin altında hışırdayan kürkünün sesini duydu.

"İşte ray burada," dedi muhafız. "Burada dur, acele etme ve aşağı in."

"Ray da nedir?" diye sordu Han.

"Dokununca ne olduğunu anlarsın," diye yanıtladı Kyp.

Han duyduğu seslere bir anlam veremiyordu. Tam olarak olup bi-teni de anlayamamıştı. Kumaşın kayarken çıkardığı sesleri ayırt etti, he-men arkasından korku ya da şaşkınlıktan kaynaklanan çığlıklar duydu. Chewbacca yanına geldiğinde genzinden bir ses çıkararak şikayetini dile getirdi ve vücudunu geri çekerek bunu kabul etmediğini belirtti.

Muhafız bir şeyle ona sert bir şekilde vurdu. Wookie acı ile gürledi ve tüm kolunu muhafıza vurmak için savurdu ama onun yerine taştan duvara isabet ettirdi. Chewbacca daha da sinirlenmişti, sağa sola yalpalıyordu. Han dayak yememek için eğilip onun yanına doğru geldi.

"Chewie! Sakin ol! Kes şunu!" Wookie, Han'ın sesiyle kontrolünü tekrar sağlamaya başladı.

"Dediğimi yapın!" diye bağırdı muhafız.

"Bir sorun yok," diye cesaretlendirdi Kyp. "Biz bunu hergün ya-pıyoruz."

“İlk ben gideceğim Chewie,” dedi Han, “her ne ise!”

“Buradan aşağıya,” dedi muhafız.

Han eğildi. Ellерinin yardımıyla yerde daha aşağıdaki tünellere gi-den, tuzak kapısına benzer bir delik buldu. Elleri soğuk bir metale denk geldi. Tipik bir inşaat çeliği boyutlarında bir kızak ya da metal trabzana benziyordu.

“Bununla aşağıya inmemi istiyorsunuz?” diye sordu Han. “Nereye gidiyor bu?”

“Endişe edilecek bir şey yok,” dedi Kyp yine. “Aşağı inmenin en iyi yolu bu.”

“Şaka ediyor olmalısın!”

Chewbacca’nın halinde memnun bir şekilde güldüğünün sesini duydu. Bu, Han’ın aklını başına getirdi. Metal rayın üzerine oturup ba-caklarını etrafına doladı. Kalçasının arkasından raylara tutundu. Isıt-malı kıyafetinin kaygan kumaşı sayesinde anında aşağı doğru kaymaya başladı. Hızlandıkça karanlık onu daha sıkı kavıyordu. Han kafasının hemen üzerinde, yanlış bir anda doğrulduğundan kafasının üstünü ko-paracak keskin sarkıtlar hayal ediyordu. Hızlanmaya devam etti. “Bun-dan hiç hoşlanmadım!” dedi.

Bir anda altındaki ray kayboldu ve bir kum tepciğinin üzerine düştü. Başka iki işçi gelip onun rayların önünden çektiler. Görememe-sine rağmen ısıtmalı kıyafetinin üzerindeki tozları silkeledi.

Bir kaç saniye sonra yankılanan uğultusu ile Cewbacca, ardından Kyp Durrone ve en son olarak da muhafız geldi. “Tekrar sıraya geçin!” diye bağırdı muhafız.

Chewbacca inleyip birkaç kelime geveledi. Han burnundan soluyordu. “Sakın bunun eğlenceli olduğunu söyleme bana.”

Muhafız önlerinden ilerliyordu. Zemin bir anda bitti ve kendilerini sığ bir gölün içinde buldular. Suyun basıncı Han’ın kıyafetinin ba-caklarına bastırıyordu. Tutsak madenciler birbirilerine tutunarak ilerlemeye çalışıyorlardı.

Suyun ekşi ve tuzlu bir kokusu vardı. Yanlış bir adımında başına kadar suya dalma düşüncesi Han’ın karnına kramplar sokuyor-du.Chewbacca yine sızlandı ama bu kez yorumlarını kendisine sakladı.

Suyun altında yumuşak, parmağımsı bir şeyler Han’ın bacağına dürttü. Ayaklarına da bir şeylerin temas ettiğini hatta bir şeylerin baldırlarını sarmaladığını hissetti. “Hey!” diyerek ayaklarını silkelemeye çalıştı. Hayaletimsi, dokunan şeyler Han’ın etrafını çevreledi. Han gözünde açıktan kıvranan yumuşak kurtçuklar canlandırıyor; ağızlarında bir sürü dişleriyle karanlıkta yardıma muhtaç kalmış, bir şeyi yemek için bekliyor olmalıydılar... aynen kendisi gibi. Onları ka-çırmak için tekrar suya vurdu.

“Dikkatlerini kendi üzerine çekme,” dedi Kyp Durrone sessizce. “Daha da fazlası gelir.”

Han aşırı tepki göstermemeye çalıştı, uzun adımlarla yavaşça yürüyordu. Diğer işçilerden hiçbiri çılgılık atmamıştı; görünüşe göre onlar henüz canlı canlı yenmemişlerdi. Dürten parmaklar ya da emiciler ya da ağızlar bacaklarının etrafından oynaşmaya devam ediyordu. Boğazı-nın kuruduğunu hissetti.

Yeraltı gölünün diğer ucundaki tünele vardıklarında dizlerinin üzerine çökmek istedi. Arkalarında su damlacıklarının sesi yeraltı odasının duvarlarında yankılanıyordu.

Bir süre sonra baharat arama alanına vardılar. Muhafız, kitinden bir alet çıkardı, bu sırada bir takım sesler duyuldu. Onu alıp tünelin du-varlarına astığı görülmedi.

“İyi baharat yatakları için derine inmek zorundayız,” dedi Kyp. “Burada pırıltı daha taze ve lif lif. Yukarıdaki tüneller eski ve toz halinde oluyor. Baharat damarlarına duvarlarda çapraz olarak rastlanmakta. Duvarların yüzeyinden ileri doğru fazla girmek gerekmiyor.”

Han cevap veremedi tiz bir vızıldama sesi tünelin duvarlarında yankılandı. Chewbacca acı ile inledi. İç tünellerdeki kayaların yüzeyleri bir anda soyuldu. Muhafız elindeki akustik kesici ile kayaların sadece bir kaç santim yüzeylerini kesti. “Başlayın!” dedi.

Tozlu zemine eğilerek, Han ve Chewbacca’ya soğuktan donmuş parmaklarıyla, molozların ve kırık çakıl taşlarının arasından pırıltı’yı na-sıl ayıracaklarını gösteriyordu.

Han’ın elleri ağır iş ve dondurucu soğuk yüzünden ağrıyordu; ama diğer tutsakların hiçbiri şikayet etmiyordu. Hepsi bitik gözükiyordu. Han nefes alışverişlerini duyabiliyordu, kendilerini sonuna kadar zorluyorlardı. Han bir miktar pırıltı’yı avuçlayıp belindeki çantaya attı. Ken-dini tuhaf hissetti, sanki bir bıçak içine doğru saplanıyordu. Bu işte da-ha çok uzun bir süre çalışmak zorunda kalabilirdi; hem de çok uzun...

Takım yerdeki taşları elekten geçirdikten sonra, muhafız onları tü-nelin biraz daha derinlerine doğru ilerletti. Akustik kesicisini yine ça-lıştırdı ve duvarın başka bir kısmı yere düştü.

Birbirilerine sokulmuş vaziyette taşları ayıklarlarken Han sadece ağrıyan dizlerini, yanmakta olan parmaklarını düşünebiliyordu. Tekrar Leia ile bir araya gelmek ne kadar güzel olurdu? Kimse vardiyanın ne kadar olduğunu söylememişti; gerçi bu karanlıkta geçen zamanın bir anlamı da yoktu. Karnı acıktı, susadı; ama çalışmaya devam etti.

Dinlendiği bir anda Han sırtında bir karınacalanma hissetti. Bu karanlıkta bir şey göremeyeceğini bile bile ileri doğru baktı. Öncelikli duyu organları olan kulaklarıyla uzaktan gelen hışırtı ve binlerce fısıldaşan sesin yükselmeye başladığını duydu. Sanki bir hidrolokomotif tüp boyunca hızlanıyordu. Hafif bir parlama gözükte.

“Ne...?”

“Şşşt!” dedi Kyp. İşçiler çalışmayı bıraktılar. Bir ateşböceği bulutu sanki tünelin sonunda hafif bir ışık vererek vızıldayarak uçuşuyordu.

Han eğildi. Etrafindakilerin de tozlu zemine eğildiklerini duydu.

Parıldayan şey boş tüpten aşağı doğru yuvarlandı. Onları ve duvarlardan baharat çıkardıkları noktayı geçen parıldayan şey birden sağa döndü ve kayanın içine girip, karanlık bir göldeki balık gibi kayboldu.

Arkalarında, tünelin kavisli duvarlarındaki açıkta duran baharatlar yanlarından geçen ışık kaynağı yüzünden akrit hale gelerek mavi kıvılcımlar çıkarmaya başlamıştı. Mavi kıvılcımlar bir süre çıktıktan sonra aniden sona erdiler.

Han'ın gözleri bir anlık ışık yüzünden acımıştı; ki bu ışık normal şartlar altında aslında ona oldukça loş gelirdi. Ama saatlerdir karanlıkta kalan gözleri için çok fazlaydı. “Bu da neydi?” diye bağırdı.

Kyp'in yanında soluk soluğa kaldığını duydu. “Kimse bilmiyor. Yıllardan beri tam on beşinci kez görüşüm. Onlara bogey diyoruz. Kimseye zararları dokunmadı, en azından bildiğimiz kadarıyla; ama kimse onları burada tutan şeyin ne olduğunu bilmiyor.

Muhafız biraz sarsılmıştı ve Han sesindeki titremeyi duydu. “Bu kadar yeter. Vardiyanın sonu... Haydi arabalara geri dönelim.”

Bu, Han'a oldukça iyi bir fikir gibi geldi.

* * *

Maden vagonlarının oluşturduğu sıra, ilk geldikleri büyük odaya geri döndüğünde metal kapılar arkalarından kapandı. Han, çekilen si-lahların seslerini duydu. Tüm işçilere ısıtılmal kiyafetlerini çıkarmaları emredildi. Han bu önlemleri anlayabiliyordu; birazcık çalıntı pırıltı sa-yesinde bir mahkum buradan kaçmayı başarabilirdi... Ama Han yüzeyde bulunmuş bir kişi olarak kaçan kişinin nereye gidebileceğini çok me-rak ediyordu.

Standart ışıklar yandığında kör edici parlaklık yüzünden Han, san-ki birisi kendisine bir yumruk atmış gibi eğildi ve gözlerini kapadı. Bir elin kendisine yardımcı olup içtima odasına götürdüğünü fark etti. “Sorun değil, Han. Sadece beni takip et. Gözlerinin alışmasını bekle. Acele etmene gerek yok.”

Ama Han, Kyp Durrön’un neye benzediğini görmek için acele ediyordu. Gözlerini kırparak yaşaran gözlerini temizledi ve gözbebeklerinin ayarlanarak etrafındaki parlak görüntülerden bir anlam çıkarmalarını bekledi. Kyp’in şekli ortaya çıktığında gözlerini bu kez de şaş-kınlıktan kıpıştırdı.

“Sen daha çocuksun!” Koyu saçı karmakarışık olmuş bi genç gör-dü; sanki saçlarını körelmiş bir nesneyle kendi kesmişti. Gözlerinin ke-narlarında koyu halkalar oluşmuştu, yıllardan beri yeraltında çalışmaktan dolayı derisi oldukça solgun gözüküyordu. Yine de Kyp, sıırım gibi ve sert görünüşlüydü. Han’a umut ve biraz da gözdağı ile bakıyordu.

“Endişelenme!” dedi Kyp. “Elimden gelenin en iyisini yaparım.”

Kyp, Han’a ilk defa Mos Eisley Cantina’da gördüğü küstah ve saf Luke Skywalker’ı anımsattı. Ama Kyp, Luke’dan daha az saf ve daha ha-şin gözüküyordu. Kessel’da büyümüş, baharat madenlerinde kısılmış ve kendisine göz kulak olacak kimsenin yanında bulunmamış olmasından dolayı içinde az da olsa sert bir tarafın olmasına şaşmamak gerekirdi.

O an Han, kimden daha çok nefret edeceğine karar veremedi; Kyp’in ailesinin bu kadar üzerine gitmesinden dolayı İmparatorluk’tan mı veya bunları sürdüren Doole’dan mı?... yoksa ilk planda tüm bunları hem kendi hem de Chewie’nin başına açtığı için kendisinden mi?

Eol Sha'nın gecesi beraberinde çok da rahatlama getirmemişti. Gezegenin üzerine düşmekte olan karanlık hemen ya-kınlarda olan bir volkanın turuncusu, Nebula Kazanı'nın pastel parlaklığı ve diplerindeki ayın belirgin ışığı ile dövüşüyordu. Gayzerlerden gelen patlamalar düzensiz aralıklarla sessizliği bozuyordu.

Luke, Gantoris'in kendisine konaklaması için verdiği küçük depo modülünde tek başına oturuyordu. Yaşam için tasarlanmamasına rağmen modülün bazı konforlu yanları da vardı; bir leğen su ve üstü örtülmüş toz yığınının yapılmış bir yatak. Gantoris buranın ölen çocuğun en sevdiği oyun alanlarından biri olduğunu Luke'a söylerken sapıkça bir keyif aldı. Ya mülteciler iki çocuğu birden kurtaramadığı için Luke'u suçluyorlardı ya da belki de Gantoris dengesini bozmaya çalışıyordu.

Işın kılıcı ve eğitimi süresince edindiği tüm Jedi güçleri Luke ile birlikteydi. İsteddiği an kaçabilirdi. Ama Eol Sha'ya bu yüzden gelmemişti. Dışarıya, saldırgan geceye baktı. Gantoris'i Jedi Şövalyeleri'nin tekrar oluşturulması konusunda kendisini dinlemeye ikna etmesi gerekiyordu; ama bu kadar izole edilmiş bir kolonide yaşayan ve galaktik politika ile hiç ilgilenmeyen birisi bunları neden umursasın ki?

Şayet Gantoris gerçekten Ta'anian'ın torunuysa, Luke onun umursamasını sağlayacaktı.

Gece çöküp diğerleri kendi evlerine çekildiklerinde Warton Luke'a yemesi için dumanı tüten bir bugdillo getirdi. Luke yaratığın kabuğunu dürtüp, çok parçalı vücudunun üzerindeki çatlakları açıp pembemsi ete ulaştı. Öğleden sonra bir çocuk, bu küçük yaratıkları avlamaya çalışır-ken ölmüştü...

Luke istediği an yıpranmış modülden çıkabilir, gayzer alanının diğer tarafındaki yolcu gemisine gidebilir ve kendi erzağını yiyebilirdi; ama yanında Gantoris olmadan ayrılmak istemiyordu. Luke ekşi eti ısırды ve sessizce çiğnemeye başladı.

* * *

“Benimle gel.” Gantoris, Luke’un odasının kare girişinde ayakta dikilmekteydi.

Luke gözlerini kırıp transtan çıktı, kendisine geldi. Gri sabah ışık-larının modülündeki çatlaklardan sızmasına şaşmıştı. Tek kelime etmeden ayağa kalkıp dışarı çıktı.

Gantoris, eski bir ticaret kaptanına ait renkleri solmuş bir üniforma giyyordu. Kolonistlerin gaz madencilerini merakla beklediği, yerle-şim yerlerinin nüfusunun patlayacağını umdukları zamanlardan kalma, nesilden nesile geçen bir üniformaydı.

“Nereye gidiyoruz?” diye sordu Luke.

Luke’a doğru örölmüş bir çanta uzattı, bir benzeri de kendi omuzunda asılıydı. “Yiyecek bulmaya.” Kalın siyah örgüsünü arkaya itip, gayzer alanına doğru yürüdü.

Luke engebeli arazi, gayzerlerden ve buhar çıkartan çatlaklardan kaçınarak onu takip etti. Eol Sha Gezegeni, gelgit kuvvetleri yüzünden tınlaması azalan bir gong gibi sürekli titriyordu.

Gantoris kendinden emin bir şekilde ilerliyordu; ama Luke endişe-sini, şüphe içinde olduğunu hissetmişti. Luke bunun Güç ve onun kuvveti hakkında konuşmak için iyi bir an olduğunu düşündü.

“Jedi Şövalyeleri Düzeni hakkında bir şeyler duymuş olmalısın,” diye başladı söze. “Bin nesilden beri Eski Cumhuriyet’e düzenin koruyucuları olarak hizmet etmişlerdi. Sanırım atalarından biri - Ta’ania- bir Jedi’in kızıydı. Bu yüzden sana geldim. Eol Sha’da bu koloniye kuranlardan biriydi.

“İmparator, suikastçilerinin bulduğu bütün Jedileri öldürttü; ama hepsinin soylarını takip ettiğini ve bütün torunları bulabildiğini san-mıyorum. İmparatorluk devrildi ve Yeni Cumhuriyet Jedi Şövalyeleri’ni tekrar bir araya getirmeye çalışıyor,” durdu. “Senin de onlardan biri olmanı istiyorum.”

Gantoris’in omzunu tuttu. Adam geri çekilip Luke’un elini itti. Luke’un sesi biraz daha rica eden bir tonda çıktı. “Sana Güç’ün kuvvetini ve senin için açabileceği kapıları göstermek istiyorum. Bu yeni kudretin sayesinde tüm galaksiyi bir arada tutmaya yardımcı olabilirsin. Halkını buradan alıp başka bir gezegene, buradan sonra cennet gibi sayılabilecek bir yer götürmeye çalışacağıma dair söz veriyorum.”

Luke, Gantoris’in fikrinin değişmekte olduğunu hissetti. Gantoris koyu gözleriyle ona baktı. “İmparatorluklar ve cumhuriyetler benim için bir anlam ifade etmiyorlar. Bizi daha önce umursadılar mı? Benim evrenim burası, bu gezegen...”

Büyük bir gayzer açıklığının önünde durdu aşağıya doğru baktı. Çürümüş yumurtaların kokusu sabah havasına karışıyordu. Gantoris belindeki çantadan eskimiş bir veri-bloknotu çıkardı ve üzerindeki bir sıra sayıya baktı. Bir tür zaman tablosuna benziyordu. “İşte, burası. Gayzerin içine giriceğiz. Hasat zamanı.”

Luke gözlerini kırıştırdı. “Ne hasadı?”

Gantoris cevap vermeden gayzeer deliğinin kenarından kendisini aşağıya doğru sarkıttı. Luke, Jedi

pelerinini çıkartıp gayzerin yanına bıraktı ve aşağıdaki adamı takip etti. Acaba Gantoris sadece Luke'un kendisini gayzerin göbeğine kadar takip edeceğini mi merak ediyordu?

Tünel oldukça dar, gözenekli kayaların içinden açılan bir baca, ısınmış suyun dışarı çıkabileceği bir boru hattıydı. Minerallerden geri kalan renkli tortular, Luke'un elinde mavi, beyaz ve bronz renkte parlıyordu. Luke, Gantoris'i balpeteği şeklindeki bölmelerde takip ederken elini ko-yabileceği bir sürü yer buldu. Kaya sıcak ve vıcık vıcık gözüküyordu. Yükselen buharlar gözünü yakıyordu.

Gantoris yandaki yarıktan ilerliyordu. "Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu Luke.

Cevap olarak Gantoris kendisini çatlağın içine iyice soktu ve om-zundaki çantayı çıkardı. "Karanlık deliklere bak, kaynar sudan etkilenmemiş olanlara." Gantoris elini çatlağın içine doğru soktu, içerisini inceledi ve bir avuç dolusu lastiğimsi sümüklü böcek çıkardı. "Isı ve mi-neral tortular likenlerin yetişeceği uygun şartları sağlıyor. Çok güç bir süreç ama bundan yiyecek bir şeyler çıkartabiliyoruz. Bizim dün-yamızda fazla bir seçeneğimiz yok. Bulduğumuzu almak zorundayız."

Luke aynen adamın yaptığı gibi çantasını çıkardı ve takma eliyle çatlakları araştırmaya başladı. Ya çatlakların arasında kendisini sokmaya hazır zehirli bir şeyler varsa? Gantoris'ten bir takım uğursuz hisler alıyordu ama tam olarak ne olduğunu anlayamıyordu. Yoksa Gantoris, rüyalarındaki bu 'karanlık adam'ı öldürecek basit bir yol mu arıyordu? Luke üçüncü denemesinde bir yığın süngerimsi şeyi çekip çıkardı.

Gantoris omzunun üzerinden Luke'a baktı. "Ayrılırsak daha iyi olacak. Yanımda kalırsan benim artıklarımı toplamaktan ileriye gidecemeyeceksin. Halkımı böyle besleyemem." Gantoris'in ses tonu birden alay-cı bir havaya büründü, kaşlarını kaldırınca alnındaki kırışıklıklar çıktı. "Tabii şu meşhur Güç'ün mucizevi bir ziyafet yaratmazsa."

Luke dikkatle tutunarak başka bir yarığa geçerken Gantoris kendi çatlağının daha derinlerinde çalışmaya devam etti. İçinde bir tedirginlik olmasına rağmen Luke çatlakların içini araştırmaya devam etti.

Likenleri bulmak o kadar da zor değildi, yarıkların arasında sürünen Luke kısa sürede çantasını doldurmuştu. Belki Gantoris onun çatlaklar arasında kaybolmasını bekliyordu. Ama düzensiz zemine rağmen Luke her seferinde yolunu bulabiliyordu. Diğer adamdan hiç ses duymaz olmuştu; görevini tamamen yerine getirdiğine inanarak ayrıldıkları noktaya doğru ilerledi.

Bölmelerin kesiştiği noktaya geldiğinde Gantoris'in artık orada olmadığını gördü. Adama bakmak için onun girdiği çatlağa yaklaştı, her an bunun bir tuzak olmasından çekiniyordu ama kolaylıkla başa çıkabileceğinden emindi. Gantoris'i, Jedi güçleriyle etkileyebilirdi.

Geçit aşınmış bir duvar bloğu ile son bulmaktaydı. Sülfürlü buha-rın kokusu artmakta, Luke'un içindeki klostrofobi duygusunu körüklemekteydi. Kayaların altında kalan iki çocuğu ve düşmüş taşların üzerindeki parlak kan lekelerini hatırladı. Zemin korkunç bir şekilde vızıl-dadı... belki o buradayken başka bir deprem olacaktı.

Gantoris görünürde yoktu. "Gantoris!" diye bağırdı ama bir cevap alamadı. Güneş ışığının geldiği

bacaya doğru baktığında girişin hemen yakınında bir adam silueti gördü, neredeyse tepeye varmıştı. Gantoris çentikli duvarın üzerinde olabildiğince hızlı bir şekilde yukarı çıkmaya çalışıyordu. Luke'u arkasında bırakmıştı.

Bir şeyden kaçıyordu.

Luke gezegenin derinliklerinde sıkışan basıncı duymaktan çok hissetti. Yüzeye yakın su tabakası magma sayesinde ısınıp yukarı doğru çı-kıyor, yüzeye çıkacağı en kolay yolu arıyordu.

Gantoris'in kendi zaman tablosu vardı. Gayzerler düzensiz ara-lıklarla patlıyorlardı. Luke'u aşağıda tuzağa düşürme niyetindeydi. Isın-mış buharlar yüzünden kemiklerine kadar kavrulacaktı.

Luke duvarda bir yere tutunup kendisini yukarı çekti, ayağını ko-yacak bir yer aradı. Yukarı doğru çıkan bacanın içindeki tümseklere ve köşelere tutunarak güçlkle tırmanmaya çalışıyordu. Etrafındaki hava ısınıp nefes almasını güçleştiriyordu. Soluk almaya çalıştı, gözlerini kır-pıp sıcak gözyaşları döktü. Buhar yukarı doğru tırmanıyor sanki duvarların içinden çıkıyordu.

Ayağı kaydı neredeyse aşağıya düşüyordu. Son anda takma kolu uzanıp bir çıkıntıya tutundu ve düşmesine engel oldu. Dengesini sağla-dığında tutunduğu çıkıntı ufalanmaya başladı.

Çok kıymetli saniyeler kaybetmişti. Tepesinde parlayan güneş acele etmesini sağlıyordu. Başka bir köşeye tutundu, bir kaç santim daha yu-karı çıktı.

Gayzerin tepesinden aşağı doğru bakan gölgeli bir kafa gördü; Gantoris... Ama yardım etmiyordu.

Luke yırtık uçuş kıyafetine aldırış etmede yukarı doğru ilerlemeye devam etti. Olabildiğince çabuk hareket etmeye çalışıyordu. Sonunda zamanı doldu.

Çok aşağılardaki patlamayı daha sonra yüzeye doğru çıkmakta olan kaynar suyun gümbürdemesini duydu. Luke kendisini sağlama aldı, tek şansı olduğunu biliyordu.

Bunu Bespin'de, Bulut Şehri'nde ve Yoda ile eğitimi sırasında ve daha bir çok başka yerde yapmıştı. Ölümcül su yukarı doğru fişkirmaya başladığı sırada, Luke kuvvetini topladı, konsantre oldu ve hızla yukarı doğru, baca boyunca ilerleyip gayzerden dışarı çıktı. Güç'ü bir trampelen gibi kullanarak kendisini havaya fırlattı, sanki hareketsiz bir cismi kaldı-rır gibiydi.

Gayzer bacasından çıkıp engebeli zemine düşerken kollarını açtı. Omzunu altına alıp yuvarlandı, gelen buharı kendisinden uzak tutmak için Güç'ü kullandı.

Yere indikten bir saniye sonra, buhar ve kaynar su gayzerden dışarı fişkırdı. Luke kendisini kaynar su damlacıklarından korudu ve ortalığın yatışmasını bekledi.

Gayzerin patlaması bir kaç dakika sürdü. Luke dizlerinin üzerinde doğrulduğunda Gantoris ve Eol Sha halkının kendisine doğru gelmekte olduklarını gördü, suratları her zamanki gibi sevimsizdi. Ona tuzak kurmuşlardı ve öldürmeyi deneyeceklerdi.

Ama öfke hızla kayboldu. Luke gerçek niyetini ispatlayabilmek için Gantoris'in kendisini teste tabi

tutmasını istememiş miydi? Luke, sırlı sıklam olan Jedi pelerinini gayzerin kenarından alıp onları beklemeye koyuldu.

Gantoris kollarını göğsünde kavuşturdu ve kafasıyla bir işaret yaptı. Suratı kaşları ya da kirpikleri olmadan daha geniş ve kasvetli gözüküyordu. “İlk sınavımı geçtin, karanlık adam.” Luke, adamda deh-şet ve açgözlölük hissediyordu. şimdi gel ve son sınavınla yüzleş.”

Diğerleri Luke’u tutmak için ileri çıktıılar ama Luke onlara karşı direnmedi. Jedi şövalyeleri’ni tekrar oluşturmak için gerekli tüm riskleri almaya niyetliydi.

Tek umudu bu risklerin buna değer olmasıydı.

* * *

Dini bir alay gibiydi. Başlarında Gantoris ile birlikte Eol Sha halkı lav çatlaklarına doğru yürüyorlardı. Luke dimdik ve mağrur bir şekilde ilerliyor, korkusunu göstermiyordu; ama halk ona karşı düşmanca niyetini açıkça ortaya koymuştu. Jedi eğitimi almış olmasına rağmen büyük bir tehlike içindeydi. Tepelerindeki ay dev bir yumruk gibiydi.

Soğuyan lavlardan oluşan koniler yamaçlarda, çürük dişler gibi du-ruyordu. Yokuş keskin bir dönüş yaptığında Gantoris kesinlikle yavaşlamadı; ama volkanın kenarında üstü kapalı bir giriş bulduklarında durdu. Tepelerinde duman ve kül asılı duruyordu.

“Beni içeriye kadar takip et,” dedi Gantoris, Luke’a. Diğerleri patikadan devam ettiler. Gantoris’in güvenini olmasa bile saygısını kazanmak zorundaydı. Bu şartlar altında tüm kuralları Gantoris koyuyordu.

Gantoris dar geçidin içinden emin bir şekilde geçip, eski patlama-nın basıncını azaltmak için koninin kenarından fışkırmış olan lav tüpünün olduğu yere çıktı. Kızgın bir turuncu renk önlerini aydınlatıyordu. Luke attığı her adımda korkusunun artmakta olduğunu hissediyordu.

Lav tüpü dışarı doğru fışkırıyor ve ufak bir gölet oluşturunuyordu. Gökyüzüne doğru açılan bir çatlak olmasına ve diğer girişlerden içeri doğru hava akımları olmasına rağmen içerisi bir fırın gibiydi. Luke, ka-fasını eğdi ve kapişonu ile suratını korumaya çalıştı ama Gantoris etkilenmemiş gözüküyordu.

Lavlardan yükselen zararlı gazların arasından gözlerini kısarak baktı ve diğerlerinin odanın diğer tarafında toplanmış olduklarını gör-dü. Bütün suratlar ona döndü.

Çalkalanmakta olan magmanın sesi yüzünden Gantoris sesini yükseltmek zorunda kaldı. “Ateşin üzerinden yürü, karanlık adam. Eğer diğer tarafa güvenli bir şekilde ulaşabilirsen, bana ne istiyorsan öğretmene izin vereceğim.” Bir karşılık beklemeden Gantoris, lav tüpünün içindeki karanlıkta kayboldu.

Luke bir süre arkasından baktı, Gantoris’in ciddi olup olmadığını merak ediyordu... daha sonra parlak lavların arasında karanlık noktaları fark etti. Daha yoğun oldukları için lavların arasında erimeyen basamak taşları vardı. Ateş gölünün ortasında tehlikeli bir patika oluşturunuyorlardı.

Gantoris cesaretini mi sınıyordu? Adamın istediği neydi, rüyala-rındaki ‘karanlık adam’ neyi ifade ediyordu?

Luke yutkundu, boğazı kağıt kadar kuruydu. Kaynayan lavların yanına geldi. Taşlar onu çağırıyor; ama sağduyusu hemen ordan çıkıp gemisine gidip uçarak uzaklaşmasını söylüyordu. Jedi Akademisi için başka adaylar bulabilirdi. Tripio ve Artu şimdiye kadar çoktan bir şeyler bulmuş olmalıydılar ve ayrıca kendisinin de Bepin ile ilgili bazı tahminleri vardı. Ayrıca Luke henüz Gantoris’i kontrol etmemişti; Jedi potansiyeli taşıdığı belli olmayan biri için bunca tehlike niyeydi?

Çünkü yapmak zorundaydı. Yeni bir Jedi Şövalyeleri Düzeni kurmak zor bir iş olacaktı ve daha güçlerinin sınanmasında geri adam atarsa nasıl olurda kendisini böyle bir görev için uygun görebilirdi? Muaz-zam sıcaklık etrafını çevrelemişti. Ateşin kenarına doğru adım atarken yukarıdaki

yarıktan gökyüzüne baktı. Ve ayağını ilk taşa bastı.

Taş ağırlığını kaldırmıştı. Luke ileri bakıp, gözlerini karşı tarafa ki-litledi. Toplanmış grup onu seyretmeye devam ediyordu. Lav kabarıyor, zehirli gazlar çıkartıyordu. Kesik kesik nefes almaya çalıştı. Bir adım da-ha attı. Karşı taraf çok uzaktaymış gibi duruyordu.

Gözlerini kırparak rahatsız edici göz yaşlarından kurtulup önündeki taşları saydı. Bir sonrakine bastı.

Gantoris karşı tarafta belirmiş, Eol Shalı diğer mültecilerin arasın-daki yerini almıştı. Luke belki onların kendisini desteklemelerini beklemiyordu ama onlar da gereğinden sessiz bir bekleyiş içerisindeydiler.

Bir adım daha... Altındaki lavlar aç bir yaratığın midesi gibi guruldadı.

Luke bir adım daha attı, sonra bir tane daha. Üzerine birden bir rahatlama duygusu yayıldı. Korktuğu kadar zor değildi bu. Bu sınavdan geçmeyi başaracaktı. Dikkatsiz bir hız ve gereksiz bir cesaret gösterisiyle orta noktaya kadar geldi.

Lavlar sanki bir şeyler onu karıştırıyormuş gibi kabarmaya ve tıslamaya başladı. Volkanik oda kendisinin de duyabileceği bir sesle zonklamaya başladı, titreşimlerden dolayı dişlerini birbirine çarpıyordu. Midesi korku ile kasıldı. Gerildi, kendisini beklemekte olan dehşetin ne olduğunu bekliyordu.

Lav gölünün içinde canlı bir şey vardı. Bir şey hareket ediyordu.

Aniden yılankavi bir yaratık yüzeye fırladı; ateş almış bir füze gibi tıslıyordu...

Ateşsolucanının üçgenimsi bir kafası ve sivri kulakları vardı. Kristal pulları vücudunun her noktasını kaplamaktaydı. Ateşli gözleri kendili-ğinden parlayan birer mücevhere benziyordu. Yalıtımlı solungaçları sı-cak havayı içlerine çekmekteydiler. Yaratığın içindeki hava keselerini doldurup lav gölünün yüzeyine yükselmesini sağlıyorlardı. Silikon zırh kaplaması ateş ışığında parlayan aynalar gibiydi.

Luke taşın üzerinde dengesine hakim olmaya çalışıyordu; erimiş kayaların içindeki ani ölümü hiçe sayarak bir sonraki taşa sıçradı. Ateş-solucanı tepesinde yükselirken, canavardan kaçamayacağını anlamıştı. Durdu ve adımını sağlamlaştırdı. İçgüdüsel olarak ışın kılıcını çekti ve ani bir tıslama ile açtı. Kılıcının yeşil parıltısı lav odasının ateşli turuncusu ile çekişiyordu.

Lav gölünün karşı tarafında, Eol Sha'nın toplanmış halkı ses çıkarmadan ve kımıldamadan olan biteni seyrediyordu.

Ateşsolucanı engerek kafası ile Luke'a doğru baktı. Dev metalik ağ-zını açtı ve duvara doğru donmakta olan lavı tükürdü. Zırhlı solungaçları havayı içlerine çekmeye devam ediyor, dev yaratığın vücudunu yüzeyde tutuyorlardı. Luke ışın kılıcını yukarı doğru kaldırdı; bir lav-ej-derhası karşısında acınası derecede küçük kalmıştı.

Ultrasonik bir böğürtüyle ateşsolucanı tekrar magmanın içine daldı ve erimiş kayaları havaya sıçrattı. Luke taşların üzerinden sekerek ateşin içine düşmemeye çalışıyordu. Lav damlaları pelerinini tutuşturmuştu. Luke hızla onu çıkartıp kabarcıklar çıkaran lavların üzerine fırlattı. Pelerin parlak bir alev alarak yandı.

Işın kılıcını önünde tutuyordu. Gözlerini açtı. Jedi duyularına uzandı, yaratığın nereden çıkacağını tahmin etmeye uğraştı. Tüm siniruçları ana odaklanmıştı, karşılık vermeye hazır; ama gördüğü tek şey durgun lav yüzeyiydi.

“Neredesin?” diye fısıldadı Luke.

Ateşsolucanının kafası gölün diğer tarafında lavların arasında fır-ladı, darbesini indirmek için gerildi. Ağzını açıp dalışa geçti, dişleri bi-rer sarkıt gibi ortaya çıkmıştı. Luke döndü, ışın kılıcını kaldırıp bir ön-ceki taş geri döndü.

Ateşsolucanı saldırırken Luke yeşil kılıcını ona doğru savurdu. Işın kılıcı yaratığın aynalı zırhına çarptığında, parlal yeşil kısım odanın içine sıçrayan ve seken binlerce bileşene ayrıldı. Kıvılcımlar üzerine yağdı. Değdiği her şeyi biçmesi beklenen kılıç sadece küçük bir silikon parça-sını kesebilmişti.

Odanın diğer tarafında, Eol Sha halkı, üzerlerine gelen yeşil parçacıklardan korunmak için eğildiler. Ufalanen taşlar magma gölünün içine düştü. Luke ışın kılıcını yaratığa karşı bir kez daha kullanamayacağını biliyordu.

Ateşsolucanı acıdan çok şaşkınlıkla uludu; geri çekilmek için lavların arasına girdi. Luke eğildi, umutsuzca bir sonraki hamlesine karar vermeye çalışıyordu. Dönüp diğer kıyıda kendisini bekleyen insalara koşmak için hazırlandı.

Ateşsolucanı her an geri gelebilirdi. Ne kadar vakti olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu.

Yaratık bir anda lavların arasından fırladı; kükrüyor, tıslıyor ve Luke’un tarif bile edemeyeceği korkunç sesler çıkarıyordu. Luke elinde ışın kılıcı ile döndü, çarpışma sırasında ölmeye hazır; ama yartığın ona fazla ilgi göstermediğini fark etti.

Silikon zırhındaki küçük yarıktan içeri sızan lavlar yaratığın içini kavuruyordu. Kıvranıp havaya sıçradı, lav püskürtüyordu. Erimiş kayalar ateşsolucanının iç organlarını asit gibi eritiyor, onu içten dışa doğru öldürüyordu. İçten içe yanan ateşsolucanı zırhındaki küçük yarıktan alevler ve dumanlar tüterken acı içinde kıvrandı. Erimiş kayalar ateşsolucanının şişmiş hava keselerine ulaştığında, yaratık patladı.

Sertleşen lavlar yağmur olarak düşmeye başladı. Luke, Güç sayesinde kor parçalarından kurtulmayı başardı; ama bazıları sırtını ve omzunu yaktı. Ateşsolucanının ölümüyle meydana gelen çalkantıda erimiş lavlar dalgalandı, sonra duruldular.

Luke gözlerini kaldırdı, inanmayarak gözlerini kırptırdı. Eol Sha halkı hâlâ kendisini bekliyordu.

Taşların bazıları kargaşada lavların altında kalmıştı. Kendisi ile Gantoris arasında artık sadece

lavlar vardı. Yolculuğunu bitiremeyecekti. Dehşetten başı dönüyordu, Güç'ün kendisine sunduğu olanakları düşündü. Kendisi ve hedefi arasında geçilmesi imkansız alev nehrine baktı.

Jedi Şövalyeleri'nin dönüşünü sağlayacak, söz vermiş olduğu akademi olasılığını düşündü. Yeni Cumhuriyet'in ona ihtiyacı vardı. Sözü-nü yerine getirmeliydi. Güç'ün yollarını öğretmek için adaylar biraraya getirmeliydi. Öyle de yapacaktı. Aklında hiçbir şüpheyeye yer bırakmadan, ateşsolucanı ile yaptığı dövüşten sonra hâlâ Güç yüzünden titremesine rağmen gözlerini kapadı.

Luke ateş gölünün ortasında karşıya doğru yürüdü.

Hiçbir şey düşünmedi. Lavlar ayaklarına dokunmuyordu. Güç, et-rafını çevrelemişti. Adım adım, alevlerin arasından yürüdü, gözünün ö-nüne hedefinden başka bir şey gelmesini engelledi. Az sonra tekrar katı zemine ayak basmış, karşı tarafta Gantoris ve halkı ile birlikte duruyordu.

Emniyetini sağladıktan sonra rahatlama ile az daha yere kapaklanı-yordu; ama böyle bir ifade değişikliğini göstermeyi göze alamazdı. Biraz önce yapmış olduğu şeyi düşünmemeye çalışıyordu.

Gantoris hemen önünde duruyordu, geniş suratında huşu dolu bir ifade vardı. Diğerleri geri çekildiler; ama Gantoris olduğu yerden kıml-damamıştı. Luke'la gözleri karşılaştığında yutkundu. "Verdiğim sözü yerine getireceğim." Derin bir nefes aldı. "İçimdeki bu gizemli kuvveti nasıl kullanacağımı öğret."

Luke hiç düşünmeden uzanıp titreyen elleriyle Gantoris'in başını tuttu. Zihinsel parmaklarını içerilere doğru yolladı, adamın zihninin arkasına doğru ulaşmaya çalıştı. Gantoris'in bilinçaltındaki gizemli nü-veyi buluncaya kadar da durmadı. Bulduğunda dokundu...

Refleksif kuvvetinin tepkisi Luke'u geriye itti. Luke zamanında dengesini kuramasaydı lavların içine düşüyordu. Gantoris'de gerçekten Jedi olma potansiyeli vardı; bu onu akademi için güçlü bir aday yapmaya yetiyordu.

Luke nefes alarak rahatladı. Tüm bu korku ve testlere değmişti doğrusu. Gantoris'in elini tuttu ve terkedilmiş koloniden geriye kalan kalabalığa baktı.

"Söz veriyorum, halkın için yeni bir yer bulacağız. Ama önce be-nimle Coruscant'a geleceksin."

Lando Calrissian'ın gemisi Bayan Şans, Umgul uzaylimanının bikkın sesli trafik kontrolöründen iniş için izin aldı. Ge-mi puslu atmosfere doğru yaklaştıkça Lando iniş merkezinin etrafın-daki özel gemilerin, uzay yatlarının ve lüks amfibik araçlarının sayısı Lando'yu hayrete düşürdü.

Lando trafikle birlikte geniş bir nehri çevreleyen düzlük boyunca Umgul Şehrine doğru ilerledi. Mavna filoları durgun nehrin üzerinde yavaşça sürükleniyorlardı. Aşağıya baktığında mavnaların güvertelerindeki çılgın partilerden gelen ışıkları ve hareket eden vücutları görebiliyordu.

Nemli fakat soğuk bir gezegen olan Umgul, sisle ve alçak bulutlarla kaplıydı; şu anda bile gün ortası olmasına rağmen nehirden yükselen pus, alçak bölgelere doğru hareket etmekteydi. Kaynakları ve stratejik konumu açısından pek önemi olmasa da Umgul, bir spor merkezi ve Umgul Blob yarışlarının anavatanı olması nedeniyle galaksiye yayılmış bir üne sahipti.

Bayan Şans kendisine belirtilen vektör gereği nehrin hemen üzerinde yükselen, kireçtaşından oyulmuş uzaylimanına doğru seyretti. Lando iki yanında çift kişilik özel amfibiklerle birlikte gemisini mağaranın ağzına kadar getirdi. Turistlerle dolu mavi bir zepline çarpmaktan son anda kurtuldu. İçeride, açık turuncu yelekler giyen görevliler ellerinde tuttıkları lazer işaretlerini sallayarak Bayan Şans'ı park noktasına doğru yönlendirdiler.

Lando pilot kabinindeki iki droide doğru döndü. “Eğlenmeye ha-zır mısınız çocuklar?”

Artu, Lando'nun anlayamayacağı birşeyler biyledi; ama Tripio kız-gınlıkla doğruldu. “Buraya eğlenmeye gelmedik, General Calrissian. Efendi Luke'a yardımcı olmak için buradayız.”

“Ben blob yarışları için gelmiş sıradan bir vatandaşım.” Lando par-mağıyla droidi dürttü. Burnu havada droid ile aynı odada bir gün geçirmek Lando'nun sinirlerinin gerilmesine yetmişti. “Sen ise benim protokol droidimsin, üstüne düşeni yapsan iyi olur... yoksa Umgul Şehri'ndeki tüm lağımaların muayenesini yapmak zorunda kalırsın.”

“Ben... oldukça iyi anladım, efendim.”

Bayan Şans'ın rampası indikten sonra Lando, Umgul resepsiyon merkezinin kaosuna adım attı. Etrafın gürültüsü, dahili sistemlerden sürekli yapılan anonslarla boğuluyordu. Kalkış yapan gemilerin gümbürtüleri mağaranın içinde yankılanıyordu. Egzozlardan ve yakıt pompalarından yükselen gazlar Lando'nun burun deliklerini yakıtı.

Yine de kafasını dik tutup rampadan indi, pelerinini helezonik bir şekilde döndürüp iki droide takip etmelerini işaret etti. “Tripio bu anonslardan herhangi bir şey anlayabiliyor musun? Nereye gitmemiz gerektiğini öğren.”

Tripio, Umgul Şehri tarafından veri-duvarlarına asılmış servis listelerini taradı. Metinler birkaç dilde hazırlanmıştı.

Dört güdük satıcı yeni ziyaretçiye doğru yaklaştılar, Lando'ya biblolar ve hatıra eşyaları

gösteriyorlardı. Pejmürde satıcılar, Bulut Şehri’ nin alt seviyelerinde bakım işlerinde çalışan küçük çirkin yaratıklar olan Ugnaughtlardı. “Evdeki çocuklarınıza bebek bir blob götürün, efendim.” Ugnaught balgama benzeyen vıcık vıcık, yeşil bir kütle çıkardı.

“Biraz blob şekerine ne dersiniz, efendim? Şehirdekilerin en iyisi! İkinci eşim bunları evde kendi yapıyor.” Jelatinli blob şekeri, ilk Ugnaught’ın gösterdiğinin aynısı gibi duruyordu.

“İyi şans muskası?” dedi üçüncü Ugnaught. “Tüm dinlerde işe ya-rar.”

Lando onları eliyle uzaklaştırdı. “Tripio, nereye gidiyoruz?”

“Yerel saate göre ayarlanıyorum efendim, sanırım bir standart saatten biraz daha kısa süre sonra başlayacak bir blob yarışı var. Umgul kitle ulaşım araçları bize dosdoğru blob arenasına götürecek. Galiba kitle ulaşım araçlarına ulaşım...”

Dört Ugnaught birbirilerinin tepesine çıkarak centilmene yolu göstermeye çalışıyorlardı.

“...hemen solumuzda.” Tripio parlak renklerle boyalı bir tünel giri-şine işaret etti.

“Hadi,” dedi Lando, arkasına bakmadan girişe doğru yürüdü. Ha-yal kırıklığına uğrayan Ugnaughtlar aceleyle başka müşterilerin peşine düştü.

Kitle ulaşım yolcuğu tekerlekleri olmayan bir tren gezisine benziyordu. İnce tüpümsü bir araç kayanın en üst kısmına doğru fırladı, yükselen sisin arasından geçti ve aşınmış kireçtaşının üstündeki ağaçlıkların üzerinden süzüldü. Yerde turistlerin dikkatini çekebilecek bir sürü şey vardı; yemek tesisleri, tefeci dükkanları ve yüksek faizli, sorgusuz sualsiz kumar borcu verenler...

Blob arenasının büyük girişindeki kulübelerde insalardan ve diğer yaratıklardan oluşan gruplar birbirilerini itekliyor, kredilerini ödeyip koltuk anlaşmalarını almak istiyorlardı. Lando kendi ücretini ödedi ancak bilet bilgisayarıyla yanındaki droidlerin refakatçi mi (ki bu du-rumda onlara da bilet alması gerekiyordu) yoksa enformasyon-işlemcisi yardımcılar mı olduğu konusunda bir tartışmaya girişti; sonunda Lando kazanmıştı ama Tripio basit bir cihaz gibi gösterildiği için biraz aşağılanmış gözüküyordu.

Blob yarışı stadyumu kayalığın tepesine, taş zemine oyulmuş oval biçimli dev bir lağım çukuruna benziyordu. Umgul stadyum yönetimi kayalık duvarlara her türlü boyutta vücuda hitap edebilsin diye bir sürü koltuk, bölme, çukur ve yuva oymuştu.

Dönmekte olan dev vantilatörler çukurun kenarlarına yerleştirilmişti, her yönden gelmekte olan sisi hafif bir esintiyle dışarı atmaya ya-rıyorlardı.

Kalabalık salonlardan itiş kakış geçtikten sonra yerini bulan Lando, sahip olduğu manzaradan dolayı memnun olmuştu. Önündeki istatistik panelinde yarışacak on dört blob hakkında bilgiler yazmakta ve yarışı başlatılmasına henüz yirmi dakika kaldığı belirtilmekteydi.

Etraftaki çeşnilerin ve yemeklerin kokusunu alınca suratına bir gü-lümseme yayıldı. Masaların arasında dolanan robotik içki dağıtıcılarını gördü. Şimdiden keyif almaya başlamıştı. Eski anıları

aklına geldi.

Bespin'deki Bulut Şehri'nin baron-yöneticisi olarak vaktini sürekli yüksek sınıf kumarhanelerinde harcardı, turistleri ve büyük paralarla kumar oynayanları izlerdi. Daha önce hiç blob yarışı görmemişti; ama havadaki heyecan dalgası kalbinin daha hızlı atmasına sebep oluyordu.

Tripio kımıldandı, kalabalığa bakıyordu. Beyaz, ayımsı bir yaratık onu itip, ilerde asmakattaki yerine gitti.

Lando herşeye rağmen buraya gelişlerindeki asıl amacı unutma-mıştı. Artu'nun gövdesinin içine İmparatorluk Jedi-bulma aletinin güç kaynağı yerleştirilmişti ve Lando levha-kristal detektörlerini yan tarafla-rına koymuştu.

“Tamam, Artu. Bak bakalım, Tymmo denen arkadaşımızı bulabilecek miyiz? Stadyum bilgisayarına bağlan ve koltuk satın alıp alma-dığını ya da bahse girip girmediğini kontrol et. Buradaysa nerede oturduğunu öğren.”

Spikerin sesi arenada yankılandı. “Tüm cinslerin duyarlı varlıkları... Umgul'un galaksice ünlü blob yarışlarına hoş geldiniz! Bu öğleden sonranın ilk yarışına başlamadan önce kardeş gezegenimiz Dargul düşesi Mistal'in ziyaretinin şerefine önümüzdeki hafta düzenlenecek olan blob derbisine dikkat çekmek istiyoruz. Hepinizi orada görmeyi umuyoruz.”

Kalabalıktan gelen kayıtsız tepki Lando'ya Umgul'un yıl içine böy-le kaç tane yarış düzenlediği konusunda bir fikir vermişti.

“Öğleden sonraki yarışa gelince, bugün on dört safkan blob yarış-çımız var. Galaktik yarış komisyonu tarafından denetlenen ve uygun görülen on iki noktalı bir pistte yarışacaklar. Yarışçı bloblarımızın yaş-ları, kütleleri ve kıvamları hakkındaki tüm veriler koltuklarınızın önündeki terminallerde mevcut.”

Lando gülümsedi. Umgul Şehri yarışların temiz olduğunu iddia ediyor ve hileyi en önemli suç olarak nitelendiriyordu. “Safkan yarış blobları demekle neyi kastetti?” diye sordu.

Soruyu Tripio duydu. “Bu blobların sistemler arasında farklı amaçlar için kullanılan çeşitli türleri var. Bazı üst sınıf insanlar onları evcil hayvan olarak besliyorlar. Bazıları ilaç özellikleri nedeniyle tedavilerde kullanılıyor. Mesela masaj terapileri için kimilerinin sırtlarına ya da ağ-rıyan ayaklarına dökülüyorlar.”

“Ama bunlar yarışçı.”

“Evet, efendim, sadece hız ve akışkanlık için yetiştirilmişler.”

Spiker çeşitli tezkipleri okumayı bitirdi. “Şu anda tüm bahis gişelerinin kapandığını resmi olarak ilan ediyoruz. İstatistik bilgisayarları terminallerinizde mevcut olan son olasılık tablolarını gösterecek. Birkaç dakika içerisinde yarışımız başlayacak. Beklerken biyokimyanızla uyumlu olan yiyecek ve içeceklerle keyfinize bakın.”

Bir ıkırtı sesini duyulduktan sonra Lando tüm dikkatini oyun alanının gerisine doğru yöneltti. Taşıyıcı mekanizmalar blob platformlarını yüksekteki rampalara doğru kaldırdı, kalkış rampasını bloblardan ayıran kapıların önünde durdu. Dik duran, yağlanmış, birbirinden ayrı on dört baca, başlama işaretiyle birlikte blobların momentumunu art-tırmak üzere tasarlanmıştı.

“Yerlerinize!” dedi spiker.

İzleyiciler ileri uzanmış bacalardan fırlayacak blobları bekliyorken Lando, stadyuma yayılan sessizliğe dikkat etti.

Yüksek elektronik bir ses havada yankılandı, pirinçten bir ana çarpan kurşun gibiydi ve bir anda kapaklar açıldı. Rampalar ileri düştü, yağlı bacalardan farklı renklerdeki bloblar döküldü.

On dört şurubumsu kütle yuvarlanıp, kızak boyunca paldır küldür ilerliyor rampanın en sonuna ulaşmaya çalışıyorlardı. Blobların bir sürü rengi vardı ama en geneli mavi şeritli grimsi-yeşil olanlardı. Bir diğerinin kenarları al rengi iken diğerinin ki turkuaz, bir üçüncüsünün ki ise misket yeşiliydi. Herbir blobun protoplazmasına holografik bir numara basılmıştı; blob hangi tarafına yönelirse ynelisin numara hep dik du-ruyordu.

Bacalar eşit seviyede yağlandıkları için, on dört blob da rampanın sonuna aynı anda vardılar. Koşu yollarının arasındaki alçak duvarlar or-tadan kalktığında bloblar çılgınlar gibi birbirilerine girdiler, önlerindeki blob engeli parkuruna yönelmişlerdi.

Yarışmacılardan Blob 11-koyu yeşil şeritli, ametist şekillerle süslü-uzayan yalancı ayaklarıyla yere düştü, sanki rampanın sonuna vardığı anda ileri doğru sürünmek ister gibi bir hali vardı. İleri doğru fırladı, kendisini sıkıp vücut çekirdeğini öne doğru çıkarttı.

Ametist blob ilk engel olan geniş ağlı metal ekrana çarptığında az farkla öndeydi. Blob 11 tüm vücudunu ittirerek ağımsı ızgaradan yüzlerce par halinde geçmeye çalıştı; jelatinsi kütlesi diğer tarafa geç-tiğinde tekrar bir araya toplandı. Arkasındaki blob, ızgaraya gelmeden işinin yarısını halletmişti. Lando hiç para yatırmadığı halde ametist blobu desteklemeye karar verdi. Kazananları tutmayı severdi.

İkinci blob değişik bir taktik denedi. Ağın zerindeki deliklerden birinin içinden geçen dar bir şeritten kendisini karşı tarafa akıttı.

Ametist blob, ızgaranın diğer tarafında kendisini toparlama işini bitirmişti, dinlenmeye vakit yoktu, ileri doğru atıldı.

Bu sırada diğer bloblar ilk engeli geçmeye çalışıyorlardı. Ametist blob delice ilerliyor, liderliğini daha da pekiştiriyordu.

“Haydi!” diye bağırdı Lando.

İkinci engel daha zorluydu. Zincir halkalarından yapılmış yüksek bir çarmıh basamağı bir başka yüksek ve yağlı kızağa ulaşıyordu. Kıza-ęın sonunda, keskin bir eğimle yukarı doğru fırlıyordu.

Blob 11 çarmıh basamağının dibine ulaştı ve yalancı uzuvlarıyla ilk halkaya uzandı. Sonra bir diğer uzvunu bir sonrakine uzatarak, dokunaçlı bir amip misali kendisini, yerçekiminin aşağıya çektiğinden daha hızlı bir şekilde yukarı kaldırmaya başladı.

Ametist blob kaydı, vücudunun büyük bir kısmı aşağıya doğru sark-tı, çekirdek kısmına incecik yapışkan bir şeritle tutunuyordu. Lando’ nun koltuğunda önünde gösterilen resmi kurallara göre blob bir bütün olarak bitiş çizgisini geçmeli geri de hiçbir parça bırakmamalıydı.

İkinci ve üçünü bloblar da çarmıh basamağının dibine vardılar ve yuka-rı tırmanmaya başladılar.

Ametist blob basamağın üzerinde bir yandan tırmanmaya bir yandan da sarkmış parçalarını tekrar yukarı çekip tek parça halinde kalmaya çalışıyordu. Zincir bağlar, yumuşak organik madde üzerinde çalıştı ama blob daha hızlı hareket ediyordu. Sonunda kendisini toparlayıp bir sonraki halkaya tutundu.

Arkasındaki iki blob ikinci seviyedeki zincir halkasına tutunmayı başarmışlardı.

Daha ilk engeldeki son blob ağından geçip tüm hızıyla basamağa doğru yola koyuldu.

Blob 11, basamağın tepesine vardı; kendisini toparlayıp, dönerek, kayarak ve yuvarlanarak dik ve yağlı kızağa doğru geldi. Bu sırada halografik numarası hâlâ dik duruyordu. Blob kızağın sonundaki kıvrımdan yukarı fırladı ve bir sonraki engele doğru ilerlemeye başladı.

Kalabalık gümbürdüyor ve bağıırıyordu. Lando içindeki zindeliği hissetti. Rahatlamak için daha fazla vakti olduğunda gerçekten bahis oynamak için Umgul’a geri dönmeye karar verdi.

“Afedersiniz, efendim, acaba blob on bir için mi böyle bir sevinç gösterisinde bulunuyoruz?”

“Evet, Tripio!”

“Teşekkür ederim, efendim. Sadece emin olmak istedim.” Droid durdu ve sesini yükselterek, “Haydi, on bir numara!”

İkinci ve üçüncü bloblar arka arkaya tepeye vardılar. Birlikte kızağa atlayıp, tehlikeli bir hızla aşağı doğru kaydılar. İzleyicilerin çoğu heyecandan yerlerinden kalkmıştı, çığlıklar atıyordu.

İki blob birbirileri ile boğuşuyor, yalancı bacaklarıyla birbirilerine tutunup yuvarlanıyorlardı. Dik kıvrım önlerinde bir duvar gibi yükseliyordu.”

“Oh, seyredemeyeceğim!” dedi Tripio. “Çarpacaklar!”

İki blob köşeye aynı anda çarptılar ve iç içe geçerek dev bir top ha-line geldiler. Kalabalık mutlak bir sevinçle bağıırıyordu.

“Tam füzyon!” diye bağırdı spiker.

İzleyeciler tezahürat etmeye devam ediyorlardı. İki blob birleşip dev bir kütle haline gelmişlerdi,

arkadan gelenlerin önünden çekilmek için parkur dışına doğru yuvarlanmaya çalışıyorlardı. Bu sırada ametist blob arayı iyice açtı.

“Bu ikisi yarış dışı,” diye mırıldandı Lando.

Artu arkasını döndü ve heyecanla biyledi. “Afedersiniz, efendim,” dedi Tripio, “ama Artu, Tymmo denen adamın yerini saptadı. Gerçek-ten de burada ve büyük miktarda bahis oynamış. Koltuğunun yerini bi-liyoruz. Arzu ederseniz onu görmeye şimdi gidebiliriz.”

Lando yarış esnasında rahatsız edildiği için irkilmişti; sonra birden ayağa kalktı. “Ne çabuk bulduk?”

“Evet, efendim. Ve dediğim gibi büyük miktarda bahis oynamış, efendim.”

“Dur tahmin edeyim,” dedi Lando. “Blob onbire, değil mi?”

“Doğru, efendim.”

“Yine yaptı demek,” dedi Lando. “Hadi gidelim.”

Oturma zahmetine girmeyen seyircileri itekleyerek, büyük taş ze-minli salona geri döndüler. Artu’nun önden gitmesine izin veriyor, koridorlardaki ufak tefek şeylerle ilgileniyordu. Lando isteksizdi, yarışma-nın sonucunu merak ediyordu. “Çabuk ol, Artu.”

Küçük droid lağım çukuru şekilli stadyumun alt seviyelerine doğru vızıldayarak iniyordu. Duvarlarına resimler yapılmış bir kemerin altından geçip, umutsuz görünen kişilerin oturduğu daha ucuz koltukların olduğu bölüme geldiler. Bunlar bahis olarak ellerinde ne var ne yok oynayan cinsten kişilerdi. Tüm umutlarını bu yarışlara bağlamışlar-dı. Lando, Tymmo gibi bir kazananın burada olmasına şaşırmişti. Belki fazla göze çarpmamaya çalışıyordu.

Destek kolonları ve kalkan tozlar görüntüyü kapatsa da Lando, Blob 11’in sürekli arayı açtığını gördü, arkasındaki dokuz blobdan tam bir engel öndeydi. Parkurun gerisinde iki blob hareketsiz olarak kurutucu bir maddenin üzerinde durmaktaydılar. Yokedici su kaybına uğra-madan önce, önlerindeki engeli aşamayacak kadar yavaşlamışlardı.

Geri kalan bloblar, iplerden sarkan bir dizi metal halkaya kendilerini asmış, yalancı kollarıyla bir sonraki halkaya tutunup, sarkaç hareketinden sakınıp tek parça halinde kalmaya çalışıyorlardı.

Ametist kurutucu madde tuzağından, halkalardan geçmişti. Şimdi de düzenli olarak dış zarını dürten sivri uçlu dikenli yerden geçmeye çalışıyordu. Yorulmak bilmeyen Blob 11, gövdesine batan iğnelere aldı-rış etmeden kendisini ileri attı.

Artu bir ıslık çaldı ve Tripio üç sıra aşağıdaki bir adamı işaret etti. “General Calrissian, Artu aradığımız adamın şu olduğunu söylüyor.”

Lando gözlerini kısarak adama baktı. Genç ve çekiciydi ama kıpır kıpır, sinsî bir hali vardı. Para yatırdığı blob kazanıyor olmasına rağmen sevinçli gözükmüyordu. Etrafındaki diğerleri sürekli

bağırıp tezahürat ederken Tymmo sadece oturuyor ve bekliyordu, sanki sonucu biliyor gibi bir hali vardı.

Blob 11 saplandığı bir kaç dikenden kendisini çekip, çivi yatağın-dan kurtuldu. Çiviler onu bir önceki engelden önce bayağı yavaş-latmışlardı... kenarları jilet gibi keskin, yavaşça dönen bir pervane.

Ametist blob dengesini tekrar kurdu, hiç paniklemeden dönen pervanelerin arasından geçeceği en uygun yol için hamlesinin ne olacağını düşündü. İleri doğru atıldı, hızlanmak için kendisini uzattı ve vücudunu dönen pervanelerin arasında boşluğa soktu. Çeyreği geçtiği sırada keskin kenarlı pervane blobun bir parçasını kesti.

Bir miktar mukus sıçradı ve dönen bıçaklardan birinin üzerinde asılı kaldı. Blob'un bir bölümü karşı tarafta güven içinde bekliyordu. Geri kalan dörtte üçlük bölüm ileri atıldı bu sefer yarısı geçti ve pervane yine blob'u ikiye böldü. Karşıya geçen bölüm oradakiyle hemen birleşti. Son parça küçük bir çentik alarak karşıya geçti; ama bıçaklar dö-nerken kenarlarındaki blob parçaları pıhtılaşarak yere düşerek güvenli bir şekilde yuvarlandılar ve tüm parçalar sonunda yine tek bir bütün haline geldiler.

Kalabalık tezahürata devam ediyordu. Kaybedenlerden bazıları içki şişelerini önlerindeki güvenlik ağına doğru fırlattı. Elektrik kablola-rından mavi kıvılcımlar çıktı. Tymmo oturduğu yerde öne doğru eğildi, tek eli cebinde duruyordu. Lando silahlı olup olmadığını merak etti.

Tymmo etrafına bakındı, gözlerini kırpyordu, izlendiğini anlamış gibi paniklemiş bir hali vardı. Lando biraz geri çekildi, düzgün kıyafetleri ve pelerininin, onu buraya, alt seviyelere ait değilmiş gibi gösterdiği-ni biliyordu. Tymmo, Lando'yu ve iki droidi gördü, gerilmişti, yarışın sonunu seyretmeye zorladı kendisini.

Blob 11 son engele geldi. Yalancı kollarını çıkartarak merdivenden yukarı tırmanmaya başladı. Çok yorulmuş olmasına karşın arkasında iblisler kovalıyormuş gibi hızlı hareket ediyordu. Ametist renkli şeritleri ufak beneklere dönüşmüştü.

Tepeye vardığında blobun önünde bir sıra huni aşağı doğru iniyordu; herbirinin açıldığı nokta farklı boyutlardaydı, kimisinin ağzı kapa-lıydı. Blob uzuvlarıyla kendisi için en uygun boyutta çıkışı olan huniyi aradı.

Hemen arkasındaki blob dikenlerden geçmiş pervane doğru yaklaşmaktaydı.

En uygun olan huniyi seçen Blob 11, kendisini aşağı doğru bıraktı. Dar delikten macun kıvamında bir şerit olarak çıktı, yuvarlandı, toplanmaya başladı. Blob bir şerit olarak çıkmaya devam etti, kuyruğu da huninin ucundan fırlayarak çıktı.

Blob 11'in vücudu yorgunlukla titrerken hafif bir ışık saçıyordu. Bitiş halkasına doğru hızla ilerledi, sanki devam etmek niyetindeymiş gibiydi.

Kalabalık tezahürâta devam ediyordu; ama yarış artık bitmiş sayı-lırdı. Lando, Tymmo'yu seyretti.

Adam cebindeki bir şeyler ayarladı.

Blob 11 bitiş halkasının içinde durdu. Tulumlu blob bakıcıları sa-hanın içine daldılar. Uçan el arabalarıyla yaratıkları alıp dinlenmeleri ve kaybettikleri sıvıyı tekrar almaları için blob ağlarına götürdüler. Kala-balık hangi blobların getirilip sunulacağını merakla bekliyordu.

Tymmo oturduğu yerden kalktı ve etrafına hızla bir göz gezdirdi; ama bu sırada Lando çoktan bir destek sütununun arkasına gizlenmişti. Tymmo diğer yarışları izleyenleri itip kakarak, kazananların şimdiden önünde uzun kuyruklar oluşturduğu vezne istasyonlarına doğru yola koyuldu. Kazananların çoğu bağılıyor çağırıyor, heyecandan yerlerinde duramıyorlardı. En ihtiyatlı olanlarının bile yüzlerine geniş bir gülümseme yayılmıştı. Bunun yanında Tymmo'nun suratında metalik, okunamayan bir ifade vardı. Çok gergin gözüküyordu.

Lando ve iki droid kalabalığı aşır usulca sıraya girdiler. Tymmo, sürekli arkasına bakıyordu ama onları göremedi. Hoparlörlerden anons yapan spiker, blob yarışı kazananlarını ilan etti.

Lando, Jedi detektörünün kablolarını çıkartıp bir ucunu elindeki levha kristal okuyucularına diğer ucunu da Artu'nun üzerindeki güç kaynağına bağladı. Okuyucuları dikkatle tutup, Tymmo'nun Luke'un Jedi akademisi için uygun olmayacağını anlamasına yardımcı olacak ta-rama için uygun bir anı kollamaya başladı.

Tripio çok heyecanlanmış gözüküyordu. “Neden yanına gidip iyi haberleri vermiyoruz, General Calrissian?”

“Çünkü bu işin içinde bir bit yeniği var,” dedi Lando, “olayın daha da içine girmeden önce emin olmak istiyorum.”

“Bit yeniği?” diye sordu Tripio, ondan sonra dönüp etrafında parazitimsi bir yaratık var mı diye bakındı.

“Terminalde bir sonraki sıra onun. Bahis fişinin nosunu tuşladı-ğında, işlemin sürmesi ve parasını alması biraz vakit alacaktır. Kazandığı bütün parayı almak istiyorsa işlem bitene kadar tuzağa düşmüş sayılır.”

Tabi, Lando'nun hatırladığı kadarıyla Umgul'da hile yapmanın ce-zası ölümdü. Tymmo kesinlikle hayatta kalmak için arkasına bile bakmadan kaçır gidebilirdi. Acaba cebinde ne saklıyordu?

Tymmo terminale doğru gelip fişini soktuğunda spikerin anonsu duyuldu. Bir hafta sonraki yarışlar Dargul düşesinin onuruna ya-pılacaktı. Tymmo gözle görülür bir şekilde irkildi. Kimlik nosunu girip hesap kartını parasını aktarması için devreye soktu.

“Hadi,” dedi Lando, sıradan çıkıp vezne istasyonuna doğru ilerledi. Tarama kitindeki güç düğmesine bastı; aletin ısınırken çıkardığı ses etrafın gürültüsünde eridi gitti.

Tymmo merakla vezne istasyonunun ekranına baktı, giriş kodunu girdikten sonra olabildiğince hızlı bir şekilde kazandığı parayı kendi hesabına aktarmaya başladı. Lando adamın yanına gelip, daha o ne olduğunu anlayamadan detektörlerle adamı taramaya başladı.

Terminal hesap kartını çıkartıp diğer müşteriye çağırıldığı sırada et-rafına bakınan Tymmo, Lando’yu kendisine doğru bir şeyler tutarken gördü. Bunlar bir tür silah olabilirdi yanındaki droidler de silahlı mu-hafızlara benziyordu. Tymmo kartını hızla çekip kaçmaya başladı, kalabalığın arasına daldığında bir grup Ugnaught’a çarptı.

“Hey, Tymmo, dur!” diye bağırdı Lando. Adam yarış sonrası kalabalığın arasında gözden yitip gitti.

“Efendim, acaba onun peşine düşmeyecek miyiz?” diye sordu Tripio.

Diğer izleyiciler dönüp baktı. Diğer kazanan ilgisizce ve suratında bir gülümseme ile vezne istasyonuna çıktı.

“Hayır.” Lando kafasını salladı. “Şimdilik elimizde bir veri var. O-nu kontrol edelim önce.”

Başkalarının görmeyeceği gölgeli bir köşede Lando, İmparatorluk detektörünün güç kitinin, Tymmo’nun holografik aurasını oluşturmalarını seyretti. Başkaları onları görse bile ne yaptıklarını anlayamazdı.

Lando’nun tahmin ettiği gibi Tymmo’nun ölçümleri gayet normaldi; Jedi potansiyeline ait mavimsi bir aurası ya da her hehangi bir tu-haflığı yoktu. “O bir sahtekâr.”

Tripio hayal kırıklığına uğramış göküyordu. “Emin misiniz, efendim? Etrafta bir çok insanın olduğunu ve ölçümleri bozabileceklerini hatırlatmak istiyorum. Ayrıca çok hızlı bir tarama yaptınız ve pek de ya-kında duruyor sayılmazdınız. Ayrıca hatırlayınız ki, detektör oldukça eski ve pek de güvenilir olmayabilir.”

Lando protokol droidine doğru şüpheli bir şekilde kaşlarını çattı; ama Tripio’nun söylediklerinin doğruluk payı vardı. Emin olmak zorundaydı. Ayrıca Umgul’daki ziyaretinden keyif alıyordu. “Pekala, onu bi-raz daha araştıralım.”

* * *

Faturaları Yeni Cumhuriyet'in ödemesine sevinen Lando, geniş otel odasında dinleniyordu. İçki makinesinden aldığı, Umgul'da oldukça popüler olan punç benzeri içkisiyle balkona çıktı. Sokakları kaplayan kalın pusu seyretti. İçkiden bir yudum aldı, asılmış suratı bir türlü yu-maşmıyor, alnındaki kırışıklıklar bir türlü düzelmiyordu.

"Size başka bir şey getirmemi ister misiniz, efendim, yoksa bir süreliğine kendimi kapatacağım," diye sordu Tripio.

"Keyfine bak!" dedi, protokol droidinin biraz susacak olması fikri çok hoşuna gitmişti. "Ama devreyi açık bırak, belki Artu bize ulaşmaya çalışabilir."

"Tabi, efendim."

Bir bakım droidi olarak Artu, blob ahırlarını kontrol etmeye gitmişti, olağandışı bir şeyler bulmayı umuyordu. Küçük astromekanik droidi iletişim frekansını Lando'nun telsizine göre ayarlamıştı, böylece istediği anda mesaj yollayabilecekti.

Şimdi Tripio da sessizleştiğine göre Lando birazcık düşünebilirdi. Bir bilgiye ulaşmak için odanın hizmet terminaline doğru geldi. Ekran-da otomatik olarak üç hafta içindeki tüm yarışların zaman tabloları belirdi ama Lando başka bir menü seçti.

Umgul Yarış Komisyonu ileriki günlerde olacak yarışlar hakkında çok ihtiyatlıydı. Bloblar ve yarışlar hakkında her bilgi kamuya açıktı. Her yarışın öncesinde ve sonrasında bloblardan protoplazma örneği alı-nıyor, detaylı analizlerden geçiriliyor ve sonuçlar açıklanıyordu.

Terminalin içinde kurulu olan bilgi asistanı sayesinde Lando, Tymmo'nun yüksek bahisler oynadığı blobların tüm test sonuçlarına ulaştı. Ne aradığını bilmiyordu; ama blobları daha hızlı hale getiren bir uyuşturucu ya da uyarıcı bir etkenden şüpheleniyordu.

"Bir korelasyon yap," dedi Lando. "Bu kazananlar hakkında bir tuhafılık var mı? Bu blobların içinde olup da diğerlerinde olmayan bir şey var mı?"

Tymmo nadiren bahis oynuyordu; ama yaptığı hile ufak çapta bir şeyse, Umgul Yarış Komisyonu'nun bunu gözden kaçırmasının normal olduğunu düşündü Lando. Ama Lando'nun korelasyonuna göre kazanan blobları diğerlerinden ayıran tek bir değişken vardı. Yüzlerce insan yarışlara para yatırıp kazandığından, komisyon sadece Tymmo'nun para kazandığı yarışlara bakmayı düşünmemişti.

"Tüm durumlarda tek bir tuhafılık var," dedi bilgi asistanı.

"Nedir o?"

"Bu altkümenin yarış kazananında düşük seviyelerde karbon, silikon ve bakır izlerine rastlanmış."

"Bu daha önce fark edilmemiş mi?" diye sordu Lando.

"Konu dışı olduğu için boşverilmiş. Olası açıklama: Blob engellerinden üzerlerinde kalan çevresel

atıklar.”

“Peki bu izler bütün kazanan blobların üzerinde görülüyor mu?”

“Evet.”

“Peki diğer blobların testlerinde çıkıyorlar mı, kaybedenler de da-hil?”

“Kontrol ediliyor.” Kısa bir aradan sonra terminalden cevap geldi, “Hayır, efendim.”

Lando test sonuçlarına bir göz attı. Artıkların miktarları önemsizdi, bir etkileri olamazdı. “Buna neyin sebep olduğu hakkında bir bilgi?”

“Yok,” diye cevap verdi terminal.

“Çok teşekkür ederim,” dedi Lando.

“Bir şey değil.”

Tripio bir anda doğruldu, şarj olma halinden çıktı. “General Calrissian! Artu biraz önce benimle temasa geçti.” Tripio altın rengi parmaklarıyla telsizini açtı, küçük hoparlöründen bir sürü bipleme sesi duyuldu. “Bay Tymmo blob ağıllarında, bir blob bakıcısı olarak görülmüş. Artu kimliğini doğruluyor. Orada ne yapıyor olabilir?”

“Haydi, gidelim,” dedi Lando. “Bu kadar çabuk deneyeceğini san-mıyordum; onu şimdi yakaladık, her ne yapıyorsa...”

Lando pelerinini kaptı ve omuzlarının üzerine yerleştirip odadan çıktı. Tripio panikle kollarını havaya kaldırıp, ayaklarını sürüyerek arka-sından onu takip etti.

İkili, Umgul’un karanlık ve puslu sokaklarında ilerliyordu. Nemli macunlarla verniklenip parlatılan kireç taşlarından yapılma evler üst üste konmuş kraker kutuları gibi yükselmekte, etraflarını çevirmekteydi. Sokakların kesiştiği noktalarda bulunan lambalar sisin içinde haleler şeklinde gözüküyordu. İşçiler binaların üzerindeki iskelelere çıkmış, reklam panolarındaki eski afişleri söküp yerlerine Düşes Mistal’e hoş-geldin diyen yenilerini asıyorlardı.

Lando kaldırımtaşlı sokaklarda peşinden Tripio’yu da sürükleyerek hızla ilerliyordu. Dik yokuşlar kayalıklara doğru çıkıyordu. İleride, arenanın hemen yanında aydınlatılmış olan bina, blobların tutulduğu ve gözlendiği yerd.

Lando eğilerek servis girişinden blob ağılına girdi, Tripio hemen arkasından onu takip ediyordu. Garip kokular, nem ve küf havayı doldurmuştu. Diğerleri blobların bölmelerindeki sıcaklıkları kontrol ederken temizlik droidleri etrafta sesler çıkartarak dolaşıyorlardı. Işıklar, gece olduğu için biraz azaltılmış, blobları dinlenmeye teşvik ediyordu.

“Tripio, nereye gittiğimizi biliyor musun?”

“Sanırım Artu’yu bulabilirim, efendim,” dedi Tripio, yolu göstermeden önce kendi etrafında bir tur attı.

Daha aşağı katlarda karanlık bir odaya geldiler. Işıklar en alçak se-viyeye ayarlanmıştı. Rutubet jeneratörleri havayı nemli ve yapış yapış tutmaya yarıyordu. “Artu burada, General Calrissian.”

“Tamam, sessiz ol. Bakalım burada neler oluyor.”

“Bay Tymmo’nun gerçekten hile yaptığını mı düşünüyorsunuz efendim? Ölüm cezası tehditine rağmen?”

Lando, Tripio’ya doğru kaşlarını çatı. “Hayır, gecenin bir yarısı blob bakıcısı kılığında ağıllara gelip karanlıklarda bir işler becermesinin gayet mantıklı bir sebebi olduğundan eminim.”

“Çok rahatladım, efendim. Onun bir Jedi adayı olabileceğine çok sevindim.”

“Kapa çeneni, Tripio!”

Sessizce blob bölmeleriyle dolu bir odaya girdiler. Yirmi kadar kü-çük bölme karanlık odadaki görüş alanını kapatıyordu. Her bir bölmenin için jelatinimsi bir blob dinleniyor, guruldayıp titriyordu.

Odanın uzak köşesinden bir ses duyuldu; blob bölmelerinden biri açılmıştı. Lando eğilerek bölmelerin yanından ilerlemeye başladı, gözlerini ışığa alıştırmaya çalışıyordu.

Blob bölmeleri arasındaki gölgelerde Lando bir insan şekli ayırt et-ti. Lando, Tymmo’nun yapısını, sinsi hareketlerini ve koyu saçlarını ha-tırladı. Tymmo bir kafesin üzerine eğilmiş önündeki bloba bir şeyler ya-pıyordu.

Lando, Tripio’ya dönerek fısıltıyla bir şeyler söyledi, blobların çı-kardıkları sesler arasından bunun duyulmayacağını biliyordu. “Ne yap-tığını görebilmek için optik sensörlerini güçlendir ve her şeyi sonra izleyebilmek için kaydet. Bu herifi yakalayacaksak kanıta ihtiyacımız var.”

Droid daha cevap vermeye fırsat bulamadan Lando eliyle Tripio’ nun ağzını kapattı. Droid başıyla onayladı ve dönüp karanlıktaki ada-mı izlemeye başladı.

Vınlama sesi ile Artu, blob bölmelerinin arasından çıkageldi. Tymmo irkilip bakmak için kafasını kaldırdı; Artu, üzerinde bir temizlik aparatı taşıyor ve bölmelerin zeminlerini temizliyordu. Hızla Tymmo’nun yanında geçti, aynen bir temizlik droidinin yapacağı gibi adamı görmezlikten gelmişti. Lando hayranlıkla astromekanik droidine bakıyordu.

Tymmo işine geri döndü, Artu yüzünden biraz sarsılmıştı ve oradan bir an önce çıkmak ister gibi bir hali vardı.

“Efendim!” diye bağırdı Tripio. “Blobun protoplazmasına küçük bir cisim yerleştirdi!”

Tymmo, dönüp giysisindeki ceplerden birine uzandı. Land, bir la-zer tabancasını tanımak için daha

fazla ışığa gerek duymuyordu.

“Çok teşekkürler, Tripio!” dedi Lando droide takılıp düşerken. Biraz önce durdukları yerin arkasındaki duvara bir lazer mermisi isabet etti. “Haydi!”

Ayağa kalkıp Tymmo’nun gizlendiği, blob bölmelerini kendisine siper olarak kullandığı yere doğru koştu. Başka bir lazer atışı büyük farkla onları ıskalayıp duvardan sekti.

“Artu!” diye seslendi Tripio. “Alarm ver! Muhafızları çağır! Ağıl sahibine haber ver! Birilerini çağır!”

Tymmo tekrar ateş etti, Tripio kafasının arkasından gelen kıvılcımlar yüzünden panik oldu. “Eyvah eyvah!”

Ağılın içindeki bölmelerde, bloblar uyanmaya başladı. parmaklıklarına doğru yaklaştılar.

Lando, Tymmo’nun kafeslerden birinin köşesine çarptığını duydu. Birlikte, Tymmo’nun bir haltlar karıştırdığı bölmeye geldiler. Lando başını eğdi. “Tripio, bak bakalım bloba ne yerleştirmiş.”

“Şu anda bunun akıllıca bir fikir olduğuna inanıyor musunuz, efendim?”

“Yap şunu!” Lando da kendi lazer tabancasını çıkarmıştı, gölgelerde Tymmo’yu arıyordu.

Birden alarm sesleri duyuldu. “İyi iş, Artu!” diye mırıldandı Lando.

Eğilerek hareket eden bir şekle doğru Lando bayıltıcı bir atış yaptı ama ıskaladı. Bir dizi öfkeli elektronik ses ona Artu’yu neredeyse kapatmak üzere olduğunu bildirdi. “Üzgünüm.”

Ateş ederek Lando yerini belli etmişti. Tymmo da ona ateş etti ama enerji mermisi duvarda patladı. Lando yine ateş etti, bayıltıcı ışın dışarı doğru çıktı. Birçok blob kıvrılarak kenarlara doğru sıkıştı.

“Bir blob ağlında atış talimi,” dedi Lando kendi kendine. “Tam da tatilimi geçirmek istediğim gibi!”

Tripio, bölmenin hemen yanında durmuş biraz önce burada Tymmo’nun ne yaptığını anlamaya çalışıyordu. Blob çıkan gürültüden dolayı sinirlenmiş, parmaklıklara doğru çekilmiş, kafes kapısına doğru eğilmişti. Loş ışıklar Tripio’nun vücudundan yansıyor, onu açık bir he-def haline getiriyordu. Ama Tymmo ateş ettiğinde bu sefer kafeslerden birinin kilidini yaktı. Blobun ağırlığıyla kapı açıldı ve blob tüm kütlesiyle Tripio’nun kafasına düştü. Droidin panik içinde çıkardığı sesler blobun protoplazmasının içinden duyuluyordu.

Tymmo’nun hareket eden gölgesini gören Lando onun peşine düş-tü. Adam tüm hızıyla kemerli girişe doğru yönelmişti. “Tymmo! Oldu-ğün yerde kal!”

Tymmo durup Lando’nun olduğu yöne bakıp sonra dikkatsizce koşmaya devam etti. O sırada Artu gölgelerin arasından tam da adamın koşu yolunun önüne çıktı. Tymmo, droide çarptı, havaya yükselip sırt üstü yere düştü.

Lando ileri atılıp, Tymmo'nun silah tutan kolunu yakaladı ve sır-tına doğru kıvrıp silahını düşürmesini sağladı. "İyi iş, Artu!"

Alarm sesleri çalmaya devam ederken Tymmo da kurtulmaya ça-ışıyordu. "Bırak beni! Beni ona geri götürmenize izin vermeyeceğim!"

"Yardım edin! Yardım!" diye bağırdı Tripio. Kollarını sallayarak, üzerindeki blobdan kurtulmaya çalışıyordu.

Muhafız droidleri ve insan muhafızlar odanın içine girdiler. Birisi aydınlatmayı daha da açtı. Tymmo deliler gibi mücadele ediyordu.

"Burada!" diye seslendi Lando.

Muhafız droidleri Tymmo'yu yakalayıp, kollarıyla onu sıkıca kavradılar. Bir diğeri de Lando'yu yakaladı, o anda Lando bir blob ağılında bulunmaması gerektiğini hatırladı.

"Bipleyen miyazmalar adına, neler oluyor burada!" Derinden gelen bir ses gürledi. Saçı sakalı bir birine karışmış bir adam ağıl alanına girdi. Sanki aceleyle giyinmiş gibi bir hali vardı. "Şu lanet olası alarmı susturun! Bloblarımın huzurunu kaçırıyor ve benim de başımı ağrıtıyorlar."

"Buradalar, Bay Fondine," diye seslendi insan muhafızlardan biri.

Adam yaklaştığında muhafız droidinin Tymmo'yu sıkı sıkı kavradığını ancak Tymmo'nun hâlâ mücadele ettiğini gördü. Lando dikkatini çekti. "Yarışlara yapılacak olası bir sabotajı önledim, efendim. Bu adam bloblarınızla bir şeyler yapıyordu."

Adam, Tymmo'ya ters ters baktından sonra Lando'ya döndü. "Ben Slis Fondine, bu ahırların sahibiyim. Kim olduğunu ve burada ne ara-dığını söylersen iyi olur."

Lando saklayacak hiçbir şeyinin olmadığını hatırladı. "Ben Gene-ral Calrissian, Yeni Cumhuriyet'in temsilcisi. Bu adam hakkında araş-tırma yapıyordum, Tymmo, tamamıyla başka bir görev almıştım. Ama onun kazandığı yarışlarla ilgili kayıtları ilginç bulacağınızdan eminim."

Tymmo, Lando'ya baktı. "Beni asla ona geri götüremeyeceksiniz! Buna dayanamam... O kadının nasıl olduğunu bilemezsiniz. Ölmeyi tercih ederim."

Slis Fondine bir el hareketiyle onu susturdu. "Bu ayarlanabilir, ta-bii genralin söyledikleri doğruysa. Umgul'da tüm hilekârlar idam edilir." Sonunda alarm sesleri kesildi.

"Birileri bana yardım edecek mi!" diye bağırdı Tripio.

Fondine yeşilimsi kütle ile mücadele eden droidi gördü ve yardım etmeye koştu. Fondine blobu sakinleştirip susturdu. "Sakin ol." Bunu Tripio'ya söylemişti. "Mücadele etmeyi kes! Senin ondan korktuğun ka-dar o da senden korkuyor. Biraz sakinleş." Sesini alçalttı. "Korkuyu hissedebilirler."

Fondine, blobu tekrar bölmesine doğru sokmaya çalışırken Tripio hareketsiz durmaya çalışıyordu.

Tripio birden yine heyecanlandı. “Efendim! Blobun protoplazmasında neredeyse mikroskobik bir elektronik nesne buldum. Olağanüstü... görünüşe görünüşe göre bir mikro-motivatör!”

Lando, Tymmo’nun ne yapmaya çalıştığını anlamıştı. Blobun içine yerleştirilen mikro-motivatör güçlü bir uyarıcı etkisi yaratıyor ve yara-tıkların buna korkunç bir tepki vermesine yarıyordu. Şayet düzgün bir şekilde ayarlanırsa, mikro-motivatör blobun daha da hızlı hareket etmesini sağlıyordu. Alet o kadar küçüktü ki, yarış bittikten sonra kendini imha ederek blobun üzerinde sadece küçük madde kırıntıları kalıyordu. Bundan da kimse şüphelenmiyordu.

Slis Fondine, Tymmo’ya sert bir bakış attı. “Bu blob yarışı ruhuna yapılmış büyük bir hakarettir.”

Tymmo kıpırdandı. “O paraya ihtiyacım var! O gelmeden önce bu gezegenden ayrılmam lazım.”

Lando öfke ile, “Kimden bahsediyorsun? O kadın da kim?” dedi. Kendisini, muhafız droidin kışkacından kurtarmıştı.

Tymmo, Lando’nun sorusuna yan gözle baktı. “Seni buraya o yollamadı mı? Yarışlar sırasında beni izlediğini gördüm. Beni yakalamaya çalıştın ama ben kaçmayı başardım. O kadına asla geri dönmeyeceğim.”

“Kim?!” Lando ve Slis Fondine aynı anda bağırıldılar.

“Düşes Mistal, tabii ki. Dibimden ayrılmıyor, soluğunu ensemden hissediyorum, gözünün önünden ayrılmama izin vermiyor... ve ben artık dayanamıyorum. Kaçmam lazım.”

Lando ve Fondine birbirilerine baktılar. Artu hızla yanlarına geldi, bir açıklama yapmak için bipliordu. Blob kütesinden kurtulan Tripio öne çıkarak tercüme etmeye başladı.

“Artu kontrol etti. Dargul Düşesi Mistal, kayıp eşini geri getirene bir milyon kredi ödül veriyormuş; görünüşe bakılırsa adam kaçmış. Ka-çağın resmi ismi Dack; ama tanımı Bay Tymmo’nunki ile aynı.”

Tymmo acı içinde başını öne eğdi. Fondine kollarını göğsünde ka-vuşturdu. “Evet? Buna ne diyeceksin bakalım?”

“Evet, Dack benim.” Derin bir nefes verdi. “Düşes Mistal iki yıl önce evlilik yaşına girdi ve mükemmel bir eş bulmaya karar verdi. Adaylar için tüm galaksiye ilanlar verildi. Ben de onlardan bir tanesiydim. Bunu kim istemez ki? Düşes zengin, genç ve çok güzeldi. Yapa-cağımız tek şey zenginlik ve bolluk içinde yaşamaktı, Düşes de üzerime titreyecekti.”

Tymmo’nun gözleri doldu. “Ben bir tür elektronik dehasıyım. Yarışlarda hile yapmak için o mikro-motivatörleri kendim yaptım. Eş olmak için başvuruda bulunduğumda şansımın az olduğunu biliyordum. Dargul Sarayı’nın merkezi bilgisayar sistemine kolaylıkla girdim, diğer adayları sabote edip öyle bir algoritma yerleştirdim ki bilgisayar diğer herkesi boş geçip mükemmel eş olarak beni seçecekti.”

Slis Fondine bu sahtekârlık karşısında midesi bulanmış, keyfi kaç-mış gibi bakıyordu.

“Düşes ve ben evlendik ve herşey aynen beklediğim gibi geliyordu... ilk başlarda. Ama düşes benim onun için gerçekten en mükemmel eş olduğuma inanmıştı bir kere; ve sonsuza kadar birlikte olmamaız gerektiğini düşünüyordu. Uyandığım andan itibaren bir kol mesafesi kadar bile ondan uzaklaşmamı istemiyordu. Gecenin bir saati uyan-dırıyor, yemek aralarımnda beni rahatsız ediyor, bana bahçelerde ve kü-tüphanede tuzaklar kuruyordu.”

Tymmo’nun gözleri genişledi ve telaşla parladı. “Benden sıkıla-cağını ya da en azından sürekli yanında görmekten bıkaacağını düşünmüştüm. Ama bu, böyle bir seneden fazla sürdü! Uyuyamıyordum, kendi gölgemden korkar olmuştum. Tam bir enkazdım, benim için kendisini kötü hissetmesini sağlamaya çalıştım ama bu onu bana daha da yakınlaştırdı!

“Onu terk edemiyordum! Dargul’da evlilik hayat boyuymuş. “Hayat! Ben yaşadığım sürece başka bir eş almayacaktı.” Tymmo dudaklarından bir çığlık çıkacakmış gibi gözüküyordu. “Ondan asla kurtulamayacaktım! Kaçmak zorundaydım!”

“Olanlara bakılırsa sonunda bir yolunu bulmuşsun,” dedi Slis Fondine sinirli bir ses tonuyla. “Umgul yasalarına göre vakit geçirmeden idam edileceksin.”

Tymmo’nun kendini savunmaması Lando’yu şaşırttı. Kaderine razı olmuştu.

Lando bu fikirden o kadar da emin değildi. “Bunu biraz düşünelim Bay Fondine. Güvenli bir şekilde geri getirene bir milyon kredi ödöl var demiştin değil mi Artu?”

Artu bipleyerek bunu onayladı.

“Şimdi, Bay Fondine, eşini geri getirip yalnızlığına son vermenin, ziyareti öncesi Düşes Mistal için ne kadar muhteşem bir hediye olacağı-nı düşünün.”

Tymmo acı içinde inledi.

“Diğer taraftan bakarsanız, şayet onu idam ederseniz, kayıp eşi ol-duğunu bile bile, Umgul ile kardeş gezegeni arasında büyük tatsızlıklar yaşanabilir. Hatta bu savaş sebebi bile olabilir.”

Olasılıkları düşündükçe Fondine’in suratı karardı; ama onurunun o kadar ayaklar altına alındığını düşünüyordu ki bu seçimi yapmak ona çok gelmişti.

Derin bir nefes aldı. “Bu kararı mahkumun kendisine bırakıyoruz. Tymmo... ya da Dack ya da adı her ne ise; idam edilmeyi mi yoksa Düşes Mistal’a geri dönmeyi istiyorsun?”

Tymmo zorlukla yutkundu. “Düşünmem için ne kadar vaktim var?”

“Bu hileli bir soru değil!” dedi Lando.

Tymmo yine iç çekti. “En azından o buraya gelinceye kadar dinlenmeme izin verin bari. Bütün gücüme ihtiyacım olacak.”

* * *

Bayan Şans, Umgul'un uzay limanının bulunduğu dev mağaradan süzölerek çıktı ve puslu gökyüzüne doğru yükselmeye başladı. Slish Fondine ödöl parasının yarısını Düşes Gezegene indiğinde Lando'nun hesabına aktarma konusunda çok ısrar etmişti.

Paralanan Lando, kredileri bazı yeni operasyonlarda ya da kendisini heyecanlandıran projelerde kullanabilirdi. Nkllon'daki eriyik metal ve Bespin'deki Tibanna gazı madenlerinde şansını denemişti. Bir sonraki hedefinin ne olacağını merak ediyordu.

Luke'un akademisi için bir aday bulabilmek için elinden gelenin en iyisini yapmış olmasına rağmen Coruscant'a eli boş gitmekten nefret ediyordu. Ama başkalarının olacağını biliyordu.

Tripio kendisinden hiç beklenmeyecek şekilde sessizdi. Bayan Şans hiper uzaya geçip eve doğru yola koyuldu.

Yıldız gemileri Coruscant'ın etrafında ateşten çıkan kıvılcımlar misali oradan oraya uçuşmaktaydılar. Sistemin holografik haritası dev kürenin menzilineki tüm araçların yörüngelerini göstermekteydi. Veri terminalleri araçların boyutları ve iniş gereklilikleri hakkında bilgiler veriyor, bozuk kontrolleri rapor edenlerin kayıt-larını tutuyorlardı. Etrafa saçılmış kırmızı tehlike alanları Coruscant'ın üzerindeki savaştan kalma gemi enkazlarından oluşan hurdalık bulutlarını işaretliyordu.

Düzinelerce uzay trafiği kontrolörü üç boyutlu gezegen haritasının etrafında yerlerini almış; ışık kalemleriyle gemilerin güvenli yaklaşma vektörlerini çiziyor, iniş şablonlarının önceliklerini ayarlıyorlardı. Savaş sırasında İmparatorluk Şehri'nin batı ucundaki zarar görmüş uzay limanlarından biri daha geçen hafta tekrar işler hale getirilmişti. Böylece servis araçlarının trafiği düzenlenerek İmparatorluk Sarayı etrafındaki iniş platformları rahatlamıştı.

Leia Organa Solo trafik kontrolölerinden birinin yanında durmaktaydı. Kadının uzay trafiğini yönlendirmekle meşgul olmasından dolayı Leia fazla soru sormamaya çalışıyordu; ama beklemek onun için çok zordu.

“Bir şey var.” Trafik kontrolörü ışık kalemi ile Küçük Yıldız gemisi... Bilinmeyen Tür anlamına gelen kırmızı karemsi bir işaret koydu. “Beklediğiniz bu olabilir mi, Bakan Organa Solo? Hiper uzaydan biraz önce çıktı. Bir önceki vektörünü saptayamıyorum.”

Leia heyecanının kabardığını hissetti. “Evet, bu o. İniş için izin is-temediler mi daha?”

Trafik kontrolörü şakalarına yerleştirilmiş alıcıya dokundu. “Şimdi geliyor. Pilot sadece ismini yolladı. Bir tür kod isim galiba. Winter?”

Leia gülümsedi. “Hayır, bu onun gerçek ismi. Benim yetkimle ona İmparatorluk Sarayı'nın kuzey tarafındaki platformlardan birine inmeleri için iniş izni ver.” Derin bir nefes çekti, kalp atışlarının hızlandığını hissedebiliyordu. “Gidip onu karşılayacağım.” Döndü hızla bir iki adım attıktan sonra trafik kontrolörüne yaptıkları için teşekkür etti. “Haydi Tripio,” dedi Leia, droidin yanından geçerken.

Protokol droidi bir anda dikkat kesildi ve Leia'nın arkasından ak-sak aksak ilerlemeye başladı. Artu ve Lando ile birlikte Coruscant'a üç gün önce dönmüş ve yağ banyosunda tam dört saat harcamıştı. Yep ye-niymiş gibi parlıyordu, üzerindeki tüm blob tanecikleri temizlenmişti.

Leia, Tripio'nun arkasından gelirken çıkardığı sesleri duyabiliyordu. Ona aldırış etmedi, kendi çelişkili düşünceleri içinde kaybolmuştu. Han'ın Kessel'dan iki gün önce dönmüş olması gerekirdi ama hâlâ bir haber çıkmamıştı. Büyük bir ihtimalle eski kaçakçı arkadaşlarından bi-rine rastlamış, biraz içkiyi fazla kaçırmış, kumara dalmış ve diğer bütün sorumluluklarını unutmuş olmalıydı. Chewbacca'nın onu hayatı pahasına koruyacağına dair ant içmesi çok iyiydi; çünkü Han geri döndüğünde Leia ile karşılaşmak zorunda kalacak ve Wookie'nin korumasına ihtiyacı olacaktı. Böyle bir şeyi unutmaya nasıl cürret ederdi?

Şimdi Leia ikiz çocuklarını karşılayacaktı. Tek başına...

* * *

Sarayın çatısında duran Leia kafasını kaldırıp sisli gökyüzüne baktı. Coruscant'ın halesi alacakaranlıkla birlikte parlıyordu, gezegen yörüngesindeki dev uzay gemisi tersanelerinin karmaşık matrisi ile çevrelenmişti.

“Tripio, geldiklerini gördüğün anda bana haber ver.” Esinti gözlerinin önüne düşen saçlarını savurdu.

“Evet, Efendi Leia. Arıyorum.” Bir insan jestini taklit ederek, Tripio iki altın rengi elini optik alıcılarının üzerine koydu, sanki bu daha iyi odaklanmasını sağlayacakmış gibi. “Kenardan biraz uzaklaşsak daha akıllıca olmaz mı?”

Leia nefesini tuttu. Çocukları eve geliyordu. Yaklaşık iki yıldan be-ri Coruscant'a ayak basmamışlardı. Ama şimdi buraya kalmak üzere dö-nüyorlardı. Sonunda onlar için gerçek bir anne olabilecekti.

Doğumlarından hemen sonra, Luke ve Amiral Ackbar tarafından keşfedilen gizli bir gezegene yerleştirilmişlerdi. Hiçbir haritada yer al-mayan; ama yaşama elverişli ve korunaklı bir gezegendi. Luke ve Ackbar orada ağır korumalı bir üs inşa ettirmişler ve Leia'nın sadık hizmetkârı Winter'ı, Jedi çocuklara göz kulak olsun diye orada bırakmışlardı.

Leia, Luke'un Winter'ı çocukların yanına güvenlikten başka sebeplerle yolladığından şüpheleniyordu.

Tecritleri sırasında Leia; Jacen, Jaina ve Anakin'i birkaç ayda bir zi-yaret ediyor, yanında genellikle Han da oluyordu. Önceden ayarlanmış bir zamanda Winter uzun menzilli bir araçla hiper uzaydan çıkıyordu. Gidecekleri yeri bilmeden Han ve Leia araca biniyorlar ve arkadaki özel yolcu bölümüne kapatılıyorlar, sonra Winter onları korumalı gezegene götürüyordu. Yeni Cumhuriyet Senatosu, Leia'nın bu garip yokoluş-larına karşı çıksa da Luke ve Ackbar onları susturmayı biliyordu.

Leia kısa zamanda bebek Anakin'i de ziyaret etmeyi umuyordu. Şa-yet ona bu ikisine olduğundan daha az anne olursa bu tam bir trajediye yol açardı.

“İşte orada, Efendi Leia!” Tripio her an daha da parlaklaşan bir ışı-ğa doğru işaret etti. “Bir araç yaklaşıyor.”

Endişe spazmı ile heyecan karışımı bir duygu hissetti.

Araç, alacakaranlığın içinden kırmızı ve yeşil ışıklar saçarak geldi. Eski İmparatorluk Sarayı'nın etrafında bir tur attıktan sonra itici mo-torlarını çalıştırdı ve nazik bir manevra ile iniş platformuna kondu. Kö-şeli böcekvari aracın üzerinde hiçbir amblem yoktu; hangi gezegene ait olduğu belli değildi.

Eşitlenen basıncın tıslama sesi duyulduktan sonra, aracın yolcu bö-lümünün kapağı açıldı ve ileri doğru bir rampa uzandı. Leia dudağını ısırıp bir adım öne çıktı, gölgelere doğru bakıyordu. Araç esintiyi kesmiş, Leia'yı bir durgunluğun içinde bırakmıştı.

Küçük ikizler yan yana dışarı çıktılar ve rampanın tepesinde beklediler. Leia, Jacen ve Jaina'ya

baktı, ikisi de kendilerine hakim, hevesli iri gözleri ve küçük suratlarıyla Leia ve Han'ın küçük halleri gibiydiler.

Bir anlık bir tereddüitten sonra Leia rampadan yukarı doğru koştu ve çocuklarını kucakladı. Jacen ve Jaina da annelerine sarıldılar. “Eve hoşgeldiniz!” dedi, fısıldayarak.

Leia içlerindeki korku ve tedirginliği hissedebiliyordu; bir anda kendisinin aslında, onlar için bir yabancı olduğunu fark etti. Tüm hatırladıkları zaman içinde onların başında hep Winter durmuştu. Leia görevlerinden fırsat buldukça onları ziyaret eden bir konuktu sadece. Ama bunu telafi edecekti. Kendi kendisine söz verdi.

Aklına henüz tamamlayamadığı yükümlülükleri geldi. Carida elçisi ile görüşmesi ve Yeni Cumhuriyet'i bir arada tutacak daha bir sürü iş-le ilgilenmesi gerekiyordu. Düzinelerce gezegen sistemi Yeni Cumhu-riyet'e bağlanmanın eşiğine gelmişti, şayet yetenekli bir temsilci -Leia gibi-devlet adına onlara bir iyi niyet ziyaretinde bulunursa bu işten bile değildi. Mon Mothma bir antlaşma öncesi kendisinden yardım ister ya da resmi bir yemekte bulunmasını rica ederse ona nasıl hayır diyebilirdi? Galaksinin kaderi hassas bir dengede idi ve açıkça onun yaptıklarına göre bu denge değişebilirdi.

Çocukları nasıl bunlardan önce gelebilirdi? Ve nasıl bir anne bunu düşünmeye bile cürret edebilirdi?

“Babam nerede?” diye sordu Jacen.

“Öfke buzdan bir mızrak gibi Leia'nın içinden geçti. “Şu an burada değil.”

Winter sonunda pilot kompartımanından çıkmayı başardı. Leia, arkadaşı ve sırdaşı olan kadına baktı, eski anıları aklına geldi. Winter'ın saçları Leia kendisini bildi bileli kar gibi beyazdı, öfkenin hakim olmas-ına izin vermediği sakın bir yüzü vardı. Han'ın yokluğunu fark etmişti, tek kaşını kaldırdı, aklında soru işaretleri oluşuyordu; ama sessizliğini korudu.

“Bebek Anakin nerede?” diye sordu Jaina.

“Onun biraz daha benimle kalması lazım,” dedi Winter, birlikte rampadan inmeye başladılar. “Hadi sizi yeni yuvanıza götürelim.”

İki çocuk ilerlediler, Leia hemen yanlarından geliyordu. Tripio ka-vuşma sırasında tam olarak ne yapacağını bilemediği için sadece onları takip ediyordu, kollarını heyecanlı bir şekilde sallıyordu.

“Burada ne kadar kalacağız?” diye sordu Jacen.

“Odamız nerede?” dedi Jaina.

Leia, sorular karşısında gülümsedi, cevaplamadan önce derin bir nefes aldı. Artık böyle bir sürü soruyla karşılaşacağını tahmin ediyordu.

* * *

Leia ikizlere iyi geceler öpücüklerini verdiği sırada Tripio ikizlerin mi yoksa annenin mi daha bitkin görüldüğüne karar veremiyordu. Leia kapılarında dururken saçlarını geriye doğru attı ve onlara son bir öpücük yolladı.

Servomotorlarını ayarlayıp eklemlerini biraz esneten Tripio ikizlerin yataklarının arasına oturdu. Bazı önemli detaylarla çoktan ilgilenmişti. Çocuklar için su getirmiş ve karanlık köşelere gece ışıkları yerleş-tirmişti.

“Siz ikiniz Tripio’ya karşı uslu olun,” dedi Leia. “Uykuya dalıncaya kadar sizlerle kalacak. Bugün oldukça ilginç bir gün geçirdiniz ve yarın daha da ilginçleşecek. Geri geldiğiniz için çok mutluyum.” Leia onlara yürekten gülümsedi, yorgunluğuna rağmen suratı neşe içindeydi.

“Bununla başa çıkabileceğimden eminim, Efendi Leia,” dedi Tripio. “Elimizin altındaki tüm çocuk psikolojisi veri tabanlarını inceledim, ta-bii, İmparator tarafından tavsiye edilenlerin dışında.”

Leia’nın bakışlarında biraz şüphecilik vardı, bu da Tripio’nun aklı-nı daha da karıştırdı.

“Uyumak istemiyorum,” dedi Jacen, yatağında doğrularak oturdu.

Leia hâlâ gülümsüyordu. “Ama dinlenmen lazım. Şayet uslu olursanız belki Tripio size bir masal bile anlatır.” Onlara el salladıktan sonra merkez salona doğru gözden kayboldu.

Çocuklar gerçekten yoğun bir gün geçirmişlerdi. Winter ile olan u-zun yolculuklarının hemen ardından, İmparatorluk Sarayı’nda hızlı bir tura çıkmışlar ve daha sonra yaşayacakları yeni evlerine getirilmişlerdi. Devlet bakanlığı görevlerinden fırsat buldukça ikizlerin odalarının de-korasyonu ile kendi ilgilenmiş, odayı sıcak ve rahatlatıcı renklerle süslemişti. Tripio da projeye katkıda bulunmak istemişti ama o sıralarda Lando, Calrissian ile birlikte blob yarışlarındaydı. Aslına bakılırsa Tripio, kalıp dekore işinde yardımcı olmayı tercih ederdi.

Tur sırasında Leia sürekli çağrılarla rahatsız edilmişti, onaylanması gereken dökümanlar, gecikmemesi gereken kısa görüşmeler vardı. Leia her seferinde suçluluk duyuyor ve bunları gelecekte olacak şeylerin be-lirtisi olduğunu düşünüyordu.

Bunun yanında ikizler gördükleri şeyler karşısında heyecan ve hayranlık duyuyorlar ve her an biraz daha yorgun düşüyorlardı. Bir gün içerisinde fazlasıyla gariplikle karşılaşmışlardı; yeni bir evleri olmuş ve alışkın olmadıkları bir odada uyumak zorunda kalmışlardı. Tripio’nun son edindiği bilgilere göre çocukların böyle durumlarda bazı zorluklar çıkarmaları gayet doğaldı.

“Masal istemiyorum,” dedi Jacen ve minik ellerini göğsünün üzerinde birleştirdi.

“Masal yok,” diye tekrarladı Jaina.

“Tabii ki istiyorsunuz,” diye üsteledi Tripio. “Binlerce gezegen sisteminin edebiyat eserleri arasından bir sürü çocuk hikayesi araştırdım. Sanıyorum ki en eğlenceli olanımı seçtim. Adı Küçük Kayıp Bantha Cub; sizin yaşınızdaki çocuklar için nesillerden beri bir klasik sayılıyor.”

Tripio hikayeyi anlatmak için can atıyordu, Ewoklara Efendi Luke ve Kaptan Solo ile olan

maceralarını anlatırken aldığı keyifi hatırladı. Hatta Bantha Cub hikayesinin en uygun yerlerinde kullanmak için en iyi ses efektlerini bile hazırlamıştı. Tripio, Tatooine’de olduğu süre bo-yunca canlı bir bantha’yı hiç yakından görme fırsatı bulamamıştı; ama bantha sürücüleri -Tusken Yağmacıları- Efendi Luke’a yaptıkları ilk sal-dırıda Tripio’yu parçalara ayırmışlardı. Bu olay sonucunda kendisini konu ile ilgili az da olsa bilgili kabul ediyordu.

“Masal istemiyorum!” diye tekrarladı Jacen. Her iki çocuğunda ko-yu saçları ve kahverengi gözleri annelerine çekmişti. Daha şimdiden oğ-lanın suratında Han Solo’yu anımsatan kararlı ve inatçı bir bakış vardı.

Tripio şu andaki problemin basit bir hikaye ile çözülemeyeceğini anlamıştı. Küçük çocuklar hakkındaki son bilgilerine göre ikizler kendilerini aciz ve yerlerinden koparılmış hissediyorlardı. Etraflarındaki birçok şey kontrollerinden çıkmışken güçlerini bir araya getirip, sabit durabilecekleri bir nokta belirlemek sorundaydılar. Jacen çevresi üzerinde bir etkisi olduğunu görmek zorundaydı. Şu anda oğlan çok üzgündü; Jaina, kardeşinin huzursuzluğunu hissediyordu ve gözyaşlarına bo-ğulmak üzereydi.

“Pekala, Efendi Jacen. Size masalı bir başka zaman anlatırım.”

Tripio ikizleri mutlu edecek ve uykuya dalmalarını sağlayacak şeyi biliyordu. Ne de olsa altı milyonun üzerinde iletişim formuna hakimdi. Bir sürü değişik dilde ve tarzda ninniler söyleyebilirdi.

İkizlerin hoşuna gideceğini düşündüğü birkaç tanesini seçti. Jacen ve Jaina göz açıp kapayıncaya kadar uykuya dalmışlardı bile.

* * *

“Şimdi ne diye ağılıyorlar?” dedi Leia, oturmuş yatak odalarına doğru bakıyordu. “Belki gidip baksam iyi olacak.”

Winter uzanıp bileğine dokundu ve onu durdurdu. “Her şey yoluna girecek. Yorgunlar, korkuyorlar ve gerginler. Biraz sularına git. On-lara yeni biri olduğun için her fırsatta seni deneyecekler; seni ne kadar etkileyebileceklerini ölçecekler. En ufak bir ses çıkarttıklarında peşlerinden koşacağın etkisini bırakma. Çocuklar böyle şeyleri çok çabuk ögre-nirler.”

Leia nefes alıp kişisel hizmetkârına baktı. Yıllardan beri Winter birçok konuda akıl vermişti ve genelde haklı çıkardı. “Görünüşe bakılırsa şu anda bir şeyleri çabuk öğrenmesi gereken asıl benim.”

“Herbir bölüm bir öğrenme sürecidir. Onlara duyduğun sevgiyi onların ihtiyacı olan sebat ile dengelemen lazım. Gerçe ebeveynlik bu-dur işte.”

Çocukların geri gelmesinden duyduğu mutluluğun arkasındaki endişleri su yüzüne çıkan Leia’nın suratı asıldı. “Bunları tek başıma yapmak zorunda kalacağım.”

Winter dokunaklı bir şekilde baktı ve saatlerden beri aklında olan soruyu sordu. “Han nerede?”

“Burada olmadığı açık!”

Öfkesini Winter’dan saklamak isteyen Leia ayağa kalkıp arkasını döndü. Defalarca Han’ın başına gelebilecekler hakkında olasılıklar türetmişti; saldırıya uğramış, kaçırılmış ve hatta yaralanmış olabilirdi... ama diğer olasılıkları daha inanılır buluyordu. “Chewbacca’yı da alıp Şahin ile etrafta geziniyor. İki gün önce geri gelmiş olması gerekiyordu. İkizlerin bugün geleceğini biliyordu; ama burada olmaya bile zahmet etmedi! İki seneden beri doğru dürüst ebeveyn olamamamız yetmiyormuş gibi, Jacen ve Jaina’nın eve gelişlerinde onları karşılamak için bile yanımda değildi.”

Han, Leia’nın kelimelerinin keskin tarafıyla birçok defa karşı-laşmıştı, dili seneler boyu edindiği diplomatik deneyimlerle her gün biraz daha etkili oluyordu. Leia’nın içinde küçük bir bölüm onun burada olmadığına seviniyordu; çünkü tüm bu öfkesine maruz kalmayacaktı ama ilk başta gecikerek onu bu kadar sinirlendiren yine kendisiydi.

“Nereye gitti?”

Leia kolunu salladı, sıradan bir şeymiş gibi, “Kessel’a, eski baharat kaçakçılarını Yeni Cumhuriyet’e katılmaya ıkan edebilecek mi onu me-rak ediyor. O zamandan beri aramadı bile,” dedi.

Winter gözlerini kırpmadan Leia’ya bakıyordu. “Leia, sana şu ka-darını söyleyeyim. Sanırım haklıyım. Böyle bir göreve başka biri gitse, iki gün geç kalsa ve bir hafta boyunca bağlantı kurmasa, endişelenirdin. Hem de çok endişelenirdin. Ama sözkonusu Han olunca sorumsuz davranacağına dair bir tahminde bulunuyorsun. Ya başına bir şey geldiyse?”

“Bu saçmalık,” tekrar arkasını döndü, peşini bırakmayan endişelerini Winter’dan saklamak ister gibiydi.

Winter’ın soğuk ifadesi değişmedi. “Gördüğüm raporlara göre Kessel oldukça tehlikeli bir bölge.

Sadece baharat madenleri değil, mahkumların kaçmasına engel olmak için güçlü bir savunma sistemi olan bir de İmparatorluk Islah Tesisi var. Tüm sistem uzun zamandan beri çağrılara cevap vermiyor.”

Winter durdu, sanki başka anılara ulaşmak ister gibiydi. “Mara Jade ve Talon Karrde iki sene önce bazı kaçakçıları bir araya topladıkları zaman, Mara Kessel’in biraz problem yaratabileceğinden bahsetmişti. Diplomatik bir temas kurup Binyıl Şahini’nin başına neler geldiğini neden öğrenmiyorsun?”

Leia gözlerini kırpıştırdı, Winter’in önerisinden rahatsız olmuştu, aslında bunu kendisi defalarca düşünmüştü. “Biraz aşırı tepki gösteriyor gibisin, değil mi?”

Winter sakince Leia’nın dediklerini kabul etti. “Ya da onun için endişelendiğini göstermenin seni küçük düşüreceğini sanıyorsun?”

* * *

Özel iletişim odası Coruscan'ın sabah ışıklarıyla daha değişik gözüküyordu. Leia en son buraya gecenin bir yarısı geldiğinde insanı çileden çıkartan Carida elçisi ile temas kurmuştu.

Şimdi ise Leia aynalı duvarlardan dışarı baktığında günlük işlerine koşuşturan bir sürü yönetici ve servis personeli görüyordu. Çoğu uzun zamandan beri nasıl bir devlet idaresinin olduğu hakkında fazla düşünmeden, İmparatorluk Şehri'nde çalışıyordu.

Kısa zaman öncesine kadar, diye düşündü Leia; İttifak, idealleri uğ-runu ölebilecek en cesur savaş pilotlarından oluşturulmuştu. Nasıl ol-muştu da Yeni Cumhuriyet bürokrasinin pençelerine bu kadar hızlı düşmüştü? Aklına Ölüm Yıldızı'na yapılan ilk saldırıda ölen Jek Porkins ve Biggs Darklighter gibi kahramanlar geldi; ruhlarının hâlâ bu yeni hükümetin bir yerlerinde durduğunu umdu.

Bağlantı konsolunun başındaki Winter, Leia'nın dikkatini çekmek için bir ses çıkardı. “Bu oldukça zor oldu ama bağlantıyı kurdum. Kessendra şehrinin tümü boşaltılmış gibi görünüyor; ama İmparatorluk Islah Tesisleri'nin iletişim kodlarını ele geçirmeyi başardım. Biraz inceleme sonunda orada devlet yerine geçen şeyden sorumlu olan birisine ulaşabildim. Adamın adı Moruth Doole, aslında hapisane yöneticisi. Ama nasıl olmuşsa şu anda madencilik operasyonlarının başında.”

“Devam et,” dedi Leia. Winter konsolu kontrol etti ve teması baş-lattı. Leia ileti alanına doğru bir adım attı.

Kürsünün üzerinde küçük kurbağamsı bir yaratığın hologramı belirdi. Kessel'daki iletişim araçlarının eskiliğinden dolayı Doole'un görüntüsünün renkleri sarımsı bir yeşile çalıyordu. Geniş yeleş ve sarı fuları ile oldukça komik gözüküyordu.

“Siz Bakan Organa Solo olmalısınız?” dedi Doole. Teskin edici bir eda ile kollarını Leia'nın görüntüsüne doğru açtı. Leia, gözlerinden bir tanesinin üzerinde odaklamaya yaradığını tahmin ettiği bir alet takılı olduğunu gördü. “Yeni Cumhuriyet temsilcilerinden biriyle görüşmenin benim için büyük bir sevinç kaynağı olduğunu söylemek isterim ve bana ulaşırken karşılaştığınız zorluklardan dolayı da özür diliyorum. Geçtiğimiz birkaç yıldan beri burada sosyal bir karışıklık söz konusu ve hâlâ herşeyi tam olarak düzeltebilmiş değiliz.”

Etli amfibik dudakları yukarı doğru gerildiler, Leia bunun bir gü-lümseme olabileceğini tahmin etti. Doole konuşurken uzun ve keskin dili arada sırada dışarı çıkıyor ve o kadar hızlı konuşuyordu ki Leia bazı kelimeleri yakalayamıyordu. Seneler boyunca kazandığı diplomatik de-neyimlerine göre insandışı yaratıkların vücut dillerine önem vermemeyi öğrenmişti; ama acaba bu gerginlikten kaynaklanıyor olabilir miydi?

“Evet sayın bakan, size nasıl yardımcı olabilirim? İnanın biz de Ye-ni Cumhuriyet ile bağlantı kurmak için bir temsilci yollamayı düşünüyorduk. Gezegenimize bir elçi yollamanızı da isteriz, hem böylesi burada düzenin sağlanmasına da yardımcı olur. Kessel'da Yeni Cumhuriyet'i dostumuz olarak biliyoruz.”

Doole birden konuşmasını kesti, sanki fazla şey söylediğini fark et-mişti. Leia içinden kızdı ama ifadesine bunu yansıtmadı. Moruth Doole tam da duymak istediği şeyleri söylemişti, daha kendisi sorularını soramadan en mükemmel cevapları yapıştırmıştı. Tuhaf... Aklında ne vardı. “Aslında, Bay

Doole... korkarım gerçek unvanınızı bilmiyorum. Size nasıl hitap etmemi tercih edersiniz?”

Doole tek gözüyle baktı, diğerinin de mekanik ayarlarıyla oynadı, sanki bu soruyu hiç beklemiyordu. “Şey, Müdür Doole yeterli, sanırım.”

“Müdür Doole, açıklığınız ve işbirlikçi yaklaşımınız için teşekkürler; ama umarım fazla zamansız davranmamışsızdır. Temsilcilerimizden birini yaklaşık bir hafta önce Kessel’a yolladık bile; ama o zamandan beri ondan haber alamıyoruz. Üç gün önce dönmüş olması gerekiyordu. Güven içerisinde oraya varıp varmadığını teyit etmeniz için sizinle bu teması gerçekleştiriyoruz.”

Doole uzun parmaklarını yanaklarına doğru kaldırdı. “Bir temsilci mi dediniz? Buraya? Böyle bir olaydan haberim yok.”

Leia suratındaki sükuneti korudu ama kalbi soğumuştur bir anda. “Gemisinin gelip gelmediğini bir kontrol edebilir misiniz acaba, Binyıl Şahini? Bu işlerle görevli kişiye ulaşmakta bazı zorluklar yaşıyoruz. Bel-ki o sizden başka birilerine bu konu ile ilgili rapor vermiş olabilir.”

Doole’un sesi şüpheli çıkıyordu. “Şey, tabii ki kontrol edebilirim.” İleti alanının dışında kalan bir veri terminaline dokundu. Hemen ardından -çok hızlı, diye düşündü Leia- Doole doğruldu. “Hayır, üzgünüm, Bakanım. Kessel’a gelen Binyıl Şahini adında bir gemiye ait hiçbir kaydımız yok. Bu geminin pilotu kimdi?”

“Adı Han Solo... Kendisi benim kocam olur.”

Doole derin bir şok yaşadı. “Bunu duyduğuma çok üzıldüm. Kendisi iyi bir pilot mudur? Bildiğiniz gibi, Kessel’ın yakınındaki kara delik kümesi uçuş şartlarını çok zorlaştırmaktadır, hiper uzaydayken bile. Maw, galaksinin harikalarından biridir ama kümenin içinde yanlış bir rotaya saptıysa... Umarım başına bir şey gelmemiştir!”

Leia ileti alanının içine daha da eğildi. “Han çok iyi bir pilottur, Müdür Doole.”

“Derhal bir ekip toparlayacağım, Bakanım. İnanın bana, Kessel bu konuda yapabileceğinin tümünü yapacaktır. Gezegenin ve ayın yüzeyini tarayacağız, gerekirse uzayda kullanılmaz hale gelen gemilere de ba-karız. Bir ilerleme kaydettiğimiz anda size haber vereceğiz.”

Doole holo-ileticisinin üzerindeki kontrol tablosuna uzandı, sonra durdu. “Ve tabi ki sizin seçip yollayacağınız başka bir elçiyi dört gözle bekliyoruz. Umarım bir daha ki sefere çok daha keyifli şartlarda konu-şuruz, Bakan Organa Solo.”

Moruth Doole’un görüntüsü dağılırken, Leia kendisine daha fazla hakim olamadı. Aklı karışmış ve şüpheye düşmüştü, bu artık suratına da yansiyordu.

Winter kafasını kontrol panelinden kaldırdı. “Söylediklerinde birbiriyle çelişen bir şeyler yoktu, yine de dediklerinin doğruluğundan pek emin değilim.”

Leia’nın bakışları uzakta bir yere odaklanmıştı. Sıkıntısı içini buruyordu, Han’a kızarak ne kadar aptalca davrandığını düşündü. “Yanlış giden bir şeyler var.”

Sonunda Han Solo, tepesi attığında gerilip muhafıza öyle bir yumruk attı ki adam kendisini bir anda yerde buldu. Han muhafızın üzerine atlayıp göğsüne ve karnına yumruklarını saydır-maya devam etti. Adamın giydiği fırtına birliği zırhının eklem yerlerini çatlatıyordu.

İçtima odasındaki diğer muhafızlar kargaşayı geçerek olay yerine geldiler ve Han'ı yere serdiler. Şeffaf çelikten yapılma gözlem hücrelerinin arkasındaki nöbet kameraları alarm verip yardım çağırdılar. Ortak yaşama alanlarına giden kapılardan biri açıldı ve dört tane daha muhafız silahlarını çekerek içeri girdiler.

Chewbacca gök gürlemesini andıran sesiyle Han'ın üzerindeki muhafızları alıp çekti. Ortağına olan hayat borcu bir anda sağduyunun ö-nüne geçmişti.

Han sarsılmaya ve kendisini yakalayanlara doğru belli belirsiz bir takım şeyler söylemeye devam ediyordu. Chewbacca iki muhafızın kafalarını birbirine tokuşturup kendinden geçmiş vücutları yere bıraktı. Destek için gelen muhafızlar Wookie'ye baktılar, karşılarında tüyden ve kastan oluşan bir duvar yükseliyordu sanki. Silahlarını çektiler.

Genç Kyp Durrone eğilip en yakındaki muhafızın dizlerine daldı ve onu yere serdi. Daha sonra kenara çekilip diğer muhafızların botlarına ve bacaklarına saldırdı, iki adamı daha yere sermeyi başardı.

Kaybedecek başka bir şeyleri olmayan diğer mahkumlarda kavgaya katıldılar, hiç düşünmeden en yakınlarında kim varsa, muhafız ya da başka bir mahkum olup olmadığına bakmadan onu yumruklamaya başlamışlardı. Baharat madencilerinin çoğu Moruth Doole'un isyanı sırasında yanlış tarafta olan hapishane gardiyanlarıydı ve diğer mahkumlar onlardan hep nefret etmişti.

Silahlardan çıkan bayıltıcı ışınların mavi parlaklığının ardından duyulan bir haykırış ile Chewbacca sırtüstü yere düştü. Olduğu yerde öksürüp ve inleyerek dirseklerinin üzerinde doğrulmaya çalışıyordu.

Alarm çalmaya devam ediyordu, duvarlarda yankılanan ses içtima odasındaki kaosu daha da arttırıyor gibiydi. Ortak yaşam alanından daha da çok muhafız geldi. Bayıltıcı mavi ışınlar havada süzülüp ayaklanan mahkumlarla birlikte eski hapishane gardiyanlarını da yere indiriyordu.

“Yeter!” Patron Roke yakasındaki mikrofona bağırdı. Sesi, içtima odasının hoparlörlerinde bir patlama yarattı. “Kesin şunu ya da sizleri bayıltır sonra da beyninizdeki problemin ne olduğunu anlamanız için sizleri parçalara ayırırız!”

Son bir bayıltıcı ışın daha ateşlendi ve birbirine girmiş iki muhkum daha yere yığıldı.

Han kendisini tutan muhafızlardan kurtuldu ve eklem yerlerini ovuşturdu. Öfkesi bir türlü yatışmıyordu, kendisini sakinleştirmek için normalin iki katı çaba sarfetmek zorunda kaldı, yoksa onu da vuracaklardı.

“Herkes yataklarına! Hemen!” dedi Patron Roke. Dudakları büküldü, bir iki günlük olan mavimsi siyah sakalı çenesinin üzerinde bir yağ lekesi gibi duruyordu. Yamru yumru vücudu halka halka sarmalanmış ve tehlikeliymiş gibi duruyordu.

Kyp Durron ayağa kalktı, Han’la göz göze geldiklerinde suratına bir gülümseme yayıldı. Cezalarının ne olacağı umurunda bile değildi, kargaşa hoşuna gitmişti.

Tedirgin iki muhafız Chewbacca’yı ayağa kaldırdılar ve tüylü kollarını omuzlarının üzerinden kıvırdılar. Yıpranmış bir fırtına birliği zır-hı giyen başka bir muhafız, silahını Wookie’ye doğru tutmuştu. Karşı koymaya çalıştığında Chewie’nin kol ve bacakları titredi, bayıltıcı ışınları siniruçlarını altüst etmişti. Muhafızlar onu hücrelerden birine götürdüler ve Chewbacca kaslarına hakim olmaya fırsat bulamadan ka-pıyı kapattılar. Yere çömeldi.

Öfkesinden gözleri kararan Han, gergin bir çeviklikle hareket ediyordu. Metal ranzalara kadar Kyp’i takip etti. Muhafızlar ona doğru bakıyorlardı. Han rahatsız uyku şiltesine tırmandı. Çevresindeki metal çubuklar şilteleri ve ranzaları birbirinden ayrı tutan bir kafes görüntüsü veriyordu.

Kyp bir üstteki ranzaya tırmandı ve aşağı doğru sarktı. “Bütün bunlar da neyin nesiydi?” dedi. “Neye sinirlendin?”

Muhafızlardan biri gelip bayıltıcı çubuğu ile ranzanın kenarına vurdu. “Kafanı içeri sok!”

Kyp’in suratı bir anda kendi bölgesine geri döndü ama Han, onun hâlâ kıpırdandığını duyabiliyordu. “Biraz alınganım sanırım,” diye mı-rıldandı Han. “Bugün çocuklarımın eve geri döndüklerini hatırladım. Ve ben onlarla birlikte değilim.”

Kyp ne olduğunu fark edemedi Patron Roke, ranzaların etra-fındaki uyku alanını çalıştırdı ve Han karşı koymaya çalışsa da bitmek bilmeyen sıkıntılı kabuslarının içine gömüldü.

* * *

Baharat İşleme müştemilatının hemen önünde duran Moruth Doole mekanik gözüne kızıl ötesi görüş sağlayan bir aparat takmıştı. Kendi kendisine tıslıyor, dilini dışarı çıkartıp sürekli havayı tadıyor, kendini güvende hissetmeye çalışıyordu.

Solo'nun kadınıyla gerçekleşen konuşması, Yeni Cumhuriyet'in ona yapabilecekleri konusunda huzursuzluk yaratmıştı. Ancak baharat İşleme odalarının sıcak karanlığı içerisinde rahatlayabiliyordu. Söylediği her şeyi yapmakla yükümlü olan zavallı ve kör işçilere bakarken kendisini daha güçlü ve kontrolde hissetti.

Ağır metal kapı arkasından yerine oturdu, ışığı dışarıda bırakmıştı. İkinci kapı kayarak açıldı, Doole'un kızıl ötesi aparatının önüne çalışan işçilerin vücutlarının kırmızı görüntüleri geldi. Moruth Doole derin bir nefes alıp, küflü karanlığın ve biraraya toplanmış yaşam formlarının kokularını aldı.

İşleme sırasındaki bulanık turuncu görüntülere baktı. Varlığından korktukları için yavaşça kenara çekiliyorlardı. Bu, Doole'a kendisini iyi hissettiriyordu. Çalışmalarını kontrol ederek aralarından geçti.

Solgun ve solucanımsı yapıları ve görmeyen gözleriyle yüzlerce kör larva, dört adet ince kollarıyla narin baharat kristalini olduğu yerden alıyordu. Lifli parçaları ışık geçirmez bir kağıtla sarıp özel korumalı ku-tularına yerleştiriyorlardı. Bunlar daha sonra Kessel'in ayındaki üsse gö-türülüyordu. Baharatın sağlam kalabilmesi için gereken karanlıkta çalış-an larvalar sayesinde şimdiki baharat işlemleri İmparatorluk zama-nında olduğundan çok daha iyi ilerliyordu.

Pırıltı baharatının sağladığı telepatik güç yüzünden bu madde ke-sin bir şekilde İmpratorluk'un kontrolü altında idi. Diğer gezegenlerde bu baharatın biraz daha zayıf versiyonu olan ryll mineraline rastlanırdı; ama Kessel pırıltı'nın çıktığı tek yerdı. İmparatorluk, Kessel'daki baharat üretimine el koymuştu. Baharat casusluk ve sorgulama amaçlı kulla-nılıyor, bunun yanında güvenlik ve İmparatorluk personelinin sadakâtı da onun sayesinde kontrol ediliyordu.

Ama karaborsada da bu baharata inanılmaz bir talep vardı; aralarında kısa süreli telepatik bir bağlantı kurmak isteyen aşıklar, ilham arayan sanatçılar, içeriden bilgi sızdırmaya çalışan yatırımcılar, zengin müşterileri kazıklamak isteyen dolandırıcılar. Birçok kaçakçı, baharatı Hutt Jabba ya da onun gibi gangster dağıtıcılara taşırdı.

Ama artık baharat üretimini İmparatorluk kontrol edemiyordu. Doole, Han Solo geri gelinceye kadar başına başka bir problem açıla-cağını sanmıyordu.

Coruscant'tan bir aramanın olacağını günlerden beri bekliyordu. Vereceği cevapları defalarda tekrar etmişti, ne diyeceğini çok iyi biliyordu. Belki de o kadar hazırdı ki verdiği çabuk cevaplar Bakan Organa Solo'yu daha da şüphelendirmişti.

Skynxnex, Doole'a aşırı tepki gösterdiğini söylemişti, sadece üzerlerini düşeni yapmaları yeterliydi. Solo ve Wookie güven içerisinde ba-harat madenlerine sürülmüştü. Onları bir daha kimse bulamayacaktı. Ama her zaman için bir şeylerin ters gitme ihtimali vardı. Belki de Solo'nun öldürülmesini emretmek bütün riskleri ortadan kaldırabilirdi.

Doole larva işçilerinin sıralarının arasından yürüdü. Bulanık kızıl ötesi görüşü, mekanik gözünün normalde sağladığından çok daha iyi değildi. Tırtılımsı larvalar saygıyla eğildiler, çalışmaya devam ettiler. Doole onları yumurta keselerindeyken alıp burada büyötmüştü, varlıkları baharat üretimi için çok önemliydi. Onlar için bir tanrı sa-yılırdı.

Doole yanından geçerken büyükçe erkeklerden biri geri çekilip bir savunma duruşu aldı, kollarını sallayarak sanki Doole'un kendi bölgesine girmesini engellemeye çalışıyordu. Doole şaşırarak bu erkek larvanın neredeyse tam bir olgun olduğunu fark etti. Zaman ne kadar da çabuk geçmişti? Bu, yakında derisinden kurtulup güçlü bir yetişkin olacaktı.

Bu olmadan Doole onu öldürmek zorundaydı. Şu anda istediğı son şey rekabetti... bunu engellemek için kendi çocuklarını bile öldürebilirdi.

* * *

Patron Roke içtima odasında elleri belinde durmuş işçilere doğru gülümsüyordu. “Dün bir takım daha kaybettik. Bir muhafız ve dört iş-çi, tünellerin diplerinde bir yerlerde.” Haberleri sindirmeleri için biraz bekledi; ama bazı işçiler diğerlerinin eksikliğini çoktan fark etmişlerdi.

“Örnekler gösteriyor ki bu, şu ana kadar bulduğumuz en zengin baharat damarlarından biri, beceriksizliğin ya da batıl inancın bana engel olmasına izin vermeyeceğim. Benim aşağıdaki tünelleri kontrol edecek gönüllülere ihtiyacım var. Şayet gönüllüler kendileri çıkmazsa ben seçmek zorunda kalacağım.” Patron Roke bir süre bekledi. “Bir kere de ben demeden siz gönüllü olun.”

Şöyle bir odaya bakındı. Onu seyrederken Han,ünkü kavgadan dolayı seçileceklerden biri olacağını biliyordu. Ama şüphelerinin doğru-luğu umurunda değildi. Roke’a bu keyfi vermek yerine bir adım öne çıktı. “Ben gönüllüyüm. Tırnak pisliklerimi temizleyeceğim bir günü daha geçirmiş olacağım.”

Roke şaşırarak ona doğru baktı, sonra şüpheyle gözlerini kıstı.

“Ben de geleceğim.” Kyp Durrone, Han’ın yanına geldi. Han içinde kabaran keyfi hissetti ama bunu geri itti. Hiçbir şey açıklamak istemiyordu, en azından şimdilik.

Bunlar Chewbacca için de sürpriz olmuştu, Han’ın akıl sağlığı hak-kında bir soru sormak için homurdandı.

“Ne dedi?” diye sordu Patron Roke.

“O da gönüllü,” dedi Han.

Chewie karşı çıkar nitelikte bir iniltiden sonra daha fazla tartış-maya gerek duymadı.

“Bir kişi daha,” dedi Roke, odayı gözücuyla taradı. “Sen, Clorr.” Han’ın çıkardığı kavgada oldukça zarar veren, bir zamanlar hapishane görevlisi olan bir adamı işaret etti. “Yanıma bir muhafız ve siz dördünüzü alıyorum. Giyinin. Haydi gidiyoruz.”

Roke hiç vakit harcamamıştı. Han termal kıyafetini ve gaz maskesini takmaya alışmıştı. Güç birimini çalıştırarak kıyafetini ısıtmaya baş-ladı. Chewbacca önünde sarkan üçüncü kol yüzünden kıyafeti içinde oldukça gülünç gözüküyordu.

Kyp ve Chewbacca sürekli Han’a bakıyorlar, aklından geçenleri merak ediyorlardı. Han, eliyle sorularını sonraya saklamalarını işaret et-ti. Tabii ki bir planı vardı.

Diğer muhafızlardan biri oldukça rahatsız gözüküyordu, omuzunda bir lazer tüfeği taşıyordu.

“Haydi gidiyoruz!” dedi Patron Roke ve ellerini çırpı.

Dört gönüllü ve ikinci muhafız, maden vagonlarının durduğu u-zun metalik odanın kapısının önünde sıralandılar. İçeri girdiklerinde Patron Roke öndeki üç vagonu konvoyun geri kalanından ayırdı. Roke ve muhafız öne oturdular, diğerleri de arkaya yerleşti.

“Hey, bizlere şu kızıl ötesi gözlüklerden vermeye ne dersiniz?” diye bağırdı Han. “şayet orada gerçekten bir şey varsa, koşacağıımız yeri görmeye ihtiyacımız olabilir.”

Roke onları hor görürcesine kendi gözlüklerini taktı. “Sizler harcanabilirsiniz.” Öndeki aracın kontrol panelinden rehber sistemini ça-lıştırdı. Işıklar söndü, karşıdaki kapılar gıcırdarak açıldılar, odayı bir anda buz gibi hava doldurdu.

“Öylesine bir fikirdi işte,” dedi Han ve gaz maskesini yüzüne taktı.

Görev için hiç de heyecanlanmayan mahkum Clorr dehşetle inledi. Ardından araçlar birden hareketlendi, hızlanarak tünellerin içinde bir mermi gibi ilerlemeye devam ettiler. Nesillerden beri baharat ma-dencilerinin pırıltı tozu topladıkları kayaların yakınlarından geçerken hava kulaklarında uğulduyordu.

Rüzgar seslerini bastıracak hale geldiğinde Kyp, Han’a yaklaştı ve maskesinin altından konuştu, “Tamam, şimdi neye bulaştık?”

Chewbacca şüpheli bir ses çıkartıp bunu bir soruyla sonlandırdı.

“Düşünsene, Chewie; aynı yerde sürekli birileri kayboluyor ya bir kaçış yolu buldularsa? Yeni tünellerde çalışıyorlar, keşfedilmemiş alanlarda baharat arıyorlar, sonra birden bazıları geri dönmemeye başlıyor. Sen de ben de gayet iyi biliyoruz ki yasadışı madencilerden kalma bir sürü tünel var. Bu gezegen sünger gibi baharat tünelleriyle dolu.”

Han durdu, kaybolanların bir yol bulduğunu umuyordu. “Roke’un takımları genelde bir muhafız ve beş tane kör mahkumdan oluşuyor. Ya bir köşeyi döndüklerinde yüzeye doğru açılan yine görmelerini sağlayan bir boşluk buldularsa? Muhafızın üstesinden gelip özgürlüklerine kavuşmuş olabilirler.

“Roke bunun farkına varırsa yolu kapatacaktır ve bir daha bunu denemek için şansımız kalmayacak. şayet dışarı çıkmak, Leia’yı ve çocukları görmek için bir şansım varsa bunu değerlendirmek istiyorum. Belki bu umutsuz kumar herşeye değer.”

“Güzeli bir ihtimal gibi duyuluyor,” dedi Kyp. “Çok uzun zamandan beri aşağıdayım, ben de seninle birlikteyim.”

Chewbacca aynı fikirde olduğunu belirtti ama nedense Kyp kadar heyecanlanmamıştı. Keskin virajları alıp gittikçe daha da derinlere iniyorlardı. Han, çoğu kez kayalara çarpacaklarını sanarak kafasını eğmeye çalışmıştı. Gittikleri hızda Chewbacca’nın kafasının sakıtlardan birine çarpınca ortaya çıkacak görüntüyü düşünmek istemiyordu.

Karanlık baharat madenlerinde Han, zaman mevhumunu kaybetmişti. Ne kadar süredir ilerledikleri hakkında en ufak bir fikri yoktu; ya da ne kadar uzaklığa ya da ne kadar hızla gittikleri hakkında da... Pat-ron Roke aracı durdurdu ve mahkumlara inmelerini emretti. Muhafız da inip lazer tüfeğini omzundan çıkardı.

Han duyduğu zayıf seslere fazladan dikkat etmeye çalışıyor, Patron Roke ve muhafızın olası hareketlerini gözünde mümkün olabildiğince uygun bir şekilde canlandırmaya uğraşıyordu. şayet hızlı

bir şekilde kaçacaklarsa bunları bilmeye ihtiyacı vardı. Ama şu ana kadar çok de-rinlere inmişlerdi buradan yüzeye bir çıkışın olup olmadığı hakkında şüpheleri vardı.

“Beni takip edin,” dedi Patron Roke. “Mahkumlardan biri gelsin ve önümde ilerlesin, muhafız arkamızı kollayacak.”

Han itildiğini hissetti sonra bir soluk alışını duydu, birileri ileri doğru tökezledi. Acaba Kyp miydi? Hayır, çıkardığı rahatsız inlemeye bakılırsa bu eski hapisane çalışanı Clorr’dur.

Patron Roke’un elbisesi hışırdadı, bir tür alet çıkartıyordu. Han, elektronik bir takım sesler duydu. Roke tarayıcı aleti sağa sola doğru tutarken, Han iyice kulak kesildi.

“Bütün her yerde baharat var,” dedi Roke. Aynen düşündüğümüz gibi, hatta yoğunluk derinlere indikçe daha da artıyor. İlerleyin!”

Clorr, karanlığın içine doğru sendeledi hemen ardından Roke geliyordu. Han, kör gözle ilerliyordu. Belinden Kyp’in tuttuğunu hissediyor, maskesinin altından soluk alan Chewbacca’nın sesini duyuyordu.

Onlar ilerdikçe tüneller daha da soğumuştur. Han, parmaklarını oynattığı zaman çıtladığını duyabiliyordu. Giysinin derecesini arttırdı ama sıcaklık yeterli değildi.

Roke’un dedektöründeki biplemler daha da arttı. “Yoğunluk artıyor,” dedi. “bunlar bugüne kadar bulduğumuz en yoğun ve en taze baharat damarları. Burada siz mahkumların yapacağı bir sürü iş olacak.”

Alet sesler çıkarmaya devam ediyor, grup da ilerliyordu. Kendi çıkardıkları seslerin dışında tüneller tamamen sessizdi.

Han tünelin ilerisinde hızla hareket eden bir şey duyduğunu sandı. Bir şey hareket etti, durdu, tekrar hareketlendi ve onlara doğru gelmeye başladı sanki onları takip ediyordu. Öndeki Clorr kendi kendine söylendi ama Han, Roke’un onu ileri doğru iteklediğini duyabiliyordu.

“Ölçümler ilerdeki köşeye doğru daha da artıyor.” Patron Roke’un sesinde çocuksu bir heyecan vardı. “Bu sensörü yeniden ayarlayacağım.”

Han uzaktan gelen sesi yine duydu ama bu sefer uzaklaşmıştı. Camın üzerinde dolaşan metal iğneler sesler çıkıyordu.

Ayaklarından çıkan sesler köşeyi döndükleri zaman tamamen değişti. “Baharat ölçüleri şu anda tavan yaptı!” diye bağırdı Patron Roke.

Birden Clorr çığlık attı.

“Hey!” dedi Roke.

Clorr tekrar çığlık attı ama bu sefer sesi tünelin derinliklerinden geliyordu, sanki bir şey onu çekip

sürükleyerek, inine götürüyordu.

“Ner..?” dedi Roke ve hemen ardından onunda bağırdığı duyuldu.

Han, botlu birinin geri dönüp koşmaya başladığını duydu. Kyp’i çekip geldikleri yola geri döndüler. “Dikkatli ol!”

Patron Roke, Han’a takıldı ve sırtüstü düştü. Han dengesini sağla-mek için duvara tutundu. Roke yeri eşeliyor, kaçmak için çırpınıyordu.

“Geri dön!” diye bağırdı Han, Kyp’e. Genç oğlanı araçlara doğru itti. “Nerede?” diye bağırdı Patron Roke’a. Sivri uçlardan çıkan tikir-tıların yaklaştığını duyabiliyordu. Bir şey uzun bacaklarının ucundaki keskin pençelerinin üzerinde ilerliyormuş gibiydi.

Roke bir çığlık attı, ciğerlerindeki havanın boşlamasıyla bir oooof! sesi duyuldu. Han, adamın yere düştüğünü duydu; ama Roke ayağa kalkıp, en azından dizlerinin üzerinde kaçmaya devam etti.

Han, tam koşmaya başlarken Roke bacağına sarıldı. Han, ayağını kurtarmaya çalıştı ve bağırdı. “Kes şunu! Buradan çıkmamız lazım!”

Ama Roke harekete geçmeden, arkadan yaklaşan bir şey -büyük, çok büyük ve çok yakınında olan bir şey- Roke’u yakalayıp geri çekti. Han’ın kaygan termel kıyafetine tutunan parmakları birer pençe gibiydi. Sonunda Han’ın bacağını bıraktığı gibi tünelden aşağı doğru sürüklenmeye başladı. Hâlâ kaçmaya çalışıyor ve çığlıklar atıyordu.

Karanlıkta Han hiçbir şey göremiyordu. “Koşun!” diye bağırdı.

Chewbacca kükredi, arkasındaki muhafıza bir imha makinası gibi daldı. Kyp, Wookie’yi takip edip yere düşen adamın üzerine atladı; ama Han yerdeki muhafıza takılıp düştü. Hiçkimse bir şey göremiyordu.

Muhafız dizlerinin üzerinde doğruldu sanki düşmanı Han’mış gibi onunla boğuşmaya ve yumruklaşmaya başladı. Gözleri görmeyen ve ümitsiz durumdaki Han başka bir şeyle ilgilenmiyordu. Muhafızın suratındaki kızıl ötesi gözlükleri yakalayıp adamın suratından çekti.

Etraftaki duvarlar sanki üzerlerine geliyordu. Panik bağırışları ve kaçma seslerinin yanında, yaklaşmakta olan dev yaratığımsı şeyin çıkar-dığı ayak sesleri, etraftaki klostrofobik havayı daha da arttırıyordu.

Bir anda kör kalan muhafızın dehşet dolu iniltisi gaz maskesinin altından boğuk bir şekilde çıkmıştı. Dışarı sızan oksijen bir ıslık sesi çı-kartıyordu. Muhafız maskesini düzeltmek için Han’ı bıraktı.

Han ileri doğru süründü. Görmesi gerekiyordu. Kaçmak için ma-den araçlarına ulaşmaları lazımdı. “Koş, Chewie! Tam karşında! Kyp’in seninle birlikte olduğundan emin ol!”

Gözlükleri kafasına geçirdi. Hızla kendisine doğru koşmakta olan sivri uçlu bacakların sesini duyabiliyordu. Acaba saldırmaya gelen bir ordu muydu yoksa bir sürü bacağı olan tek, kocaman bir

yaratık mıydı?

Gözlüklerle bakınca yerdeki muhafızın parlayan şeklini ve ileride kaçmakta olan Chewie'yi ve Kyp'i gördü. Sivri uçlu bacakların tünelden kendisine doğru gelmekte olduğunu duydu.

Muhafız kımıldandı, ayaklarının üzerine kalktı ve Han'ın arka-sından sendelemeye başladı. Hiçbir şey göremiyordu. Bir ileri bir geri yalpaladı, duvara tosladıktan sonra kafasını sarkıtlardan birine çarptı.

Dev ayaklar hızla yaklaştılar, sanki bir geminin yan tarafını döven küçük meteor parçacıkları gibiydiler. Muhafız bir çığlık attı. Han bakmak için arkasını döndüğünde karanlıktan başka hiçbir şey göremedi; ne bir ışık ne de bir canlıdan çıkan ısı belirtisi... hiçbir şey yoktu.

Muhafız bir anda donup kalmıştı, sanki görünmez dev bir el onu arkasından kavramıştı. Ardından Han muhafızın beline ve bir diğeri de omuzuna doğru uzanan uzun, siluetimsi bir bacak görerek dehşete düştü. Muhafızın yaydığı kızılötesi ışınların yanında tamamen siyahtı. Adam mücadele etti ve inledi.

Muhafız bir şeye doğru uzandı... lazer tüfeğine. Parlak ışık zifiri karanlığın içinde parlayınca Han'ın nefesi kesildi, çok bacaklı şeyi vurdu ve bir kalp atışı kadar süre için yarattığı aydınlattı. Han sonunda bir sürü baktan oluştuğunu sandığı yarattığı gördü; ayakların, dişlerin, pençelerin, ve gözlerin bir karışımıydı... bir sürü gözün. Ardından yaratık etrafındaki tüm ışığı emdi ve tünelleri yine zifiri bir karanlık içinde bıraktı.

Muhafızı havaya kaldırdı ve arkasını döndü. Saçaklı diğer bacaklarıyla adamı sardı. Termal kıyafetin ısıtıcı ünitesinin dikdörtgenimsi şekli hâlâ kızılötesi olarak parlıyordu ama sivri pençelerden biri bir iğne gibi içine giriverdi. Kıvılcımlar karanlığın içinde uçtu, Han'ın gözlerinin önünde parıltılar oluşturuyordu.

Han, tökezleyerek geriye koşarken, adamın yaydığı loş ışığın karanlığın içinde kaybolmakta olduğunu gördü. Her ne ise yaratık, be-denin ısınısını emiyor ya da soğuk tünellerde ne buluyorsa besleniyordu.

“Koşmaya devam edin!” diye bağırdı Han, önündeki kafaları görebiliyordu. Havada duran maden araçlarından yayılan hafif ışığı gördü. “Araç tam önünde Chewie! Bin haydi!”

Wookie metal aracın yanına çarptı ve durdu. Chewbacca uzanıp Kyp'i kavradı ve araçtaki oturaklardan birine oturttu.

Han peşindeki ayaklardan çıkan tıkırtıları yine duydu, tünel bo-yunca koşuyorlardı. Sırada kendisi vardı. Soluyarak koşmaya devam ediyor ve arada sırada göremediği duvarlara çarpıyordu. Damarlarında kan yerine donmuş su akıyordu.

Chewbacca el yordamıyla aracın kontrol panelini buldu. Karanlıkta düğmeleri ayırt etmeye çalışıyordu. Han koşmaya devam ediyordu. Sivri uçlu bacaklardan çıkan sesler giderek yaklaşıyordu.

Han omzunun üzerinden arkasına baktı. Yaratığın tüm hızıyla kendisine doğru koşmakta olduğunu duyduğu halde karanlıkta hiçbir şey gözükmüyordu.

Uçan arbalara ulaştı ve hemen üzerlerine atladı. “sadece GERİ DÖN’e bas, Chewie! Herhangi bir şeye bas!”

Chewbacca çalıştırma düğmesine bastı. Araç geldikleri yöne yönelmek üzere kendi eksenini etrafında dönmeye başladı.

Yaratığın sivri uçlu bacaklarından çıkan sesler giderek yaklaşmaktaydı. Maden arabası hızlanmaya başladı ama yaratık hemen arka-larındaydı. Han kızılötesi gözlüklerine rağmen onu hâlâ göremiyordu.

Bir şeyler gürültüyle araca çarptı ve onu sağa sola sallamaya başladı. Araç duvarlara çarparak ilerliyordu. Kayalardan kıvılcımlar çıkıyordu ama araç hızlanmaya devam etti.

Han arkalarından uğultulu bir gürlleme duydu ve bir anda tüm sesleri çok geride bıraktılar. Yaratık onları kovalamayı bırakmıştı. Karanlık önlerinde büyük bir boşluk olarak uzanıyordu.

Han, otomatik olarak içtima odasına doğru ilerlediklerini biliyordu. Chewbacca inleyip ona doğru bağırdı. Kyp korkudan nefes nefese kalmış, olduğu yerde oturuyordu. “Ne gördün?” diye sordu.

“Bilmiyorum,” dedi Han. “Daha önce böyle bir şey hiç görmemiştim.”

Chewbacca öfke, kızgınlık ve büyük bir rahatlama ile hırladı, Han derin bir soluk almıştı. “Kabul ediyorum. En iyi fikirlerimden biri değildi.”

Luke Skywalker, Gantoris'e evrenin harikalarını göstermişti. Yolcusunu modifiye edilmiş aracına bindirip mahvolmakta olan Eol Sha gezegeninin yörüngesine çıkardı. Gezegenin hemen dibindeki ay, yıldızlardan oluşan bir perdeye karşı sıkılmış bir yumruk gibi duruyordu.

Gantoris camdan dışarı bakıp, parlayan gazları seyrederken, Luke ışıktı motorlarını çalıştırdı ve Nebula Kazanı'na doğru hızlanmaya başladılar. Ardından hiper uzayın farklı-boyutlu sonsuz deliklerinden birine girip galaksiyi kestirme bir yolla kat ettiler. Bespine doğru...

Olaysız gezi boyunca Luke, Gantoris'e Güç ve sözü edilen akademide eğitim alacak adaylar hakkında bilgi vermeye başladı. Gantoris gelmeye karar verdiğinden beri, hayatı boyunca zihninde hissettiği duyguları ve garip yankıları anlamak için çok istekli görünüyordu.

Aracın güçlü motorlarının çıkardığı sesler ve hiper uzayın sersemletici anaforları, Gantoris'teki olası Güç'ün uyandırılması için gerekli birkaç egzersiz yapmaya vesile olmuştu. Luke adamın konsantrasyon gücü ve gözlerini kapayıp hiçbir şekilde rahatsız edilmeden kendi zihni-ne gömülüğü karşısında çok şaşırılmıştı. Luke, kendi Jedi eğitimi esna-sında oldukça sabırsız bir gençti; Gantoris, hayatı çok daha büyük zorluklar içinde geçtiği için daha katı ve dayanıklıydı.

“Uzan ve zihnini hisset, vücudunu hisset, seni çevreleyen evreni hisset. Güç her şeyi çevreler ve her şeyin içine nüfuz eder. Her şey başka bir şeyin parçasıdır.”

Luke, Gantoris'ten yapmasını istediği şeye dikkat kesildi. Obi-Wan, Luke'un eğitimi için az bir zaman bulabilmiş, Yoda daha uzun süre Luke'u eğitmişti. Luke bunların yanında Joruu C'baath'ın yanlış eğitimini görmüş ve yeniden hayata döndürülen İmparator'un yanında geçirdiği süre boyunca karanlık taraf hakkında da birçok şey öğrenmişti.

Luke, Obi-Wan'ın eğitimi sonucu Darth Vader olan Anakin Skywalker'ı da unutamıyordu. Jedi Şövalyeleri'ni geri götürmek uğruna yeni bir Darth Vader yaratma riskini almaya değer miydi? Gantoris'in rüyalarındaki 'karanlık adam'ın ona önce özel güçler göstereceği ve sonrasında onu yokedeceği düşüncesi Luke'u huzursuz ediyordu.

Luke aracı hiper uzaydan çıkarıp Bepin'e doğru yol alırken, Gantoris'in görecekları karşısında şaşkına döneceğini düşündü. Sert a-dam camdan dışarı bir çocuk gibi aval aval bakıyor, Lando Calrissian'ın bir zamanlar yönettiği Bulut Şehri'nin bulunduğu bulanık gaz gezegenini huşu içinde seyrediyordu. Gezegenin görüntüsü bir anda Luke'a hayatının en büyük korkularından bazılarını hatırlattı. Bunları hatırladığında gözlerini sımsıkı kapadı.

Arkasındaki yolcu bölümünde oturan Gantoris öne doğru eğildi. “Bir sorun mu var? Senden gelen güçlü bir duygu dalgası hissettim.”

Luke gözlerini kırptırdı. “Bunu hissedebildin mi?”

Gantoris omuz silkti. “Sen bana nasıl dinlemem gerektiğini öğre-tiğinden beri böyle şeyleri çok net duyabiliyorum. Aklını kurcalayan ne? Tehlikede miyiz?”

Luke gözlerini açtı ve tekrar Bespin’e baktı. Karbonit içinde dondurulup Hutt Jabba’ya gönderilen dostu Han’ı düşündü; Bulut Şehri’nin dar platformlarında Darth Vader ile yaptığı ve tek elini kaybetmesine sebep olan düelloyu hatırladı. Ve en kötüsü, Vader’ın derinden gelen sesiyle söyledikleri aklına geldi. “Luke, ben senin babanım.”

Luke ürperdi, dönüp Gantoris’in koyu renkli gözlerinin içine bak-tı. “Bu yer hakkında güçlü anılarım var.”

Gantoris sessizliğini korudu, daha fazla soru sormadı.

* * *

Havada asılı duran madencilik tesisleri, Bepin'in hava akımlarını yönetiyordu. Rafineriler havada süzölüyor, depo tankları bulutların üzerinde seyreliyor ve özel aletler değerli gazı kendilerine çekiyordu. Ama bu tesislerin hepsinin kâr ettiği söylenemezdi. Dev Tibanna Şehri gökyüzünde bir hayalet kasaba misali, bomboş asılı durmaktaydı.

Luke terkedilmiş şehri seyrüsefer ekranlarında takip etti. Yapı, toplanan fırtınanın karanlık bulutlarının hemen üzerinde yer alıyordu. Şe-hir, arızalı itici motorlarından dolayı biraz yan yatmıştı.

“Buraya mı gidiyoruz?” dedi Gantoris.

Tibanna şehrinin çatısı, uçuş güvertelerinin metallerini söküp gö-türen leşçiller tarafından bayağı bir zarar görmüşü. İlk inşa edildiği zaman olduğu gibi bir iskeleti andırıyordu. Metal tabakaları bükölmüş, geniş yarıküredeki destek putrelleri çarpık duruyordu; ağırlık tankları aşağı doğru sarkıyordu. Bir sürü anten ve hava durumu pervanesi bağlantı noktalarından ileri doğru uzanıyordu.

“Burada birisini bekleyeceğiz,” diye cevap verdi Luke.

Luke, aracı, ağırlığını taşıyabilecek gibi görünen platformlardan bi-rine indirdi. Çarpı şeklindeki yapısal kirişler dev metal tabakalarla kaplanmış ama bazı noktalarında kaynak noktaları patlamış ve tabakalar yukarı doğru kıvrılmışı.

Luke araçtan çıktı, Gantoris onu takip ediyordu. Adamın koyu renkli uzun saçları bir yele gibi rüzgarda savruluyordu; ama artık örgölü değillerdi. Adam kullanılmış pilot tulumu içinde gururla duruyordu. Siyah gözleri hayretle parıldıyordu.

Tibanna Şehri'nin kalıntısı üzerinden esen rüzgar bir inleme sesi çıkardı. Paslı eklem noktaları birbirilerine sürterken sarkık duran metallardan gıcırtılar duyuldu. Rüzgarın içinde yükselmekte olan gazlar kimyasal kokular çıkarıyorlardı.

Üçgen kafalı, siyah kuşumsu yaratıklar binaların oyuklarına yuva kurmuş, kümeler şeklinde tünemişlerdi. Luke ve Gantoris ileri doğru hareket ettikleri sırada, uçan yaratıklar heyecanla deri kanatlarını çırpıma başladılar. Gaklama sesleriyle ağızlarını açıp kapıyorlardı.

Tibanna Şehri'nin aşağısında ve çevresindeki bulutlar yaklaşan fırtına yüzünden puslu, gri bir renge bürünmüşlerdi. Yıldırımların ışığı altlarındaki bulutların arasından görölebiliyordu.

“Şimdi ne olacak?” diye sordu Gantoris.

Luke derin bir nefes aldı ve aracın bagaj bölümünden bir kaç batta-niye ve bir uyku tulumu çıkardı. “Geminin içinde tıklı şekilde iki gün geçirdik. Streen'in ne zaman geri döneceği hakkında hiçbir fikrim yok, o yüzden bence iyi bir istirahat çekmemiz lazım.”

“Streen mi?” diye sordu Gantoris.

“Beklediğimiz adam.”

* * *

Fırtına o gece patlak verdi ve Tibanna Şehri'nin açıkta kalan kısım-ları yağmurla dövüldü. Yapı alaşımlarının üzerinde yeni pas ve lekeler oluşmuştu. Luke ve Gantoris, çürümekte olan Tibanna Şehri'nin binalarından birine sığınmışlar, şehrin eğimi yüzünden yan yatmış bir ze-min üzerinde uyumak zorundaki kalmışlardı.

Uykudan daha rahatlatıcı olan Jedi transına giren Luke, çevresiyle ilgilenmiyordu ama yine zihninde küçük bir pencereyi açık bırakmıştı. En ufak bir harekette kendisine gelmeye hazır durumdaydı. Gantoris onu şaşırttı. “Luke, sanırım birisi geliyor. Onu hissedebiliyorum.”

Luke bir anda uyandı, içine girdiği metal oyuğun altından kalktı ve açılmakta olan bulutlara doğru baktı. Yaklaşan adamın ne taraftan gel-diğini anlaması sadece bir an sürdü; onu asıl etkileyen bu mesafeden bile Gantoris'in geleni rahatlıkla hissedebilmesi olmuştu.

“Alıştırma yapıyordum,” dedi Gantoris, “uzanmış ve zihnimle ba-kıyordum. Etrafta dikkatimi dağıtacak fazla şey yoktu.”

“Aferin!” Luke memnun olmuş ifadesini gizlemeye çalıştı ama ba-şaramadı. “Beklediğimiz adam bu.”

Luke duyularıyla, yükselmekte olan gazların arasından yaklaşmakta olan siyah şekle doğru odaklandı. Luke, bir araya getirilmiş bir sürü platform ve balonlarla taşınan bir sürü küre şeklinde tank ve çevrelerine tutturulmuş bir sürü pervanden oluşan araca doğru baktı. Karmaşık araç rüzgarında yardımıyla onlara doğru yaklaşıyordu.

Luke tuhaf şey karşısında gülümsedi, Gantoris ise huşu içerisinde bakakalmıştı. Rüzgar, ana platformun yanındaki yelkenleri döverken, dümenin başında duran tek bir adamı fark ettiler. Gaz madeni araş-tırmacısı olan Streen evine geri dönmekteydi.

Luke ve Gantoris, iniş platformuna doğru yola koyuldular. Gaz tankları ve balonlardan oluşan yığın yaklaştığında Streen onları gördü.

Kontrolleri kullanarak bir anda yolunu değiştirip, yıkıntı halindeki şehrin etrafında bir tur attı; sanki korkmuş ve inmek istemiyormuş gibi bir hali vardı. Sadece iki kişi olduklarından emin olunca kendisini toparladı ve yanaşmaya başladı.

Streen aracını indirmedi, iniş platformunun yanına getirip, demir babaya bağladı. Luke lif-zincirlerini yakalayıp Streen'in gemisini bağ-lamasına yardımcı oldu.

Kimse konuşmuyordu. Streen arada sırada belli etmemeye çalı-şarak onların olduğu tarafa doğru bakıyordu.

Luke, Streen'i şöyle bir tarttı. Streen orta yaşı çoktan geçmişti. Sa-kalı ve arada grilerin olduğu kahverengi saçları vardı. Teni yıpranmış deri gibi gözküyordu, sanki sert rüzgarlar ve hava akımları bedeninden çok değerli bir şeyleri alıp götürmüş gibiydi. Maden araştırmacısı giydiği bol cepli tulum, taşıdıkları yüzünden giysi iyice sarkmıştı.

Streen iniş alanına adım attığı anda dört tane kuşumsu yaratık, Streen'in aracının platformundan,

pervanelerinden ve gaz tanklarından havalanıp şehrin yapılarının arasında gözden kayboldular.

“Tibanna Şehri’nde uzun zamandır kimse yaşamıyor,” dedi Streen. “Sizler niye geldiniz?”

Luke, adamın tam karşısında dikiliyordu. “Seni görmeye geldik.”

* * *

Gantoris sabırlı bir şekilde Luke Skywalker'ın yanında duruyor, içinde bulunduğu durum yüzünden kendini biraz tuhaf hissediyordu. Yeniden kurulmuş bir Jedi Şövalyeleri düzenine ve Güç vasıtasıyla yapabildiklerine ait görüntülere kapılarak peşinden gittiği Luke'tan bir şeyler öğrenme umuduyla Jedilara katılmıştı.

Skywalker, Streen'e akademi hakkındaki planlarını ve ihtiyaç duy-duğu, Güç kullanıcısı olan potansiyel adaylar hakkında bazı şeyler anla-tırken Gantoris yanda durmuş dinliyordu. Streen'in suratındaki şüpheyi seyretti, aynısını ilk başta kendisi de göstermişti. Streen'in Gantoris gibi öngörüler ve karanlık rüyaları olmadığı takdirde, Bespin'deki bu münzevi Gantoris'ten çok daha açık bir dinleyici olacaktı.

Streen platformun paslı zemini üzerinde durmuş gökyüzüne bakı-yordu sonra dönüp tekrar Luke'la yüzleşti. "Ama neden ben? Buraya ne için geldiniz?"

Skywalker bu sefer Gantoris'e doğru döndü. "Bespin'in atmosferinde çeşitli seviyelerde çözölen bir sürü değerli gaz var. Uçan şehirler dev birer maden çıkarma tesisidir, oldukları yerde durup bulut katmanları arasındaki gazları toplarlar. Ama Streen bir maden araştırmacısı. Belli zamanlarda mesela bir fırtına ya da derin atmosferik bir patlama sonucu etrafa gazlar fişkirir ve toplanmayı beklerler. Streen, sahip oldu-ğu tanklarıyla gidip bu hazineyi topluyor.

"Bespin'de bu işi yapması ve oraya adam yollaması için bilgisayarlı uydular kullanılıyor; ama Streen her seferinde oraya herkesden önce va-rıyor. Bir şekilde bu patlamalardan önceden haberdar oluyor. Orada boş tanklarıyla bekleyip çıkan gazları topluyor ve daha sonra bağımsız rafinerilere satıyor."

Skywalker münzevi adamın yanına çömeldi. "Söyle bana Streen... gaz tabakasının yükseleceğini önceden nasıl biliyorsun? Bu bilgiyi nereden ediniyorsun?"

Streen gözlerini kırıştırdı ve kımıldanmaya başladı. Şu anda ya-bancıları platformda ilk gördüğü andan çok daha korkmuş gibiydi. "Ben sadece... biliyorum. Açıklayamıyorum."

Skywalker gülümsedi. "Herkes Güç'ü belli bir boyutta kullanabilir ama bazılarının doğuştan gelen bir yeteneği vardır. Jedy Akademisi'ni kurduğumda öncelikle böyle, yeteneğinin farkında olmayan adaylarla birlikte çalışmak istiyorum. Gantoris de bu adaylardan biri. Sen de öyle olmalısın."

"Bizimle gel," diye ekledi Gantoris. "Şayet Skywalker haklıysa, ba-şarabileceğimiz şeyleri bir düşün!"

"Benim hakkımda nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye sordu Streen. "Ben her zaman bunun şans olduğunu sanmıştım.

"Alnına dokunmama izin ver," dedi Skywalker. Streen hareket et-meden durdu, Skywalker tereddüt ederek parmaklarını ileriye doğru uzattı, adamın şakaklarına dokundu. Gantoris, Luke'un lav odasında kendisine yaptığı testi hatırlayınca kadar neler olduğunu anlayamadı.

Skywalker'ın suratı konsantre olduğundan boş ve kaybolmuş gözüküyordu, birden sanki bir tarafı

yanmış gibi geriye fırladı. “Artık eminim Streen. Senin de yeteneğin var. Korkacak bir şey yok.”

Ama Streen hâlâ gergin gözüküyordu. “Buraya geldim çünkü yal-nız kalmak istiyordum. Etrafımda insanlar olunca rahat edemiyorum. Bana baskı yapıyorlarmış gibi hissediyorum. İnsanları severim. Yalnızlık çekiyorum, ama... bu benim için çok zor. Sadece kargomu onlara götürdüğüm zaman onlarla bir arada oluyorum. Sonra hemen kaçıp uzaklaşmam gerektiğini hissediyorum.”

“Yedi ya da sekiz sene önce, İmparatorluk Bulut Şehri’nin kontrolünü ele geçirdiğinde, her şey daha da kötü oldu. İnsanlar tedirgindi. Düşünceleri karmaşa içindeydi.” Acı dolu gözlerle Skywalker’a baktı. “Sekiz seneden beri insanların arasında bulunmadım.”

Gantoris adamın hislerinin hızla paniğe doğru ilerlediğini hissedebiliyordu; Gantoris tam adamın bu teklifi reddedeceğini hissettiği anda Skywalker, elini kaldırdı. “Bekle,” dedi. “Neden bir süre eğitimimizi seyretmiyorsun. Belki o zaman neden bahsettiğimi daha iyi anlarsın.”

Acil karar vermesini gerektirmeyen bir tercihi olduğu için sevinen Streen, başıyla onayladı. Uçan platformlarına ve gaz tanklarına baktı, içini bıçak gibi acıtan bir pişmanlık duygusu hissedebiliyordu. Tibanna Şehri’ne geri dönememiş olmayı diliyor gibi bir hali vardı. Gantoris adamın duygularının yankılarını duyabiliyordu, Bepin’in bulutlarının sunduğu özgürlüğü ve yalnız olmanın tesellisini arzuluyor gibiydi.

“Bana yeni Jedi egzersizleri göster, Üstad. Bana başka şeyler öğret. ‘Üstad’ diye çağrılması karşısında Luke irkildi, Gantoris ise neyi yanlış yaptığını düşündü; Luke Skywalker bir Jedi Üstadı değil miydi? Ona başka türlü nasıl hitap etmesi gerekiyordu?

Skywalker buna fazla aldırış etmedi. Siyah yaratıkların yuvalarını kurdukları sık putrellerin ve paslı metal çubukların olduğu tarafı işaret etti. Çok aşağılarda bulutlar tekrar bir araya geliyordu, büyük ihtimalle yeni bir fırtına yaklaşıyordu.

“Şu uçan yaratıklar,” dedi Skywalker. “Onları kullanacağız.”

Streen doğruldu. Suratı bir anda karardı. “Hey, sakın rawwklarımı rahatsız edeyim deme.” Sonra sanki bu çıkışından utanmış gibi gözlerini indirdi. “bütün bu yıllar boyunca tek dostum onlar oldu.”

“Onlara zarar vermeyeceğiz,” dedi Skywalker. “Sadece seyret.” Sesi-ni alçaltıp bir eğitmen gibi Gantoris’e doğru konuştu. “Bu şehir karma-şık bir mekanizmadır. Her bir putrel, her bir metal tabaka, her bir hayat formu, şu rawwklardan tut da havadaki algilere kadar etrafımızdaki her şey, her birinin Güç’te özel bir yeri vardır. Boyut fark etmez. Küçük böcekler ya da bütün bir uçan şehir, hepsi evrenin entegre bir parçasıdır. Hissetmelisin, duyumsamalısın.”

Etraflarını çevreleyen terkedilmiş binaları işaret etti. “Şehre iyice bakmanı istiyorum, parçaların nasıl bir araya gelip birbirilerine uy-duğunu canlandır gözünde, putrelleri zihninle bul ve bana ne duyumsadığını ve herhangi bir şeyin bir diğerine nasıl dokunduğunu söyle. Bir rawwk ile bir putrelin kesiştikleri yeri bulduğunu düşündüğünde ona doğru uzanıp zihninle onu itmeni istiyorum. Küçük bir titreşim yarat.”

Skywalker rüzgar fırıldaklarından birinde tek başına oturan bir rawwk'a dönüp işaret parmağını baş parmağının içine kıvırdı ve elini ileri doğru uzattı. Parmağını sanki bir sineği kovar gibi açtı ve Gantoris uzaktan bir tnnnnng! sesi duydu. Rawwk kanatlarını açıp bağıarak ha-vaya yükseldi.

Gantoris kıkırdadı, denemek için can atıyordu, Jedi'in biraz önce yaptığı şeyi taklit edercesini kendi parmağını açtı. Bir sürü rawwk'ın ha-valandığını hayal etti... ama hiçbir şey olmadı.

“O kadar kolay değil,” dedi Skywalker. “Konsantre olmuyorsun. Düşün, kendini yapıyormuş gibi hisset, başardığını canlandır gözünde... sonra zihninde uzan.”

Daha ciddi bir tavır takınan Gantoris, dudaklarını büküp gözlerini kısıtı ve hedefine odaklandı. Bir sürü kolu olan narin bir anten gördü, üzerinde beş tane rawwk vardı. Anteni zihninde canlandırdı, ona doğru bakmaya devam ediyordu. Derin bir nefes aldı ve ittirdi. Hâlâ tam olarak ne yapmakta olduğunu bilmiyordu; ama bu sefer zihninde bir şeylerin olduğunu hissetti, bir şeyler işliyordu, bir dış... güç onu ve anteni birbirilerine bağlamıştı.

Antenin yavaşça sallandığını gördü. Rawwklar şöyle bir kıkırdandılar ama tünedikleri yerlerden kalkmadılar. O anda onları seyreden birisi anteni rüzgarın salladığını düşünebilirdi ama Gantoris bunu kendisinin yaptığıı biliyordu.

“İyi deneme. Doğru yoldasın, ama şimdi gözlerini kapa,” dedi Skywalker. “Görüşünün seni kör etmesine izin veriyorsun. Antenin nerede olduğunu biliyorsun, rawwkların nerede olduklarını biliyorsun. Güç'teki yerlerini duyumlayabiliyorsun. Gözlerinle görmene gerek yok. Odaklan... Hisset, ne yapmak istediğini bil.”

Gantoris şüphe ile gözlerini kapadı; ama konsantre olurken, gerçekten de biraz önce baktığı şeylerin bulanık hatlarını görmeyi başardı. Güç'ün üzerinde bıraktıkları izleri ve onları etraflarındaki şeylere bağlayan uzantıları gördü.

Parmak hareketini tekrarlamak üzere uzandı ama bir an tereddüt etti. Bunu yapmasına gerçekten gerek olmadığını fark etti. Parmaklarını oynatmak Skywalker'ın anlatmaya çalıştığı şey için çok iyi bir örnekti. Yaptığı hareket ne olursa olsun, ellerini sallamak ya da büyü sözler fısıldamak, bunların hepsi saçmalıktı. Güç'ü anlamak ihtiyacı olan şeyi yapmasına izin vermektir.

Bu anlayışın verdiği rahatlıkla, Gantoris gözlerini kapayıp kollarını göğsünde kavuşturdu. Hayali parmağını uzatıp metali hissetti ve tırnağı ile sert yüzeye dokunduğunu kafasında canlandırdı. Kafasının içinde boş bir dooonnnng! sesi duydu. Gözlerini açtığında beş rawwk'ında ha-valandığını gördü, birbirilerini suçlar gibi gıkıyorlardı.

“Güzel!” dedi Skywalker. “Etkilendim. Bunun çok daha zor olaca-ğını düşünmüştüm.” Hâlâ gülümsüyordu, kendilerini sessizce seyreden Streen'e doğru döndü. “Sen de denemek ister misin? Bu potansiyele sa-hipsin. Nasıl yapacağını gösterebilirim.”

Streen durakladı. “Hayır, ben... yapabilceğimi sanmıyorum.”

“Gözükteğü kadar zor değil,” dedi Gantoris. İçinden gelen değişik bir kuvvet hissedeceksin.”

“Yapmak istemiyorum,” dedi Streen, savunmaya geçerek. Gözlerini aşağı indirdi ve ceplerini yokladı, bulmayı ummadığı bir şeyleri arıyormuş gibiydi. Gantoris onun dikkat dağıtıcı bir takım hareketler yaptığını düşündü.

Yaşlı adam yutkundu ve tekrar Skywalker’a baktı. “Bana bunu nasıl kullanacağımı öğretirsen... sahip olduğum bu duyuyu... bunu nasıl kapatacağımı da öğretir misin? Etrafımdaki insanların nasıl hissettiklerini anlamak istemiyorum, nasıl bir ruh hali içerisinde oldukları, düşünceleri ya da kötü düşünceleri tarafından bombardımana tutulmak istemiyorum. Sadece rawwklarla dostluk kurmaktan sıkıldım. İnsan ırkının yeniden bir parçası olmak istiyorum.”

Skywalker onu omuzlarından tuttu. Siyah uçuş kıyafeti içerisinde cömert bir tanrı gibi duruyordu. “Sana hepsini gösterebilirim.”

* * *

Luke, Streen'in komik gemisini Tibanna Şehri iniş alanına bağla-yan lif-zincirleri çözüşünü seyretti. Üzerindeki durduğu platformdan gemisini itekleyerek rüzgarla yol almasını sağladı. Platformlardan, ba-lonlardan, pervanelerden ve gaz depolama tanklarından oluşan boş mavna, kapıldığı hava akımları sayesinde hemen uzaklaşmaya başladı.

Streen tulumunun ceplerini boşalttı ve Luke'a baktı. "Geri dönmeyeceğimi biliyorum. Eski yaşantım sona erdi."

Üç adam Luke'un yolcu aracına girip Bepin'i terk etmek üzere ha-zırlıklara başladılar. Luke gayet memnundu, yanındaki yolcu koltuklarının dolu olması ve Jedi Akademisi için iki aday bulmasının yanın-da karanlık anılarla dolu gaz gezegeninden ayrılmak üzere olduğu için de gayet mutluydu.

Gemiye iniş pistinin üzerinde kaldırdı ve gezegenin yörüngesine doğru dik bir tırmanışa geçti. Hemen arkalarında Streen'in başı boş kal-mış gemisi ortalıkta geziniyor, terk edilmiş şehir ile arasındaki boşluk genişliyordu.

Streen yolcu bölümündeki pencereden kasvetli bir ifade ile dışarı baktı. Bu, Luke'un kalbinde bir acıma duygusuna yol açtı. Geride bı-raktıkları Tibanna Şehri'nin hayalet kasabası gerçek anlamda boş kal-mıştı artık.

Ardından muhteşem bir şey oldu. Şehir bir anda hareketlenerek hayata geri döndü, bir sürü küçük siyah şey havaya doğru yükselmeye başladı. Evlerini Streen ile paylaşan binlerce ama binlerce rawwk bir anda havalanıp şehirden ayrılarak büyük bir sürü halinde bulutların arasına yayılıp Streen'e elveda selamı verdiler.

Pencereden bakan ve olanları seyreden Streen gülümsedi.

Skynxnex çift namlulu silahına yeni bir şarjör yerleştirip, silahına doğru gülümsedi ve kılıfına geri koydu. “Teşekkür ederim, Moruth,” dedi. “Buna pişman olmayacaksın.”

Doole parmaklarıyla eski müdürün masasını dövüyordu. Serbest kalan yanardöner böceklerden biri odanın içerisinde oradan oraya uçuyor, sürekli dışarı açıldığını sandığı pencereye çarpıyordu.

“Bunu sakın yüzüne gözüne bulaştırayım deme,” dedi Doole. “Solo’nun ölmesini ve tüm izlerin ortadan kaldırılmasını istiyorum. Ge-ride hiçbir iz kalmamalı. Yeni Cumhuriyet’in buraya gelip işlerimize burnunu sokması artık an meselesi. Bu konuda tamamen temiz olma-lıyız. Enerji kalkını hâlâ çalıştırılamadı mı?”

“Bu sabah deneyeceğiz, mühendislerimiz çalışacağından eminler. Solo ve Wookie de o zamana kadar ölmüş olurlar,” dedi Skynxnex. “Biz-zat ben garanti veriyorum.”

Doole’un dudakları lastik bir conta gibi büzülerek şekil değiştirdiler. “Kendinden bu kadar emin olma.”

Skynxnex gülümseyip odadan çıkmak üzere arkasını döndü, siyah gözleri parlıyordu. “Sadece gerektiği kadar,” dedi.

* * *

Maden aracı zifiri karanlığın içinde motorundan gelen gürleme se-si ile ilerliyordu. Han'ın bilgisayardaki rehber sistemine güvenmekten başka çaresi yoktu.

Chewbacca hızlanma düğmesini bulmuş ve defalarca basmıştı. Tü-neldeki çok bacaklı dehşetten olabildiğince çabuk bir şekilde uzaklaşmak istiyorlardı.

Han arabanın yan tarafına tutunmuştu, elleri soğuktan ve korkudan bembeyaz olmuştu. Ne zaman yan tünellere açılan bir boşluğun yanında geçseler ince bacakların ve tırpanımsı pençelerin sesini duyar gibi oluyor, onları yandaki boşluğa çekeceğini hayal ediyordu.

“Bu yol bizi direkt olarak içtima odasına doğru götürüyor,” dedi Kyp. “Bu bir kaçış şansı olabilir.”

“Başka nereye gidebiliriz ki?” diye sordu Han. Kalbinin hızla çarp-tığını hissetti. Chewbacca inleyerek bir soru sordu ve Han bunu kendi dillerine çevirdi. “Bu tünellerden başka bir çıkış yolu biliyor musun?”

“Bilmiyorum,” dedi Kyp. “Ama belki bir tane bulabilirim.”

Han titremesini kontrol etmek için büyük bir çaba sarf etti. “Seni bilmem ama ben karanlık tünellerde bir kaçış yolu bulmak için hiç ha-vamda değilim; hele o şey hâlâ peşimizdeyken.” Yaratığın enerji emen dişlerinde ölene kadar donmak fikri yanında baharat madeninde hapis hayatı fikri o kadar da kötü gelmiyordu kulağa.

Başka bir plan yapamadan araçlar yavaşlayarak yola çıktıkları oda-nın içinde durdular. Arkalarında bıraktıkları dev metal kapı hızla ka-pandı. Han, kızıl ötesi gözlükleriyle duvarın üzerinde, yandaki odaya açılan iç kapının kontrollerini görebiliyordu. Dizleri gücünü yitirmişti; içtima odasına girmek için düğmelere bastığında elleri titriyordu.

Bir anda etraf aydınladı, saldırıdan sağ çıkan üç kişi birbirilerine tutunup sendeleyerek içeri girdiler. Chewbacca kıllı kollarıyla Han'ın ve Kyp'in ayakta durmasını sağlıyordu.

Gözleri kamaşan Han, elleriyle kızıl ötesi gözlüklerini boynuna in-dirdi. “Patron Roke öldü,” dedi ortaya. “Tünellerde bir canavar var. Son anda kurtulabildik.”

“Han...” dedi Kyp.

Chewbacca burnundan soluyupa öfkeyle kükredi.

Han, hâlâ görüşünü odaklamaya çalışıyordu. İçtima odasında birilerinin hareket ettiğini duyabiliyordu. Parlaklığın içinde sadece gölgeleri görebiliyordu. Sonunda uzun boylu, uzun saçlı, gömük gözlü, iskeletimsi suratlı birini seçebildi.

“Döndüğüne sevindim, Solo,” dedi Skynxnex, odanın diğer ucundan. Çift namlulu silahını bel seviyesinde tutuyordu.

Han için her şey çok yavaş hareket ediyordu. Korkunç tehlikenin neden olduğu adrenalin artışının etkisinden hâlâ kurtulamamıştı. Silahı gördü, Skynxnex'i gördü, adamın cesedimsi suratını gördü.

Doole sağ kolu olan adamı onları öldürmesi için yollamıştı.

Han hızla Chewbacca'yı geri itekledi. "Geri dön, Chewie! Buradan çıkmak zorundayız!" Kyp'i açılan kapıdan içeri doğru çekti. Chewbacca inleyerek mayın araçlarının beklediği karanlık odaya geri döndü.

"Hey!" Skynxnex uzun adımlarla içtima odasının diğer tarafına doğru koşmaya başladı. Han kapıyı adamın suratına kapatarak, kilit mekanizmasını biraz karıştırdı.

"Giriş kodunu bulması birkaç dakikasını alır. Vagona binin, şim-di!" Han sıçrayarak pilot koltuğuna oturdu. "Görünüşe göre bahsettiğin alternatiflerden birini deneyeceğiz, Kyp."

Sallanan araca güç verdi. Kapattıkları kapının arkasından metale çarpan lazer mermilerinin sesi geliyordu. Skynxnex yolu açmak için ka-pıyı parçalıyordu. Göreceli olarak daha güvenli sayılan tünellere doğru ilerlemeleri gerekiyordu.

Han bilgisayarın rehber sistemini çalıştırdı ve aracı harekete geçirdi. Gelmiş oldukları tünele doğru harekete geçip hızlanırlarken odanın diğer tarafında tünellere doğru gitmelerini sağlayacak kapı açıldı.

"Oraya geri gitmekten nefret ediyorum," dedi Han. Chewbacca in-leyerek bir yorumda bulundu, Han başıyla onayladı. "Evet, lazerle vu-rulmaktan daha da nefret ediyorum."

"Skynxnex'i tanıyor musun?" diye sordu Kyp, nefes alış verişini dü-zenleyerek.

"Eski dost sayılırız," dedi Han. "Bu yüzden bizi öldürmek istiyor."

İçtima odasına açılan kapı eriyerek açıldığında araç hızla yarı açık kapı-dan çıkarak tünellere doğru yola koyuldu. Tüneller az da olsa aydınlan-mışlardı.

"Sadece bir dakika farkla peşimizde olacaklar," dedi Han. Kızıl ötesi gözlükleriyle önündeki kontrol panelini görebiliyordu; ama koordinatlardan hiçbiri bir anlam ifade etmiyordu. Bildiği tek çıkış yolu içtima odasından geçendi. "Bir fikrin var mı, Kyp?"

"Bu otomatik bir rota," dedi Kyp. "Yeterince zamanım olursa ve verileri hatırlayabilirsem, bir şeyler yapabilirim."

"Şu anda böyle bir lüksümüz yok."

Onlar geçtikten sonra metal kapı arkalarından kapandı. Han par-mağını hızlanma düğmesinin üzerinde tutarken rüzgar kulaklarının di-binde uğulduyordu. Arkalarından ateşlenen silahları duydular, başka birileri orada bekleyen diğer maden araçlarına biniyordu. Han kontrollerin üzerine eğildi ama araç sadce bu kadar hızlanabiliyordu.

Önünü görmeden ve yeraltı tünellerinin oluşturduğu labirenti bilmeden, Han aracı kendi kontrol etmeyi göze alamıyordu. Skynxnex'in izlemekten vazgeçecek kadar geride kalmasını ummaktan başka şansı yoktu... ama sonra ne olacaktı? Soğuk ve karanlık labirentin içinde kaybolacaklardı. Gölgede

onlar için bekleyen kaç tane daha çok bacaklı canavar vardı acaba?

Diğer maden arabalarının sesleri hemen peşlerinden geliyordu. Han üç aracı birbirine bağlamıştı, üç yolcuyu çekmesi içine tek bir mo-tor kullanıyordu. Şayet Skynxnex ve diğerleri birer araç kullanıyorlarsa kesinlikle daha hızlı hareket ediyor olmalıydılar. Bir kaç dakika sonra la-zer menzili içinde olacaktı.

“Solo!” diye bağırdı Skynxnex.

“Sıkı dur!” dedi Kyp.

Han, içgüdüsel olarak bir yerlere tutunduğu sırada araç birden sola doğru ani bir dönüş yaparak çatallanan yolda görülmeyen bir tünele girdi ve dikine aşağı inmeye başladı. Han arkalarından gelenlerden kurtulduklarına sevinemedi itici motorların sesini ve peşlerinden gelen motorların uğultusunu duydu.

“Her türlü öneriye açığım,” dedi Han. Kızıl ötesi gözlükleriyle arakasına baktığında Skynxnex’i ve diğer iki aracı gördü. Bu soğukta kendi vücut ısısı da onlar tarafından görülüyor olmalıydı.

Chewbacca, Kyp’e tutunmuştu, onu daha güvenli olan ikinci arabaya doğru itiyordu. Wookie arkasına uzanıp el yordamıyla üçüncü arabanın kontrollerini yokladı. Skynxnex ve diğer iki pilot aradaki mesafeyi kapatıyorlardı. Chewbacca sonunda üçüncü arabayı bağlayan manyetik kilidi açmayı başardı.

Bir anda tek başına kalan boş araç arkalarına doğru savruldu ve ye-re düştü. Çarpışmayı önlemek için ani bir manevra yapan Skynxnex bir çılgılık koyuverdi. Diğer iki muhafız birlikte sola doğru kıvrıldılar. Bir-birlerine çarpmalarına rağmen üç sürücüde dengelerini korumayı başardılar. Han’ın peşinden bağırdılar.

“İyi denemeydi, Chewie,” dedi Han.

Skynxnex çift namlulu silahını çekti ve nişan aldı. Ateş ettiğinde namlulardan iki ışın, birbirilerine çok yakın ilerleyen iki ışın çıktı. Biraz ilerde iki ışın çarpışarak başka bir safhaya geçip, herbiri normal bir lazer mermisinden on kat daha güçlü küçük patlamalar oluşturdu. Silah çok etkileyici gözükmesine karşın onunla nişan almak neredeyse imkansızdı. Bir çok kişi -azılı suçlular dahil- başka silahlar kullanmayı tercih ediyordu.

Çift ışın ileride Han’ın hemen önündeki tünelin tavanına çarptı. Patlamadan kaynaklanan ısı ve ışık Han’ın kızıl ötesi gözlüklerle görmesini engelliyordu. Birden inanılmaz bir hızla Kyp, olduğu yerden fırlayarak aracı yan tarafa çekmeyi başarmıştı. Mucizevi bir şekilde yere düşen molozların hemen yanından geçtiler, sadece bir kaç çakıl parçasına çarparak patlamadan kurtuldular.

“Herkes iyi mi?” deid Han.

Chewbacca homurdandı. “Şimdilik,” dedi Kyp.

Skynxnex kendi yarattığı küçük çılgın arasından güvenle çıkarken Han dönüp ona baktı. Düşen taşlar

ve molozlar bir sonraki araca çarptı ve kontrolden çıkmasına sebep oldu. Araç tünelin duvarına çarptı; kıvılcımlar çıkarttıktan sonra bir patlama ile paramparça oldu. Etrafa metaller saçıldı.

“Biri gitti,” dedi Kyp.

Önlerinde, tünelin ağzından yankılanan sesler geliyordu. Han kızıl ötesi gözlükleriyle başka ısı noktacıları görüyordu, bu bir yolcu vagonuydu. Yan tarafa açılan bir boşluğun önünden geçtikleri anda başka maden araçları ortaya çıktı.

“Destek birlikleri geldi!” dedi Han umutsuzca. Hemen ardından bütün araçların birbirilerine bağlı olduklarını gördü; başka bir maden takımı, vardiyalarının sonunda içtima odasına doğru yola çıkmıştı.

Skynxnex ve diğer muhafız doğruca üzerlerine doğru geldi. Hızlanan araçları üstlerine çıkıp, üç tane şanssız işçiyi koltuklarından düşürüp tünelde bıraktı. Aracın pilotu yoldan çekilmeye çalıştı ve araç tünelin taş duvarına sürtünmeye başladı.

Skynxnex havada savruldu ama düşmedi. Muhafız daha da şanslıydı. Arkalarından işçiler bağırırken hızlanmaya devam ettiler.

Han’ın nereye gittikleri hakkında en ufak bir fikri yoktu. Ama geldiklerinden daha beter bir yere doğru ilerlediklerinden emindi. Peşle-rinde Skynxnex, çift namlulu silahı ile yaklaşırken tünellerin derinliklerine inmekten başka şansları yoktu.

Zifiri karanlığın içinde çıplak duvardan bir şeyler parlayarak çıktı ve havada süzüldü. Işık saçan şey tünel boyunca hareket etmeye başladı, sanki yaklaşan araçlardan kaçmak ister gibi bir hali vardı.

“Başka bir bogey!” diye bağırdı Kyp.

Arabaları bogey’nin peşinden gidiyor, aradaki mesafeyi kapatıyor-du. Ama onlar yaklaştıkça, parlayan şey hızını arttırdı. Önlerinden gidiyor, alay eder gibi halkalar çiziyordu. Loş ışıltısı sayesinde Han duvarların yüzeyini görebiliyordu.

Skynxnex ve muhafız hemen peşlerinden hızla yaklaştılar

“Uh! oh!” dedi Kyp. “Sanırım hangi yolda olduğumuzu anladım. Tüm bunlar çok tanıdık.”

“Ne?” dedi Han. “Nasıl anladın?”

“Seyrüsefer bilgisayarındaki en son varış yeri koordinatları Patron Roke tarafından girilmişti. Canavarın olduğu yere geri dönüyoruz!”

Parlayan bogey önlerinde ilerliyordu. Aşayı yukarı hareket ediyor, baharat kaplı duvarların içine girmeyi reddediyordu. İlerlerken gövdesinden çıkan ışık ince pırıltı damarlarını canlandırdı ve peşinde mavi kı-vılcımlar bırakmaya başladı.

Tünelin uzun bir düzlüğünde Skynxnex silahını yine ateşledi.

Sanki mermilerin geldiğini hissetmiş gibi Kyp aracı yana yatırdı. Geçip giden mermiler bogey'nin içinden zarar vermeden geçtikten son-ra uzaktaki bir duvara çarptı. Patlama başka bir mağaraya açılan dev bir oluk meydana getirdi.

Bir kaçış yeri gören bogey açılan boşluğa girdi.

“Otomatik pilotu devre dışı bırak,” dedi Kyp. “Bırak ben kullana-yım.” Gözleri bogey'nin parlaklığına alışmıştı ve nereye gittiklerini gö-rebiliyorlardı.

“Canavarın beklediği yere bedava bir dönüş yolculuğu istemiyorum.” Han kontrolleri bıraktı. Kyp hiç beklemeden aracı, açılan delikten bilinmeyen labirentlerin olduğu başka bir tünele soktu.

“Bu tüneller aynı hizada,” dedi Kyp.

Yeni mağaraya girdiklerinde, uzun ve lifimsi bir şey bir kırbaç gibi Han'ın suratına çarptı.

Bogey devasa odanın içinde uzaktaki duvara doğru hızla uçtu. Kayalık yüzeye çarptığında, önceki günlerde gördükleri ilk bogey'nin aksine kaybolmadı. Bir top gibi orada parlamaya devam etti. Parlıyor, kımıldıyor sanki mücadele ediyordu.

Havada süzülürlerken kırbaça benzeyen bir ip yine Han'ın suratına çarptı.

Bogey'in etrafındaki geniş baharat damarları harekete geçerek mavi bir ışık yaymaya başladılar. Işık bir ağ gibi yayılarak duvarlarda ilerlemeye başladı. Zincirleme etki ile odadaki tüm baharat harekete geçmiş-ti. Şekil çok tanıdıktı.

“Bir örümcek ağına benziyor,” dedi Han.

Etrafındaki baharat daha da parlaklaşırken bogey çılgınlar gibi mü-cadele ediyordu. Han mağaranın içinde, yukarıdan sarkan uzun pırıltı liflerini görebiliyordu.

Arkalarından Skynxnex'in ateş ettiğini duydular ama büyük farkla ıskaladı. Güçlü ışın odanın tavanına isabet etti ve ısınan kayalar yuka-rıdan düşmeye başladılar. Han'ın kızıl ötesi gözlüklerinden görünenler kör edici şekilde parlaktı.

Baharat ağı patlama sonucu oluşan çığ ile yırtılırken bogey, gerindi ve mücadele etmeye devam etti. Kendisini kurtarmaya çalışıyordu.

Ardından Han canavarımsı yaratığın mağaranın zemininde, ininden yükselişini gördü; sayısız ayağı, binlerce gözüyle dev, saydam bir örümcekti. Yerdeki molozları kılı bacaklarıyla döverek ilerliyordu. Ba-harat ağında kıpırdayan bogey'e doğru yaklaştı.

Han aracı döndürdü, dışarı çıkmaya, kendilerini tünellerde sıkış-tıran yaratıktan uzaklaşmaya hazırlanıyordu... Skynxnex ile burun bu-runu gelme pahasına.

Aşağıdaki kayaların üzerinde, çarşaf yığınları gibi bir kenara atılmış olan Patron Roke'un, Clorr'un ve donarak katılaşmış muhafızın cesetleri duruyordu. Vücutlarındaki tüm enerji çekilmişti.

Yaratık, bogeyleri yakalamak için baharattan yaptığı ağı kullanıyor olmalı, diye düşündü Han; ya da bu tünellerde bulunduğu herhangi sıcak bir yaratığı yakalamak için. İşte bu yüzden ışık pırıltı'yı harekete geçiriyordu... bogeylerin kapanını tetiklemek için.

Skynxnex ve muhafız mağaranın içine dalıverdiler. Korkuluğa benzeyen adam yine ateş etti, gittiği yere fazla dikkat etmiyordu. Mermisi duvarda sekerek oradaki baharatı harekete geçirdi.

Örümceğimsi şey sanki kendisi baharattan yapılmış gibi donuk mavi bir ışık yaymaya ve bacaklarında elektrik yayları uzanmaya başla-dı. Yaklaşan ısı kaynağı dikkatini çekti ve geriye doğru irkildi.

Skynxnex nereye gittiğini ta ki kanca gibi pençelerinin yanına ge-linceye dek göremedi. Son anda ısınmış namlulu silahını doymak bilmez yaratığa doğru ateşledi; ama enerji-örümceği silahın gücünü emdi ve bacaklarıyla onu bir kenara itti.

Skynxnex arabadan atlamaya çalıştı ama yaratık mızrağımsı bacağı ile onu yakalayıp, korkuluğa benzeyen gövdesini yukarı kaldırdı. Son kalan gücüyle Skynxnex kollarını salladı ve bir anda vücudu buz kesti.

Çok bacaklı yaratık beslenmeye başladı.

Takip eden muhafız, tavandan sarkan baharat liflerinden oluşan kütleye takılıp yan taraftaki duvarlara çarptı. Pırıltı artan ışıkla birlikte daha fazla parlamaya ve kıvılcımlar çıkarmaya başladı. Skynxnex'in ya-kalandığını, dev enerji örümceğini ve mağaranın çöken tavanını gören muhafız uçan aracını çevirip bütün hızıyla mağaraya girdiği yerdeki açıklığa doğru ilerlemeye başladı.

O sırada Han tavanda açılan delikten içeri doğru sızan ışığı gördü. O şey peşlerine düşmeden buradan çıkmak istiyordu...

“Yukarı!” diye seslendi Han.

Kyp aracı tavandaki açıklıktan dışarı çıkardığında kendilerini yeni bir tünel labirentinde buldular. Ama bu dehlizler insan yapımı gibi du-ruyordu. En azından yasadışı maden tünellerinden bir tanesi, taze baharat damarı arayan baharat kaçakçıları tarafından açılmıştı.

Han rahatlamıştı. “İşte bu! Şimdi buradan çıkıyoruz!” Chewbacca sır-tına vurdu, neredeyse Han'ı pilot koltuğundan dışarı itecekti.

Hızla yukarı hareket ettiler. Uzakta tünelin sivri uçlu engelleri ara-sından içeri sızan gün ışığı gözüküyordu. Han yavaşlamak istemiyordu. Kyp ışığa doğru hızlanmaya devam etti.

Uçan araç Kessel'in açık havasına doğru fırladı, ışık gözlerini bir süper nova patlaması gibi kör etmişti. Gözlerini kırıştıran ve tekrar görmeye çalışan Han, kızıl ötesi gözlüklerini çıkardı ve kontrolleri tekrar ele aldı. Aracı, küçük gezegenin ıssız yüzeyi üzerinde tekrar düz bir doğrultuya getirdi.

Sağ taraflarında gökyüzüne beyaz buhar ve hava çıkaran yüksek at-mosfer fabrikaları yer alıyordu.

“Ŗu taraftan,” dedi Kyp. “Bir gemi bulabiliriz belki.”

“İyi fikir,” dedi Han.

Dev yapıya yaklaşırlarken, fark edilmemek için alçaktan uçuyorlar-dı. Han etrafı gözlüyordu. Kaçmayı başaran muhafız içtima odasına va-rıp raporunu verinceye kadar kaçtıklarından Moruth Doole’un haberi olamazdı. Han, Kyp ve Chewbacca’nın avans olarak sadece bir kaç dakikaları vardı, daha fazla değil.

Atmosfer bacasının hemen bitişiğinde, Han geniş bir iniş platformu gördü, üzerinde dört tane araç vardı. Araçlardan iki tanesi yerel Landskimmer’dı. Ama onların işine yaramazdı... diğ erleri ikmal servisi araçlarıydı, uzaya çıkabilirlerdi fakat o kadar da hızlı değ illerdi.

Gaz maskesini suratına bastıran Han diğ er eliyle işaret etti. “İşte ş uradakiler. Bu gemilerden birini aldığımız anda, Kessel’dan uzaklaşabiliriz.” Kyp’in omzunu kavradı. “Eve gidebiliriz.”

Luke, Coruscant'a geri döndüğünde Han ve Leia'nın iki yaşındaki çocuklarıyla yeniden bir araya gelmişti. Onları uzun zamandır görmüyordu; Ackbar ile birlikte onlar için gizli ve korunaklı bir gezegen ayarladığından beri.

Leia'nın dairesinde beklemiş, ikizlerle birlikte oyunlar oynamış, onları havaya fırlatmış ve Jedi güçleriyle onlara sihirbazlık gösterileri yapmıştı. Jacen ve Jaina neşeden çığlıklar atıyor, kıkırdıyorlardı ve sezgisel olarak amcalarının kendilerini düşürmeyeceğini biliyorlardı.

Çocuklar onun için harikaydı. Owen amcası ve Beru halası tara-fından Tatooine de yetiştirilen Luke, nem çiftliğindeki ağır işleri yüzünden hiçbir zaman çocuklarla oynayacak vakit bulamamıştı.

Ben Kenobi ile Tatooine'den ayrıldıktan sonra Asi İttifakı'na katıl-mış, bir süre savaş pilotluğu yaptıktan sonra Yoda'dan Jedi eğitimi al-mıştı. Çocuklarla vakit geçirebileceği hiçbir fırsatı olmamıştı; şu anda onlarla birlikte oyun oynamaktan, masum gözlerinin kocaman açıl-masından en az onlar kadar keyif alıyordu.

“Daha hızlı! Daha hızlı!” diye bağırdı Jacen.

Onun yerine Luke oğlanı havada hareketsiz tutup Jaina'yı onun et-rafında döndürmeye başladı. Küçük kız çığlık çığlığaydı. Elini uzatıp erkek kardeşinin kulağını tutmaya çalıştı.

Yorulan Luke, Jaina'yı yastıklı bir koltuğa doğru bırakırken, aşağı doğru inen Jacen'ı yakaladı. Jaina kıpır kıpırdı, tombul kollarını havaya kaldırıp, kendisinin de kucağa alınmak istediğini belirtti.

Luke, küçük oğlana çeşitli suratlar yapıyor, dudaklarını buruşturup ileri geri hareket ettiriyordu. Kafa sesi ile Yoda'nın konuşmasını taklit ediyordu. “Güç bu ufaklıkta çok fazla, hmmm? Evet!” Luke birden burnunu kıvırdı ve Jedi güçleri olmadan da anlayabileceği bir şey fark etti. “Ya da bu hissettiğim Güç değildir. Leia, sanırım annelik görevlerinden birini yerine getirmen gerekiyor.” Jacen'ı önünde tutuyordu.

Tripio odaya dalıverdi. “Bırakın da onunla ben ilgileneyim, efendim. Son bir iki gün içerisinde bu konular hakkında büyük tecrübeler kazandım.”

Luke, Tripio'nun bağıışan ikizlerle başa çıkma fikri karşısında gü-lümsedi. Luke, droidin biraz yıprandığını ve ayaklarını sürüyerek yürüdüğünü fark etti. “Bu da protokol programının bir parçası mı?”

“El hakimiyetim bu iş için yeterli, Efendi Luke.” Tripio altın rengi parmaklarını açarak Jacen'ı Luke'un kucağından aldı. “İnanın böyle iş-leri, uzayda gezmekten, İmparatorluk askerleri tarafından vurulmaktan ve asteroit tarlalarında kaybolmaktan çok daha eğlenceli buluyorum.”

Leia odaya girdi. Luke kız kardeşinin gülümsemesinin sadece bir maske olduğunu hemen anlamıştı. Bu sadece anne olmakla iç içe giren diplomatik görevlerin yarattığı bir problem değildi; onu derinden etkileyen başka bir şeyler vardı; ama hiçbir şey söylememişti. Luke pek bir şey sormamıştı; içeri

uzanıp sakladığı sırrı öğrenebilirdi ama bunu ken-di kız kardeşine yapamazdı. Hem ayrıca belki şimdiye kadar çoktan onu engelleyecek bir yöntem geliştirmiş olabilirdi. Konuyu onun açmasını bekleyecekti.

“Hizmet birimi yemeği birkaç dakika içerisinde hazır edecek,” dedi Leia. “Geri döndüğün için çok mutluyum, ikizler de hayatlarından çok memnun gözüküyorlar.”

Luke geri döndüğünden beri Han’ı görmediğini fark etti; ama yo-ğun programları düşünülürse, Han ve Leia’yı aynı anda, aynı yerde görmek zaten oldukça zor bir ihtimaldi. Üç çocuk sahibi olmaları bile tam bir mucizeydi! Leia’nın gizlediği endişesinin Han’ın yokluğu ile bir alakası olabilir miydi?

Luke, Güç’ü kullanarak Jaina’yı tekrar havaya kaldırdı. Kız kıkırdı-yor, sanki havada yüzüyormuş gibi kollarını ve bacaklarını sallıyordu.

“Leia, bir iki bürokratik mesele hakkında yardımına ihtiyacım var,” dedi Luke.

“Tabi ki.” Suratında çarpık bir gülümseme vardı. “Ne yapabilirim.”

“Mara Jade ve diğer bir kaç Jedi adayı ile temasa geçmem lazım. Ama şu anda hazırda bekleyen iki öğrencim var ve Jedi eğitimine başlamak için bir yer bulmam lazım. Hem de acilen.

“Streen ve Gantoris ile konuştum, eminim ki Coruscant bu iş için uygun değil. Streen insanlara yakın olmaktan hoşlanmıyor ve İmparatorluk Şehri’nin her hangi bir yerinde rahat edeceğinden emin değilim. Coruscant üst üste inşa edilmiş binalardan oluşan dev bir metropol.”

“Ve...” Luke bir an tereddüt ettiyse de bu özel bir konuşmaydı; ve endişelerini kız kardeşinden saklayamazdı. “Yapacak olduğumuz şeyler oldukça tehlikeli. Ben kimim ki olası Jedileri eğitiyorum? İmparator’un Güç fırtınaları gibi bir felaketi ne gibi bir şey tetikleyebilir, hiç fikrim yok. Tecrit edilmiş bir yer bulmamız daha iyi olacaktır, hiçbir müdahale olmaksızın eğitim yapabileceğimiz ıssız bir yer.”

“Ve güven içerisinde...” Leia’nın koyu gözleri Luke’unkilerle buluştu. Luke biliyordu ki ikisi de Darth Vader’ı düşünüyordu. “Evet, sana katılıyorum. Uygun bir yer bulmana yardımcı olacağım.”

“Onunla ilgilenirken,” diye devam Luke. “Eol Sha’nın halkının da yerlerini değiştirmemiz lazım. Sadece elli kişi kalmış durumda ve gezegen mahvolmak üzere. Gantoris’i yanıma aldığım da sağ kalanlar için yeni bir yer bulacağıma dair söz verdim. Elinden geleni yap.”

“Bu kadar küçük bir grup için fazla bir zorluk çıkacağını sanmam,” diye cevap verdi Leia. “Ayrıldıkları gezegenden sonra her yer onlar için cennet gibi olacaktır.”

Luke güldü. “Ya da sen her zaman için Han’dan kart oyunlarında bir gezegen kazanmasını isteyebilirsin!”

Leia, Luke’a acı bir bakış attı. Evet, gerçekten öyle, diye düşündü Luke. Han ile bir ilgisi vardı. Jaina’yı tekrar yukarı kaldırdı, sırtı tavana değdikten sonra tekrar aşağı indirdi.

Lando Calrissian hiç haber vermeden birden odaya girdi. “Leia! Winter biraz önce Han’ın hâlâ geri dönmediğini söyledi. Bundan bana niye daha önce bahsetmedin?”

Dikkati dağılan Luke, Jaina’yı yere düşmek üzereyken son anda yakalayabildi. Bu Jaina’nın çok hoşuna gitmişti, Luke amcasının bunu kasıtlı yaptığından emindi.

Lando, Leia’ya bakarken üzgün ve sinirli gözükiyordu, ellerini be-line koydu ve pelerinini geriye doğru itti. Ardından Luke’un da odada olduğunu gördü. “Luke, bununla ilgili bir şey yapacak mısın?”

“Neden bahsettiğinizi bilmiyorum... ama sanırım Leia da bundan bahsetmek üzereydi.”

İki adam da Leia’ya döndü. Leia soluklanıp oturdu. “Evet, Han ka-yıp. İki hafta önce Kessel’a gitmek üzere yola çıktı, ki dört gün önce dönmüş olması gerekiyordu. Benimle hiçbir temas kurmadı, ben de dün Kessel’da yetkili olduğunu söyleyen biriyle görüştüm, Moruth Doole adında bir Rybet.”

“Doole’un dediğine göre Han ve Chewie oraya hiç varmamışlar. Kessel’da, Binyıl Şahini hakkında hiçbir kayıt yok. Doole onların kara delik kümesinde kaybolmuş olabileceklerini söyledi.”

“Han kaybolmaz!” dedi Lando. “Hele hele Şahin’leyken asla. O şe-yi en az benim kadar iyi kullanıyor.”

Leia başıyla onayladı. “Bütün konuşma boyunca, Doole’un hareketlerinden bir şeylerin ters gittiğini anladım. Tüm cevapları hazırdu ve çok gergin gözükiyordu. Benim arayacağımı biliyormuş da bütün uy-gun mazeretleri önceden hazırlamış olduğu hissine kapıldım.”

“Bu hiç hoşuma gitmedi,” dedi Lando.

“Yani Han kayıp ve sen bunu dünden beri biliyorsun... neden Yeni Cumhuriyet öncü birliklerinden birini hemen yollamadın?” dedi Luke. “Resmi bir arama ekibi? Ya Maw’ın oralarda bir yerde kaybolduysa?”

Leia iç çekti. “Düşünsene Luke. Resmi bir güç gönderseydim, tam da Kessel’ı kendi saflarımıza çekmeye çalıştığımız şu günlerde galaktik bir krize yol açabilirdim. Ve ayrıca,” diye kabul etti, “Han’ı bilirsin. “Etrafta aylaklık etme ihtimali de çok yüksek. Çocuklarının geri döndüğünü unuttu. Belki iyi bir sabacc oyunu buldu ya da eski kaçakçı arkadaşlarıyla eski günlerden konuşmaya daldı... belki ilk başta bu göreve çıkmak istemesinin sebebi de buydu.”

“Gidip kendimiz bakalım o zaman,” dedi Lando.

Luke, Leia’nın bakışlarından, en başından beri bunu sormaya ha-zırlandığını anlamıştı. “Gider, söyle bir etrafa bakınız,” dedi. “Resmi bir yetki ya da görevimizle ilgili bir kayıt da olmaz.”

Lando, “Bayan Şans’ı alalım. Motorları iyi durumda olan özel bir gemi,” dedi.

Leia ileri doğru bir adım attı, Jaina’yı Luke’un kucağından aldı. “Sen burada yokken, Streen ve Gantoris’e ben göz kulak olurum.”

Luke başıyla onaylayıp elini açtı. “Gördün mü, işte bu yüzden diplomat olan sensin; böyle küçük detayları düşünüyorsun. İkisinin baş-larını belaya sokmasına izin verme yeter.”

“Artu’yu da yanımıza almamız lazım,” dedi Lando. “O küçük droid blob yarışlarında bana gerçekten çok yardımcı oldu.”

Luke, Lando’nun Tymmo düzenbazı ile olan haberlerini duymuş-tu. “Olan biteni yolda anlatırsın. Leia yeterince bekledi.”

“Hadi Kessel’a gidelim,” dedi Lando.

İkinci aracı kaçırmayı başarmışlardı.

Han ve Chewbacca, atmosfer fabrikasının iniş pistindeki ilk kargo gemisinin kontrollerine kısa devre yapmak için uğraşırken çok vakit kaybetmişlerdi. Kyp Durrone açık kapının önünde etrafı gözlüyordu. Soğuk hava açıkta kalan yerlerini donduruyordu. Maw'dan gelen radyasyonun ne kadarının atmosfer kalkanından geçtiği hakkında hiçbir fikirleri yoktu; maskelerinin altından tıslayarak nefes alıp veriyorlardı. Onları gören olmamıştı. Henüz...

Birkaç dakika sonra Han yanlışlıkla aracın otomatik lokavt sistemlerini çalıştırdı. Eliyle kontrol paneline vurdu. "Yüksek seviye güvenlik kilitlerini açamayacağımı bilmem gerekirdi!"

Chewbacca giriş konsolunu yerinden sökerek arka tarafa doğru fırlattı, konsolun bir yer süratlisine çarptığının sesi duyuldu. Wookie di-linde bir şeyler bağırdı, kontrol panelinin içinden çıkardığı kabloları bozuk portlara sıkıştırmaya çalıştı. Ama hâlâ çalışan panelin üzerinde bazı kırmızı ışıklar yanmaya devam ediyordu.

"Unut gitsin, Chewie. Başka bir gemi deneriz," dedi Han. "Sanırım son sefer nerede hata yaptığımı biliyorum."

Kyp sürekli dev atmosfer bacasının üzerindeki küçük kapıları gözlüyordu. "İçeride hâlâ bir hareket yok. Temiziz."

İniş alanının büyük boşluğunda koşarak ikinci gemiye doğru geldi-ler. Eski bir İmparatorluk modeliydi, darbeli zırhı ve uzun planör kanatlarıyla uçan mekanik bir balığa benziyordu. Han ve Chewbacca bu-na benzer Lambda-sınıfı bir aracı Endor'daki gerilla görevinde kullanmışlardı; ama bu çok daha eski gözüküyordu. Hapishane Tesisleri'nde, yeni getirilen ekipmanlar için pek güvenlik önlemi alınmıyor galiba diye düşündü Han.

Chewbacca kapağı açtı ve Han eğilerek içeri girdi, hemen kontrollere yöneldi. Chewbacca güç bela peşinden gelirken dört tane muhafız yürüyerek bacanın yanından çıkageldiler. Eski fırtına birliği zırhlarıyla madende kullanılan termal kıyafetlerden toplama bir üniforma giyiyorlardı.

Kyp, açık kapağın hemen yanındaki duvara yapıştı. Olduğu yerden iniş pistine bakarken ilk aracın kapısını açık bırakmış olduklarını gördü. Bozdukları çok belli oluyordu. Yutkundu. "Acele etsen iyi olur, Han. Misafirlerimiz var. Ama bizi henüz görmediler."

"Şayet bu da çalışmazsa, boğazımıza kadar bantha pisliğine bata-rız," diye mırıldandı Han, kumanda ekranına dokundu ve giriş konsolunu güvenlik sisteminden ayırdı.

Muhafızlarındaki büyük ihtimalle rutin bir devriye gezisiydi. Han aracın ön penceresinde onlara baktı, yansıtılmalı saydam çelik sayesinde muhafızlar pilot kompartımanını göremiyorlardı. Han, günde kaç defa bu turu atıyorlardır diye düşündü. Uyurgezer moda geçmiş olmalarını diledi.

Aracın motorlarını ateşlemeye çalıştı. Ama kontrol paneli ona bir HATA mesajı verdi. "Bantha

pisliği işte,” dedi. Son birşey daha deneyecekti.

En baştaki muhafız birden durup kapısı açık kalan ilk araca doğru yola koyuldu. Kaskındaki telsize konuşmak için kafasını eğdi ve dikkatle ilerlemeye devam etti. Yanına bir muhafız daha aldı, geri kalan iki tanesi silahlarını çekerek ayrıldılar ve etrafa bakınmaya başladılar.

“Eyvah eyvah!” dedi Kyp.

Han güvenlik devresini tekrar bağladı, şifre kontrol mekanizmalarını birbirileriyle besledi; ve konsolu yerine taktı. “Haydi deneyelim. Kyp, kapağı kapamaya hazır ol. şayet çalışırsa, muhafızlar çok üzülecekler. Çalışmazsa, ben çok üzüleceğim.”

İki muhafız kafalarını araçtan dışarı çıkarttılar, heyecanla bir şey işaret ediyorlardı. Sabotajı görmüşlerdi. Diğer ikisi kasklarındaki telsizlere bir şey dedikten sonra silahlarını doğrultarak hızla diğer araca doğ-ru yöneldiler.

Kyp, kapağı kapatan düğmeye bastı. Tüm muhafızlar koşuyordu, silahlarını araca çevirmişlerdi.

Han kontrol düğmelerine bastı. İnleme ve vızıltılarla motorlar bir anda çalıştı. Aracın içindeki aletler de çalışmıştı. Han bir zafer nidası attı ama Chewbacca onu tekrar pilot koltuğuna oturtup, kıllı elleriyle aracı kaldırmak için kontrol panelinin üzerinde çalışmaya başladı.

Muhafızlar silahlarını araca doğru ateşlediler. Han ışınların zırha çarpan seslerini duydu; ama araç böyle küçük silahlardan gelecek saldı-rılar için fazlasıyla dayanıklıydı.

Atmosfer bacasının kapıları açıldı, çiftleşme dönemine girmiş Anoat kertenkele karıncaları gibi bir manga muhafız dışarı fırladı. Ateş-lenen lazerlerden biri tam Han’ın önünde saydam çelik camın üzerinde patladı ve Han’ı sersemletti. “Partiden ayrılma vakti,” dedi.

Chewbacca aracı havaya kaldırdı, yerde duran diğer gemilerden uzaklaşmaya çalışıyordu.

İki muhafız bir lazer topunu taşıyarak üç ayağının üzerine kurup namlusunu doğrulttular. Chewbacca bir şeyler bağırdı ve Han kontrollerin başına geçti. “Biliyorum. şayet birazcık yükselmezsek şu şey başı-mıza bela olabilir.”

Lazer tabancalarından çıkan bir sürü lazer ışını geminin gövdesinin alt taraflarına isabet ediyordu. Han gemiyi daha da yukarı kaldırdı, ba-canın hemen yanına geldi, spiral şeklinde yukarı yükselirken bacayı kendisine kalkan olarak kullanıyordu. Muhafızlar topla sadece tek bir atış yapmaya başarabildiler; ama Han’ın burguları sayesinde mermi açık farkla ıskaladı. Aşağıda muhafızlar atış menzili kaybetmemek için sürekli koşuşturuyorlardı ama Han, gemiyi küçük silahların menzilinin dışına çoktan çıkartmıştı.

“Buradan gidiyoruz!” dedi Han. “Hızlan, Chewie!”

Atmosfer kulelerine yerleştirilmiş olan dev taretler onlara ateş et-meye başladı.

“Ne!” diye bağırdı Han. “Bu silahlarla atmosfer bacalarında ne yapıyorlar. Burası bir fabrika, bir

garnizon değil!”

Parlak yeşil bir mermi aracın sancak tarafındaki planör kanat-larından birine çarptı ve araç dönmeye başladı. Savrulurlarken, Han ve Chewbacca gemiyi kontrol altında tutmaya çalışıyorlardı. Kyp pilot koltuklarının desteklerine tutunmuştu.

Bacadan yükselen beyaz buhara doğru yattılar ve Kessel’in atmosferine salınan havanın etkisiyle bir sağa bir sola sendelediler. “Sıkı tutunun!” diye bağırdı Han. Bu gezegene tekrar çakılmak istemiyordu.

Gemi tüm ivmesiyle hızlanırken, Han gemiyi buharların yanından dalgaları aşan bir tekne gibi yukarı kaldırdı. Yeşil mermiler taretlerden yağmaya devam ediyordu; ama Han gemiyi buharın ortasında, hedef sistemlerinin kör noktasında tutuyordu.

Atmosfer saçaklarına doğru hızla yola koyuldular. Han, Kyp ve Chewbacca’ya baktı. “Bayağı gürültülü bir kaçış oldu. Şimdi Moruth Doole kaçtığımızı öğrenecek.”

Sanki işaret verilmiş gibi aracın telsiz sistemi devreye girdi ve arka planda Moruth Doole’un gaklayan sesini duydular. “Oldu mu? Düzgün kanalı ayarladınız mı?”

“Evet, Müdür bey.”

“Solo! Han Solo, beni duyabiliyor musun?”

“Vay canına, bu eski dostum Moruth Doole’un sesine benziyor!” dedi Han. “Nasıl gidiyor, dostum? Umarım asistanın Skynxnex’ten da-ha iyisindir.”

“Solo, bana şu galakside her hangi bir yaşam formundan daha çok acı veriyorsun... buna Hutt Jabba da dahil! Seni daha ofisimdeyken ez-mem gerekirdi.”

Han gözlerini çevirdi. “Şansını kaçırdın ve sana bir tane daha vermek niyetinde değilim.”

Doole kıkırdadı, kumda boğulan bir adamın çıkardığı tıslamalar gibi bir gülüşü vardı. “Fazla uzaklaşamayacaksın. Her şeyi peşine salıyo-rum. Ölüm sonrasını düşünmeye başlasan iyi edersin.”

Kyp gözlerini kısarak iskele tarafına baktı, sanki çok derin bir konsantrasyon halindeydi. Kessel’in çekim gücünün tükendiği noktaya ka-dar gelmişler ve etraflarında hava incelmeye başlamıştı. Kessel’in ayının aniden kontrolsüzce titrediği gördü. Şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı.

Chewbacca mikrofona doğru bağırdı. “İyi dedin, Chewie,” dedi Han, telsizi kapattı.

Kyp öne doğru yaklaşıp kontrolleri aldı, manevra roketlerini ateşledi. Gemi öylesine bir hızla ileri atıldı ki Han ve Chewbacca koltuklarına yapıştılar. İvmeden dolayı dengesini kaybeden Kyp arkaya doğru yuvarlandı.

“Ne diye böyle bir şey yaptın?” diye sordu Han, Kyp’e doğru bakarak.

Ama Chewbacca bağırarak bir uyarıda bulundu ve Han'ı tekrar kontrol paneline doğru çekti. Hemen altlarında atmosfer titrek bir ışık-la parladı ve geçilmesi mümkün olmayan iyonize bir kalkan belirdi, tüm gezegeni örtüyordu.

“Enerji kalkanını çalıştırdılar!” dedi Han. Kessel’in ayüüsündeki çalışanları Hapis gezegenini bloke eden koruyucu kalkanını tamir etmişlerdi. Kyp roketleri tam zamanında ateşlemeseydi kalkanın altında mahsur kalacaklardı.

“Bunu nereden bildin?” dedi Han, omuzunun üzerinden Kyp’e ba-karak. Kyp yerden kalkarken kendisine gelmek için kafasını sallıyordu. “Neyse, boş ver, iyi misin?”

“Evet. Kessel’den uzaklaşalım artık.”

Han dönüp tekrar aracın kontrollerine odaklandı. “Chewie, Yeni Cumhuriyet’le temasa geç. Bu sefer beklemek yok. Burada olan bitenlerden haberdar olmalılar.”

Han, seyir bilgisayarıyla uğraşırken Wookie, telsiz kontrollerine uzandı. Han bir süre aval aval önüne baktı. “Kahretsin! Bu eski bir 5-100-X modeli! Bunlardan müze dışında hiç görmemiştim. Umarım yedekleme hesapları için buralarda bir yerde kalem kağıt unutmuşlardır. Böylesi daha hızlı ve daha doğru olur.”

Chewbacca inledi ve kıllı yumruğunu pannelleri göçertecek kadar kuvvetle konsola vurdu. Han yan gözle ona baktı. “Ne demek bağla-ntımız engelleniyor? Kim engelliyor?”

Kyp yandaki pencerelere döndü ve alçak sesle, “İşte geliyorlar,” dedi.

Kessel’in ayındaki garnizondan savaş gemileri çıkıyordu; düzinelerce geliştirilmiş muharebe gemisi, zırhlı şilepler, ağır silahlı X-kanatlar ve TIE savaşçıları... Gemilerin çoğu son geçirdikleri savaşta zarar görmüş ve sonradan kurtarılmışlardı. Şu anda Doole gezegeninin koruma kalkanını da çalıştırmıştı. Kessel şu anda herhangi bir atağa rahatlıkla karşı koyabilecek güçlü bir kale haline gelmişti.

X ve Y-kanatlar sel gibi üzerilerine geliyordu, her iki taraflarında TIE savaşçılarından oluşan filolar vardı. Kessel’in yörüngesinde atmosfer saçaklarının arasından süzülerek ilerliyorlar, ışıkalı motorla-rından çıkan iyonize olmuş gazın izini arkalarında bırakıyorlardı.

“Kemerlerinizi bağlayın,” dedi Han. “Unutamayacağınız bir yolculuk olacak.” Kontrollere uzandı, savaşmak için hazırlanıyordu ancak birden karnının burulduğunu hissetti. “Ne? Bu gemi silahsız!” Deli gibi konsolu kurcalıyordu. “Hiçbir şey yok! Tek bir lazer bile! En basit bir katapult bile yok!”

Kyp, Han’ın pilot koltuğunun arkasına tutundu. “Bir kargo gemisi kaçırdık, savaş gemisi değil. Ne bekliyordun ki?”

“Chewie, bütün gücümüzü kalkanlara yönlendir... her şeyi diyorum, yaşam destek sistemi dahil. Bu geminin içinde, patlayıncaya kadar idare edecek kadar hava olduğuna inanıyorum. Onlardan kurtuluncaya kadar kalkanlara tam güç ver. Onları ekmek zorundayız.”

İlk TIE savaşçısı dalgası hızla geldi, Çift İyon Motorlarının sesleri kokpitin geribesleme hoparlörlerinden duyuluyordu. Lazer mermileri geminin gövdesini dövüyordu; ama kalkanlar darbelere dayandı. X-kanatlar arka taraftan saldırıyordu.

“Bu gemi daha hızlı gitmez mi?” sordu Kyp. Chewbacca kalkanlara tam güç verdiği sırada içerideki ışıklar kısıldı.

“Dediğin gibi evlat, bir kargo aracı çaldık. Bir yarış gemisi değil ve kesinlikle Şahin de değil. Şu fosilleşmiş seyrüsefer bilgisayarından bir cevap geldiği anda hiper uzaya atlamaya hazır olun. Çıktılara göz attı, ve panele vurdu. “Güvenli bir rota hesaplamak için on dakikaya daha ihtiyacımız var. Kahretsin! Kara delik kümesi bütün hesaplamaları birbirine sokuyor.”

Chewbacca yüksek bir sesle bağırarak bir yorumda bulundu.

“Ne dedi?” diye sordu Kyp.

“İki dakika içerisinde tüm kalkanlarımızı kaybedeceğimizi söyledi. Keşke silahlarımız olsaydı... şu pencereyi açıp fırlatmak için bir taşa bile razıyım!” Gözleri genişledi ve tüm umudunu kaybetti. “Daha fazla da-yanamayız ve Doole bizleri ikinci kez tutsak olarak almayacaktır. Seni bu işe karıştırdığım için üzgünüm, evlat.”

Kyp dudağını ısırды, ön camdan ileriye işaret etti. “Şuraya sür!”

Dönen gaz bulutları, kara deliklerin sonsuz çukurlarına doğru ilerlemekteydi. Uzay o noktalarda akkor bir yün yumağına benziyordu. Çekim kuvveti yakınına gelen bir gemiyi parçalara ayırmak için hazırda bekliyordu. Amansız Maw kümesi önlerindeki bin sene boyunca Kessel sisteminin tümünü yutmuş olacaktı; ama Han, bu açlığı daha önce dindirmek niyetinde değildi.

Chewbacca tercüme edilmesi gereken bir şeyler bağırdı. “Sen çıl-dırdın mı?” dedi Han.

“Nasıl olsa öleceğimizi söyledin.”

Dört tane Y-kanat aracın iskele tarafından ateş edip gemiyi sar-sıyordu. Telsiz biriminden kıvılcımlar fişkırdı. Chewbacca devrelere yeni bir güzergâh bulmaya çalışıyordu.

“İçinde güvenli yollar olması lazım,” dedi Kyp. “Öyle olmalı.”

“Evet, ani bir ölüme yol açacak bir milyon kadar başka yolla birlikte!”

“Bir jiletin kenarında uçmaya benzeyecek.” Kyp, Han’a bakarken, gözleri ölçülemeyecek kadar yaşlı gözüküyordu. “Burada kalıp sava-şırsak şansımız daha mı fazla olacak?”

Maw’ın devasa çekim kuyuları, kümenin içinden geçen hiper uzay ve normal uzay yollarından oluşan bir labirent meydan getiriyordu. Güzergâhların çoğu çıkmaz yol idi ya da doğruca kara deliğin gırtlı-ğından içeri giriyordu. “Doğru yolu asla bulamayacağız,” dedi Han. “Bu bir intihar.”

Kyp, Han’ın omzunu tuttu. “Ben sana yolu gösterebilirim.”

“Ne? Nasıl?”

Bir TIE savaşçısı tepelerinde döndü ve ateş açtı. Ayüssünden kalkan kruvazörler yaklaşıyor, aradaki mesafeyi kapatıyorlardı. Büyük ge-milerin turbolazerleri kaçakları birkaç dakika içinde buharlaştıracaktı. Arka kalkanlar zayıflayıp güçlerini yitirirken Chewbacca kükredi.

“Karanlık baharat tünellerinde Skynxnex’ten kaçarken sana arabaları kullanmada yardımcı olmuştum, değil mi?” dedi Kyp. “Doole’un enerji kalkanını çalıştıracakını da tahmin ettim. Maw’ın içindeki doğru yolu da bulabilirim.”

“Tüm bunları nasıl yapacağını hâlâ söylemiyorsun, evlat!” diye ba-ğırdı Han.

Kyp suratında bir utanma ifadesi oluştu; sonra hızla konuştu. “Bu, kulağa eski uyduruk bir inanç gibi gelebilir... ama işe yarıyor! Cezasının bir kısmını baharat tünellerinde çeken çok yaşlı bir kadın, bende ina-nılmaz bir tür potasiyel olduğunu söylemişti. Bana ‘kuvvet’ ya da ‘kudret’ denilen bir şeyi nasıl kullanacağımı öğretti.”

“Güç!” diye haykırdı Han rahatlayarak. Kyp’i tutup kucaklamak istiyordu. “Bunu daha önce neden söylemedim? Bu kadın kimdi?”

“Adı Vima-Da-Boda idi. Baharat tünellerinde muhafızlar gelip onu alıncaya kadar bana birkaç şey öğretebildi ancak. Onu bir daha göremedim ama bana öğrettiklerini sürekli tekrarladım. Birkaç defa işimi yaradılar ama nasıl olduğunu tam olarak anlayabilmiş değilim.”

“Vima-Da-Boda!” dedi Han, Leia ile birlikte Nal Hutta’da buldukları yaşlı düşmüş Jedi’yi hatırlayarak. Suçluluk duygusu içinde saklanması süresince Vima-Da-Boda bir şekilde baharat tünellerinde Kyp’e, önemli bir takım yeteneklerini kullanmasını öğretecek kadar zaman bulmuştu demek. Han bunların yeterli olmasını umuyordu.

“Bu hiç hoşuma gitmedi,” dedi Han. Bir çift savaşçı daha hızla gel-di ve sırayla ateş ettiler. “Ama diğer seçeneklerimizden daha çok beğen-diğim kesin.”

Rotayı döndürdü, doğrudan kara delik kümesine doğru yöneldi. Aracın zayıflamış kalkanlarının oraya kadar idare etmesini diliyordu.

Büyük gemilerden ilki onlara yaklaştı ve ateş açtı, tepelerinden geç-ti ve dönüp onların önüne çıktı. Saldıran gemiyi görünce Han’ın kanı dondu, birkaç saniye boyunca baka kaldı ve sonunda sesi çıktı. “Bu Binyıl Şahin! Bu benim gemim!”

Şahin dümdüz üzerlerine geliyor, durmadan ateş ediyordu. Aracın ön kalkanları dayanmakta güçlük çekti. Han hızla kargo aracı ile dalışa geçti ve Şahin’den son anda kurtuldu. Lazerlerden bir tanesi kalkanları aşıp geminin gövdesinde bir iz bıraktı.

“Bu kadarı fazla ama!” dedi Han. “Şimdi kızdım işte. Chewie, ko-mutumla kalkanları indir ve her şeyi iticilere gönder. Her şeyi motorlara pompala ve hemen Maw’a yönel. Önündeki çıkıtlara baktı. “Kalkan-lar zaten bir dakikadan kısa bir süre sonra inecekler ve seyrüsefer bilgisayarının gerekli hesaplamaları yapması için altı dakikaya daha ihtiyacı var. Kahrolası 5-100-X modelleri!”

Başka bir grup savaşçı uçarak yanlarından geçti, arkalarında bir boşluk bırakarak ilerledikleri sırada Mızrakçı şileplerinden biri yaklaştı. Sistem devriye gemileri ve Carrack kruvazörleri onu takip etti, tüm bir donanma turbolazerleriyle ateş açmaya hazırlanıyordu. Moruth Doole işini bu sefer şansa bırakmak istemiyordu.”

“Şimdi, Chewie!” dedi Han.

Wookie kalkanlardaki tüm enerjiyi ışıkalıtı motorlarına yönlendirdi. Araç beklenmedik bir hızla ileri doğru fırlayınca, peşindeki gemileri de şaşırtmıştı.

“Şaşkınlıkları bize sadece birkaç saniye kazandıracak,” dedi Han. “Sonra bir başımıza kalacağız.”

“O zamana kadar çoktan Maw’ın içine girmiş oluruz,” diye fi-sıldadı Kyp.

“Bundan tam olarak emin değilsen, hiçbir zaman öğre-nemeyeceğiz.”

Akkor gazlardan oluşan perde önlerinde parlıyordu, sürtünmeyle ısınan tortular bir kara deliğin Roche lobundan diğerinin boğazına karmaşık yörüngeler spiraller çiziyordu. Ölümcül x ışınları uzayı dolduruyordu; saydamçelik pencere yolcuların gözlerini korumak için kendisini karartmıştı.

“Ancak bir geri zekalı böyle bir şeye kalkışabilir,” dedi Han. Chewbacca bu konuda onunla hemfikirdi.

Kessel gemileri hızla peşlerinden gelmeyi sürdürüyordu, Maw kü-mesine ulaşmadan kaçakları yakalamaya çalışıyorlardı. Han kontrollerin üzerine eğildi, parmaklarının boğumları bembeyaz olmuştu, sanki gemiyi iradesinin gücüyle hızlandırmaya çalışıyormuş gibi kasılmıştı.

Savaşçılardan bir lazer fırtınası üzerlerine doğru geliyordu; ama Maw’ın çekimsel çarpıtması sayesinde hepsi odaklarını kaybetmişti.

“Umalım da bu herifler de geri zekalı çıkmasınlar!” dedi Kyp. Han gemiyi sıcak gazlardan oluşan parlak şeritlerin üzerine doğru sürdü.

Kessel gemileri son ana kadar takibi sürdürdü, sonra manevra motorlarına tam güç vererek geri çekilerek, avlarının kesin ölüme doğru uçmasına izin verdiler.

Han’ın gemisi kara delik kümesinin çekimsel ağzına doğru daldı.

Leia, Gantoris'e projeksiyon odasının yolunu gösterirken gülümsemesine engel oldu. Koyu saçlı adam her şeye aynı anda bakmak için büyük bir çaba harcıyordu.

Gantoris, Eol Sha'nın lideri olarak giydiği eski pilot tulumuna uy-gun olarak dikilmiş yeni üniformasının içinde göz kamaştırıyordu. Leia dikiş droidlerinden birine arşivlerdeki modellerden birini yüklemiş ve giysiyi bir hediye olarak Gantoris'e sunmuştu.

Onu yavaş yavaş tanımasına rağmen Leia, Gantoris'in yanındayken kendisini rahatsız hissediyordu. Luke adamdaki Jedi olma potansiyelini Leia'ya anlatmış olmasına rağmen, Eol Sha'dan ayrılmadan önce Luke'u soktuğu ölümcül testlerden hiç hoşlanmamıştı. Gantoris korkunç bir hayat yaşamıştı, Leia bunu kabul ediyordu ama çok sert gözüktüyor ve karanlık gözleri öfke ile dolup taşıyordu. Büyük bir düzenin içinde ne kadar küçük olduğu gösterilen bir adamın hali vardı kendisinde.

Ama Gantoris'in diğer yanı Leia'yı meraklandırıyordu. Adamın gözlerini bir o yana bir bu yana çevirişini seyretti, Gantoris merak ile Coruscant'ın gökyüzüne doğru çıkan yüksek binalara bakıyordu. Odasında Luke'un onun için temin ettiği, hayatını kolaylaştıracak şeylere hayretle baka kalmıştı. Leia için gayet normal olan bu şeyleri görmek bir yana hayallerini bile kuramazdı.

Projeksiyon odasına girerlerken, Gantoris, Coruscant'ın muazzam manzarasına ve yüzyıllık binalara baktı. Aslında tüm bunları görecektik kadar yüksek bir yerlerde değillerdi, Leia bunu biliyordu; projeksiyon odası aslında içlerde kalan bir odaydı ve pencerelerdeki görüntüler, İmparatorluk Sarayı'nın üzerine yerleştirilmiş kameralardan alınan gö-rüntülerin sergilendiği yüksek çözünürlüklü ekranlardı.

“Burası da ne böyle?” diye sordu Gantoris.

Leia gülümsedi, kollarını cüppesinin üzerinde kavuşturdu. “Şu an-da burası sadece bir oda. Ama bir kaç dakika içerisinde sana yepyeni bir dünya göstereceğim.”

Odanın ortasındaki kontrol kürsüsünün önüne geldi ve arşivlerden derlediği görüntüleri ve Eski Cumhuriyet'ten kalma kayıtları istedi. Pencere ekranlar hareketlendi ve görüntüler değişti, Gantoris irkildi. Görüntünün tamamen değişmesi ve yeni bir gezegenin ortaya çık-ması onu çok şaşırmıştı. Gözleri genişledi ve korktu, Leia'nın onu ga-lakside başka bir yere yolladığını düşündü.

“Sana yeni bir ev gösteriyorum. Burası Dantooine, Eol Sha'daki halkın için seçtiğimi yer.”

Çevrelerindeki ekranlarda olabildiğine yayılan çayırlar ve sivri uçlu ağaçlar yer alıyordu. Morumsu tepeler ufuğa doğru uzanıyorlardı. Kü-çük kıllı yaratılardan oluşan bir sürü ovada dolaşıyordu; havada balona benzeyen bir küme uçan şey, hayvan ya da bitki, etrafta süzülüyordu; bazıları sivri uçlu ağaçlara takılmıştı. Biri lavanta diğeri yeşilimsi iki ay gökyüzünü süslemekteydi.

“İlk Asi üslerimizden birini Dantooine'e kurmuştuk. Ilımlı bir ha-va durumu vardır, bir sürü değişik hayat formu ve bir çok su kaynağı. Okyanusun sahilinde bir aşağı bir yukarı hareket eden göçebeler dışında gezegenin büyük bir kısmı hâlâ boştur.”

Leia, Büyük Moff Tarkin kendisini Ölüm Yıldızı'nda sorguya çe-kerken, Dantooine'i yem olarak kullanmıştı. Çok sevdiği gezegeni Alderaan'ı kurtarmak uğruna, Yavin 4'deki Asi üssü yerine onlara çok eskiden Dantooine'de kurulan üssün yerini söylemişti; ama Tarkin yine de Alderaan'ı yok etmişti. Çünkü Dantooine Ölüm Yıldızı'nın kuvvetinin etkili bir gösterisini yapmak için gereğinden çok uzaktı. Dantooine Eol Sha'nın mültecileri için bir yuva olarak yine işe yarayabilirdi.

“Sence halkın böyle bir gezegende yaşamaktan mutlu olur mu?” Leia kaşlarını kaldırdı.

Şu ana kadar kendi gezgenini, gaz gezegeni olan Bespin'i ve binalarla kaplı Coruscant'ı gören Gantoris çok etkilenmişti. “Burası cennete benziyor. Volkan ve depremler yok, değil mi? Bir sürü yiyecek olacak ve geniş alanlara yayılmış şehirler de yok, değil mi?”

Leia başıyla onayladı. Gantoris bir şey söyleyemeden projeksiyon odasının kapısı açıldı. Leia Dönüp baktığında Devlet Başkanı Mon Mothma'nın kendilerine katılmak için geldiğini görünce çok şaşırdı. Kumral saçlı kadın sanki yerde kayıyormuş gibi yürüyordu. Yeni Cum-huriyet'in lideri, Gantoris'e doğru elini uzattı. “Siz Luke Skywalker'ın ilk Jedi öğrencilerinden biri olmalısınız. Coruscant'a hoşgeldiniz, yeni Jedi Şövalyeleri Düzeni'nin kurulmasında başarılar diliyorum.”

Gantoris, Mon Mothma'nın elini tutup hafifçe başıyla bir selam verdi; ama Leia Gantoris'in bir lider olarak kendisini Mon Mothma'ya eşit gördüğü hissine kapıldı.

“Mon Mothma,” dedi Leia, “ben de Gantoris'e Dantooine'in re-simlerini gösteriyordum. Eol Sha'daki halkını oradaki eski üssümüze yerleştirmeyi düşünüyorduk.”

Mon Mothma gülümsedi. “Güzel... Halkının kötü durumundan haberdarım, güven içerisinde Dantooine'e yerleştirilmelerini görmek isterim. Oranın her zaman en güzel üslerimizden biri olduğunu düşünmüşümdür. Hoth ya da Pinnacle üsleri kadar zorlu değildir ve Yavin 4'ünkü gibi sık ağaçlarla kaplı da değildir.” Gantoris'e döndü. “Şayet bu dediklerimizi onaylıyorsanız, Bakan Organa Solo'ya halkınızın yer de-ğiştirme işlemlerine bir an önce başlamasını söyleyeceğim.”

Gantoris başıyla onayladı. “Şayet bu resimler gerçekse, Dantooine denen yer halkım için mükemmel bir yuva olacak.”

Leia rahatladı. “Yer değiştirme işleriyle ilgilenmesi için Wedge... yani General Antilles'i görevlendirmeyi düşünüyordum. Alt seviye şehirlerinin yeniden inşasıyla aylardan beri o ilgileniyordu ve doğrusunu söylemek gerekirse yeteneklerinin harcandığını düşünüyorum.”

“Katılıyorum,” dedi Mon Mothma. Leia'nın hayal bile edemeyeceği diplomatik karışıklıklar ve bürokratik kararların altında olmasına rağmen Mon Mothma oldukça sakin görünüyordu. “Ayrıca, takvimime göre Carida elçisi iki gün içerisinde geliyor. Hazırlıklar umarım iyi gidiyordur. Yardımcı olabileceğim herhangi bir şey var mı?”

“Orada olmaya bakın. Sizden isteyebileceğim tek şey bu. Resep-siyonu burada, İmparatorluk Sarayı'nda vermektense Gökkubbe Bo-tanik Bahçeleri'ne taşımayı uygun gördüm. Elçi Furgan zaten yeterince düşmanca bir tavır sergilediği için onu İmparator'un eski hükümetinin makamında kabul ederek durumu daha da kötüleştirmek istemedim. Elçinin buraya bu görevi bahane ederek aslında

İmparatorluk işaretlerinin olduğu mekanları gezeceği özel bir yolculuk yapmak istediğini düşünüyorum.”

Mon Mothma hafifçe başını salladı ama gülümsedi. “En azından geliyor. En önemlisi de bu.”

“Sanırım,” dedi Leia şüpheyle.

“Aklıma gelmişken, Han’ın Kessel görevi ile ilgili raporunu hâlâ alamadım. Oraya resmi bir elçi yerine Han’ı göndermek harika bir fikirdi. O insanlarla kendi lisanlarında konuşabilir ve baharatı kara borsadan kurtarıp yeni ekonomi için çok faydalı olabilecek bir hale getirebilir. Bu konuyla ilgili bir başarı sağlandı mı?”

Kendisini bir anda kötü hisseden Leia bakışlarını yere doğru çevirdi. Biraz gecikti, Mon Mothma, o yüzden şu anda hiçbir bilgim yok. Buraya gelir gelmez konuyla ilgili tam bir rapor vereceğim. Umalım da görevi başarıyla sonuçlansın.”

“Tamam.” Mon Mothma, Leia’nın anlattıklarından fazlasının ol-duğunu anlamıştı ama daha fazla soru sormadı. “Coruscant’ın yörüngesindeki gemi enkazlarının kurtarılması ile ilgili Ugnaught temsilcileri ile bir görüşmem var. Korkarım uzun bir öğleden sonra olacak. Fırsatım varken sizle görüşmek istemiştım. Gantoris, bu benim için bir zevkti.”

Mon Mothma çıkmak için döndüğü sırada Leia’ya bir bakış attı. “Bu arada, çok iyi bir iş çıkartıyorsun, Leia. Hükümetin içinde memnun olmayan çıkar gruplarının şikayetleriyle hep karşılaşırız, bu yüzden doğru yaptığımız işleri bile unuttuğumuz olur. Ama sen birçok şeyi doğru yapıyorsun.”

Leia gülümsemesine hakim olamadı. Şayet kocasını da kaybetmemiş olsaydı şu anda çok daha mutlu olabilirdi.

* * *

Winter kayıtlı olmayan aracın rampasına adımını attığı anda ikizler çılgınlar gibi bağırmaya başladılar. Leia'nın kişisel hizmetkârı sırtı Jacen ve Jaina'ya dönük bir şekilde durdu, sonra yavaşça başını onlara doğru çevirdi.

Leia çocukları omuzlarından tutuyordu, birkaç gün geçmesine rağmen çocuklar annelerine bir yabancıymış gibi davranmaya devam ediyorlardı. Sıkıca tutmuştu onları, bunun düşündüğü kadar iyi bir fikir olmadığını fark etmişti; ama ikizleri sahiplenmesi gerektiği hissine kapılmıştı.

Winter'ın beyaz saçı altında kalan suratı soğuk ve ifadesizdi. “Çocuklar, ağlamayı kesin.”

Jacen burnunu çekti. “Kalmanı istiyoruz, Winter.”

Winter elini uzatıp parmağı ile Leia'yı işaret etti. “Anneniz orada. Ben sizlere sadece göz kulak oluyordum. Sizler şimdi büyüdünüz ve kendi evinize dönme vaktiniz geldi. Benim şimdi dönüp bebek kardeşinizle ilgilenmem lazım.”

Leia titremesine güç bela engel oluyordu. Winter'ı çok uzun za-mandan beri tanıyordu. Gördüğü ya da duyduğu hiçbir şeyi unutmazdı ve hiçbir duygu ifadesi göstermezdi. Ama şu anda Leia onun bi-raz üzülüşünü hissediyordu, çok sevdiği iki kişinin vesayetini bırakmanın üzüntüsü içinde olabilirdi.

Leia ikizlerin yanında dizlerinin üzerine çömeldi. “Benimle birlikte kalacaksınız, ikiniz de. Babanız da yakında evde olacak. Birlikte çok eğleneceğiz.”

İkizler bakmak için döndüklerinde Winter çoktan aracın içine girmişti. Jacen ve Jaina olan bitenin farkına varamadan kapıları kapatmıştı bile.

Leia rüzgarın estiği iniş pistinde çocukların yanında duruyordu. Geminin itici motorları inleyip güç kazanmaya başladılar. Leia ikizleri de çekip birkaç adım geri gitti. “Yoldan çekilin bakalım. Burası daha güvenli.” Jacen ve Jaina hâlâ burunlarını çekiyorlardı, yine ağlamaya başlamak üzerelerdi. Fazla eğitilmiş olmadığı halde Leia onlara sükunet ve sevgi duyguları yollamaya çalışıyordu.

Giysisinin yakasındaki telsize doğru konuştu. “Bakan Organa Solo'nun emriyle, Saray'ın kuzey tarafındaki platformdan kalkan isimsiz gemiye kalkış izni verilsin.”

Yörünge trafik kontrolörleri onayladılar, Winter'ın aracı platformun üzerinde yükseldi, ileri atılarak gökyüzüne doğru havalandı. Leia elini salladı. “Winter'a elinizi sallayın,” dedi.

İkizler tombul kollarını havaya kaldırdılar. Winter geminin ışıklarını yakarak onlara karşılık verdi; ardından yörünge-ateşleyici ro-ketler devreye girdi ve hızla gözden kayboldu.

“İkiniz gelin bakalım,” dedi Leia. “Telafi etmem gereken bir sürü zaman kaybettim.”

* * *

Streen ev olarak kullandığı terk edilmiş gökdelenin tepesinde oturuyordu. Luke onu milyonlarca kişinin düşünceleri ve duygularıyla doldurduğu İmparatorluk Şehri'ne getirdiğinde, Jedi eğitimine başlayacakları gezgene gidene kadar inzivaya çekilebileceği sakin bir yer istemişti. Luke ona şehrin en ıssız yerlerini göstermişti, Streen de en yüksek bina-yı seçmişti. Yukarılarda olmak ona Bepin'in bulutlarını hatırlatıyordu.

Leia yanında ikizlerle birlikte gelmişti, zar zor çalışan ve onları çatı-ya çıkaracak olan asansöre binerlerken ellerinden sıkıca tutmuştu. Streen'in tek başına oturduğu üst platforma doğru ilerlediler. Yaşlı adam bulunduğu yüksekliğe aldırmandan ayaklarını kenardan aşağı sarkıt-mıştı. Kafasını kaldırıp, şehrin geometrik kulelerden ve yükselen binalarından oluşan amansız manzarasına baktı. Isı akımlarında süzülen şahin-yarasaları seyretti.

Leia çatıda yürüyerek ona yaklaştı. Yüksekten hiçbir zaman korkmamıştı, ama yanında küçük çocukları olunca, onların başına gelebilecek milyonlarca şeyi düşününce karnına sancılar saplanmasına sebep olan bir paranoya duygusu hissetti. Jacen ve Jaina kenara gelip aşağı bakmak istiyorlardı ama Leia onları bırakmamıştı.

Geldiklerini duyan Streen onlara doğru döndü. Leia onun hâlâ çok cepli tulumunu giydiğini gördü, önerdiği daha konforlu ve daha sıcak tutan kıyafet seçeneklerini reddedmişti.

“Seni kontrol etmeye gelmiştik, Streen. Bir şeye ihtiyacın var mı yok mu emin olmak istedim.”

Streen cevap vermeden önce biraz durdu. “İstediğim tek şey yalnız kalabilmek ama bu gezegende buna pek imkan yok korkarım. Coruscant'ın en sakin yerinde bile hâlâ milyonlarca sesin ve duygunun mırıldanmalarını duyabiliyorum. Bunları engellemeyi öğrenmediğim sürece burada biraz zorluk çekeceğim. Jedi Üstadı bunun nasıl yapıldığını bana öğreteceğine söz verdi.”

“Luke kısa süre sonra burada olacak,” dedi Leia.

Kenara doğru yaklaştılar; ama Leia güvenli bir mesafede durma konusunda ısrar ediyordu. Ama Jaina, Leia'nın kol mesafesi kadar ileri çıktı ve uzanıp aşağıya baktı. “Çok yüksek!” dedi Jaina.

“Düşmek için çok yüksek,” dedi Leia.

“Ben düşmem.”

“Ben de düşmem,” dedi Jacen. O da annesinin kolunun yettiği me-safeye kadar gelip kenardan aşağı baktı.

Streen onlara bir tür hayranlıkla bakıyordu. “Sizler diğerlerinden daha iyisiniz. Çocukların zihinleri daha basit ve daha dürüst, beni ra-hatsız etmiyorlar. Sorun sadece düşünceler binlerce alt anlamlar taşıyıp bana baş ağrısı verdiklerinde çıkıyor. Ve siz, Bakan Organa Solo, diğer-lerinden çok daha sessiz ve odaklanmış bir kişisiniz.”

“Luke bana kendi zihnimi kontrol etmeyi öğretti. Seni rahatsız edecek düşünce ve duygularımın dışarı sızmasına izin vermiyorum.”

Streen sevecen bir şekilde gülümsedi, sonra gökyüzünü seyretti. Çeşitli parabolik rotalar çizen diplomatik gemilerin ışıkları gökyüzünü kaplıyordu.

“Umarım tüm Jedi öğrencileri sizin gibi sessiz olmayı öğrenebilirler, sayın Bakan. Ben de diğer insanların arasında olmayı çok isterim, siz ve Jedi Üstadı’nın olduğu gibi topluluğun bir parçası olmayı arzu ediyorum. Sizce bunun gerçekleşmesi ne kadar sürer?”

Leia’nın gözlerinin içine bakıyordu, kadın çocukları kenardan uzaklaştırdı. “Yakında,” dedi Leia. “Mümkün olduğunca çabuk.”

Luke, Kessel’dan geri dönmeden Jedi Akademisi için uygun bir yer bulacağına söz vermişti. En uygun yer olmalıydı ve fazla gecikmeden bunu ayarlaması gerekiyordu.

* * *

Leia ve Tripio, yatağa yatırmadan önce ikizlere bir köpük banyosu yaptırma konusunda ısrar etmişlerdi. Leia suyu açmıştı, Tripio ise en uygun sıcaklığı ayarlamaya çalışıyordu.

Leia, Jacen ve Jaina'yı biriken suya doğru yaklaştırdı. Jacen durdu. "Köpükleri önce koy!"

"Köpükleri su akmaya devam ederken koyacağım. Şimdi sadece içine girin."

"Winter önce köpükleri koyardı," dedi Jaina.

"Peki, şimdi her zamankinden biraz daha farklı yapacağız," diye açıkladı Leia.

"Ben köpükleri şimdi istiyorum!" diye bağırdı Jacen.

"Eyvahlar! Belki de köpükleri önce koysak daha iyi olur, Efendi Leia," dedi Tripio.

Ama ikizlerin muhalefeti Leia'nın kendi inatçılığını ortaya çıkar-mıştı. "Hayır, size banyonun içine girmenizi söyledim. Winter'ın daha önce nasıl yaptığı umurumda değil. Artık burada yaşıyorsunuz. Bazen bazı şeyleri farklı yapmanız gerekebilir."

Jaina ağlamaya başladı.

"Her şey yolunda!" dedi Leia. "Bu hâlâ güzel bir banyo. Bakın." Elini sıcak suya soktu. Köpükleri içine koyduğunuzda değişen hiçbir şey yok."

"Köpükleri koyabilir miyim?" diye sordu Jaina.

"Şayet içine girersen, köpükleri ekleyebilirsin."

Jaina hemen suyun içine girip kollarını uzattı. Leia kehribar renkli bir küre uzattı. Küre suyun içinde çözülüp suyu köpürtecekti.

Jacen köpük banyosunun içine doğru sıçradı. "Şimdi de ben kö-pük koyacağım!"

"Çok geç," dedi Leia. "Bir daha ki sefere de sen koyarsın."

"Belki bir köpük küresi daha koymalarına izin vermeliyiz?" dedi Tripio, eğilip çocukları suyun içinde düzeltirken.

Jacen iki elini de kullanarak droidin suratına doğru su sıçrattı. "Ben evimi istiyorum!"

"Evin burası, Jacen. Artık burada yaşayacaksın. Annen de benim."

"Hayır. Ben evimi istiyorum!"

Leia diplomasi yeteneklerinin burada neden işe yaramadıklarını merak etmeye başlamıştı. İkizler birbirilerine su sıçratıyorlardı. İlk baş-larda oyun gibi başlamışlardı ama sonra birden, ortada hiçbir neden yokken ağlamaya başladılar. Carida elçisini karşılamak için iyi bir ha-zırlık, diye düşündü

Leia.

İki çocuk ağlamaya devam ederlerken Leia gözlerini kapattı ve sık-tı. Tripio her an biraz daha telaşlanıyor, çılgınlar gibi problemin nereden kaynaklandığını anlamaya çalışıyordu.

Leia, Han'ın nerede olduğunu biliyor olmayı diledi.

Çalıntı araç Maw'ın içine girdi. Kyp tehlikeli yol boyunca Han'a rehberlik etmeye çalışırken sıcak gazlardan oluşan girdaplar gemiyi sürekli sarsıyordu. Güvenli yol sürekli kıvrımlar çiziyordu, çekimsel tuhaflıklar sürekli birbirilerinin etkisiz hale getiriyordu.

Maw'ın kendisi galaksinin harikalarından biri sayılırdı. Kara delik kümesinin varlığı astrofiziksel olarak imkansızdı ve kökeni hakkında bir sürü varsayım vardı. Eski Cumhuriyet bilimcileri bunu olasılıkla açıklamaya çalışmışlardı; evrendeki sonusuza yakın sayıdaki yıldızların ara-sında Maw gibi bir şeyin olma ihtimali bir kere de olsa mümkündü. Diğer söylentilere göre, batıl inançlı uzay kaçakçılarının da söylediği gibi Maw'ın inşa edildiği hakkındaydı. Çok güçlü eski bir ırk tara-fından diğer boyutlara açılan kapılar olarak tasarlanan kara deliklerle birlikte yapılmıştı.

Şu anda Han'ın umurunda olan tek şey Maw'ın ölümüne neden olacak olmasıydı.

Geminin içi karanlık, sıcak ve nemliydi. Dışarıdaki çılgın renkler ve parlayan ışıklar geminin dışında havai fişek gösterilerini andırırken içeride tuhaf gölgeler oluşturuyordu. Işıklar, yaşam destek ve ısı ayarlayıcı ünitelerin hepsi kalkanlara güç vermek üzere kapatılmıştı.

Han pilot koltuğunda terlemeye başlamıştı, Kyp'e bıraktığı seyir kontrollerini izliyordu. Geçtiği son bir hafta içerisinde sürekli hayatta kalma mücadelesi verdiği halde Leia'yı çok özlemişti. Başına gelenler hakkında karısının hiçbir bilgisi yoktu ve korkunç bir şekilde endişeleniyor olmalıydı; ama gururundan bunu göstermediğine emindi. Han'ın asıl canını sıkan çocuklarının sonunda eve dönmeleri ve onları karşı-lamak için Leia'nın yanında olamayışydı.

Araç Maw'ın içinden geçemezse onları bir daha asla göremeyecekti. Her şey Kyp, Durrön'un gizemli yeteneklerine bağlıydı.

Kyp kontrollerle uğraşüyor, gemiyi Han'ın bugüne kadar gördüğü en nazik ve en zor manevralarla idare etmeye çalışıyordu...ve Kyp'in gözleri kapalıydı! Genç adam etrafında olanları başka bir gözle görüyor olmalıydı, bilinen görüş yeteneklerinin dışında bir şey kullanıyordu. Etrafındaki kara delikleri görünce Han'da gözlerini kapatmak istedi.

Kyp zorlu yol boyunca en uygun rotayı izlemeye çalışıyor, sa-bitliğin en hassas noktalarından geçiyordu. Yanında Chewbacca kaskatı kesilmiş, genç adamın konsantrasyonunu bozmaktan korkuyordu.

Kalkanları kaybettikleri sırada ilerideki kontrol panellerinden bi-rinden kıvılcımlar fırladı. Chewbacca uluyarak parmaklarını kontrollerin üzerine koydu; kalan koruma sistemini aktif halde tutmaya çalışı-yordu. Kalkanlarda oluşacak ufacık bir gedik, x ışınların ve sıcak gazların gemiyi parçalamasına sebep olabilirdi.

Kyp hareket etmedi. "Yolun sonuna geliyoruz," dedi gözlerini aç-madan. "kümenin tam ortasında çekimsel olarak güvenli bir adacık var, fırtınanın gözü gibi."

Han rahatladığını hissetti. "Bir süre orada gizleniriz, güç kaynakla-rımızı şarj eder birkaç küçük

tamirat yaparız.” Chewbacca homurdanarak hem fikir olduğunu belirtti.

“İyice bir de dinleniriz,” dedi Kyp. Han çocuğun alnının terlemiş olduğunu fark etti. Kyp sakin görüntüsünün altında derin bir konsantrasyona girmiş ve yeni gelişmekte olan yeteneklerini zorlamış gibiydi. “Hâlâ geri dönüş yolunu bulmamız gerekiyor, biliyorsun.”

Dönmekte olan iyonize gazlar birer perde gibi açıldıklarında kümenin ortasında güvenli bir vaha ortaya çıktı; Coruscant’a dönmeden önce kendilerini toparlamaları için harika bir yere benziyordu.

“Başardık!” dedi Han fısıltıyla.

Ama başka birileri çoktan bu gizlenme yerini bulmuştu.

Maw’ın merkezindeki küçük kayanın etrafında silahlarla dolu dört tane devasa Yıldız Destroyeri yer almaktaydı.

* * *

Oraya vardıkları anda Yıldız Destroyerleri'nin hangarlarından bir güç gösterisi olarak TIE savaşçıları boşaldı.

Han bakakalmıştı, konuşamıyordu. Daha biraz önce Skynxnex'in elinde ölmekten, baharat madenlerindeki enerji örümceğinin saldırılarından, Kessel filosunun bombardımanından ve Maw'ın çekimsel labirentinde yok olmaktan kurtulmuşlardı. Aracın kalkanları tükenmek üzereydi ve hiç silahları yoktu... ve bir İmparatorluk donanması onlara doğru yola çıkmıştı.

“Bu gidişle, akşam yemeğinden önce galaksiyi yanırlıkla da olsa yok etmiş olacağız,” dedi Han. “Motorları geriye doğru çalıştır, Chewie! Şu şeyi çevirelim. Kyp, bize başka bir çıkış yolu bul!”

“Fazla bir şansımız yok,” dedi Kyp.

Gemi sanki arkadan birisi tekmeliyormuş gibi sarsıldı ve kıvılcım-lar çıktı. Chewbacca umutsuzlukla inledi.

Han bilgisayardan çıkan verilere baktı. “Tüm kalkanlarımız şu an itibarıyla gitmiş bulunuyor.” Dört Yıldız Destroyeri'ne ve üzerilerine gelen TIE savaşçıları ve TIE Yol Kesicileri'ne doğru bakıyordu. “Sanki gövdemizin üzerinde kocaman bir hedef çarpısı var gibi hissediyorum,” dedi Han. “Bizi en basit rastgele bir atışla bile ortadan kaldırabilirler.” Etrafında tekmeleyecek bir şeyler arandı; bir bölme bulup acısını on-dan çıkardı.

Telsizden bazı cızırtılar duyuldu, Han, Moruth Doole'un tehditkâr mesajlarından birini daha bekliyordu; ama iyonize gazlar ve kara delikler iletilerin Maw'ın içinden geçmesine izin vermezdi.

Hoparlörlerden hiç de hoş olmayan kelimeler döküldü. “İmparatorluk Aracı, hoşgeldiniz! Dışarıdan haber almayı çok uzun zaman ol-muştu. Lütfen güvenlik giriş kodunuzu belirtiniz. TIE filosu size eşlik etmeye geliyor.”

Han doğruldu, birden eski bir İmparatorluk gemisi çaldıklarını ha-tırladı. Param parça olmadan önce bir kaç saniyeleri vardı. Ama güvenlik giriş kodu mu? Hızlı düşünmesi gerekiyordu.

Han ileticinin düğmesini açtı. “Burası İmparatorluk aracı uh... Endor. Maw'ın içinden zorlu bir yolculuk yaptık ve bilgisayarlarımızın çoğu çalışmaz durumda. Yardım talep ediyoruz.” Durdu ve yutkundu. “Bu arada dışarıdan haber almayı tam olarak ne kadar zaman oldu?”

Diğer taraftan yüksek bir klik! Sesi duyuldu. TIE savaşçıları giderek yaklaşıyorlardı. Han olduğu yerde kıpırdandı, blöfünün işe yaramayacağını biliyordu; ama şu anda kaşınan bir İmparatorluk tetik parmağı tarafından kolaylıkla havaya uçurulabilirlerdi.

Ses geri geldi, şimdi daha da sevimsizdi. “İmparatorluk Aracı Endor, tekrarlıyorum... güvenlik giriş kodu nedir? Bir an önce iletin.”

Han yardımcı pilotuna döndü. “Chewie, kalkanlar için daha ne kadar vakte ihtiyacımız var?”

Chewbacca yandaki güç kompartımanlarının üzerindeki paneli söktü, çıkan kablo yığınına parmaklarının arasına alarak yeni bağlantılar yapmaya çalıştı. Wookie koklayarak yanık devreleri

buldu. Sistemlerin en düşük kapasitede çalışmaya başlaması çok uzun sürebilirdi.

Han iletişim devresini tekrar açtı. “Uh, dediğim gibi, bilgisayarla-rımız kötü bir şekilde zarar görmüş durumdalar. Şu anda kodu yolla...”

“Geçersiz mazeret! Kod kalıbı sözlü olmalı.”

“Sadece kontrol ediyordum,” dedi Han. “Kod kalıbı...” Kyp’e bak-tı, umutsuzca genç adamın kodu kafadan söylemesini umut ediyordu ama böyle bir şeyi Luke Skywalker bile yapamazdı. Kyp sadece omzunu silkti.

“Uh, elimizdeki son kod kalıbı RJ-iki boşluk ZZ boşluk sekiz. Onay bekliyoruz.” Devreyi kapattı, sonra Kyp ve Chewbacca’ya baktı, ellerini açıp, “Denemeye değer,” dedi.

“Yanlış yanıt,” dedi sevimsiz ses.

“Ne sürpriz,” diye mırıldandı Han.

İleti devam etti. “Sizler kesinlikle Büyük Moff Tarkin tarafından yollanmamışsınız. Araç Endor, bir an önce esir olarak Yıldız Destroyeri Gorgon’a getirilip sorguya çekileceksiniz. Kaçmaya ya da karşı koymaya çalışmanız halinde yok edileceksiniz.”

Han, bunu onaylaması gerekip gerekmediğini merak etti, sonra vaz geçti. Ölüm Yıldızı’nı inşa eden merhametsiz Büyük Moff Tarkin’in adı geçtiği için biraz şaşırmişti. Tarkin kıyamet silahı ile birlikte yaklaşık on sene önce yok edilmişti. Bu insanlar bu kadar uzun süre habersiz kalmış olabilirler miydi?

Gemi sanki dev bir elle çekiliyormuş gibi ilerliyordu. Gövdedeki basınç arttıkça metal plakaların gıcırtiları duyuluyordu. “Bu çekme ışını,” dedi.

Bayrak gemisi olan dev bir ok şeklindeki Yıldız Destroyeri önlerinde belirdi. Chewbacca birşeyler uludu, Han da onunla aynı fikirdeydi... Han’ında içinde kötü bir his vardı.

“Aldırma, Chewie. Bu çekme ışınından katiyen kurtulamayız, bu-radan olabildiğince hızlı bir şekilde kaçamayız ve Maw’dan geçen bir yolculuktan hayatta sağ çıkamayız.”

TIE savaşçılarından oluşan filo çalıntı aracın etrafında bir koza oluşturdu. Çekim ışınından kaçmalarına izin vermiyorlardı. Yıldız Destroyeri Gorgon, karşılama bölmesinin kapaklarını tutsakları yutmak için açtı. TIE savaşçıları sıraya geçip metal ağızdan içeri girdiler.

Han, birinci Ölüm Yıldızı tarafından aynı şekilde tutsak alınışını hatırladı, yanında küçük yıldız savaşçılarıyla birlikte güçlü bir çekme ışını ile hangara alınmıştı. Ama o sıralar kendi gemisini kullanıyordu ve Şahin’in gizli kargo bölmelerinde saklanma şansları olmuştu. Şu anda çalacak uniformaları bile yoktu; üzerilerinde sadece Kessel’in baharat madenlerinde giydikleri hapisane termal tulumları vardı.

“Üzerlerinde çok da iyi bir izlenim bırakamayacağız,” dedi Kyp.

Dört tane Yıldız Destroyeri, Maw’ın tam ortasında birbirilerine tutturulmuş dev kaya kütlelerinin üzerinde dolaşıyordu. Diğer yapılar ve yıkıntılar asteroit takım adalarının altında yörüngede duruyorlardı.

Han bütün bunların ne olduğunu merak etti. Bir hazırlık alanı mı? Gizli bir üs mü? İmparatorluk aşağıdaki şu küçük kaya parçalarını korumak için neden bu kadar büyük bir ateş gücünü burada harcamıştı ki?

Çekme ışını gemiyi Gorgon’un hangarındaki boşaltmış iniş alanlarından birine doğru çekti. Aracın hareketi durduğunda, gövdesindeki metallerin rahatlayan sesleri duyuldu. Silahlı fırtına birlikleri sıralar halinde gelip pozisyon aldılar, oldukça eğitilmiş ve tetikte gözüktüyorlardı. Eski model lazer silahlarını çekmişlerdi.

“Ne istediklerini öğrenelim,” dedi Han. “Parlak fikri olan?”

“Sadece kısıklar var,” dedi Kyp, kafasını sallayarak.

Han boyun eğerek bir nefes aldı. “Dışarı birlikte çıkalım. Ellerinizi havaya kaldırın ve yavaş hareket edin.”

Chewbacca homurdanarak şayet idam edileceklerse savaşarak öl-meyi tercih ettiğini belirtti.

“Bunu henüz bilmiyoruz,” dedi Han. “Haydi gidelim.”

Aralarındaki en ürküncü olan Chewbacca ortada duruyordu, Han ve Kyp hemen yanından ileliyordu. Dışarı çıkıp teslim oldular. Fırtına birliği askerleri silahlarını hemen üçlüye doğru tuttular. Han bu kadar kötü şans üzerine çekecek ne yaptığını merak etti.

Gelen bir işaretle arka sıralardaki askerler hazırola geçip silahlarını omuzlarına aldılar; ama ötekiler durumlarını bozmadan tutsaklara doğru bakıyorlardı. Han iniş alanının arka taraftaki kapısının açıldığını gördü, uzun boylu bir kadın her iki yanındaki özel korumalarıyla birlikte içeri girdi.

İnce bir yapısı ve kesin hareketleri vardı. Gri-yeşil bir üniforma ve siyah eldiven giyiyordu. İlerledi, etrafındaki askerlere fazla önem vermiyormuş gibi bir hali vardı. Bakışlarını tutsaklara odakladı.

En göze çarpan özelliği tüm kafasını kaplayan ve uzunluğu belli ol-mayan, omuzlarından aşağı dökülen saçlarıydı. Açık bakır rengindeydi ve sanki kendi hayat elektriğini yansıtıyormuş gibi bir hali vardı. Yeşil gözleri tıpkı turbolazerler gibi deliciydi.

Doğruca yanlarına geldi. Han kadının yakasındaki rütbelerden onun bir amiral olduğunu anladı. Han gençliğinde akademiye girmişti ve o zamanlar amiralliğe yükselen bir kadın duyulmuş şey değildi. İm-parator Palpatine’in insan-dışı yaratıklara olan ön yargısı çok bilindikti ama kadınlara karşı daha da ayrımcıydı, çok az kadın dehşet dolu testlerden geçip yüksek rütbelere ulaşabiliyordu. Bu kadın ise amiral ol-muştu; özellikle de İmparatorluk sınıfı Yıldız Destroyerleri’nden oluşan küçük bir filonun başında olması dikkate değerdi. Han bir anda kendisine çeki düzen verdi; bu kişi hafife

alınacak birisi değildi.

Kadın rampanın hemen dibinde durdu ve sert bir şekilde onlara baktı. Hatları düzgün oyulmuş bir heykelinki gibi soğuk ve keskindi. Konuşurken dudakları neredeyse hiç hareket etmiyordu.

“Ben Amiral Daala, Maw Tesisi’ni koruyan filodan sorumlu ki-şiyim.” Yeşil gözleriyle teker teker tutsaklarını süzdü. “Üçünüzün de başı büyük belada.”

Lando Calrissian, Bayan Şansı, Kessel’a doğru sürerken, Luke ve Artu’ya yapacak fazla bir şey kalmıyordu. Patates bi-çimli kayanın etrafında sızan atmosferin izleri görülüyordu, bu sırada sivri hatlı garnizon ayı etrafında dönmeye devam ediyordu.

“Galaksinin cennet bahçesine hoşgeldin,” dedi Lando.

Luke kendi gezegeni olan Tatooine’i düşündü, Kum Denizi, Büyük Carkoon Çukuru ve Jundland Çöplüğü. “Ben daha kötülerini de gördüm,” dedi. Artu bunu onaylamak için biyledi.

Lando ön cama eğildi. “Evet, ama çabuk karar verme. Mekanı daha yakından görmedik.” Bir ileti kanalı açtı. Şayet Kessel’in iyi bir takip ağı varsa, istasyon Bayan Şans’ı hiper uzaydan çıktıkları anda görmüş olmalıydı. “Merhaba, Kessel! Beni duyan var mı? Moruth Doole adında birini arıyorum. Ona bir iş teklifim var. Lütfen cevap verin.”

“Kimsiniz?” Aniden bir ses duyuldu. “Kendinizi tanımlayın.”

“Adım Tymmo, daha başka sorularınız varsa, bizzat Doole’un sormasını tercih ederim.” Lando, Luke’a doğru gülümsedi. Görevlerine bi-raz hiciv katmak için blob yarışlarında hile yapan düzenbazın ismini kullanmaya karar vermişlerdi. “Bu arada ben ve ortağımın elden çıkarmak istediğimiz bir miktar para var -tam olarak yarım milyon kredi- o yüzden acele edip Doole’a haber verin.”

Hoparlörden hiçbir ses gelmedi, iletişim görevlisi başka birilerine haber veriyor olmalıydı; ardından cevap geldi. “Yörünge için gerekli pa-rametreleri iletiyoruz Bay, uh, Tymmo. Bu talimatları takip edin. Enerji kalkanımız çalışır durumda şayet izinsiz bir iniş girişiminde bulunursanız molekülünüze ayrılırsınız. Anlaşıldı mı?”

Luke, Lando’ya baktı, ikisi birlikte omuz silktiler. Lando telsize doğru konuştu. “Doole’un önümüze kırmızı halı sermesi için tam burada bekliyoruz. Şayet acele etmezse, ben de paramı gider başka bir yerde harcarım.” Parmaklarını kafasının arkasında kenetleyip pilot koltuğuna yaslandı. Camdan baktıklarında Kessel’ı görebiliyorlardı. Aşağıdakileri ikna etmek Lando’nun işiydi bu sırada Luke, Jedi duyularını Han’ın izini yakalayabilnek için iyice açmıştı.

Coruscant’tan ayrılmadan önce kendileri için gizli kimlikler hazır-lamışlardı. Yeni Cumhuriyet’in adının geçmemesine özen göstermişler, ancak Doole’un işbirliğine yanaşması için haklarında bazı ipuçları vermeyi unutmamışlardı. Luke ismini olabildiğince gizli tutmak istiyordu.

Sonunda hoparlörlerden kulak tırmalayıcı bir ses duyuldu. Bay Tymmo? Ben Moruth Doole. Sizi tanıyor muyum?”

“Henüz değil ama... ama elimdeki büyük miktardaki likit kredi ta-nımak isteyebileceğinizi söylüyor.”

Birinin soluk alışını duydular. “Evet, bu tam olarak ne demek? İletişim görevlim yarım milyon kredi

hakkında bir şeyler söyledi.”

“Kısa süre önce Umgul blob yarışlarında kazandım. Bu kredilerle yatırım yapabileceğim bir yer arıyorum ve her zaman baharat madeci-liğinin iyi bir yatırım olduğunu düşünmüşümdür. Konuşmak ister misiniz?”

Doole kısa bir süre bekledi. “Yarım milyon kredi, kesinlikle konuş-maya değer. Size bir refakâtçı gemi yolluyorum. Enrji kalkanından geçmenizi sağlayacak güvenli bir koridor gösterecekler.”

“Sizinle yüz yüze görüşmek için sabırsızlanıyorum,” dedi Lando.

Doole’dan sadece kurbağamsı bir tıslama duyuldu.

* * *

Lando, Bayan Şans'ı İmpratorluk Islah Tesisi'nin iniş pistinde bı-rakmıştı. Etrafta yedek parça sağlamak için parçalanmış izci gemisi, zemin ulaşım araçları ve diğer yıldız gemileri vardı. Üzerinde güzel bir kıyafet, suratında bir gülümse vardı, gözleri parlıyordu. Yanında Luke, üzerinde hiçbir amblem ya da işaret olmayan sade bir uçuş tulumu ile gelmekteydi.

Fırtına birliği zırhları ve gardiyan üniformalarının karışımı kıyafetleriyle yaklaşan bir bölük, Luke, Lando ve Artu'ya ıslah tesisinin dev dek eşlik etti. Sessiz sessiz olduğu yerde duran bina, Luke'un duyularına senelerin acı ve cezalarıyla zonkluyormuş gibi geliyordu. Luke sessiz-liğini korudu ama tetikteydi. En azından askerler silahlarını kılıf-larından çıkarmamışlar ve olabildiğince güzel bir şekilde karşı-lamışlardı onları.

Hapishanenin eğimli duvarından yukarı çıkan tüp asansörü kullandılar. Saydam çeliğin içinden bakan Luke önlerinde uzanan çorak Kessel topraklarını görebiliyordu.

Asansörün kapısı aynalı idari kata açıldığında muhafızlar kendilerini takip etmelerini işaret ettiler. Sekreterler, bürokratlar ve keyifsiz görünen memurlar odalar arasında koşuşturuyor ve her zamankinden daha meşgülmüş gibi davranıyorlardı. Luke, Doole'un tüm bunları Lando'yu etkilemek için mi hazırladığını merak etti; ama bu karışıklık verimlilikten çok bir karmaşayı andırıyordu.

Koridorlardan birinde Moruth Doole ile karşılaştırlar. Güdük amfibian ellerini ovdu ve kafasını eğip kaldırdı. Gözlerinden birinin üzerindeki mekanik aparat misafirlerine doğru odaklandı.

“Hoş geldiniz, Bay Tymmo!” dedi Doole. “Buradaki kargaşa için sizden özür diliyorum. Ziyaret için pek de uygun bir zaman değil aslında. Daha dün sağ kolum diyebileceğim en güvenilir adamımı ve vardiya patronumu tünellerdeki bir kaza sonucu kaybettim. O yüzden biraz telaşlı gözükrsem affedin.”

“Önemli değil, dedi Lando, Doole'un elini sıkarak. “Ben de bir za-manlar madencilik tesislerinde yöneticilik yapmıştım. Bazen gezegen sizle anlaşmak istemez.”

“Çok doğru!” dedi Doole, ağzını yiyecek için yalvaran genç bir rawwk gibi sürekli açıp kapıyordu. “İlginç bir bakış açısı.”

“Umarım bu felaket baharat üretiminizi etkilememiştir?” dedi Lando.

“Kısa zamanda tam kapasite üretimimize dönmüş olacağız.”

Lando, Luke'u işaret etti. “İş ortağım burada bana baharat madenciliğinin detayları hakkında yardımcı olmak ve bir yatırım olarak po-tansiyeli konusunda fikir vermek için bulunuyor.” Derin bir nefes aldı. “Sizi hazırlıksız yakalamam gerektiğini biliyordum. Söyleyin, yatırım yapabileceğim bir operasyonunuz var mı?”

Doole onları kendi ofisine doğru yönlendirdi. Kertenkele derisi ye-leği koridorların ışığı altında dalgalanıyordu. “İçeri buyrun, burada da-ha rahat konuşuruz.”

Doole paytak bir şekilde ilerledi, sürekli etrafına bakınıyor, sanki bir görme problemi yaşıyordu. Eski müdürün ofisine girdiklerinde Doole, oturmalarını işaret etti. Artu, Luke'un hemen yanında

durdu.

Ofise göz gezdiren Luke duvarda asılı duran, karbonitin içinde dondurulmuş olan adama baktı; kontrol birimindeki yaşam destek ışık-larının hiçbiri yanmıyordu. “Arkadaşınız mı?” diye sordu.

Doole tıslayarak bir kakhaha attı. Eski bir rakibim. Buradaki ha-pishanenin müdürüydü kendisi, buradaki küçük devrimimizin baharat madenciliğine kapitalizmi getirmesinden önce.” Masasının arkasına oturdu. “İçecek bir şey ikram edebilir miyim?”

Oturduğu yerde ellerini kucagında birleştiren Lando, “Önce iş konuşmayı tercih ederim. Şayet görüşmelerimiz bir gelecek vaad ederse, belki bunu kutlamak için bir şeyler içebiliriz,” dedi.

“İyi bir politika,” dedi Doole, ellerini yine ovdu. “O halde, kurdu-ğunuz ilk bağlantıdan beri düşünüyorum ve size çok uygun olduğunu düşündüğüm bir yatırım var. Ölmeden hemen önce vardiya patronumuz pırıltı baharatı bakımından çok zengin bir damar keşfetti. Çöken tünellerin onarımı ve baharatı ordan çıkartmak için biraz para gerekebilir ama getirisi en çılgın rüyalarınızda bile göremeyeceğiniz kadar bü-yük olabilir.”

“Çok çılgın rüyalar görebilirim,” dedi Lando, gülümseyerek.

Luke haşın ve şüpheli bir ses tonuyla konuşmayı böldü. “Bunlar abartılı iddialar, Bay Doole. Bir mahsuru yoksa Artu birimimiz bilgisayar ağınıza bağlanıp kâr/zarar bilançonuzu kontrol edebilir mi acaba? Mesela geçmiş on yıldaki operasyonlarınızı diyelim? Bay Tymmo’ya tavsiye verirken elimde somut kaynaklar olmasını tercih ederim.”

Kayıtlarının incelenecek olması yüzünden Doole biraz huzursuz oldu ama Lando cebinden kredi nakil kartını çıkardı. “Sizi temin ederim ki droidimiz veri sisteminize bir zarar vermeyecektir ve biraz rahatlatacaksa size küçük bir kaparo vermek isterim. Beş bin diyelim mi?”

Doole korumak istediği gizliliği ile potansiyel bir yatırımcı karşı-sında dürüst bir izlenim bırakma ihtiyacı arasında kapana kısılmıştı... cebine girecek beş bin krediyi hatırlatmaya bile gerek yoktu.

“Sanırım bunun bir zararı olmaz. Giriş yapması için droidinize beş dakika veriyorum. İstedığınız bilgileri bulması için bundan daha fazlasına ihtiyacı olduğunu sanmıyorum.”

Luke başıyla onayladı. “Bu yeterli, sağolun.” Kâr/zarar raporlarını incelemek Artu’nun fazla zamanını zaten almayacaktı. İşini bitirir bitirmez Han Solo, Chewbacca ve Binyıl Şahini hakkında bir kayıt bulmaya çalışacaktı.

Vızıldayarak ilerleyen Artu, Doole’un masasının yanındaki terminal girişine bağlandı. Hapishane kompleksinin bilgisayarında gömülü olan bilgilere ulaştığı anda veri-bağlantı kolu dönmeye başladı.

Beklerlerken Lando, Doole ile olan konuşmasına geri döndü. “Ba-harat madenciliğinizin ve üretiminizi tüm yönleriyle görmek isterim. Kısa sürede bir gezi düzenleyebileceğinizden eminim. İşlerin nasıl yürüdüğünü birinci elden görmüş oluruz. Bahsettiğiniz çökmüş tüneller dahil; onarımına katkıda bulunak isterim, şayet dediğiniz kadar büyük bir getirisi olacaksa.”

“Oh,” dedi Doole, sanki bir mazeret arıyormuş gibi arkasına bakın-dı. “Dediğim gibi, şimdi pek iyi bir zaman değil. Belki sonra gelip görmeniz için daha uygun bir zaman ayarlayabiliriz...” Doole ellerini açtı.

Lando etkili bir şekilde omuz silkti ve ayrılacakmış gibi ayağa kalktı. “Anlıyorum. Şayet ilgilenmiyorsanız, başka bir yerlere de gidebilirim. Bu para hesabımda eriyip gidecek. Onunla hemen bir şeyler yapmak istiyorum. Başka gezegenlerde de baharat madenleri var.”

“Ah, ama onların hepsi ryll baharatı kaynağı, pırıltı değil...”

“Ama yine kâr getirisi olan şeyler.

Artu çekildi ve Luke’a gelip birşeyler biyledi. Droidin dediklerini tam olarak anlayamamasına rağmen, Artu’nun Han ile ilgili Doole’u suçlayacak birşey bulamadığını anlamıştı. Şayet bilgi bankalarında Şahin ile ilgili bir bilgi varsa bile çoktan silinmişti.

“Evet, droidinizin fikri nedir?” diye sordu Doole, biylediğini duyarak.

“Alışılmışın dışından hiçbir şey bulmadı,” dedi Luke. Lando’ya doğru üzgün bir bakış attı.

Doole ayağa kalktı. “Tamam o zaman. Endişelerinizi anlıyorum Bay Tymmo. İş mevzularında tüm pürüzler giderilmelidir. Kessel’ı aklı-nızda şüphelerle terk etmenize razı olamam. Gelin, size baharat işleme sürecini göstereceğim ve yeni açılmış tünellere bir gezi ayarlayacağım.”

Homurdanarak yola koyuldu. Lando ve Luke etraflarından Han’dan kalma bir iz arayarak peşinden gittiler.

* * *

Uçan bir araç onları yüzey boyunca çökmüş tünellerin girişine doğru götürdü. Luke ve Lando dar geçitten içeri girerlerken ister istemez kafalarını eğdiler.

“Burası İmparatorluk Islah Tesisi’nin kontrolü altındayken yasadışı madencilik için kullanılıyordu,” dedi Doole, hızlanan aracın sesini bastırmak için bağıırıyordu. “Suçlular yakalandı ve giriş tüneli mühürlendi ta ki bir heyelan sonucu tekrar açılana kadar.”

Doole onları geniş bir mağaraya getirdi, tavanın yarısı çökmüştü. Solgun ışık içeri sızıyor, açıkta kalan alanları aydınlatıyordu. İşçiler kayaları parçalarken ve parçaları dışarı çıkartırken yardımcı olsun diye boşluğun çevresine lambalar asılmıştı. Yaklaşık otuz kişilik bir grup odanın çevresinde dolanıyor, duvarlara destek koyuyorlar ya da molozları dışarı çıkartıyorlardı. Büyük odanın diğer tünellere olan bağlantıları taşınabilir havalı kapılarla kapatılmış ve tünellerin geri kalan kısmı karanlık içinde kalmıştı.

“Bu eşi benzeri olmayan bir fırsat, Bay Tymmo,” dedi Doole. Kör larvaların baharatı paketlediği baharat işleme odaları gösterdikten sonra Doole’un çenesi düşmüştü. “Baharat zifiri karanlıkta çıkartılmalıdır, bu yüzden tünelleri neredeyse hiçbir zaman tam olarak aydınlatmayız. Ama heyelan güneş ışığının içeri girmesine ve buradaki baharatın mahvolmasına sebep oldu. Biz de diğer tünellerin ağzını kapatıp, geri kalanı koruduk.”

“Peki burada ne oldu tam olarak?” diye sordu Lando, etrafına ba-karak.

“Tektonik hareket,” dedi Doole.

Luke taş duvarlarda lazer mermilerinin bıraktığı siyah izleri görebiliyordu, burada olanların basit bir sismik hareketten daha fazlasıyla ilgili olduğunu biliyordu.

Lando’dan gelen bir korku akışı hisseti. “Bu şey de neyin nesi?” Lando mağaranın diğer ucunu işaret etti.

Küçük taş parçalarından oluşan bir yığının altından düzinelerce sivri uçlu bacak çeşitli açılarla yukarı doğru yükseliyordu. Mücevhere benzeyen küçük nodüller küre biçimli gövdenin üzerini süslüyordu, yaratığın gözlerinde ölüm vardı. Vücudun geri kalanı tamamen dişlerle kaplıydı. Düşen kayalar onu ezmişti ve yaratığın bacakları kaya parçalarını üzerinden atmak ister gibi eğik kalmıştı.

Doole kasılarak leşe doğru ilerledi. “Bu, dostlarım, baharatı yaratan şeyin ta kendisi. Şu ana kadar rastladığımız ilk yaratık ama daha derin tünellerde dahası olmalı. Bir zenobiyolog getirip incelettireceğiz. Gövdesi tamamen pırıltı’dan yapılmış olmalı. Duvarlardan söktüğümüz iplikleri de ağı olarak kullanıyor olmalı.” Ölmüş canavara dokunmak için durdu.

Parçalara ayırma işleminden sorumlu asker onlara katıldı. Kristalize olmuş bacakları botuyla kenara itti. “Ağ torbasından ve ağ üreten diğer organlarından saf pırıltı elde etmeye çalışacağız.”

Doole kafasını ileri geri salladı. “Ne kadar muhteşem, değil mi? Tamamen saf pırıltı!”

Lando fazla bir yorumda bulunmadan başını salladı. Luke üstüne düşeni yaptı ve etrafta ipucu aradı. “Peki bu, güvenlik kaydınızı nasıl etkileyecek? Bu yaratık diğer madencileri mi avlıyordu?”

“Evet, birkaçını öldürdü, vardiya patronu ve asistanım dahil... size bahsetmiş olduğum. Şu ana kadar kaç ceset bulabildiniz?” diye sordu Doole muhafıza.

“Üç yeni ve iki eski; ama tahminlerimize göre birkaç tane daha öl-dürmüş olabilir. Henüz bulunamayan büyük bir Wookie ve bir iki tane daha tutsak var.”

Doole kaşlarını çatı, sonra hemen yalandan gülümsedi.

Luke duydukları karşısında ürperdi. Sözü geçen Wookie’nin Chewbacca olup olmadığını bilemezlerdi; İmparatorluk, Wookielerin gezegeni olan Kashyyyk’ten birçok köle almıştı ve bazılarının Kessel’a yollanmış olması çok olasıydı. Luke’la Lando göz göze geldiler, Lando çok yavaşça kafasını salladı. “Çok ilginç,” dedi.

“Gelin, görecek daha çok şey var,” dedi Doole arabalara doğru geri dönerken. “Umarım bunlar sizi etkilemiştir.”

“Kesinlikle,” dedi Lando. “Burada müthiş bir iş yürütüyorsunuz.”

Luke sessizliğini koruyordu. Gün boyunca tüm duyularını zorlamış, Han ya da Chewbacca’ya ait bir yankı yakalamaya çalışmıştı. Ama eline hiçbir şey geçmemişti. Burada bulunan diğerlerinin acı ve ızdıraplarını hissetmişti ama kendi aradıklarına ait bir şey çıkmamıştı.

Han Solo belki de Kessel’a hiç ulaşamamıştı ve şu anda da orada değildi. En azından sağ olarak.

Amiralin İmparatorluk sınıfı Yıldız Destro-yeri'ndeki dairesi oldukça geniş ve kullanışlıydı ve on seneden uzun bir süredir Daala'ya ev olmuştu.

Yıllar boyunca tek başına bir boşluğun içinde çalışmış, Tarkin'in ayrılırken verdiği talimatları uygulamış ve başka bir şeye ihtiyaç duymamıştı. Maw'ın yarattığı kırılmalar holonet iletilerini almalarına engel oluyordu. Filosu orada tek başınaydı ve mürettebat sıkılmaya başlamıştı ama Daala onları hiç boş bırakmıyordu. Galaksinin dışındaki olayları merak ediyor, en azından İmparatorluk'un bükülmez kanunlarına güvenilebileceğine biliyordu, bazen acımasızdı ama her zaman için açıktı.

Şu anda tüm karışıklığa rağmen dairesi mühürlü ve kilitliydi; boş ve sessiz, onu kimse böyle göremezdi... Bu, imajını zedeleyebilirdi. Yeni yakalanan esirlerin sorgulaması için her şey hazırlanmıştı...

Daala defalarca seyretmesine rağmen kaydı tekrar açıp izlemeye başladı. tutsak konuşurken kelimeleri içinden tekrar ediyordu; ama bu küçük görüntü tutsakla ilk konuştuğu sırada yaşadığı darbeyi yansıtmıyordu.

Adam, Han Solo, etrafını saran çelik tüpler ve kablolarla birlikte eğimli bir sandalyede oturuyordu. Aletler keskin ve kötü gözükiyordu; çoğu sadece tutsağı korkutmaya yarıyordu ve gerçekten çok etkiliydiler.

Kayıtta Daala, bayrak gemisi olan Gorgon'un kaptanı Kumandan Kratas'ın yanında duruyordu. Kadın tutsağın korkusunun kokusunu alabiliyordu ama tavırları hâlâ alay doluydu. Kolaylıkla çözülecekti.

“Bize nereden geldiğini söyle,” dedi Daala. “Asi İttifakı hâlâ yok edilmedi mi? İmparatorluk'a ne oldu?”

“Git, bir Hutt'ı öp!” diye cevabı yapıştırdı Han.

Daala ifadesini bozmadan bir an ona baktı sonra omzunu silkti ve Kratas'a bir işaret yaptı. Kratas, bir kontrol ünitesine dokundu Han'ın oturduğu sandalyenin etrafında metal çubuklar vızlamaya başladı.

Solo'nun sol baldırındaki kaslar kasılıp titriyordu. Bacağı aşağı yu-karı hareket ediyordu. Kasılmalar giderek daha da kötüleşiyordu. Suratında şaşırmış bir ifade vardı, vücudunun neden birden böyle tuhaf davrandığını anlamaya çalışır gibi bir hali vardı. İstemsiz nöbetler derisinin altındaki kasları sıkıştırıyordu.

Daala gülümsedi.

Kratas kontrolleri ayarladı ve sol tarafındaki kaburgaları sızlamaya başlayınca Solo şöyle bir irkildi. Ama sandalye kımıldamasına izin vermiyordu. Bağırmmak için kendisini zor tutuyordu.

Nöbetler o kadar da acı vermiyordu ama Solo çıldırmak üzereydi. Daala en etkili sorgulama tekniğini bulmuştu, suratına gözlerini hiç durmadan saatlerce kırpmasına neden olan bir şok veriyordu.

“Bize İmparatorluk’tan bahset,” dedi yine.

“İmparatorluk şu anda bir çöp öğütücüsünün içinde!” dedi Solo. Solo söz dinlemeyen bacağına doğru bakmaya çalışırken, Daala onun gözlerinin akını görebiliyordu. “İmparator öldü. İkinci Ölüm Yıldızı patladığı sırada öldü.”

Daala ve Kratas aynı anda kafalarını kaldırdılar. “İkinci Ölüm Yıl-dızı mı? Bana ondan bahset.”

“Hayır,” dedi Solo.

Daala, “Evet,” diye yineledi.

Kratas başka bir düğmeye dokundu. Sandalyenin üzerindeki çu-buklar yine titremeye başladılar, bunun ardından Han’ın sağ eli ka-sılmaya başladı. Tırnaklarıyla pürüzsüz metalı tırmalıyordu. Solo, her yere aynı anda bakmaya çalışıyordu.

“İkinci Ölüm Yıldızı diyorduk,” dedi Daala.

“Çekirdeğinde zincirleme bir reaksiyon meydana getirdiğimizde henüz inşa halindeydi. Darth Vader ve İmparator içindeydiler.” Solo di-renç gösteriyor ama bunları anlatmaktan da keyif alıyordu.

“Peki birinci Ölüm Yıldızı’na ne oldu?” dedi Daala.

Solo sırıttı, “İttifak onu da havaya uçurdu.”

Daala ona tamamıyla inanmayacak kadar şüpheciydi. Bir tutsak her şeyi söyleyebilirdi, özellikle bunun gibi inatçıysa. Ama içten içe söylediklerinin doğru olmasından korkuyordu; çünkü bunca seneden beri süren bu sessizliği ancak bu şekilde açıklayabilirdi.

“Peki ya Büyük Moff Tarkin?”

“Yavin sistemi içerisinde milyonlarca parçaya bölündü. Ölüm Yıldızı ile birlite patladı. Patlattığı Alderaan’daki insanların hayatlarının bedelini böyle ödedi.”

“Alderaan yok mu edildi?” Daala kaşlarını kaldırdı.

Kratas sandalyenin titreşimini arttırdı. Kumandanın alnıda terden boncuk boncuk olmuştu. Daala kumandanın ne düşündüğünü biliyordu; burada bulundukları süre boyunca İmparator hüküm sürmeye de-vam edecek, Yıldız Destroyerleri’nden oluşan filo ve gizli Ölüm Yıldızı galaksi üzerindeki egemenliğini pekiştirecekti. Eski Cumhuriyet binlerce nesil boyunca ayakta kalmıştı... Ve İmparatorluk... ancak 20-30 sene sonunda çökmüş olabilir miydi?

“İkinci Ölüm Yıldızı’nın patlamasından bu yana kaç sene geçti?”

“Yedi sene.”

“O zamandan bugüne kadar neler oldu?” Daala sonunda oturmuş-tu. “Bana herşeyi anlat.”

Solo kendisini biraz toparlamış gibiydi, çıt çıkarmıyordu. Koyu renkli ve öfkeli gözleriyle etrafına bakındı. Daala nefes aldı. Önceden provası yapılmış bir şovu sahneliyorlar gibiydi. Kratas kontrollere dokundu ve Solo’nun vücudu bir fırtınanın içinden geçiyormuş gibi sarsılmaya, nöbetler geçirmeye ve kasları kasılmaya başladı.

Teker teker diğer savaşlar, iç savaş, Büyük Amiral Thrawn, tekrar hayata döndürülen İmparator, Bakura’daki ateşkes ve zayıflayan İmparatorluk’un her defasında tekrar tekrar mağlub edilmesi hakkındaki herşeyi anlattı... Daala sonunda Kratas’a onu bırakmasını söyledi. Sandalyeden gelen sesler bir anda sustu, Han Solo kaslarının yaşadığı saldırıdan dolayı yorgun düşmüştü.

Hücrenin kapısının dışına doğru bir işareti yaptı, parlak siyah sorgulama droidi içeri doğru süzüldü, loş kırmızımsı ışıktaki hipodermik iğneleri birer mızrak gibi parlıyordu. Solo korkuyla irkildi, Daala gözlerindeki korkuyu görebiliyordu.

“İşte,” dedi Daala. “Şimdi sorgulama droidi bize söylediklerini doğrulayacak.” Amiral Kadın ayağa kalkıp odayı terk etti.

Sonrasında Solo’nun söylediklerinin gerçek olduğu kanıtlanmıştı. Dairesinde tek başına oturan Amiral Daala kayıdı kapattı. Kafası zonk-luyor, sanki kafatasının içi tırmıklanıyormuş gibi ağrıyordu.

Maw Tesisleri’ndeki bilim kadınlarından biri, yeni tutsağın ta-mamlanmış Ölüm Yıldızı’nın içinde bulunduğunu duyduğunda onunla konuşma talebinde bulunmuştu. Daala kendisine sorgulama raporunun bir kopyasını yollayacağını söylemişti; üzerinde bazı düzeltmeler yaptıktan sonra tabii ki. Bazen bu ukala bilim kadınlarını memnun etmek imkansız oluyordu. Çok dar bir bakış açıları vardı.

Şu anda Daala’nın çok daha büyük endişeleri vardı. Yeni edindiği bu bilginin ışığında ne yapacağına karar vermesi gerekiyordu.

Daala odasındaki karşılıklı, eğimli iki aynanın arasında durmaktaydı. Üzerlerinde baştan aşağı kendi yansıması vardı. Gri-yeşil üniformasının üzerinde hiçbir kırıışıklık yoktu, sadece ince kat çizgileri ve ne-redeyse görünmeyen dikiş yerleri göze çarpıyordu. Katı egzersizleri ve tatbikatları sayesinde uzun görevi boyunca formunu korumuştı; gö-rüntüsü daha yaşlanmış olmasına karşın şimdi daha da sıkıydı ve bu onun hoşuna gidiyordu.

Daala parlak amiral rütbesini sol göğsünün üzerinde gururla taşı-yordu; mavi dikdörtgenlerden oluşan sıranın üzerinde yer alan altı kırmızı dikdörtgenden meydana gelen diğer sıra. Bildiği kadarıyla İm-paratorluk Donanması’nda bu kadar yüksek bir rütbeyi taşıyan tek kadındı. Kendisine bizzat Büyük Moff Tarkin tarafından verildiği için İmparator’un bunu bilmesine imkan yoktu. Büyük bir ihtimalle Maw’daki bu tesislerden de haberi yoktu.

Bakırımsı saçları omuzlarının üzerine düşmüş, kıvrılarak aşağıya, kalçalarına dek iniyordu. On sene kadar önce Maw Tesisi’ne gelmişti. Akademi’nin, dişi adayları aşağılamasının bir göstergesi

olarak saçları kısacık kesilmişti.

Ama Maw'a yerleştğinde emirlerini direkt olarak Tarkin'den alı-yordu. Kurallara sadece uymuş olmak için uymak anlayışı ona hiçbir şey ifade etmiyordu. Kendi özgürlüğünün bir ifadesi olarak saçlarını kesmeyi reddetmişti; rütbesinin bazı ayrıcalıkları vardı. Tarkin'in buna ses çıkarmayacağını biliyordu. Ama şimdi Tarkin ölmüştü.

Işıkları kısıktan sonra kapıyı açtı. Kapının önünde durmakta olan iki muhafız hazır ola geçip ileriye doğru bakmaya devam ettiler. Maw Tesisi'ndeki dinginliğe rağmen, Daala azami performansları için adamlarına düzenli tatbikâtlar ve savaş oyunları seansları yaptırma konusunda ısrar ediyordu. İmparatorluk askeri kalıplarına göre eğitilmişti; bu sistem onun tüm tutkularını öldürmüş olmasına rağmen, onun öğretilerini takip etmeye devam ediyordu.

Koruyucu vücut zırhlarının altında muhafızlar, sağlam yapılı ve çe-kici gözüküyorlardı; ama Daala'nın Büyük Moff Tarkin'den bu yana hiç sevgilisi olmamıştı. Onunla birlikte olduktan sonra kurduğu fanteziler ona yetmişti.

"Bana mekik hangarına kadar eşlik edin," dedi, koridora çıkarken. "Tesise iniyorum." Koridorda ilerlerken, muhafızların silahlarını hazır bir şekilde tutarak peşinden geldiklerini duyuyordu. "Görev subayına Tol Sivron ile bir görüşmem olduğunu bildirin." Muhafızlardan biri miğferinin içindeki telsiz birimine bir şeyler mırıldandı.

Yürürken gemisinin karmaşıklığını, askeri birliklerini ve destek personelini düşündü. İmparatorluk filosunda tek bir Yıldız Destroyeri'nde otuz yedi bin kişilik mürettebat ve doksan yedi bin kişilik de askeri birlik bulunurdu; ama Maw Tesisi'nin gizliliği yüzünden Tarkin ona sadece iskelet kadroyu vermişti. Ailesi ve dış dünya ile bağlantısı olmayan, İmparatorluk tarafından mahvedilen gezegenlerden zorla askere alınan insanlardan oluşan bir ekibi vardı.

Tayfası on bir yıl boyunca izin hakları ve doğru düzgün bir eğlence merkezleri olmadan katı disiplinlerini korumuştı. Askerleri kütüphaneden bıkmış, dışarıdan hiçbir haber almadan, sürekli alarm durumunda beklemekten yorulmuş ve sıkılmışlardı. İyi silahlanmışlardı ve dışarı çıkıp bir şeyler yapmak için can atıyorlardı... Daala bile bu durumdaydı.

Daala'nın parmaklarının ucunda emrini bekleyen altmış turbolazer bataryası, altmış iyon topu ve bir tanesi kısa süre önce bir imparatorluk mekiğini yakalamak için kullanılmış on tane çekim ışıını projeksiyon bi-rimi vardı. Sadece Gorgon'un hangarlarında altı tane TIE Savaşçısı bölü-ğü, iki tane gama sınıfı saldırı mekiği, yirmi tane AT-AT ve otuz tane de AT-ST vardı.

Buna benzer üç gemi daha -Manticore, Basilisk ve Hydra- Maw Tesisi'nin yörüngesinde, Daala'nın emrindeydi. Yıllar önce Moff Tarkin onu alıp Kuat Drive Tersaneleri'ne götürüp inşa halindeki dört Yıldız Destroyeri'ni göstermişti.

Tarkin ve Daala küçük bir teftiş mekiği ile yörüngede bir araya ge-tirilen dev yapıların arasında dolaşmıydı. Çoğunlukla sessiz durmuşlar ve projenin devasallığını seyretmişlerdi. Önlerinde küçük işçilerden, nakil araçlarından, moloz tasfiyecilerinden, kiriş uzatıcılarından oluşan bir kalabalık hummalı bir çalışma içerisindeydi.

Tarkin tek elini kadının omzuna koyup sıkıyordu. “Daala,” dedi, “Sana istediğin gezegeni darmadağın etmene yetecek kadar büyük bir güç veriyorum.”

Şimdi ise Daala yanında muhafızlarıyla birlikte kendisini kontrol kulesinin altındaki hangara indiren, şahsına özel bir asansörün içinde aşağı doğru inmekteydi. Kapılar açıldığında geldiğini bildirmedi. As-kerlerinin TIE savaşçıların, mekiklerin ve servis araçlarının etrafında koşuşturmasından memnun kalmıştı. Geçen onca sıkıntılı yıla rağmen personeli tüm sistemlerin mükemmel bir şekilde işlemlerini sağlıyordu.

Maw Tesisi’nin inşaatı tamamlandıktan sonra Daala personelinin sıkılmaya başladığını fark etmişti. Bunun bir nedeni de başlarında kadının bir subay olması idi. Galaksinin en korunaklı yerinde bir grup bilim adamına bebek bakıcılığı yaptıklarından dolayı askerlerin bazıları işlerini savsaklamaya başlamıştı. Birkaç çarpıcı idam ve sürekli tehditler sayesinde Daala mürettebatını sürekli tetikte tutuyor, yeteneklerini sıvırtıyor ve görevlerinden kaytarmalarına engel oluyordu.

Bu taktik Tarkin en önemli derslerinden biriydi. Gücün kendisinden çok gücün korkusuyla kumanda et. Emrinde yüzlerce bin kişi vardı, Maw Tesisi’ndeki silah tasarımcılarını saymıyordu. Onları harcamak istemiyordu.

Hangara şöyle bir göz gezdirdi, erimiş metal rengi saçları arkasında dalgalanıyordu. Elektromanyetik bir kafes içerisinde duran, yeni tutsakları tarafından getirilen hasarlı İmparatorluk mekiği Endor, teknisyenler tarafından tamir ediliyordu. Endor... Bu ne biçim bir isimdi? Bu terimi daha önce hiç duymamıştı. Teknisyenler servis işaretlerini, yer tespit birimlerini ve sefer kayıtlarını inceleyeceklerdi.

Daala bir an hasarlı gemiyi Maw Tesisi’nin başbilim adamı Tol Sivron’a kendi götürmeyi düşündü; yaratacağı şok kendisine daha fazla önem vermesini sağlayabilirdi. Ama bu çocukça bir hareket olurdu. Teknisyenlerin işlerine devam etmelerine izin verdi ve Edict adlı İmparatorluk mekiğini tercih etti.

“Onu kendim kullanabilirim,” dedi muhafızlarına. “Beni yalnız bırakın.” Uçuş sırasında tek başına kalmak istiyordu. Sivron’un haberleri duyunca neler söyleyeceğini biliyordu; ama bu sefer bununla kurtulmasına izin vermeyecekti.

Muhafızlar geride kaldılar, Daala rampadan yukarı çıkarken yana çekildiler. Daala hızlı ve seri hareket etti, motorlara güç verdi ve kontrol listesini gözden geçirdi. Kulaklıklarını alıp kulaklarına yerleştirip yö-rünge vektörünü dinledi. Gemiyi kaldırıp hangarı uzay boşluğundan ayıran manyetik kalkanların içinden geçerek gemiden ayrıldı.

Çevresinde kara deliklerin içine doğru dönerek giden rengarenk ölümcül gazlardan oluşan bir kabuk vardı. Hemen altında Maw Tesisi yer alıyordu, yerçekimsel adanın tam merkezinde, küçük gezegen parçalarından oluşmuş bir küme idi. Kayaların yüzeyleri bazı noktalarda birbirilerine temas edip sürtünüyorlardı. Kocaman köprüler ve bantlar asteroitleri bir arada tutuyordu. Geçit tüpleri ve transit raylar dağılan kaya parçalarını tutuyordu.

Büyük Moff Tarkin komutasındaki inşaatçılar dev kayaları uzay ve zorlu Maw yolculuğu boyunca

buraya sürüklemişlerdi. Kayaların içine yerleşim alanları, laboratuvarlar, prototip birleştirme hangarları ve toplantı salonları olarak kullanılmak üzere dev oyuklar açılmıştı.

Şayet yurttaşlarımıza öylesine büyük bir silah sunarsak, yapılacak herhangi bir saldırıya karşı dayanıklı, savaş alanında yenilmez ve zarar görmez bir silah, işte o silah İmparatorluk'un sembolü olacak. Daala, Tarkin'in İmparator'a yolladığı, süpersilahların gerekliliğini anlatan bildirinin bir kopyasını okumuştı. Bu silahlardan sadece bir kaçı ile milyonların barındığı binlerce gezegeni kolaylıkla boyunduruğumuz altına alabiliriz. Böylesi bir silah tüm bir sistemin icabına bakabilir ve yaratacağı korku tüm galaksiyi önünüze hiçbir engel çıkmadan rahatlıkla yö-netmeniz için yeterli olur.

Tarkin bu plan için izin aldıktan sonra, Büyük Moff olarak yeni rütbesinin otoritesi sayesinde en zeki bilim adamları ve teorisyenlerden oluşan bir ekibi bu tesiste bir araya getirmiş ve İmparator için yeni silahlar yapmalarını emretmişti. Tarkin tüm bunlarla bizzat kendi ilgilenmiş ve kaynaklarından kimseye bahsetmemişti, bu yüzden İmparator'un kendisi bile bu tesisin varlığından habersizdi.

Mekanı inşa eden işçi ve mimarlar bir dönüş gemisine bindirilmiş, hepsi işlerini bitirmiş olduklarını düşünüyorlardı; ama Daala seyrüsefer bilgisayarlarını kendisi yeniden programladı. Yanlış bir rota belirledi. Özgürlükleri yerine kara deliklerden birinin içine doğru girdiler. Hiçbir şey şansa bırakılmamıştı.

Maw Tesisi sır olarak kalmıştı. Tol Sivron ve ekibi Ölüm Yıldızı'nın ilk konseptini oluşturduktan sonra, Büyük Moff Tarkin tesisin en önemli adamlarından biri olan Bevel Lemelisk'i Dış Halka'ya götürüp Ölüm Yıldızı'nın ilk prodüksiyon modelinin inşasını denetlettirmişti.

Tarkin'in Maw'daki bilim adamlarına son sözü tam bir meydan okuma idi; "Güzel... Şimdi daha da güçlü bir silah yaratın. Ölüm Yıldızı'nı geçmek çok zor gibi gözükebilir ama üstünlüğümüzü korumak zorundayız. İmparatorluk'un yurttaşları arasındaki korkuyu devam ettirmek zorundayız. Ölüm Yıldızı korkunç bir şey. Şimdi daha da kö-tüsünü düşünün. Varlığınızın tek nedeni bu olmalı."

Tarkin onlara yeni nesle ait bu en son silahı geliştirmek için dokuz yıl verdi. Ama şimdi Tarkin öldüğüne ve kimsenin bu tesisten haberi olmadığına göre Daala, kendi kararlarını verebilir ve hareket tarzını belirleyebilirdi.

Merkezi yönetim asterotinin küçük yerçekimi alanına ulaşan Daala, mekiği Edict'i iniş alanına soktu. Mekiğinin yanında durup toz-lu ve egzoz dumanlı havayı içine çekerken daha şimdiden Gorgon'un steril güvertesine geri dönmeyi diliyordu. Tol Sivron ile olan işini hemen bitirip geri dönecekti.

Saha görevine atanmış bir grup fırtına birliği askeri hemen yanına geldiler. "Beni takip edin," dedi. Bir güç gösterisi yönetici bilim adamından gelebilecek her türlü protestoyu kolaylıkla bastırabilirdi.

Gelişini haber vermemiş, bekleme odalarının içinden geçerken sek-reterler ve yönetici asistanları telaşa kapılmışlardı. Fırtına askerleri hazine odasında bekliyordu. Sekreterler onlara baktı, taşkınlık yapmaktan vazgeçip yavaşça sandalyelerine geri döndüler.

"Tol Sivron, seninle konuşmam lazım," dedi Daala, ofisin içine girerken. "Bazı önemli haberlerim

var.”

Yönetici bilim adamının ofisi dağınıktı. Bir bilim adamından çok bürokrat olan Tol Sivron, teorisyenlerine ve tasarımcılarına fikirlerinin küçük model ve prototiplerini yaptırtıyor daha sonra onları raflarda, mobilyaların üstlerinde unutuyordu. Daala, Sivron’un sıkıldığı zamanlarda onlarla oyuncak niyetine oynadığını sanıyordu.

Ofisin içi öneri, tasarı çalışmaları, düzenli gelişme raporlarından oluşan yığınlarla kaplıydı. Sekreterleri bu raporlar üzerinde çalıştıktan sonra bunların özetlerini çıkarıyorlardı. Daala yöneticinin bunların hepsini okuduğunu hiç sanmıyordu.

Tol Sivron sandalyesinde dönerek sıkıntılı bir şekilde Daala’ya bak-tı. “Haberler mi? Yaklaşık on yıldan beri hiçbir haber almadık.”

Sivron tüysüz macunumsu kafası ve kafatasından sarkan kırbaçası iki kafa kuyruğu ile tam bir Twi- lek’ti. Omuzlarına doğru düşen dokunaçlar kafasının arkasına yapışmış bir çift yılan balığını andırıyordu. Sivron’un birbirine yakın gözleri ve sivri uçlu dişleri Daala’yı iğrendiriyordu. Adları kötüye çıkmış Twi-lekler genelde kaçakçıların yanında görülür, Hutt Jabba gibi büyük suç patronlarının sağ kolu olurlardı. Daala, Büyük Moff Tarkin’in kararlarını hiçbir zaman yargılamamasına rağmen, Tol Sivron’un buradaki pozisyona nasıl getirildiğini hiçbir za-man anlamamıştı.

“Evet ama bugün aldık. Yanlışlıkla Maw’a giren üç mahkum yakaladık. Onları iyice sorguladık ve ne kadar hoşuma gitmese de verdikleri bilginin doğruluğundan şüphe etmek için bir sebep göremiyorum.”

“Peki şu hoşuna gitmeyen bilgi nedir?”

Daala suratını iyi sertleştirmişti. “İmparator ölmüş ve Asiler kazanmış. Birkaç savaş lordu İmparatorluk’u bir arada tutmaya çalışmış ama sadece basit bir iç savaşa neden olmuşlar. Yeni bir Cumhuriyet ga-laksiye hakim.”

Sivron şaşırarak doğruldu. Gerginliğinin bir ifadesi olarak kafa kuyrukları boynunun etrafına dolandı. “Ama bu nasıl mümkün olabilir? Ölüm Yıldızı tasarımızla...”

“Büyük Moff Tarkin bir tane Ölüm Yıldızı yapmış ama asiler planlarını çalıp bir şekilde bir kusurunu yakalamışlar, tek kişilik bir savaş gemisinin ulaşabileceği, reaktör çekirdeğine kadar giden bir egzoz de-liği. Asiler, Ölüm Yıldızı’nı patlatıp, Tarkin’i öldürmüşler.”

“Bir ekibi planlar üzerinde çalışmakla görevlendireceğim, böylece bu kusuru düzeltebiliriz!” dedi Sivron, olayı bir gurur meselesi haline getirmişti. “Bir an önce!”

“Bunun şimdi bize ne faydası olacak?” diye sordu Daala. “Tarkin yanında Bevel Lemelisk’i de götürmüştü. İlk Ölüm Yıldızı yok edildikten sonra İmparator, Lemelisk’ten ikinci bir tanesini yapmasını istemiş, bu sefer kusurunda icabına bakılmış. Asiler ikinci Ölüm Yıldızı’nı patlattıkları sırada henüz inşa halindeymiş.”

Sivron kaşlarını çattı, yıllardır süren bir problemi nasıl çözeceğini düşünür gibi bir hali vardı. Dışarıdan tek bir haber gelmeden yıllar sü-resince Sivron kendi kendine imhası olan, içlerinde şifreli bilgiler ta-şıyan dronları, Tarkin’i gelişmelerden haberdâr etmek için yollamıştı. Daala’nın tesisleri terk etmeme konusunda kesin emirleri vardı bu yüzden beklediler. Ve beklediler...

Daala’nın en büyük hatası akıl hocası olan Tarkin’in yeteneklerini gözünde fazla büyütmüş olmasıydı. Daala, İmparatorluk’un en zorlu eğitim merkezlerinden biri olan Carida’daki İmparatorluk Askeri Akademisi’nden mezun olmuştu. Bütün derslerinde başarılı olmuş, bire bir dövüşlerde tüm savaşçıları yenmiş, savaş oyunlarında stratejik yetenekleri sayesinde orduları bozguna uğratmıştı.

Ama sadece kadın olduğundan -ki kadın subaylara İmparatorluk Askeri hizmetlerinde çok nadiren rastlanırdı- Carida Akademisi onu en zorlu görevlere koşarken, daha az yetenekli erkekleri daha yüksek rütbelere atamıştı.

Daala bu umutsuzluğundan dolayı bilgisayarağı içinde kendisi için sahte bir kimlik yaratmıştı. Takma isim kullanarak insanların dikkate alacağı önerilerde bulunuyordu. Bu radikal fikirlerin bazıları işe ya-rayınca, Moff Tarkin bu parlak taktistisyeni bulmak için Carida’ya geldi. Araştırmaları sonucu bu kişinin Daala olduğunu fark etti.

Şans eseri Tarkin yeniliklere İmparator’dan daha açık birisiydi. Ses-sizce Daala’yı kendi kişisel ekibine alıp, Yıldız Destroyerleri’nden oluşan bir filoyla birlikte onu Dış Halka bölgesine götürdü. Yanında çalış-masına izin verdi.

Sevgili oldular; birbirine benzer iki akıl, güçlü iradeli ve acımasız... Tarkin daha yaşlı olmasına rağmen, Daala onun gücü ve karizmasına hayran kalmıştı. Sessiz saldırganlığı içinde sıska fakat yorulmak bilmezdi, öz güveni sayesinde Darth Vader’dan bile sakınmıyordu.

Daala’yı saklamak için, Büyük Moff Tarkin ona dört tane Yıldız Destroyeri ve Maw Tesisi’ni koruma görevi vermişti. Ama şimdi tutsaklardan alınan yeni bilgilerin ışığında her şey değişmişti. Her şey...

Sivron sinirden parlayan gözleriyle ona bakıyordu. “Tutsaklar şu an nerede?”

“Gorgon’daki hücrelerdeler. Sorgulama sonrası... bitkinliklerinden kurtulmaya çalışıyorlar.”

“Ya biri onları aramaya gelirse?” Ofisinin duvarındaki saydam çelik pencereden dışarı doğru baktı.

“Kessel’daki baharat madeninden kaçmışlar. Nereye gittikleri hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Maw’ın içinde kaybolacaklarını düşünmüşler... ki hâlâ kümenin içinden nasıl sağ geçtiklerini anlayabilmiş değilim.”

“Neden onlardan bir an önce kurtulmadın?” diye sordu Sivron.

Daala sabrına hakim olmak için çaba sarfetti. Bu Twi-lekler’in kıt görüşlülüğünün bir örneği idi. “On yıldan beri dışarı ile olan tek bağ-lantımız onlar da ondan. Qwi Xux mahkumlarla bir görüşme yapabilmek için şimdiden bir talepte bulundu, Ölüm Yıldızı hakkında bilgi almak istiyor. Ne yapacağımıza karar vermeden önce, onlardan olabildiğince fazla şey öğrenmeye bakmalıyız.”

Sivron domuzumsu gözlerini kırptırdı. “Ne yapacağımıza mı? Ne demek istiyorsun? Yapılacak ne var ki?”

Daala kollarını göğsünde kavuşturdu. “Yeni Güneş Ezici’yi alıp, Yeni Cumhuriyet’in sistemlerini bir bir yok edebiliriz.” Yeşil gözlerini kırpmadan adama baktı.

Twilek olduğu yerde kımıldandı. “Ama Güneş Ezici henüz bitmedi. Yapmamız gereken testler ve doldurmamız gereken...”

“İki seneden beri işleri ağırdan alıyorsun. Bürokrasin ve beceriksizliğin yüzünden planın gerisinde kaldık. Büyük Moff Tarkin geri gelmeyecek ve senin gecikmeler için mazeretin kalmadı. O silaha şimdi ihtiyacım var ve onu alacağım.”

Kuat Drive Tersaneleri’ni dolaştıkları sırada Tarkin’in söyledikleri hâlâ kulaklarında çınılıyordu. Sana istediğin gezegeni darmadağın etmene yetecek kadar büyük bir güç veriyorum. Ve yeni tasarlanmış Sun Crusher silahı ile, Yeni Cumhuriyet’e önünde diz çöktürebilirdi.

“Şayet Solo’nun dedikleri doğruysa,” dedi Daala, “o zaman İmparatorluk Donanması’ndan geriye kalan en güçlü filo benimki.” Tol Sivron’un küçük modellerinden birini aldı. “Burada daha fazla bekleyemeyiz. Yapabileceklerimizi gösterme sırası bize geldi.”

Carida elçisi maiyetiyle birlikte İmparatorluk Sarayı'ndan uzakta, tamiri yeni bitmiş batı pistine indi. Diplomatik mekiği parlak bir böceğe benziyordu, silahları Coruscant'a yaklaşmadan önce etkisiz hale getirilmişti.

Leia ve beraberindeki Yeni Cumhuriyet şeref muhafızları elçiyi karşılamak için iniş platformunda hazır beklemekteydiler. Aniden binaların arasından esen şiddetli rüzgar, Carida delegasyonunu geldikleri yoldan evlerine geri göndermek ister gibi esti. Leia'nın üzerinde resmi üniforması ve İttifak güçlerinin rütbeleri vardı.

Güçlü askeri eğitim merkezi ile Carida, İmparatorluk'a sadakâtı ile bilinen en önemli kalelerden biriydi. Şayet onlarla müzakerelerin başlamasını sağlayabilirse, Leia'nın bu başarısı uzun süre hatırlanacaktı. Ama Carida Sistemi zorlu olacağa benziyordu, özellikle de kaba ve soğuk elçileri Furgan yüzünden.

Aracın kapısı tıslayarak açılırken Carida'nın yoğun havası dışarı çıktı. İki fırtına birliği askeri rampadan aşağı indiler, süngülü seremoni tüfeklerini omuzlarına aldılar. Beyaz zırhları, titiz cilalarından dolayı parlıyordu. Droid gibi hareket etmişler, rampadan aşağı inerek iki yanında yerlerine geçmiş ve iki asker daha rampadan inerken oldukları yerde onları beklemişlerdi.

Elçi Furgan aşağı indi, güdük bacaklarıyla sanki bir seremoni mü-zîğine eşlik eder gibiydi. Üniformasının üzeri herhangi bir kimsenin hayatı boyunca kazanamayacağı rütbe ve madalya doluydu.

Arkasından çıkan iki tane daha fırtına birliği subayından sonra Furgan durup derin bir nefes çekti. Leia görmezden gelip uzaklara bakıyordu. "Ah, İmparatorluk Merkezi'nin havası." Kendisini bekleyen komiteye döndü, kaşlarını büzdü. "Sanki kokusu şimdilerde biraz tuhaf ama... Asilerin kokuşmuşluğu."

Leia bunu duymamazlıktan geldi. "Coruscant'a hoş geldiniz, Elçi Furgan. Ben Devlet Bakanı Leia Organa Solo."

"Evet, evet," dedi Furgan sabırsızca. "Mon Mothma'nın Carida'nın hayati önemi hakkında söylediklerinden sonra karşılama için küçük bir memurdan daha fazlasını yollamasını beklerdim. Bu bir hakaret."

Leia, Luke ile yaptığı sinir kontrol egzersizlerini hatırladı, öfkesini engellemesini sağlayan bir Jedi zihin boşaltma tekniği-ydi bu. "Hü-kümetimizin yapısını inceleme konusuna pek de zaman harcamadığınızı görüyorum, sayın Elçi. Mon Mothma Devlet Başkanı olduğu halde, görevi asıl üstlenen Kabine'dir, ki bu durumda Devlet Bakanı olarak ben ve emrimdeki diplomatlar onun en önemli kolu oluyor."

Kendisini kıskırttığı için Furgan'a ve bu basit oyunlara kandığı için kendisine sinirlenen Leia sustu. Mon Mothma elçiye saygıda kusur edilmemesi için her şeyin yapılmasını istemişti. Leia, Han'ın ya da Luke'un yanında olmasını diledi.

“Mon Mothma’nın bir sürü önemli işi var, ancak günün ilerleyen saatlerinde sizle yüz yüze bir görüşme yapacak,” dedi Leia. “O zamana kadar, kalacağınız yeri göstermemi ister misiniz? Belki biraz dinlenirsiniz, yolculuğunuzun ardından?”

Furgan’ın gözleri Leia’nın üzerinde odaklanırken fazla olgunlaşmış çileğe benziyordu. “Odama önce muhafızlarım çıkacak. Odanın her bir köşesini araştıracaklar, gizli dinleme ve suikast aletlerini çıkartacaklar. Diğer muhafızlar sürekli benimle birlikte kalacaklar. Zehirlenme olasılığına karşılık kendi yiyecek ve içeceklerimizi kullanacağız.”

Leia adamın iması karşısında dehşete düştü. Bunların gereksiz ol-duğu yönünde Furgan’a teminat vermekten vazgeçti, bunun tam da onun istediği şey olduğunu biliyordu. Onun yerine hafifçe gülümsedi. “Tabii ki, şayet bu sizin daha rahat etmenizi sağlayacaksa...”

“Bu arada,” dedi Furgan. “İmparatorluk Sarayı’na hemen bir gezi yapmak istiyorum. Hemen ayarlansın... İmparator’un kutsal evine saygılarımı iletmek için geldim.”

Leia tereddüt etti. “Planlarımızda böyle bir şey yok...”

Furgan elini kaldırdı. Arkasındaki askerler dim dik durdular. Elçi Leia’ya doğru bir adım yaklaştı, sanki gözdağı vermeye çalışıyordu.

“O zaman planlayacaksınız.”

* * *

Öğleden sonra Mon Mothma toplantı salonunda durmuş, holoprojeksiyon kontrol panelinin hemen yanında bekliyordu. İlgilenmesi gereken daha bir sürü iş vardı ve Carida halen, Yeni Cumhuriyet’in sürekliliğinin karşısındaki en büyük engellerden biriydi. Bu konu için harcayacağı vaktin olası bir savaşın engellenmesi için bir yatırım olduğu konusunda Leia’ya teminat vermişti.

Mon Mothma hareket bile etmeden sadece sessizliği ve amirane varlığıyla odayı dolduruyor gibi gözüküyordu. Leia onun ince ve inkar edilemez gücüne duyduğu hayranlığını hiçbir zaman yitirmemişti. Üs-telik Mon Mothma bu gücü hiçbir Jedi eğitimi almadan sergiliyordu.

Elçi Furgan rampadan holoprojektöre doğru ilerlerken Leia da ar-kasından geliyordu. Aksi bir şekilde arkasına dönüp muhafızlarının salonun girişinde durdukları yere doğru baktı. Furgan onları bırakmayı reddetmişti ama Mon Mothma da, silahsız olsalar bile, fırtına birliği askerlerinin yanına gelmesini reddediyordu. Karşılıklı inatlaşma açık ve keskindi; ama sonunda Mon Mothma askerlerin salona girmeden elçinin görüş açısı içerisinde bir yerde durmalarına izin vermişti.

Ama aynı zamanda küçük bir izin koparmayı da başarmıştı. Mon Mothma tüm askerlerin kendisinin yanındayken miğferlerini çıkarmalarını söylemişti. Askerler kaskları koltukaltlarında tutuyorlar, maskesiz bir şekilde beyaz zırhlarının içinde bekliyorlardı.

“Tam şurada durun, Elçi Furgan,” dedi Mon Mothma, resmi bir şekilde kendisini karşılayarak. “Size bir şey göstermek istiyorum.”

Holoprojektör hafifçe aydınlandı ve bilinen galaksi milyarlarca yıl-dızı ile birlikte bütün odayı doldurdu. Işıklar kendiliğinden kısıldılar. Kapının önündeki fırtına birliği askerleri kafalarını uzatıp görüntüye baktılar. Salonun en alt kısmında bulunan Mon Mothma ve Elçi Furgan küçücük gözüküyorlardı.

“Bu bizim galaksimiz,” dedi Mon Mothma. “İtinalı bir çalışma so-nucu bilenen tüm sistemleri işaretledik. Bu yıldızlar” -kollunu salladı ve mavi bir ışık hüzmesi galaksinin bir kısmını kapladı- “şimdiden Yeni Cumhuriyet’e olan bağlılıkları üzerine yemin ettiler. Diğerleri hâlâ ta-rafsız ama yine de davamıza karşı düşmanca bir tavır takınmıyorlar.” Yıldızların arasında bir yeşillik belirdi.

“Karanlık bölge Ssi Ruuk İmparatorluğu’nun kalıntılarını simgeliyor.” Tek bir spiral lekeyi işaret etti. “Bakura’da Asiler ve İmparatorluk arasında yapılan antlaşma ve istilacıların kovulmasından bu yana yedi yıl geçmesine rağmen dünyalarını tam olarak keşfedemedik.

“Son olarak,” dedi Mon Mothma, “bu sistemler de bildiğimiz ka-darıyla dağılmış İmparatorluk’a olan bağlılıklarını hâlâ koruyorlar.” Çok daha küçük, kırmızı bir leke oluştu, özellikle galaktik çekirde-ğe doğru; yeniden hayata dönen İmparator’un son saldırısını başlattığı bölgeler üzerinde yoğunlaşıyordu. “Gördüğünüz gibi, desteğiniz ya-vaşça yok oluyor.”

Furgan pek de etkilenmiş gibi gözüküyordu. “Herkes haritada noktaları boyayabilir.”

İçten içe sinirlenen Leia, Mon Mothma’nın olayı nasıl alttan aldı-ğına bakıp şaşırıyordu. Sesini bile yükseltmemişti, sakin ve derin gözleriyle adama baktı. “Bağlılık yemini eden bu sistemlerin elçileriyle ko-nuşabilirsiniz.”

“Elçiler, projeksiyon haritasında renkleri değıştirilen noktalar gibi kolayca ayartılabilirler.”

Bu sefer Mon Mothma’nın sesi biraz farklı çıkmıştı. “Gerçekleri hiçbir rüşvet değıştiremez, Elçi Furgan.”

“Şayet sorun buysa, o zaman gerçeklerin değıştirilmesi gerekebilir.”

Leia gözlerini devirmesine engel olamadı. Aslında bir açıdan bu çok eğlenceliydi ama öte yandan tam bir zaman kaybı gibi gözükiyordu. Furgan karbonitin içinde dondurulmuş bir adam kadar değışmez biriydi.

* * *

Coruscant'ın tüm yüzeyi kat kat inşa edilen, yıkılıp daha sonra tekrar inşa edilen binaların oluşturduğu katmanlarla doluydu. Galaktik hükümetler bin yıl boyunca değişip durmuş ama Coruscant her zaman politikanın merkezi olmuştu.

Karmaşık inşaat modelleri ile yükselen metal ve saydam çelik kuleler hava durumu tahminlerini zorlaştırıyordu. Zaman zaman milyonlarca egzoz fanından çıkan buharlaşan su gökdelen ormanından yoğunla-şıp yükselerek, bir fırtına koparıyor yağmur olarak binaların çatılarına düşüyordu.

Diplomatlar Elçi Furgan adına verilen resepsiyon için Gökkubbe Botanik Bahçeleri'nde bir araya gelirken yağmur taneleri saydam levhaları dövüyor, Coruscant'ın gökyüzünü gölgeliyordu.

Uzakta, ufuğa yakın bir noktada bulunan İmparatorluk Sarayı ka-tedral ve piramidi andıran yapısıyla birçok farklı dönemin özelliklerini yansıtıyordu. Leia, Furgan'ın resepsiyonunun, düşmüş İmparator'un zenginlik ve ihtişamını hatırlatacak bir yerde yapılmamasını istemişti.

Gökkubbe Botanik Bahçeleri tek başına duran bir gökdelenin çatı katında bulunuyordu. Eski Cumhuriyet filantropistlerinden biri tara-findan inşa edilmişti. Devasa park galaksideki birçok farklı sistemden getirilen soyu tükenmiş ya da egzotik bitkilerin tümüne ev sahipliği ya-pacak şekilde tasarlanmıştı.

Leia, Tripo ve iki çocuğu ile birlikte tam da yağmur çatıya düşmeye başladığı sırada gelmişti. Kapıdan içeri girerken savunmacı bir tavır takındı, gerekçeleri hazırды. İkizleri diplomatik bir resepsiyona getirdiği için biraz tepki alabilirdi ama bu umurunda değildi.

Gün boyunca Furgan üzerine gelmişti; şikayet etmiş, isteklerde bulunmuş, genel olarak kaba davranmıştı. Leia, elçi ile olmak uğruna ikizlerden vazgeçmek zorunda kalmıştı; ama sonunda bu sefilliğe değ-meyeceğine karar vermişti. Önemli bir Kabine üyesi olabilirdi ama aynı zamanda da yeni şartlara ayak uydurmaya çalışan bir anne idi. Oda-sında resepsiyon için hazırlanırken, yükselen öfkesinin taşmaya başladığını hissetti. Şayet bütün zamanını işlerine ayıracaksa, Jacen ve Jaina'yı Winter ile bırakmak daha akıllıca olurdu!

Tripio da onlarla birlikte gelmişti, ne de olsa o bir protokol droidiydi. Hem ikizlerle ilgilenebilir hem de gerek duyulduğunda çeviri yapabilir ve resepsiyona yardımcı olabilirdi.

Han ortadan kaybolduğundan beri sürekli mide bulantısı çekiyordu. Luke ve Lando'dan henüz bir haber çıkmamıştı. Hayatında sağlam bir dayanak noktası istiyordu artık. Leia neredeyse, birisi ikizlerle ilgili bir şey söylese de ona patlasa diye dua ediyordu.

Kapıdan geçtiği sırada fırtına birliği askerleri onu durdurdu. Miğ-ferlerini takmadıkları için onunla göz göze gelmekten rahatsızlık duymalarına rağmen yolunu kesmişlerdi. Hemen arkalarında aynı sayıda Yeni Cumhuriyet muhafızı dikkatle olanları izliyordu.

“Sorun nedir?” -askerin rütbesine bakıp kasıtlı olarak yanlış okudu- “Teğmen?”

“Yüzbaşı,” diye düzeltti asker. “Herkesi kontrol ediyoruz. Suikast-çilere karşı önlem.”

“Suikastçi mi?” dedi, sinirlenmek komiğine gitmişti. “Anlıyorum.”

Askerlerden biri el tarayıcısını çıkarıp Leia'nın vücudunun üzerinde gezdirdi. Gizli bir silah var mı, diye kontrol etti. Leia taramaya sesini çıkarmadı. "Bu, elçinin güvenliği için," dedi asker. Onaylamıyormuş gibi Jacen ve Jaina'ya baktı. "Çocukların da geleceği bize bildirilmemişti."

"Onlardan birinin Elçi Furgan'ı öldüreceğinden mi çekiniyorsunuz?" Leia adamın çıplak solgun yüzüne baktı. Adam geri hareket ede-ne kadar kaşları çatık vaziyette durdu. "Bu durumdaki şüpheniz, beni özel koruma olarak yetenekleriniz hakkında biraz kaygılandırdı, haksız mıyım, Yüzbaşı?" Suratındaki kızarma kendisi için yaratacağı rahatsızlıkların tümüne değer, diye düşündü Leia.

"Sadece rutin önlemler." Yüzbaşı, Jacen ve Jaina'yı da gözle görülür bir huzursuzlukla taradı. İşi bittiği halde kenara çekilmedi.

Leia kollarını göğsünde birleştirdi. "Şimdi ne var?"

"Drodiniz, Sayın Bakan," dedi yüzbaşı. "Tam bir sistem kontrolü yapmamız lazım. Suikast droidi programı yüklenmiş olabilir."

"Ben mi, efendim?" dedi Tripio. "Nasıl yani? Ciddi olamazsınız."

Fazilet timsali bir drodinin suikastçi olma fikri karşısında gözlerini devirdi. "Peki bu sistem kontrolü ne kadar sürer?"

"Fazla değil." yüzbaşı açık uçları olan başka bir tarayıcı aldı.

"Efendi Leia, karşı çıkıyorum!" Tripio'nun sesi panikle çıkmıştı. "Şayet hatırlarsanız, geçmişte kötü niyetle yeniden programlanmıştım! Yabancı bir inceleme aygıtına güvenmiyorum."

Leia droide konuştu ama gözlerini yüzbaşıya dikmişti. "Bırak yapsın Tripio. Şayet programında en ufak bir değişiklik olursa, bu adam ileride savaşa neden olabilecek galaktik bir çalkantıdan sorumlu kişi olacak. Savaş çıkarsa kendi sistemleri Carida, Yeni Cumhuriyet'in tüm askeri gücünün öncelikli hedefi olacak."

"Çok dikkatli olacağım, Sayın Bakan," dedi asker.

"Olsanız iyi olur, efendim!" diye ısrar etti Tripio.

Sonunda resepsiyon alanına girdiklerinde yağmur çiselemeye dö-nüşmüştü. İçeridekiler etrafta dolaşıp tuhaf, yabancı bitkileri inceliyorlardı. Farklı bitkiler için farklı çevresel koşulların sağlanması amacıyla kurulan güç alanlarından geçen ziyaretçiler nemin ve ısıнын bir anda de-ğiştiğini hissedebiliyorlardı. Küçük yaftaların üzerinde, sergilenen bitkilerin farklı alfabelerde isimleri yazılıydı.

Annelerinin ellerini tutan Jacen ve Jaina, diplomatik kişiler ve uzak gezegenlerden getirilen bitkiler karşısında hayrete düşmüşlerdi.

Aydınlık bir çöl ambiyansının yaratıldığı orta bölümde dev kollu bir kaktüs kanepesi sunuyor;

üzerinde küçük sandviçler, meyve dilimleri, sosisler ve pastalar olan kalın saplarını ileri geri sallıyordu. Ziyaretçiler kollar ne zaman önlerine gelse yemek istedikleri şeyi çekip alıyorlardı.

Kısa boylu Elçi Furgan tüm ilginin odağıydı; ama insanlar onunla direkt olarak konuşmaktansa göz ucuyla ona bakıyorlardı. Leia politik yükümlülüklerini düşünüp, derin bir nefes aldıktan sonra, çocuklarını da yanına alıp ona doğru yürüdü.

Furgan gözlerini ikizlere dikti ve içkisini yudumladı. Leia adamın boş kadehini sağ kalçasındaki pompalı bir termosla doğru tuttuğunu gördü. Furgan düğmeye dokundu ve kendisine bal-yeşilimsi içkisinden bir kadeh daha doldurdu. Tabi ki, diye düşündü Leia, zehirler hakkında bu kadar paranoyak olan birisi kendi içkisini de yanında getirir. Bir benzer termos da sol kalçasının üzerinde duruyordu.

“Bakan Organa Solo, demek bunlar ünlü Jedi ikizler. Jacen ve Jaina, sanırım isimlerini siz koydunuz. Üçüncü bir çocuğunuz daha yok muydu, Anakin adında?”

Leia gözlerini kırptırdı, Furgan’ın ailesi hakkında bu kadar çok şey bilmesinden rahatsız olmuştu. “Evet, bebek başka bir yerde... gü-venli ve korunaklı.” Gezegeenin yerini bulamayacağını biliyordu, ama annelik içgüdüleri korkusunu çoğaltıyordu.

Furgan, Jaina’nın başına hafifçe dokundu. “Sanırım bu ikisini de siz koruyorsunuzdur. Bu çocukların politik birer piyon olması ne büyük bir utanç olur.”

“Onlar gayet güvendeler,” dedi Leia, birden çaresiz hissetmişti kendisini. Gözünü elçiden ayırmadan ikizlere döndü. “Siz ikiniz Tripio’yu alıp oyun oynayın biraz.”

“Bu onlar için çok eğitici bir deneyim olacak, Efendi Leia,” dedi Tripio, bitkilerin sergilendiği yere doğru acele ile hareket ettiler.

Furgan, Leia ile olan sohbetine devam etti. “Bana sorarsanız, İmparator’un tüm Jedileri ortadan kaldırmaması çok kötü oldu. Bitirilmeyen işler daha sonraları hep başa bela oluyorlar.”

“Peki siz Jedi Şövalyeleri’nden neden bu kadar korkuyorsunuz?” dedi Leia. Konuşmanın gidişatından hoşlanmasa da Furgan hakkında bir şeyler öğrenmeyi umuyordu.

Elçi içkisinden bir yudum aldı. “Düşüncem şu ki elimizde gelişmiş silahlar olduğu sürece, büyücülük ve kimi bireylerin kullanabildiği zi-hin güçlerinden korkup kaçmamalıyız. Biraz yanlı gibi gözüküyor. Jedi Şövalyeleri? Zayıf bir hükümetin güçlü adamları gibi duruyorlar.”

Leia tartışmaya katıldı. “Büyük saygı duyduğunuz İmparator da iyi bir Güç kullanıcısıydı, tıpkı Darth Vader gibi. Onlar niye farklı?”

“Onun özel güçler kullanmaya hakkı vardı,” dedi Furgan, sanki çok açık seçikmiş gibi. “Sonuçta o İmparator’du. Ki Vader sonunda bir hain çıktı. Anladığım kadarıyla İmparator’u öldüren oydu. İşte tüm bunlar yüzünden bu güçler yasa dışı sayılmalı.”

Luke’un tüm konseye yaptığı konuşmayı Furgan’ın da dinlemesi gerekiyordu, diye düşündü Leia.

“Yine de, Jedilar hayatta kalmayı başardı. Ve tam bir Jedi Düzeni tekrar kuruluyor. Bununla kardeşim ilgileniyor. Birkaç yıl içerisinde Jedi Şövalyeleri eskiden olduğu gibi Cumhuriyet’in koruyucusu olarak göreve başlayacaklar.

“Çok yazık,” dedi Furgan, dönüp başka bir sohbet arayışına girdi. Ama kimse onunla konuşmak istemiyordu.

* * *

Tripio sergilenen bitkilerin arasında saklambaç oynamaya karar veren ikizleri bir anda gözden kaybetti. Tripio için alçak olan trabzanların altından geçen ikizler GİRİLMEZ yazısının arkasındaki alanlarda kovalamaca oynamaya başlamışlardı. Droid onları geri çağırdığında ka-sıtlı bir duyma zorluğu yaşamışlar ve koşmaya devam etmişlerdi.

Tripio onları sarı metal kaplamasına tozlu bir balçık akıtan, sümük ağaçlarından oluşan bir korunun içinde takip ediyordu. Ama en azın-dan çamurun üzerinde ayak izlerini görebiliyordu. Ancak Tripio küçük ayak izlerinin ‘Etobur bitkiler’in olduğu bölüme doğru ilerlediğini görünce dehşetle inledi.

“Eyvahlar olsun!” dedi, kana susamış çalıların şimdiden küçük vü-cutları sindirmeye başladığını hayal etti. Ancak alarm vermeden hemen önce Tripio, Jacen’ın kıkırdamalarını ve hemen peşinden de Jaina’nın kahkahalarını duydu. Tripio yön saptayıcılarını kullanarak sergi ala-nının ortasına geri döndü.

İkizler dev dokunaç kaktüsün ortasında oturmuş dikenlere dikkat etmeksizin sallanan dallarla oynuyorlardı. Bir şekilde sivri uçlu dikenlerin arasından yollarını bulup tam orta kısma geçmeyi başarmış gözüküyorlardı.

“Efendi Jacen ve Efendi Jaina, oradan hemen çıkın,” dedi Tripio. “İsrar ediyorum!” Jaina karşılık olarak kıkırdadı ve el salladı. Tripio telaşla kanepelere zarar vermeden çocukları oradan nasıl kurtaracağını düşünüyordu.

Konuşmalar birden sakinleşti, sosyal durumlarda sık rastlanan bir olaydı. Elçi Furgan sessizlikten faydalanarak, “Bir dakikanızı alabilir miyim?” dedi.

Leia adamın bir anda kendisinde uzaklaştığı gördü. Ne yapacağını bilmiyordu, her şeye hazırlıklı olmalıydı.

Kalan birkaç mırıltı da sonunda kesildi. Tüm gözler Carida elçisine döndü. Mon Mothma o sırada ilk Ölüm Yıldızı’na yapılan saldırıyı düzenleyen taktisyen Jan Dodonna ile konuşuyordu. Mon Mothma şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı, Furgan’ın ne diyeceğini merak ediyordu. Jan Dodonna hikayesine ara verdi ve izlemeye başladı.

Furgan boş kadehini indirip sol kalçasındaki termostan yeniden doldurdu. Leia sağ taraftakini tamamen boşaltmış olmasına şaşırdı.

Elçi kadehini havaya kaldırıp gülümseyerek Mon Mothma’ya bir adım daha yaklaştı. Leia olan biteni izliyordu. Kaba elçi yoksa şerefe ka-deh mi kaldıracaktı?

Furgan, Gökkuşbu’nin içini süzdü, herkesin dikkatini çektiğinden emin olmak istiyordu. Yarım yamalak yağın yağmur bile durmuştu. “Burada bulunanlar, dediklerime kulak verin. Carida elçisi olarak, İmparatorluk askeri eğitim merkezi, gezegenim ve tüm sistemim adına konuşma yetkisine sahibim. Bu yüzden size bir mesaj iletmeye geldim.”

Sesini yükseltip kadehini kaldırdı. “Kendisini Yeni Cumhuriyet’in lideri olarak ilan eden Mon Mothma’yı...” Korkunç bir küçümseme ile ka-dehindaki içkiyi kadının suratına çarptı. Yeşilimsi sıvı

yanaklarına, saçına ve göğsüne bulaştı. Mon Mothma geriledi, çok şaşırmişti. Jan Dodonna onu omuzlarından yakaladı; olanlar karşısında ağzı açık kalmıştı.

Kapıdaki Yeni Cumhuriyet muhafızları derhal silahlarını çektiler ama ateş etmekten çekiniyorlardı.

“...suçluların ve katillerin yaptığı bu ayaklanmanızı tanımıyoruz. Beni İttifak’ınıza katılmayı kabul eden yarım akıllı sistemlerle kandır-maya çalıştınız; ama oluşturacağınız hiçbir topluluk İmparatorluk’a karşı işlediğiniz suçları silemez.”

Boş kadehini yere fırlattı ve botunun topuklarıyla kırılan parçaları ezdi. “Carida, Yeni Cumhuriyet’e asla katılmayacaktır.”

Furgan gösterişli bir hareketle yanında maiyetiyle birlikte salondan dışarı çıktı. Kapının hemen önündeki fırtına birliği askerleri zafer kazanmışçasına kasklarını takarak elçiyi takip ettiler. Yeni Cumhuriyet muhafızları silahlarını hazırlamış bir şekilde olan biteni izliyor fakat ne yapacaklarına karar veremiyorlardı.

Şokun yarattığı sessizliğin ardından kalabalıktan birden öfkeli sesler yükselmeye başladı. Leia Devlet Başkanı’na doğru koştu. Jan Dodonna kadının cübbesini temizlemeye çalışıyordu.

Yapışkan içki suratının üzerinde kururken Mon Mothma zorla Leia’ya doğru gülümsedi. Yükselen curcunanın sesleri arasına ona, “De-nemekten bir zara gelmez, değil mi?” dedi.

Hayal kırıklığına uğrayan Leia cevap bile vermedi.

Arkalardan bir yerden Tripio’nun sesi duyuldu. “İzninizle, Efendi Leia?”

Leia bir anda dönüp ikizlerin nerede olduğuna baktı, Furgan’ın bu karmaşa sırasında onları kaçırdığında korkmuştu; ama Jacen ve Jaina’nın suratlarını cama dayamış bir şekilde İmparatorluk Şehri’ne baktıklarını görünce rahatladı.

En sonunda gözünün ucuyla, altın sarısı bir kolun aşağı yukarı sallandığını fark etti. Tripio bir şekilde dev dokunaçlı kaktüs tarafından esir alınmıştı, metal kaplamasının üzerinde çizikler gözüktüyordu. Bü-tün kanepeler yere saçılmıştı.

“Biri beni bu bitkiden kurtarma konusunda yardımcı olabilir mi?” diye bağırdı Tripio. “Lütfen?”

Han Solo birbirine karışan kabuslarının içinde boğuluyor gibi gözükiyordu. Sert ve güzel görünümlü Amiral Daala kendisini sorularıyla döverken, Han ilaçlı ve acı dolu sorgulamadan kaçmamıştı.

“Şuraya bırakın,” dedi titrek bir kadın sesi, bu Daala değildi. Vücu-du bir valiz gibi yerde sürüklenerek taşındı.

“Başında nöbet tutmamız emredildi,” dedi fırtına birliği miğferinin filtresinden çıkan bir ses.

“Nöbetinizi tutun ama bunu benim laboratuvarımın dışında... Onunla sakın bir şekilde konuşmak istiyorum,” dedi aynı kadın sesi.

“Bu sizin kendi güvenliğiniz için...” diye başladı asker. Han kendisinin yere bırakıldığını hissetti. Kol ve bacakları nasıl büküleceklerini unutmuşa benziyorlardı.

“Güvenlik mi? Ne yapabilir ki; hapşırarak kadar bile gücü yok. Şayet zihninde bir takım hatıralar kaldıysa bunları bir engelle karşı-laşmadan çıkarmak isterim.”

Han tekrar kaldırıldığını hissetti, kolları arkasında bileştirildi. Soğuk ve pürüzsüz bir taşa dayandı. “Evet, evet,” dedi kadın sesi. “Onu kolona bağlayın. Eminim güvende olurum. Dişlerinin menzilin dışında duracağıma söz veriyorum.”

Han fırtına birliği askerlerinin odayı terk ettiklerini duydu. Vü-cudu nasıl hareket edeceğine karar veremeden zihni kendisini toparlamıştı. Sorgulamanın bazı kısımlarını hatırlıyordu ama tümünü değil. Amiral Daala’ya neler anlatmıştı? Kalp atışları hızlanmaya başladı. Önemli sırları açık etmiş miydi? Bildiği önemli bir sır var mıydı?

İmparatorluk’un çöküşü ve Yeni Cumhuriyet’in kuruluşu ile ilgili temel bilgileri verdiğinden emindi... ki bunun zarardan çok yarar sağlayacağını düşünüyordu. Daala şayet başka bir şansının olmadığını anlarsa, belki teslim olabilirdi. Tabi Banthalar’ın kanatları olsaydı...

Gözlerini hınçla açmayı başardı ve ışık göz kapaklarından içeri doğru sızdı. Geri gelen görüşü ile bir an irkildi ama gözlerini odaklama-yı başarabildi. Kendisini büyük bir odada buldu, bir laboratuvar ya da analiz merkeziydi ama kesinlikle Gorgon’daki hücresi değildi. Flütlerin şakıyan seslerini duyuyordu.

Kafasını çevirdiğinde fidan boylu yabancı bir kadının, müzik klavyesi ile veri giriş bloğu karışımı bir aletin önünde durduğunu gördü. As-kerle tartışan ses on aitti. Parmakları tuşların üzerinde gezinirken aletten hafif bir tını çıkıyordu; önünde üç boyutlu bir şekil formu buldu ve dönmeye başladı. Bastığı her notada şekle yeni bir hat ekleniyordu.

Han dilini ağzının içinde hareket ettirip konuşmaya çalıştı. ‘Kimsin sen?’ demeye çalıştı ama dudakları ve ses telleri ona yardımcı olmadılar. Ses daha çok, “Kiimmsss ssee?” şekilden çıktı.

İrkilen yabancı kadın narin ellerini geometrik 3-B şeklin etrafında salladı. Sonra Han'a doğru yaklaştı. Önlüğünün üstündeki rozetin üzerinde kendi hologramı vardı, şifreli kilitlerde kullanılmak üzere ya-pılmış olmalıydı.

Çekici bir insanımsıydı, uzun ve ince yapılıydı. Teninde mavimsi bir ton vardı. İnce telli saçları rengarenk tüylere benenmişti. Konuş-tuğunda sesi yüksekte ve bir flüt gibi çıkıyordu. Gözleri kocaman ve koyu lacivertti, sürekli bir şaşkınlık ifadesi tatşıyorlardı.

“Ben de senin uyanmanı bekliyordum!” dedi. “Sana soracak bir sü-rü sorum var. İlk Ölüm Yıldızı'nda bulunduğun ve ikincisi de inşa edilirken göz atma fırsatı bulduğun doğru mu? Bana nasıl olduğunu anlat. Ne hatırlıyorsan. En ufak bir ayrıntı bile benim için büyük bir hazine değerinde olabilir.”

Art arda gelen sorular özümsemesi için çok fazlaydı. Tüm bunlarım Ölüm Yıldızı ile ne ilgisi vardı? Bu tam on sene önceydi!

Cevap vermek yerine Han etrafına bakındı. Odanın diğer tara-fındaki geniş pencereden pastel renkli gazların, kara deliklerin ağız-larının etrafında nasıl döndüklerine baktı. Çok yukarıda yörüngede du-ran dört tane Yıldız Destroyeri saydı. Bu demek oluyordu ki yerçekimsel adanın merkezindeki küçük gezegen parçalarından oluşan küçük kümede bulunuyordu.

Ve tek başınaydı. Ne Kyp ne de Chewbacca onunla birlikteydi. Daala'nın korkunç sorgulamasından sağ çıkmış olmalarını umuyordu. Ağzını hareket ettirip tekrar konuşmaya çalıştı. “Kimsin sen?”

Yabancı kadın uzun parmaklı eliyle rozetine dokundu. “Benim adım Qwi Xux. Ve senin Han Solo olduğunu biliyorum. Amiral Daala'ya verdiğiniz soruşturmanın bir kopyasını okudum.”

Soruşturma mı? Bütün vücüdunun kasılmasının sebebi olan işkenceye, sorgulama mı deniyordu?

Qwi Xux'un tüm tavırları oldukça yüzeysel ve dalgınmış gibiydi, sanki bütün dikkatini buraya vermiyor, aklının başka bir yerinde başka bir şeyle ilgileniyordu. “Pekala, bana Ölüm Yıldızı'ndan bahset. Hatır-ladıklarını duymak istiyorum. Orada olup da onu gören bir tek seni ta-nıyorum.”

Han sorgulama ilaçlarının hâlâ beynini bulandırıp bulandır-madığını merak etti; yoksa gerçekten ilk Ölüm Yıldızı hakkında konuş-masının istenmesinin bir nedeni var mıydı? Daala'ya ağzından bir şey mi kaçırmıştı? Ya dört Yıldız Destroyeri'ni alıp Coruscant'a saldırırsa?

“Ben zaten sorgulandım.” Kelimelerinin ağzından düzgün ve anla-şılabilir bir şekilde çıkmasından memnun olmuştu.

Qwi mavimsi eliyle kısa bir çıktı gösterdi. “Senin onunla ilgili gerçek izlenimlerini öğrenmek istiyorum,” diye devam etti. “Sesi nasıldı? Koridorlarında yürürken neler hissettin? Hatırladığın herşeyi anlat ba-na.” Elleri heyecanla sıkıyordu.

“Hayır.”

Cevapı kadını şaşırtmış olmalı ki Qwi geriye doğru çekildi ve hafif bir ciyıklama çıkardı.

“Yapmak zorundasın! Ben buradaki en üst bilim kadınlarından biriyim.” Kararsızlıktan ağzı açılmıştı. Han’ın bağlı olduğu sütunun etrafından dönmeye başladı, Han onu takip etmek için kafasını çevirmek zorunda kaldı. Neredeyse kendinden geçiyordu.

“Böyle bir bilgiyi saklamanın sana ne faydası var ki?” diye sordu Qwi. “Bilgi herkes içindir. Bilgiyi kendi bildiklerimize katar, çoğaltır ve varislerimize daha büyük bir miras bırakırız.”

Qwi’nin saflığı Han’ı şaşırtmıştı. Onun ne kadar zamandır burada olduğunu merak etti. “Yani sen, sana soran herkesle bilgini paylaşıp mısın?” diye sordu Han.

Qwi başını evet anlamında salladı. “Maw Tesisı böyle çalışır. Tüm araştırmalarımızın temelinde bu vardır.”

Han gülümsemesini zor tuttu. “Tamam öyleyse, bana arkadaş-larımın nerede tutulduğunu söyle. Buraya genç bir adam ve bir Wookie ile geldim. Benimle bu bilgiyi paylaşırsan ben de Ölüm Yıldızı ile ilgili hatırladıklarımı anlatırım.”

Qwi’nin huzursuz tepkisi daha önce hiç böyle bir durumla karşı karşıya kalmadığını açıkça gösteriyordu. “Bunu sana söyleyebileceğimi sanmıyorum,” dedi. “Bilmene gerek yok.”

Han omuz silkti. “Kendi etiğinin senin için ne kadar önemli oldu-ğunu anlıyorum.”

Qwi kapıya doğru baktı, askerleri çağırmayı düşünür gibi bir hali vardı. “Burada bir araştırmacı olarak tüm bilgilere ulaşmak bana ta-nınan bir imtiyaz. Neden birkaç basit sorumu cevaplamıyorsun?”

“Sen benimkileri neden cevaplamıyorsun? Hiçbir şey imzalama-dım. Sana karşı hiçbir yükümlülüğüm yok.”

Han bekledi, Qwi’nin olduğu yerde kımıldanmasını seyretti. So-nunda, Qwi bir veri bloğu çıkardı ve bir şeyler tuşladı.

Han’a koyu lacivert gözleriyle baktı. Saçları, omuzlarına dökülen parlak bir şelaleyi andırıyordu. Sonunda veri bloğundan bir cevap geldi.

“Wookie arkadaşın motor-bakım sektöründe çalışmaya gönderilmiş. Fikir geliştirme ve yürütmeden sorumlu eski fizikçimiz, Wookieler’le çalışırdı. Tesis ilk kurulduğunda Kashyyyk’ten alınıp buraya getirilen yüz tane kadar vardı. Ama şimdi çok kalmadı. Bildiğin gibi orada çalışmak çok zor ve tehlikeli.”

Han pozisyonunu değiştirdi, hareket etmesi hâlâ çok güçtü. İlk Ölüm Yıldızı’nın inşası sırasında çalıştırılan köle Wookieler hakkında bir takım dedikodular duymuştu. Ama Qwi bunlardan açık açık bir şekilde bahsediyordu.

“Peki ya diğer arkadaşım?” diye sordu Han.

“Kyp Durrone adındaki, değil mi? O hâlâ Gorgon’daki yüksek gü-venlikli hücre bölümünde. Onun

soruşturma raporunda fazla bir şey yok. Demek ki anlatacak fazla şeyi yoktu.”

Han kaşlarını çatı, bilgileri değerdendirmeye çalışıyordu ama Qwi yine hareket etmeye başladı. “Pekala, ben seninle bilgimi paylaştım. Şimdi bana Ölüm Yıldızı’ndan bahset!” Han’a doğru yaklaştı ama hâlâ mesafesini koruyordu.

Han gözlerini devirdi ama anlatmamak için bir sebep göremiyordu. Ölüm Yıldızı uzun zaman önce patlatılmıştı ve planlar İmparatorluk Bilgi Merkezi’nin veri çekirdeğinde güvenli bir şekilde saklanmıştı.

Han, Qwi’ye koridorlardan ve seslerden bahsetti. Özellikle hangar, hücre bölümü ve çöp öğütücüsünü çok iyi hatırlıyordu. Ama Qwi bu ayrıntılarla fazla ilgilenmedi.

“Çekirdeği görebildin mi? İtici güç sistemlerini?”

“Üzgünüm. Birisi çekme ışın jeneratörlerini kapatırken karmaşa çıkarmakla meşguldüm.” Han dudaklarını büzdü. “Bunlarla neden bu kadar ilgileniyorsun?”

Qwi gözlerini kırptı. “Çünkü Ölüm Yıldızı’nın büyük bir kısmını ben tasarladım!”

Han’ın şoke olmuş tepkisine dikkat etmeden, yakındaki bir duvara gitti ve kontrol panelinde bir şeyler yaptı, metal duvarın bir bölümü saydamlaştı. Aniden sersemletici bir panorama, parlak renkli gazların yerini aldı. Han, Maw Tesisi’nin diğer kaya kümelerini görebiliyordu.

“Aslında, tesiste hâlâ Ölüm Yıldızı’nın bir prototipi var.” Qwi ko-nuşurken, en yakındaki kaya kümesinin ardından en az onun kadar bü-yük, dev metal bir iskelet çerçeve ölümcül bir güneş gibi doğdu. Proto-tip dev halkalardan oluşmuş bir küreye benziyordu, çember halkaları kutuplarda birbirileriyle buluşup destek sağlıyorlardı. Çerçevenin içinde dev reaktör çekirdeği ve gezegen yok eden süper lazer yer almaktaydı.

“Bu sadece işlevsel olan kısmı,” dedi Qwi, hayranlıkla pencereden dışarı bakıyordu. “Çekirdek, süper lazer ve reaktör mevcut ama hiper uzay itici sistemleri henüz yok. Yapısal destek ile asker ve yöneticilerin kalması için olan bölümleri eklemeyi gerekli görmedik.”

Han tekrar konuştu. “Çalışıyor mu?”

Qwi ona doğru gülümsedi, gözlerinden kıvılcımlar fışkırıyordu. “Oh, evet, hem de kusursuz bir şekilde!”

* * *

Kyp Durren kendini kafese kapatılmış bir hayvan gibi hissediyordu. Hücresinin soğuk ve sıkıcı duvarlarına göz gezdirdi. Işık tavanındaki ızgaraların arkasından geliyordu; gözleri için fazlasıyla açık kırmızı bir renk hakimdi. Yatağına oturmuş, düşünmemeye çalışıyordu.

Azalan acısı vücuduna hâlâ sancılar veriyordu. Sorgulama droidi vücudunun acı dürtülerinin merkezini bulmuş ve oraya endorfin pompalamıştı böylece en ufak bir çizik bile büyük bir ızdırap kaynağı idi. Keskin hipodermik iğneler etine mızrak gibi batmış, iradesini kırmaya yarayan ilaçlar damarlarında kaynar lavlar gibi akmıştı.

Sorguya çekenler önemli bir şey bulur da onu zorlamaktan vazgeçerler diye hatıralarında bir şeylerin kalmış olmasını dilemişti. Ama Kyp Durren hiç kimseydi, sadece hayatının çoğunluğunu Kessel'da harcamış bir tutuklu... İmparatorluk canavarlarına söylecek hiçbir şeyi yoktu. So-nunda onun değersiz olduğuna karar kılmışlardı.

Dağıtıcının kendisine verdiği yemeğe baktı. Paketin kapağını açtığı anda protein bakımından zengin ana yemek ısınırken, sentetik meyve tatlısı da soğumuştü. Kısa süre sonra kap da dağılıyor ve atıştırılmalık olarak yenebiliyordu. Ama Kyp hiç açlık hissetmiyordu.

Düşünceleri Han Solo'nun başına gelenlere gitti. Kendisinin aksine Han Solo, Yeni Cumhuriyet hakkında çok şey biliyordu ve gizli sırları da olabiliirdi. Han'ın sorgulaması kendisinininkinden çok daha uzun sürmüştü. Amiral Daala'nın yöntemleri, İmparatorluk Islah Tesisi'nde gördüklerinden çok daha beterdı. En azından baharat ma-denlerindeyken ilgi odağı olmaktan kaçınmayı biliyordu.

Kyp sekiz yaşından beri Kessel'da yaşıyordu. İmparatorluk ya da Moruth Doole gibi köle lordların yönetimi, kuralları, koşulları ve işkence gibi bir işle bunca zaman başa çıkmıştı. Ebeveynleri ölmüştü, kardeşi Zeth, Fırtına Birliği Akademisi'ne gönderilmişti. Ama Kyp dikkat çekmemeyi, hayatta kalmayı ve buna dayanmayı öğrenmişti.

Han Solo gelinceye kadar kaçmayı hiç düşünmemişti. Han, küçük ve kararlı bir grubun zincirlerini kırabileceğini göstermişti. Ama Maw'ın içinde çok daha kötü bir duruma düşmelerinin bununla bir ilgisi yoktu.

Kyp çalıntı aracı kullanırken, kara delik kümesinden güvenli bir şe-kilde geçmeleri için yeterince gelişmemiş güçlerini kullanmıştı. Yaşlı Vima-Da-Boda'nın kendisine ilk Jedi yeteneklerini gösterdiğinden bu yana Güç'e olan yatkınlığını biraz daha arttırmıştı.

Vima-Da-Boda'nın kırışık dolu hastalıklı suratını hatırlıyordu; kö-şelere sığınmak gibi bir alışkanlığı vardı, gölgelerin içinde kaybolup kendisini arayan gözlerden sakınmaya çalışırdı. Düşmüş Jedi, üzerini bir battaniye gibi örten vicdan azabı çekiyordu; yine de İmparatorluk onu alıp götürmeden önce Kyp'e birkaç şey öğretme fırsatı bulmuştu. "Sen de müthiş bir potansiyel var," demişti son derslerinden birinde.

Kyp o zamanlar buna fazla önemsememişti. Ama şimdi durum değişmişti.

Gözlerini kırpmadan dokunulmamış yemeğine bakıyordu. Şayet yeterince konsantre olursa, yeteneklerini bir şeyleri değiştirmek, küçük cisimleri hareket ettirmek üzerinde odaklayabilirse,

kaçmak için bir fırsat yakalayabilirdi.

Kaçış! Kelime kalbinde yankılandı, umut görüntüleri ortaya çıkar-tıyordu. Neyi nasıl yaptığından emin değildi. Karanlık baharat tünellerinde en doğru yolu hissetmek ona gayet doğal geliyordu. Gaz bulutlarının arasından mekikle uçarlarırken, içinden gelen sesi dinlemişti. Ne zaman doğru olduğunu düşünse dümen kırıyor ya da dönüyordu.

Şimdi Güç'ü bilinçli olarak kullanması gerekiyordu. Ama nereden başlayacağını bilmiyordu.

Yemeğinin üzerindeki ince folyo kağıdına odaklandı, onu bükmeye çalışıyordu. Zihni ile itti, ince metali eğip bir top haline getirdiğini canlandırdı kafasında... ama hiçbir şey olmadı. Vima-Da-Boda'nın anlattıklarının ne kadarının batıl inanç ne kadarının saçmalık olduğunu merak etti.

Ebeveynlerinin böyle özel güçleri yoktu. İkisi de Anoat Siste-mi'ndeki Deyer Kolonisi'nde görev yapan açık sözlü birer politikacıydı. İmparator'un katı politikasına karşı oluşturulan ayaklanmayı duymuş ve içten içe Palpatine'in aleyhinde konuşmaya başlamışlardı. Açık şekilde Alderaan'ın yok edilmesini protesto etmişlerdi; bu çabalarına karşılık iki oğulları onlardan koparılmıştı.

Kyp dehşet dolu geceyi hâlâ çok net hatırlıyordu. Fırtına birlikleri kapıları kilitli olmamasına rağmen kapıyı eriterek içeri girmişlerdi. Silahlı askerler içeri doluşup fiber mobilyaları kırıp dökmüşlerdi. Yüzbaşı miğferinden çıkan filtreli sesiyle Kyp'in anne babasının ihanetle suçlandıklarını ve haklarında bir yakalama emri çıkarıldığını söylemişti; ardından askerler bayıltmaya ayarlı silahlarıyla şok olmuş çifti vurmuştu. Kyp'in büyük kardeşi Zeth onları korumaya çalışmış ama askerler onu da bayıltmışlardı.

İnanmayan yaşlı gözlerle baygın üç kişiye bakan Kyp, bileklerinden kelepçelenmelerini seyretti. Kendisi nasıl bir tehdit olarak gördüklerini hiç anlamamıştı, o sıralar daha sekiz yaşındaydı.

Kyp ve ailesi Kessel'a götürülürken, beyni yıkanan on dört yaşın-daki kardeşi Zeth, Carida'daki İmparatorluk askeri eğitim akademisine yollanmıştı. Bir daha Zeth'den asla haber alamadılar.

Bir yıldan az bir süre sonra Kessel'da iç hesaplaşmalar ve köle lordlarının yönettiği isyanlar çıkmış ve İmparatorluk yönetimi kalkmıştı. Kyp'in ebeveynleri karışıklık sırasında öldürülmüşlerdi. Yanlış zamanda yanlış yerde oldukları için idam edilmişlerdi. Kyp saklanarak, sessiz ka-larak ve görünmezleşerek hayatta kalmayı başarmıştı. Sekiz yıl boyunca karanlık tünellerde çürümeye bırakılmış ama şimdi kaçmayı başarmıştı.

Tekrar yakalanmak için...

Bir şekilde İmparatorluk, amaçlarına ulaşamadan sürekli sürekli önüne çıkıyordu. Deyer'de fırtına birliği askerleri onu evinden kaçırmış; Kessel'da onu baharat madenlerine tıkmışlardı. Han ile birlikte kaçmayı başardığı sırada fırtına birlikleri tarafından tekrar yakalanmıştı.

Kyp'in öfkesi cismin üzerinde odaklandı, konsantre olarak yete-neğini yemek tepsisi üzerinde kullanmaya çalıştı. İttiriyordu, alnından terler gözlerine doğru aktı, görüntüsü bulanıklaştı. Tepsi hareket etmiş, biraz da olsa kımıldamış mıydı? Proteinli patenin üzerinde küçük bir çöküntünün

oluştuğunu gördü. Bunu kendisi mi yapmıştı?

Belki de enerjisini odaklamanın anahtarı öfkesiydi.

Vima-Da-Boda'nın baharat tünellerindeyken kendisine daha fazla şey öğretmiş olmasını diledi. Etrafındaki duvarlara doğru konsantre oldu. Kaçış için bir yol bulmak zorundaydı... Han bunun mümkün olabileceğini kanıtlamıştı.

Kyp, şayet kaçmayı başarırsa bu gizemli güçleri kendisine öğretecek birisini bulmaya yemin etti. Bir daha asla yardıma muhtaç bir şekilde kalmak istemiyordu.

* * *

Han, nazik ve kırılğan kadına bakarken onu Ölüm Yıldızı'nın ge-liştiricisi olarak bir türlü gözünde canlandıramıyordu. Ama kendi isteği ile Maw'da çalışıyor ve rolünü bir şekilde kabul etmiş gözüküyordu. “Senin gibi iyi bir kız böyle bir yerde ne yapıyor?” dedi sonunda.

“Bu benim işim. En iyi yaptığım şey.” Qwi dalgın dalgın kafasını salladı, sanki verdiği cevabı değerlendiriyordu. “Burada kozmozun bü-yük gizemleriyle boğuşmak için bir fırsatım var, çözülemez olarak kabul edilen problemleri çözebilirim. Tüm çılgın düşüncelerimi burada gerçekleştirebilirim. Bu çok heyecan verici.”

Han hâlâ anlayamıyordu. “Ama bu nasıl oldu? Neden buradasın?”

“Oh, şu mesele!” dedi Qwi, sanki bir anda soruyu anlamıştı. “Benim asıl gezegenim Omwat'tır, Dış Halka'da. Moff Tarkin çeşitli şe-hirlerden Omwatlı on küçük çocuk aldı. Bizleri eğitim kamplarına yerleştirdi, bizlerin büyük tasarımcılar ya da problem çözücüler olmamızı istiyordu. Ben en iyileriydim. Tüm eğitimlerden başarıyla bir tek ben çıktım. Onun mükâfatı bendim, o da ödül olarak beni buraya yolladı.

“İlk başlarda Ölüm Yıldızı'nı ortaya çıkartırken Bevel Lemelisk ile birlikte çalışıyordum. Taslakları hazırladığımızda Tarkin, Bevel'i yanın-da götürdü, beni burada yeni ve daha iyi fikirler üretmek üzere bıraktı.”

“Tamam,” dedi Han, “sana tekrar soruyorum, niye bu şeylerle uğ-raşıyorsun?”

Gözüne birden aptal biri gibi gözüken Han'a baktı. “Hayal edebileceğim en ilginç şey bu. Sürekli bir meydan okuma ile karşı karşıyayım ve genelde başarılı oluyorum. Daha ne isteyebilirim ki?”

Han derdini anlatamadığını fark etmişti. “Böyle şeyler üzerinde çalışmaktan nasıl keyif alabilirsin? Bu korkunç bir şey!”

Qwi bir adım geri attı, şaşırmış ve incinmişti. “Bununla ne demek istiyorsun? İyi düşünürsen bu harika bir iş. Tasarılarımızdan biri de mo-leküler kazan aletlerini, gezegen yüzeyindeki hammaddeleri toparlayıp içinde bulunan fabrikalarda işleyen otonom ‘Gezegen Yıkıcıları’ idi. Bu fikrimizle gurur duyuyorduk. Bevel'i yanında götürdükten kısa süre sonra tekliflerimizi Tarkin'e ilettik.” Sesi azaldı. “Acaba sonra ne oldu?”

Han şaşkınlık için gözlerini kırptı. Gezegen Yıkıcıları'ndan oluşan bir filo Amiral Ackbar'ın gezegenine saldırmış ve su gezegeninin bir kısmını enkaz haline getirmişti. “Gezegen Yıkıcıları inşa edildiler,” diye mırıldandı Han, “ve çok da işe yaradılar.”

Qwi'nin suratı aydınlandı. “Oh, bu harika!”

“Hayır, değil!” diye bağırdı Han. Kadın irkildi. “İcatlarının ne iş için kullanıldığını biliyor musun? Bu konuda bir fikrin var mı?”

Qwi geri çekildi ve savunmacı bir tavır aldı. “Evet, tabii ki. Ölüm Yıldızı, ölü gezegenleri patlatarak çekirdeklerinde kalan hammaddelerin elde edilmesi sağlayacaktı. Gezegen Yıkıcıları asteroitleri ve verimsiz ge-zegenleri tarayarak yerleşim alanlarına sahip gezegenleri kirletmeden, bir

sürü alet edavat üretimini sağlayacaktı.”

Han burnundan soludu ve gözlerini devirdi. “Buna inanıyorsan, her şeye inanabilirsin. Şu isimlere bak! Ölüm Yıldızı, Gezegen Yıkıcısı... bu isimler sana barışçıl, ekonomik aletler gibi mi geliyor?”

Qwi kaşlarını çatıp arkasını döndü. “Oh, ne fark eder ki?”

“Ölüm Yıldızı’nın ilk hedefi karımın gezegeni Alderaan’dı. Mil-yarlarca masum insan öldü. Gezegen Yıkıcıları yerleşim alanlarının bu-lunduğu Calamari’ye saldırdı. Binlerce insan öldü. Şu bahsettiğin ve-rimli fabrikalar T1e savaşçıları ve başka silahlar üretmeye yaradılar.”

“Sana inanmıyorum.” Sesi artık eskisi kadar kendinden emin çık-mıyordu.

“Ben oradaydım! Alderaan’dan arta kalanlar arasında uçtum, Calamari’deki yıkımı gördüm. Sorgulama raporunda dediklerimi okumadın mı? Amiral Daala bu konular hakkında çok üzerime geldi.”

Qwi mavi, ince kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. “Hayır, bunlar senin melodramatik şekilde ‘sorgulama’ olarak adlandırdığın o özetin içerisinde yoktu.”

“O zaman sana tüm raporu vermemişler,” dedi Han.

“Saçmalık. Bütün verilere giriş iznim var.” Ayaklarına doğru bakıyordu. “Ayrıca ben sadece fikir geliştiririm. Çalışmalarını sağlarım. Şayet birileri benim icatlarımı suistimal ediyorsa, bundan ben sorumlu tutulmam. Bu, benim yaptığım şeyin çok dışında.”

Han öfkesinden belirsiz bir ses çıkardı. Kelimeleri önceden prova edilmiş gibi, ona öyle demesi öğretilmiş gibi çıkıyordu. Ne söylediğinin kendisi bile farkında değildi.

3-B görüntü panelinin önüne geçip Han gözlerini ilk açtığı sırada oluşturduğu şekli daha da geliştirmek için müzik tuşlarına dokunmaya başladı. “Şu anda neyin üzerinde çalışıyorum görmek ister misin?” diye sordu Qwi, biraz önceki tartışmadan kaçınmaya çalışıyordu.

“Tabi,” dedi Han, konuşmaktan sıkıldığı zaman Qwi’nin kendisini hücreğine geri yollayacağından korkuyordu.

Küçük aracın görüntüsünü işaret etti. Dört yüzlü ve uzatılmış, firefacet taşının uzun bir parçasına benziyordu. Han’ın gördüğü kadarıyla kokpit kısmı altı kişi alacak kadar genişti. Stratejik yerlerde lazerler var-dı; burnun hemen altında garip bir silindir şeklinde ileti çanağı vardı.

“Şu anda zırhını geliştirmeye çalışıyoruz,” dedi Qwi. Araç tek ki-şilik bir savaşçı uçağından daha büyük olmamasına rağmen, tüm sal-dırılara dayanıklı olması lazım. Fiziğin elverdiği kadar yoğun birkaç atom yığını tabakasını quantum-kristal zırhla birleştirip, üst üste katlar şeklinde sermeyi düşünüyoruz, böylece hiçbir şeyin ona zarar veremeyeceğinden emin olabiliriz. Belki biraz göçecek o kadar.”

Han yerleştirilen lazerlere baktı; zincirlendiği sütundan dolayı çok net göremiyordu. “Madem yok

edilemez olacak, niye silahlandırıyor sunuz?” TIE savaşçıları yerine bu gemilerden oluşan bir filoyu dūřündü; yok edilemez araçlardan oluşan küçük bir saldırı ekibi Yeni Cumhuriyet filosunun arasına dalıp gemileri oldukları yerde param parça edebilirdi.

“Bu aracın manevra kabiliyeti çok yüksek ve sistem taramasında göze batmayacak kadar da küçük ama yine de dirençle karşılaşabilir. Unutma, Ölüm Yıldızı küçük bir ay büyüklüğündeydi. Bu, Ölüm Yıldızı ile ortaya çıkan kaba kuvvetin son ve en iyi şeklini almış hali.”

Alacağı yanıtın korkusundan Han bir sonraki sorusunu soramıyordu. Nasıl olurda bu küçücük gemiyi Ölüm Yıldızı ile mukayese edebilirdi? Ama dayanamayıp sordu. “Peki nedir bu? Ne işe yarar?”

Qwi görüntüye huşu, gurur ve korkuyla baktı. “Şey, daha henüz test etmedik ama ilk model neredeyse tamamlanmış durumda. Buna Güneş Ezici diyoruz, küçük ama çok kuvvetli. Küçük, yok edilemez bir araç resonansı, güdümlü bir mermiyi hedef alınan güneşin içine doğru fırlatıyor, bu da çekirdekte bir tepkimeye yol açıyor. Sonuç olarak dü-şük kütleli yıldızlarda bile bir supernova oluşuyor. Apaçık ve basit.”

Han yaşadığı dehşetten dolayı söyleyecek bir şey bulamıyordu. Ölüm Yıldızı gezegenleri yok ediyordu ama Yıldız Ezici tüm bir güneş sistemini ortadan kaldırabilirdi.

Luke ve Lando, Moruth Doole ile birlikte atmosfer bacalarından birinin içinde duruyorlardı. Dar köprünün ke-narındaki trabzana tutunmuş, aşağıya doğru bakıyorlardı. Bacanın içine doğru eğildiklerinde yeni üretilen, yukarı doğru yükselen havayı içlerine çektiler; bu, Luke’a Bulut Şehri’ndeki dev hava boşluğunu hatırlattı.

Doole gürültüde sesini duyurabilmek için bağırdı. “Eski bir İmparatorluk çalışmasına göre, şu andaki tüketim oranlarıyla, Kessel’in ka-buğunda atmosferi dengelemek için bulunan hammaddeler birkaç yüz yıl içerisinde tükenecek.” Omuz silktili. “Birkaç yıl önce üretim çok daha fazlaydı ve köleler rahatlıkla etrafta dolaşabiliyordu... ama öyle olacak da ne olacak?”

Lando hâlâ ilgiliymiş gibi kafasını salladı, Luke hiçbir şey demedi. Tüm gün boyunca Doole tur rehberleri olmuştu, Coruscant’taki sözü bitiremeyen senatörlerden daha çok konuşmuştu. Doole, Lando’nun yarım milyon kredisinin peşindeydi, Kessel’in faziletlerini sanki gezegenin ticaret odası temsilcisi gibi durmadan övüyordu.

Doole onları nereye götürse Luke hemen Jedi duyularını açıyor ve Han ya da Chewbacca’nın bir izini yakalamaya çalışıyordu. Ama Luke Güç’te hiçbir şey hissetmiyordu, arkadaşlarının varlığına dair hiçbir ipucu elde edememişti. Belki de gerçekten ölmüşlerdi.

Lando, Doole ile olan sohbetine devam ediyordu, bacanın içinden yükselen havanın gürültüsünde bağırarak zorunda kalıyorlardı. “Hava bitene kadar burada birçok değişiklik yapılabilir. Önemli olan hayatta kaldığınız süre içerisinde becerdiklerimizdir.”

Doole’un tıslama gibi olan kahkahası gürültünün içinde boğuldu. Uzanıp tek elini Lando’nun omzunun koydu. “Aynı düşünceye sahibiz, Bay Tymmo. Uzay tozu olduktan sonra gerisi kimin umurunda? Hazır avucumun içindeyken Kessel’in suyunu çıkarmayı tercih ederim.”

“Burada büyük bir iş yürütüyorsunuz. Neden hâlâ, solo takılıyorsunuz?” diye sordu Lando.

Doole ‘solo’ terimini duyunca bir irkildi, Luke Lando’nun bunu kasten yaptığını biliyordu; ikisi dikkatlice Rybet’in tepkisini ölçtüler. “Ne demek istiyorsunuz?” diye sordu Doole.

“İmparatorluk tekeli sona erdiğinde tümüyle dışarı açılır ve ürünlerinizi satmak için temsilcilerden faydalanırsınız diye düşünmüştüm. Hutt Jabba öldü. Neden Talon Karrde ve Mara Jade’in liderliğinde birleşen kaçakçılarla temasa geçmiyorsun. Kârını katlayabilirsin.”

Doole toparlak uçlu parmağını Lando’ya doğru uzattı. “Pırıltı’yı aracı olarak satmak yerine kendimiz çıkardığımızdan beri kârımız zaten sürekli büyümekte. Ayrıca İmparatorluk’un boyunduruğu altında uzun süre kaldıktan sonra Yeni Cumhuriyet’in altında aynı pozisyonda kalmak istemiyorum. Herkes Jade ve Karrde’in birer kukla olduğunu biliyor.”

Lando’nun şüphecililiğini gören Doole ellerini salladı. “Oh!.. ama bunu düşünmekteyiz, tabii ki. Hatta şimdiden Yeni Cumhuriyet’ten bir bakanla görüştüm bile, böylece belki ilerde onlara katılma yolundaki ilk adımı atmış olduk.”

“Bu iyiye benziyor,” dedi Lando tarafsız bir ifade ile.

Doole onları dar köprüden, geldikleri yönde geri götürdü. Kapının önünde Artu’nun beklediği yere geldiler. Doole ağır kapıyı kapattıktan sonra kulaklarının derin sessizliğe alışması birkaç saniye durdu. “Gördüğünüz gibi burada birçok şey değişti. Siz, dostum, bize ka-tılmak için harika bir zaman seçtiniz.”

“Şayet yatırım yapmaya karar verirsem,” dedi Lando, kesin bir tavırla.

“Evet, evet, şayet yatırım yapmaya karar verirsiniz. Gerçek şu ki, bu aslında çok daha önemli, Bay Tymmo. Skynxnex öldüğü için, baharat madenlerinin yönetilmesinde bana yardımcı olacak bir eee... asistana ihtiyacım var.”

Lando pelerinini arkaya doğru savurdu. “Şayet yarım milyon kredi yatırıyorsam, Doole, bir asistandan çok bir ortak olmayı tercih ederim.”

Doole hemen yaltaklandı. “Tabii ki. Sıradan detayları hemen halledebiliriz. Ayrıca yeni bir vardiya patronuna da ihtiyacım var. Belki ar-kadaşınız bu işle ilgilenmek ister?” Yumurta beyazı gözünü kısarak Luke’a baktı.

Luke, Rybet’in mekanik gözüyle göz göze geldi ve sürekli hareket eden merceklere odaklandı. Beyninden bir takım sırlar koparmaya ça-lışıyordu. “Bunun hakkında düşünmem lazım.”

Doole onu fazla önemsemedi, dikkatini tekrar Lando’ya yoğunlaştırdı. “Tamam, hemen hemen her şeyi gördünüz. Size gösterebileceğim başka bir şey var mı?”

Lando düşünmekte olan Luke’a baktı. Ay ve üzerindeki güvenlik üssünün düşüncesi onu şüphelendiriyordu. Han şayet Kessel’da değilse belki de ay üssündeki karargâhta tutuluyordu.

“İmparatorluk kalıntılarından gelebilecek saldırılardan korkmuyor musunuz?” diye sordu Luke. “Ya da Yeni Cumhuriyet’in birleşmiş güçlerinden.”

Doole bunu fazla önemsemedi. “Kendi savunma sistemimiz var. Merak etmeyin.”

Ama Luke ısrar etti, dikkatli bir iş ortağı gibi davranmaya çalı-şıyordu. “Şayet bir yatırım yapacaksak, şu bahsettiğiniz savunmayı da görmemiz gerekir. İmparatorluk Islah Tesisi’nden kalma enerji kal-kanını biliyoruz. Ama filo tarzı bir şeyiniz de var mı?”

Doole birden öksürmeye başladı. “Moruth, şayet görmemizi istemediğin bir şey varsa...”

“Hayır, hayır, hiç problem değil. Ay üssüne gidecek bir mekik ayarlamam lazım sadece. Sizden saklamaya çalıştığımız bir şey oldu-ğunu düşünmenizi istemem!”

Doole hızla uzaklaşarak bir araç ayarlamaya gitti. Geride kalan Luke ve Lando şüphe dolu gözlerle birbirilerine baktılar.

* * *

Lando, Bayan Şans'ı İmparatorluk Islah Tesisi'sinin iniş platformunda bırakma fikrinden pek hoşnut değildi; ama Doole nazik ev sahibi rolünü oynamaya devam ediyordu. Kısa mesafe mekiği ile havalandıklarında Luke hâlâ onu teselli etmey çalışıyordu ama Lando küçük pencereden gemisine sanki onu bir daha göremeyecekmiş gibi bakmayı sürdürüyordu.

Kessel'in ayına doğru yaklaştılar. Küre şeklinde dev bir kayaya benziyordu, üzerinde hangarların, dev jeneratörlerin ve gezegenin çevresindeki enerji kalkanlarını oluşturan projektörlerin bulunduğu kocaman oyukları vardı.

En son Moruth Doole kasılarak araçtan indi. Sabırsız bir hareketle kendisini takip etmelerini işaret etmesi Luke'u şüphelendirmişti. Artu rampadan inip dev mağaraya doğru ilerlerken Doole onları bekledi. Saydam bir atmosfer muhafaza ekranının arkasından baktığında, Luke yıldızları ve kara delik kümesinin etrafında dönmekte olan gazların bıraktığı izleri görebiliyordu.

Doole savunma filosu ile Kessel'da yürüttüğü tüm operasyonlardan daha çok gurur duyuyor gibiydi. "Beni izleyin."

Hangar alanının kayalık yüzeyinde ilerledi, onları karmaşık bir şekilde sıralanmış savaşçı araçların olduğunu yöne doğru götürdü. Luke bazı gemileri tanıdık bulmuştu; fakat bazıları o kadar egzotikti ki onların tam olarak ne tür gemiler olduğunu çıkaramadı. Bir savaş pilo-tu olarak hatırladığı kadarıyla gemiler şöyle sıralanıyordu: X-kanatlar, Y-kanatlar, güçlü Corellia Korvetleri, bir tane B-kanat, TIE savaşçıları, TIE Interceptorları, dört tane TIE bombacısı, birkaç tane Skipray Blastboat ve gamma sınıfı saldırı mekiği... Uzayda üssün etrafında gerçek ödül sayılabilecek diğer gemiler bulunmaktaydı; üç tane Carrack Kruvazörü, iki tane büyük Mızrakçı şilebi ve bir tane de Loronar saldırı kruvazörü.

"İmparatorluk'u buradan kovduktan sonra," dedi Doole, "birinci önceliği savunma filosuna verdim. Hangi durumda olursa olsun bulabildiğim tüm savaş gemilerini buraya getirdim, ve Nar Shaddaa'daki Corellia sektöründen deneyimli tamirciler kiraladım.

Amfibik dudaklarıyla gülümsedi. "Enerji kalkanımı daha iki gün önce çalıştırdık. Bundan dolayı oldukça rahatladığımı söylemem lazım. Çalışan enerji kalkanımız ve yeni yedek filomuz sayesinde Kessel tam olarak güvende ve özgürdür. Hiç kimsenin fikrini sormadan pırıltı fiyatlarını istediğimiz gibi belirleyebiliriz."

"Gerçekten çok geminiz varmış," dedi Lando. "Etkilendim."

Luke, Amiral Thrawn'ın gerilla seferberliği sırasında Yeni Cum-huriyet'in savaş gemisi bulmadaki sıkıntıları hatırladı. Şayet o sıralarda bu sektördeki çalışır durumdaki gemilerin ipleri Moruth Doole elindeyse, stokların bu kadar sınırlı olmasına şaşmamak gerekti.

"Kendimizi baharat korsanlarından korumamız lazım, siz de öyle düşünmüyor musunuz?" dedi Doole.

Park edilmiş gemilerin arasında dolaşmaya devam ettiler. Lando birden buz kesti, Luke ondan gelen bir şok dalgası hissediyordu. Artu da deliller gibi ıslıklar çalıyordu. Luke etrafına bakındığında Corellia yapımı, modifiye edilmiş bir hafif nakil gemisi gördü; gemi oldukça tanıdıktı.

“Bir sorun mu var?” diye sordu Doole, droide bakarak.

Lando soğukkanlılığını tekrar sağlamaya çalıştı. Parmak uçlarıyla Artu’nun üstündeki yarı kubbeye hafifçe vurdu. “Başıboş kozmik ışın-lar. Bazen bu astromekanik birimlerin devrelerine zarar veriyor.” Yut-kundu. “Moruth, asistanımla özel olarak bir şey görüşebilir miyim acaba?”

“Oh, uh, tabii ki.” Doole isteksiz bir şekilde geri çekildi. “Ben de gidip tamircilerin Kessel’a dönüşümüz için mekiği hazırlayıp hazır-lamadıklarını kontrol edeyim.” Luke’a döndü, ses tonuna komiklik katmaya çalıştı. “Sakin ola patronunu buraya yatırım yapmaktan vazgeçirme!”

Doole uzaklaştığı anda Lando kafasıyla gemiyi işaret etti. “Bu Şahin, Luke! Bir krabbex’in kabuğunu tanıdığı gibi tanıyorum onu!”

Luke gemiye baktı, ona da tanıdık gelmişti ama daha çok kanıt istiyordu. “Emin misin?”

“Bu kesinlikle Şahin, Luke! Han onu benden bir sabacc oyununda çalmadan önce bana aitti... Şayet bakacak olursan, Ölüm Yıldızı’ndan çıkmaya çalışırken kırdığım alt uzay anten çanağının yerindeki hasarlı bölümü görebilirsin.”

Luke bunun yanında uzay muharebelerinden kalma yanık izlerini de görmüştü. “Üzerindeki işaretleri değiştirmiş ve hafıza çekirdeğini silmiş olabilirler. İspatlamak için başka neyimiz var?”

“Beni kokpite sok. Han başka kimsenin bilmediği değişiklikler yap-mıştı gemiye.”

Doole geri döndüğünde, “Asistanım bu gemilerdeki tamiratın yeterli olduğundan emin olmak istiyor. Şayet onlarla yeterince ilgilenmezseniz pek de iyi bir savunma filonuz olmuş olmaz. Girip bir tanesinin içini kontrol edelim.. mesela, şuradaki Corellia gemisini.”

Doole şaşırmışa benziyordu, Şahin’e baktı. “Bunu mu? Baka-bileceğiniz daha bir sürü iyi kalite savaş gemimiz var. Bu tam bir... hurda yığını.”

Lando parmağını salladı. “Şayet gemiyi sen seçersen Moruth, rastgele bir gemi seçme amacımızla çelişki yaratmış olmaz mıyız? Hadi ba-kalım, aç şunu.”

Doole istemeyerek de olsa Şahin’in rampasını indiren dış düğmelere bastı. Önde Lando arkasına Luke içeri girdiler. Artu, Doole’un tam arkasında bir şeylerle ilgileniyordu, neredeyse Rybet’in topuklarını ezecekti.

İçeride, Lando hemen kokpite yöneldi, görünüşte sistemleri kontrol etmeye gidiyordu. Ellerini kirli ve darbeli yüzeyler üzerinde gezdirdi ve bir kaç düğmeye dokundu. “İyon-akış sabitleyicisi ve statik alan jeneratörleri normal gibi gözüküyor. Arkaya gidip güç değiştiricilerini de kontrol edelim mi? Bu şeyler Corellia nakliyat gemilerinde hep başa bela olur.” Lando geri dönüp dar koridordan geçerek geminin orta-sındaki yaşama bölümüne geçti. Sola dönüp rampanın olduğu tarafa yöneldi ve ana güverte plakalarının üzerine dikkatle bastı. Kontrol panelinde bir takım gizli kilitleri açmıştı, doğru plakaların üzerine basınca levhalar oldukları yerden çıkmışlar ve Han’ın baharat ka-çakçılığı için kendi özel yaptırdığı saklı bölmeler ortaya çıkmıştı.

“Yakalandın Doole, seni alçak, aşağılık yaratık!” Lando boğazına sarmış olduğu sarı kravatından yakalamıştı. “Han ve Chewbacca’ya ne yaptın?”

Doole tamamen şaşırmış gözüküyordu, ellerini sağa sola sallıyordu. “Sen neden bahsediyorsun?” diye gakladı. Lando, Rybet’in kocaman gözlerine bakarken, Doole elini yeleğine götürdü ve küçük bir lazer tabancası çıkardı. Luke onu gördüğü anda harekete geçti, zihnini ve Güç’ü kullanarak Moruth Doole’u Lando’dan uzaklaştırdı.

Tabanca ateş aldı ve Şahin’in koridorunun içine doğru ölümcül bir mermi yolladı. Doole arkaya düştü ve hemen ayaklarının üzerine kalktı. Tekrar ateş etti ama bu sefer mekanik gözü odalanacak vakit bulamamıştı, açık farkla ıskaladı. Rampadan aşağı koşarken muha-fızlarına sesleniyordu. O sırada mekanik gözü düştü. Peşinden yere eğilip elleriyle körlemesine onu aramaya başladı.

Luke kapı kontrollerini çalıştırdı, rampayı kaldırıp kapağı kilitledi. “Onu rehine olarak tutmalıydık,” dedi. “Şimdi buradan çıkmak çok daha zor olacak.”

Dışarıda Doole alarm vermişti. Muhafızlar park etmiş gemilerin arasından silahlarını çekerek ve zırhlarını giyerek çıkageldiler.

“Artu, bilgisayarın başına geç!” dedi Luke.

Lando kontrol panelinin arkasındaki koltuğa sıçradı. “Artık Han için bir şey yapamayız. Geri dönüp olan biteni Leia’ya anlatmamız lazım. Buraya tam teçhizatlı bir birlik gönderebilir. Yüksek çözünürlüklü bir tarayıcı ile tüm mekanı araştırırız.”

“Tabii buradan sağ çıkabilirsek,” dedi Luke.

“Artu,” diye seslendi Lando, “yardımcı pilot bilgisayarına bağlan ve hangar kontrollerine gir.” Astromekanik droid tüm yardım hevesiyle seyrüsefer konsoluna doğru ilerledi.”

Hangarın içinde alarm sesleri duyuluyordu. Nereye gittiğini bilmeyen insanlar etrafta koşuşturuyordu. Luke bu paralı askerlerin en acemi İmparatorluk birliklerinden bile daha az deneyimli olduklarını gördü. Ama Lando gemiyi havaya kaldırdığı anda herkes hedefin ne olduğunu kesinlikle anlamıştı.

“Artu, şu kapı alanını indir!” diye bağırdı Lando.

Manevra iticilerini kullanarak gemiyi ilerletti. Park etmiş gemilerin üzerinden geçerken giderek hız kazanıyordu. Pilotlar gemilerine bindiler, uzay muharebesine hazırlanıyorlardı. Ayın yörüngesindeki büyük gemilerin olan bitenden henüz haberleri yoktu.

Lando hangarın çıkışına doğru iyice hızlandı. Görünmez kalkanı seçemiyorlardı. Artu biyledi ve bir ıslık çaldı ama çıkardığı sesler pek de olumlu değildi. “Kalkanı indir!” diye ısrar etti Lando.

Artu’nun arayüz fişi hangar bilgisayarına bağlanırken sürekli dönüyor, şifre kontrollerine ulaşmaya çalışıyordu.

“Kalkanın şu anda inmiş olması lazım, Artu!” dedi Luke.

şahin’in arka iticileri devreye girdi, hızlanarak ileri arıldılar. “Haydi,” dedi Lando gemiye. “Yapabilirsin. Son bir kez... Han için!”

Geçitten tam geçmeden önce Artu bir zafer nidası biyledi. Luke geri irkildi ama kalkan tam vaktinde inmişti.

Yörüngedeki dev savaş gemilerinin alarm ışıkları yanıp sönüyordu. Silah sistemlerini ısıtıyor, hedefleme modüllerini çalıştırıyorlardı.

Binyıl şahini peşlerinde Kessel filosuyla birlikte açık uzaya doğru çıktı

Koyu renkli cübbesinin içinde kambur duran Tol Sivron, Qwi Xux'u araştırma odasında ziyarete geldi. Tıslayan sesiyle derin bir nefes aldı, içerideki düzene bakarken kafa kuyrukları huzursuzlukla kıpırdandılar. Twi-lek idareci daha önce hiçbir laboratuvara girmemiş izlenimi veriyordu; ki bu da Qwi'ye tuhaf gelmişti, sonuçta adam tüm tesisin başındaki kişiydi.

Qwi müziksel hesaplamalarını atonal bir sesle durdurdu. “Yönetici Sivron! Sizin için ne yapabilirim?”

Tol Sivron yazılı raporları, fizibilite çalışmalarını ve ilerleme özetlerini görmek istedi; haftada bir uzmanlarla fikirlerini paylaşmak ve çalışmalarını görmek için toplantılar düzenlerdi.

Ama Tol Sivron onları hiç ziyaret etmezdi.

Odanın içinde gezindi, bazı şeylere dokundu, parmaklarını ovdu, standart ekipmanlara merakla baktı. Mırıldanarak, sivri tırnaklarıyla kaynak basıncı analizörünün kalibre ölçü aletini yokladı, “Mmm hmm, iyi iş!” dedi sanki aleti Qwi icat etmiş gibi.

“Tutarlı çalışmalarınızdan dolayı sizi tebrik etmeye geldim, Dr. Xux.” Sivron basit bir hareketle kafa kuyruklarından birini boynuna doladı; ardından sesi daha sert çıktı. “Ama umarım Güneş Ezici projesindeki sonu gelmez tekrarlamalarınızı bitiriyorsunuzdur artık. Büyük Moff Tarkin'in verdiği tarihi geçtik, biliyorsunuz ve bir an önce harekete geçmeliyiz. Durumla ilgili son raporunuzu yazmanızı ve tüm evrakları düzenlemenizi istiyorum. Sonucu olabildiğince kısa zamanda ofisime bildirin.”

Qwi kızgınlıkla gözlerini kırptı. Daha şimdiden ona beş ayrı son durum raporu göndermişti; ancak Sivron her defasında simülasyonların üzerinden tekrar geçmesini ya da Güneş Ezici'nin kuantum zırhındaki yapısal kaynaklarını tekrar kontrol etmesini istemişti. Bunun nedenini açıklamıyordu, Qwi onun raporları okuduğundan bile şüphe ediyordu. Şayet kendisine kalsaydı Güneş Ezici iki sene önce hazır olurdu. Artık bundan canı sıkılmıştı, yeni tasarımlar üzerinde çalışmak, hayal gücünü çalıştırmak istiyordu.

“Rapor akşam elinizde olacak, Yönetici Sivron!” En son yol-ladığının bir kopyasını yollamayı düşünüyordu.

“Güzel, güzel,” dedi Sivron, kafa kuyruğunu hareket ettirerek. “Her şeyin düzenli olmasını istiyorum sadece.”

Ne için, diye düşündü Qwi. Bir yere gittiğimiz yok ki? Yöneticilerin ve askerlerin işine burnunu sokmasından nefret ediyordu. Tol Sivron başka bir şey söylemeden odayı terk etti.

Qwi ardından bakakaldı, nadiren kullandığı kilit sistemini devreye sokarak kapıyı kapattı. Görüntülü terminalinin önüne döndü, önündeki şifreleri kırmaya çalışmaya devam etti. Mücadele etmek hoşuna gidiyordu.

Qwi, Han Solo'nun kendisine söylediği şeyleri bir türlü aklından çıkaramıyordu. Bu ilk başta çözülmeyi bekleyen bir bulmacaydı ama sonrasında da dikkatini bu konuya daha çok vermeye başlamıştı. Ona göre geliştirdiği her prototip, matematiksel müzik ve parlak sezgileri sayesinde gerçekliğe dönüşen soyut kavramlardı. Kendisine sürekli icatlarının hangi işler için kullanıldığını bilmediğini ya da umursamadığını söyleyip duruyordu. Bunu tahmin etmesi o kadar güç değildi ama o yapmamayı tercih ediyordu. Bilmek istemiyordu! Yüzeye çıkmadan önce bu düşünceleri engelliyordu. Ama Qwi Xux aptal değildi.

Ölüm Yıldızı, işi bitmiş ölü gezegenleri çekirdeklerindeki hammaddelere ulaşmayı sağlamak için tasarlanmıştı. Doğru! Bu mazereti sonradan mı uydurmuştu? Gezegen yıkıcıları'nın işe yaramaz moloz ve parçacıkları toplayıp bunları tekrar kullanılabilir hale getiren gezgin fabrikalar olması gerekiyordu. Doğru! Tarkin tüm ağır eğitimi süresince onun yanında olmuştu. Adamın neler yapabileceğini biliyordu.

Ve şimdi de yeni Güneş Ezici... “Ne?” demişti Han, sesini Qwi'nin narin kulaklarını rahatsız eder derecede yüksleterek. “Güneş Ezici, İmparatorluk'un hoşuna gitmeyen kişilerin bulunduğu güneş sistemlerini yok etmekten başka ne işe yarayabilir ki? Moloz toplama gibi saçma sapan bir mazeretin de yok bu sefer. Güneş Ezici'nin tek bir amacı var; sayısız masum insana ölüm getirmek. Başka bir şey değil.”

Ama Qwi onca insanın hayatının sorumluluğunu yüklenemezdi. Bu onun işinin bir parçası değildi. O sadece taslakları çiziyordu, tasa-rılarla oynuyordu ve denklemleri çözüyordu. İmkansız olduğu düşünülen bir şeyi keşfetmek onu çok heyecanlandırıyordu.

Diğer taraftan ne yaptığıının gayet farkındaydı... ama uyduruk saf-lığı onun için mükemmel bir mazeretti, kendi bilincine karşı kusursuz bir kalkandı.

Maw'ın veri bankasında Han'ın 'soruşturmasının' tam bir kopyasını buldu -kolaylıkla kırdığı bir şifre tarafından korunuyordu- yazı yerine bir video kaydı vardı. Sivron ve Daala'nın kendisinden sakladığı gerçekten çok şey vardı... ama niye?

Tüm bir işkence seansını seyrederken Qwi gözlerine inanamadı. Bilgilerin bu şekilde alındığını hiç tahmin etmemişti! Kağıttaki kelimeler oldukça soğuk ve işbirlikçi gözüküyordu.

Ama daha derin daha profesyonel bir seviyede Amiral Daala'ya çok sinirlenmişti. Verilerin tüm Maw bilimcilerine açık olması gerekirdi. Kara delik kümesinde geçirdiği on iki sene boyunca hiçbir bilgi isteğine karşı çıkılmamıştı! Ama bu çok daha kötüydü. Tüm rapor kendisinden saklanmakla kalmamış, Han'ın soruşturma özetinde daha fazla bir bilgi olmadığı konusunda kendisi aldatılmıştı.

Ama bilginin paylaşılması gerekir! Diye düşünmüştü Qwi. Gerekli bilgiler olmadan işimi nasıl yaparım?

Şifreleri kırmakta çok büyük problem yaşamamıştı. Görünüşe göre kimse onun zahmet edip de bunlarla uğraşacağını düşünmemişti. Tüm raporu tiksintiyle okudu; Alderaan'ın yok edilişi, Yavin 4'e saldırı, Asi filosunun Endor'da tuzağa düşürülmesi ve hastane gemileriyle personel taşıtlarının süper lazer ile havaya uçurulması.

“Ne iş için kullanılacaklarını zannediyaordun ki?” demişti Han. Düşünce aklına gelince Qwi gözlerini kapattı.

Soruna odaklan... Çocukluğundan beri böyle yapardı. Hiçbir şeyin dikkatini dağıtmasına izin verme.... Sorunu çözmek en önemli şeydir. Sorunu çözmek hayatta kalmanın kendisidir...

Çocukluğunun iki yılını gezegeni olan Omwat’ın yörüngesindeki verimsiz ve sessiz eğitim küresinde geçirdiğini hatırladı. Herbiri farklı Omwat yerleşim alanlarından seçilen diğer dokuz çocuk gibi standart on yaşındaydı. Yörüngeden turuncu ve yeşil kıtalar gerçek dışı gözüküyordu, bulutlar tarafından kapatılıyorlardı. Üzerlerinde kanyonların oluşturduğu çukurlar ve dağların meydana getirdiği yükseltiler vardı; hiçbir şey inceledikleri düz haritalardaki gibi değildi.

Ama Qwi’nin eğitim küresinin hemen yanında Büyük Moff Tarkin’in Yıldız Destroyeri bulunmaktaydı. Alt tarafı Zafer sınıfı bir ge-miydi ama öğrencilerin başarısız olması durumunda Omwat’ın üzerine ölüm yağdırabilecek kadar da güçlüydü.

İki yıl boyunca Qwi’nin hayatı birbirini takip eden testler ve eği-timlerden ibaret olmuştu. Tek amaç genç ve esnek Omwat zihinlerini mühendislik disiplinlerinin tüm bilgisiyle doldurmaktı... ya da süreç içerisinde zihinlerini patlatmak. Tarkin’in yaptığı araştırmalara göre uygun ve yeterli bir eğitim verilirse Omwat çocuklarının inanılmaz zihinsel yetenekleri ortaya çıkıyordu. Genç zihinlerin çoğu bu baskının altında eziliyordu ama aralarından bazıları nadide mücevherler gibi parlıyordu. Moff Tarkin bu olasılığı test etmek istiyordu.

Zayıf fakat çelik kadar sert bir adam olan Tarkin üniformasının içinde tüm bir sınav boyunca ayakta durup, Omwat çocuklarının İmparatorluk mühendislerini alt eden problemlerle boğuşmasını seyreliyordu. Qwi sınıf arkadaşlarından biri olan Pillik adlı erkek ço-cuğunun yere düşüp nasıl kriz geçirdiğini hatırladı. Kafasını avuçlarının arasına alıp çığlıklar atıyordu. Muhafızlar kendisini tutmadan önce ağ-layarak ayağa kalkmaya çalışmıştı. Onu götürürlerken sınav kağıdını bırakmamış ve sınavı bitmek istediğini bağırmıştı.

Qwi ve üç arkadaşı daha sonra sessizce pencere kenarına gidip, başarısızlığı nedeniyle Zafer sınıfı Yıldız Destroyeri’nin Pillik’in yaşadığı bal peteği şeklindeki yeri yok etmesini izledi.

Qwi sonuçlar tarafından rahatsız edilmemeliydi. Şayet konsantrasyonu bozulursa herkes ölürdü. Şefkatini kilitli tutmak zorundaydı. Problemler saf ve güvenliydi, kendi iyiliği için çözmesi gerekiyordu. Önündeki soyut mücadeleden başka bir şey düşünmesine asla izin veremezdi.

Sonunda grubundan bir tek Qwi eğitimden başarıyla çıkmıştı. Bi-yolojik bilim dersi hiç almamış, hafızasını fizik, matematik ve mühendislik eğitimi için saklamıştı. Tarkin onu alıp Maw Tesisi’ne götürmüş, büyük mühendis Bevel Lemelisk’in himayesine vermişti. Qwi o zamandan beri Maw’daydı.

Problemler kendi iyilikleri için çözülmeliydi. Şayet duygularının dikkatini dağıtmasına izin verirse, dehşet verici şeyler olabilir. Omwat şehirlerinin uzakta yanan kamp ateşleri gibi göz kırptığı görüntüleri, savanların ateşlerle nasıl kavrulduğunu hatırladı. Ama bitirmesi gereken bir sürü hesaplaması ve değiştirmesi gerken bir sürü tasarısı vardı.

Qwi vicdanını, sorumluluklarını başkalarının üzerine atarak rahatlatıyordu. Ama gerçek şu ki yarattığı aletler medeniyetlerin ölmesinden ve gezegenlerin yok edilmesinden sorumluydu. Güneş Ezici sayesinde tek bir düğmeye dokunarak bütün bir güneş sistemini ortadan kaldırabilirdi.

Düşünmesi gereken bir sürü şey vardı ama bunların nasıl üstesinden geleceğini bilmiyordu. Bu onun için tamamen yeni bir problem şekliydi.

* * *

Chewbacca bir heykel gibi duruyor hareket etmeyi reddediyordu, gardiyanı kırbacını kullanmaya kışkırtıyordu.

Sonunda kullandı da...

Derisini deşen acı karşısında Chewbacca acı ile kükredi; sinirleri saldırının ardından acı ile kasıldı. Kıllı kollarını havaya kaldırdı, şişman adamın kol ve bacaklarını gövdesinden ayırmak için can atıyordu.

On dört tane fırtına birliği askeri silahlarını ona doğrulttular.

“İşine geri dönecek misin, Wookie, yoksa enerji seviyesini birkaç kademe daha mı arttırmam gerekiyor?” Gardiyan kırbacının tutacağını avcunun içine vurarak, yumuşak bir ifade ile Chewbacca’ya bakıyordu. Teni tozlu gibi ve kansız gözüküyordu sanki derisinin altında hiçbir ha-yat yoktu.

“Başka bir zaman olsa seni evcilleştirmekten büyük keyif alırdım, Wookie. Tam on dört standart yıldan beri burada köle Wookie ekipleriyle birlikteyim. Bu zaman içerisinde bazılarını kaybettik; ama hepsini dize getirmeyi başardım, şimdi hepsi emirlere uyup işlerini yapıyorlar. Ama Amiral Daala yarınki hareket öncesi herkesin zinde olmasını istiyor.”

Kırbacının cızırdayan yeşil ucunu Chewbacca’nın suratının önünden geçirdi, tüylerinin bir kısmını hafifçe yaktı. Chewbacca tekrar kükredi.

“Oyun oynayacak vaktim yok,” dedi gardiyan. “Seni illa disipline sokmam için vakit harcamam gerekiyorsa, seni uzay boşluğuna salmayı tercih ederim. Beni anlıyor musun?”

Chewbacca öfkeli suratını muhafaza etti ama gardiyan ciddi gözüküyordu. Chewbacca en azından Han’a ne olduğunu öğrenmek için ha-yatta kalmak zorundaydı. Çok uzun zaman önce Han onu köle tacirlerinin elinden kurtarmıştı, Chewbacca’nın ona hâlâ bir hayat borcu vardı. İnleyerek boyun eğdi.

“Güzel, şimdi şu saldırı mekiğinin içine gir!”

Chewbacca’nın üzerinde gri bir tulum vardı, ceplerinde motor teşhis aletleri ve hidro-somun anahtarları vardı. Bunların hiçbiri silah olarak kullanılamazdı. Chewbacca hepsini çoktan kontrol etmişti.

Gama sınıfı saldırı mekiği Gorgon’un alt hangarının büyük bir kıs-mını kaplıyordu. Geminin çekme ışınlarının ve yansıtıcı kalkan projektörlerinin dizilimini veren bir veri tahtası vardı. Dışarıda başka gemilerde de çalışmıştı, ve Han ile birlikte yaptıkları yenilikler ve değişiklikler sayesinde Şahin’in içini dışını ezbere biliyordu. Gözlerini veri tahtasından ayırmadan İmparatorluk’un on senelik teknolojisine hizmet verebilirdi.

Chewbacca mekiğin arka tarafında itici reaktörlerin egzoz çıkış-larını ve lazer toplarını kontrol etti. Aracın önündeki kapı, kumanda ekibinin girmesi için açılmıştı; ama Chewbacca sıfır-Y fırtına birliği askerlerinin uzay saldırılarında çıktıkları, yan taraftaki katlanıp kal-dırılabilen kapının olduğu yerden girmeyi tercih etti.

İçeride, güç modölatörlerini ve yaşam destek sistemlerinin tamiri ile uğraştığı mühendislik katlarına girişi vardı. Devreleri parçalamak ve ekipmana zarar vermemek için kendisini zor tutuyordu; gardiyan onu oracıkta öldürürdü. Kaldı ki böylesi küçük bir sabotajın hiçbir şeye faydası olmazdı. En ufak bir arıza bile hemen farkedilirdi.

Mekiğin yolcu bölümünde uzay piyadelerinin bankları ve hantal sıfır-Y kıyafetlerinin bulunduğu dolaplar vardı. Chewbacca önündeki kumanda konsolunu çalıştırıp, ikiz uçuş bilgisayarlarını test etti... bir an beş kişilik kumanda ekibinin oturacağı sandalyeleri köklerinden sökmeyi düşündü.

Dışarıda, Gorgon'un hangarında gardiyan bağırıp kırbacını şaklatıyordu. Chewbacca diğer köle Wookieler'in çıkardığı acı sesleri duydukça daha da sinirleniyordu. Tutsak arkadaşları hakkında hiçbir bilgisi yoktu; ayrı bir hücrede tutulmuşlardı ve birbirleriyle konuşmalarına izin verilmiyordu. Chewbacca bu yorgun kölelerin en son ne zaman gezegenlerindeki ağaçların dallarına dokunduklarını merak etti.

“İşinize bakın!” diye bağırdı gardiyan. “Bugün bitmesi gereken dünya kadar iş var! Sadece Gorgon'da üç yüz gemi var!” Chewbacca di-ğer üç Yıldız Destroyeri'nde de aynı sayıda TIE savaşçısı, hücumbot ve saldırı mekiği olduğunu biliyordu.

Chewbacca yumruğunu depo kapaklarından birinin üzerinde sıktı ve gözle görülür şekilde büktü. Amiral Daala'nın neden bu kadar acele ettiğini öğrenmek istiyordu.

* * *

Qwi Xux, etrafında fırtına birliğı askerlerinin dolaşmasını sevmiyordu. Maw Tesisi'nde geçirdiğı seneler boyunca beyaz zırhları içerisinde hiçbir anlam ifade etmeyen eğitimleri için oradan oraya koşuşturan askerleri görmezden gelmeyi öğrenmişti. Problemlı bir hafızaları mı vardı? Çünkü Qwi ne zaman bir şey öğrense bunu defalarca tekrar etmek zorunda kalmıyordu. Bir bölük asker laboratuvarına girip kendilerini takip etmesini isteyinceye kadar onlara pek dikkat etmemiştir.

Sadece birkaç dakika önce yasa dışı veri tabanı araştırmalarını sonlandırmış ve laboratuvarının girişindeki kilidi iptal etmişti. Askerlerin bir şeyden şüpheleneceğini tahmin etmiyordu ama yine de sebebi olmayan bir korku duyuyordu.

Karolu koridorlardan ilerlerken askerler onun etrafında bir koruma kalkanı oluşturmuşlardı. “Beni nereye götürüyorsunuz?” diye sormuştu Qwi sonunda.

“Amiral Daala sizinle görüşmek istiyor,” dedi yüzbaşı, miğferinin altından.

“Oh! Neden?”

“Bunu size kendisi söyleyecek.”

Qwi zorla yutkundu, sesine mağrur bir ton verdi. “Niye beni görmeye kendisi gelmedi?”

“Çünkü Amiral Daala çok meşgul bir kişi.”

“Ben de çok meşgul bir kişiyim.”

“O bizim kumanda subayımız. Siz değilsiniz.”

Qwi daha fazla soru sormadan sessizce onları takip etti. Birlikte geçiş tüplerinden geçerek ana kümedeki bir kaya parçasına ulaşp, oranın hangarında bulunan küçük bir yolcu mekiğine bindiler.

Gorgon'a vardıklarında Qwi şaşkınlıktan kendisini alamadı. Gemi kendisini bildi bileli Maw Tesisi'nin üzerinde durduğu halde ona çıkma fırsatı pek olmamıştı. Yanındaki askerler onu doğruca Gorgon'un köprüsüne götürdüler.

Trapezoid şekilli kumanda kulesi, ok biçimli ana gövdenin üzerinde yükseliyordu. Qwi pencerenin yanında dikilmiş birbirine tutturulmuş kayalardan oluşan Maw Tesisi'ni seyrediyordu. Bir an yörüngedeki eğitim küresinden Moff Tarkin'in yok ettiği Omwat şehirlerini seyrettiğı zamanları hatırladı...

Kumanda ekipleri görev yerlerine doğru koşuşturuyorlar, sanki çok önemli bir tatbikatın içindeymiş gibi hareket ediyorlardı. Koridorlardaki fırtına birlikleri hızlı hızlı ilerliyorlardı. Üst üste duyulan telsiz mesajları havayı dolduruyordu. Qwi nasıl oluyor da askerler on senelik durgunluktan sonra böyle meşgul olabiliyorlar şaşıyordu.

Amiral Daala kumanda konsolunun önünde duruyor, önünü ke-sen ölümcül gazlara doğru bakıyordu. Qwi onu derli toplu görmüşü, kestane rengi saçları canlı bir battaniye gibi arkasına doğru düşmekteydi. Daala yüzünü onda döndüğünde, saçlarının bir kısmı olduğu yerde kaldı bazıları ise bir

yay çizdi.

“Beni mi görmek istediniz?” diye sordu Qwi. Gerginliğini bastırmaya çalışmasına rağmen sesi titreyerek çıkmıştı.

Daala bir an onu süzdü, Qwi kendisini ayrıştıracak dev bir mer-ceğin altındaymış gibi hissetti. Sonra Daala birden onun kim olduğunu hatırladı. “Ah! Siz Qwi Xux’sunuz... Güneş Ezici projesinden sorumlu olan kişi, değil mi?”

“Evet, Amiral.” Qwi bir an durdu. “Yanlış bir şey mi yaptım?”

“Bilmiyorum, yaptınız mı?” diye cevap verdi Daala, sonra tekrar geniş pencereye doğru döndü, diğer gemilere doğru baktı. “Tol Sivron’dan doğru düzgün bilgi alamıyorum, o yüzden bizzat kendim sana söylemek istedim. Güneş Ezici ile ilgili yapılacak başka işleri kaldıysa bir an önce bitir. Filoyu harekete geçiriyoruz.”

Daala, Qwi’nin sessizliğini yanlış anlamıştı. “Meraklanma... ihtiyacın olan yardımı emrine vereceğim; ama her şeyi bir gün içerisinde bitirmen lazım. Büyük Moff Tarkin’in verdiğiinden iki yıl fazla zamanın vardı. Şimdi Güneş Ezici’yi kullanma vakti.”

Qwi derin bir nefes aldı, düşüncelerini kontrol altına almaya çalışıyordu. “Ama neden şimdi? Bu acele niye?”

Daala saçlarını geriye attı, suratında ekşi bir ifade vardı. “Yeni bilgiler aldık. İmparatorluk darbe almış ve başka saldırılara açık durumda. Burada durup bekleyemeyiz. Dört Yıldız Destroyeri’miz ve Asilerin bilmediği koskoca bir filomuz var. Ölüm Yıldızı prototipi hiper uzaya çıkamadığı için, bu operasyonda hiçbir işimize yaramaz... ama Güneş Ezici’sine sahibiz. Senin harika Güneş Ezici’n...” Dışarıdaki gazların ışıkları Daala’nın gözlerinde parladı. “Onunla birlikte Yeni Cumhuriyet’in sistemlerini bir bir yok edebiliriz.”

Han’ın tüm uyarıları şimdi Qwi’nin zihninde yankılanıyordu. Her konuda haklı çıkmıştı.

Daala, Qwi’nin gitmesine izin verdi, kadın fırtına birliği askerlerinin eşliğinde kendisini bekleyen mekiğine geri döndü. Kararını tahmininden önce vermesi gerekiyordu.

Leia kendi dairesinde oturmuş gezegenleri inceliyordu. İstatistikler, nüfuslar, doğal kaynaklar; kararını vermesinde yardımcı olacak tüm bu bilgileri özümsemesi gerekiyordu. Daha şimdiden çoğunu gözden çıkarmıştı; diğerleri ise olası olarak işaretlenmişti. Ama şimdiye kadar Luke'un Jedi Akademisi için mükemmel bir tanesine rastlamamıştı.

Yeni Cumhuriyet birçok gezegeni himayesi altına aldığından dolayı çok zor bir işmiş gibi durmuyordu. Eol Sha'dan çıkartılan halkı yerleştirmek üzere Dantooine'i bulmuştu; peki akademi için neden bu kadar zorlanıyordu?

Luke'un iki öğrencisi ile karşılaşp onların ne kadar alışılmışın dışında olduklarını gördükten sonra akademi için oldukça تنها bir yer bulması gerektiğini anlamıştı. Gantoris ve Streen ile geçen günlerde tekrar görüşmüş, onların bu sefil ve boşvermiş hallerini görünce iyice morali bozulmuştu. Keşke Luke kısa sürede geri dönseydi... tabii Han'la birlikte.

Diğer mekanları düşünürken, Yoda'nın Luke'u akıllı yaratıkların olmadığı o bataklık gezegeninde nasıl eğittiğini merak etti. Erkek kardeşi kendi öğrencileri için de buna benzer bir yer isteyecekti.

Tamam, Dagobah'nın kendisi neden olmasın? diye düşündü, parmağını alt dudağına koyarak. Bataklıklar Yoda'yı uzun süre sak-lamışlardı, ki gezegen kesinlikle galaktik trafikten uzak bir yerdeydi... ama Dagobah'da uygun tesisler yoktu. Bir akademi kurmak için sıfırdan başlamak zorundaydılar. Yeni Cumhuriyet'in inşa güçlerini harekete geçirmek Leia'nın için problem değildi fakat bunun doğru cevap olduğu konusunda şüpheleri vardı. Bir şekilde doğru mekanın kendisini göstereceğini hissediyordu. Jedi Şövalyeleri'nin tekrar kurulması çok önemli bir iş olduğundan, Luke mekan konusunda çok seçiciydi. Ama Leia hâlâ bir yerler bulamamıştı.

Mesaj merkezinden bir vızıltı duydu. Daha henüz sabah olmasına rağmen, çalışmasını bölenlerin sayısını kaçırmıştı. Soluklanarak cevap verdi, ortada küçük rütbeli bir memurun görüntüsü belirdi.

“Bakan Organa Solo,” dedi memur, “sizi evinizden aradığım için üzgünüm; ama Bimmini Ziyafeti hakkındaki yemek kararınızı öğrenmek zorundayız. Yarın bu iş için son gün. Seçenekler turta soslu soyulmuş fillet, tatlı mantarlı nerf madalyonu, ateşte pişmiş dewback”

“Nerf madalyonunu tercih ediyorum. Teşekkürler!” alıcıyı kapattı, gezegen görüntülerine geri dönmeden önce kendisini sakinleştirdi.

Yatak odasından Jacen'in ağlamaları duyuldu, birkaç saniye sonra Jaina da ona katılmıştı. Tripio onları teselli etmeye çalışıyordu. Bir ninni söylemeye başladı ama ikizler daha da bağırarak ağlıyorlardı. Leia'nın bir yanı acele edip bu işi bitirerek problemin ne olduğunu öğrenmek istiyor diğer bir yanı da kapılarını kilitleyip kendisine birkaç sessiz dakika ayırmayı tercih ediyordu.

Gökkubbe Botanik Bahçesi'ndeki geceden sonra çocuklar biraz soğuk almışlardı. Hafif ateş, burun tıkanıklığı ve vücutlarında genel bir kırıklık -ikizlerin büyük bir ihtimalle birkaç sene daha yaşayacağı basit hastalık belirtileri- yine de Leia, onları sadece Tripio'nun gözetimine bırakmak istemiyordu.

Birkaç takviye programından sonra protokol droidi iki yaşındaki çocuklarla ilgilenme konusunda kendisini ispatlamıştı. Ama Leia içinde hâlâ biraz savunmacılık hissediyordu. Onların annesiydi; bunlar kendisi için yeni bir takım sorumluluklar olsa da droidin sürekli onlarla ilgilenmesini istemiyordu, bu konuda ne kadar yetenekli olursa olsun. Çocuklar zaten hayatlarının büyük kısmını Winter ile birlikte geçirmişlerdi ve Leia kaybolan zamanı telafi etmek istiyordu... tabii politik görevleri ona fırsat tanırsa.

Bakacağı diğer gezegenin dosyası açılmadan, mesaj merkezinden yine bir ses geldi. “Ne var?” dedi, sahip olduğu tüm nezaketi toplayarak. Yabancı yöneticinin görüntüsünü hatırlayamamıştı.

“Ah, Bakan Organa Solo, endüstri bakanlığı asistan vekilliği ofisinden arıyorum. Ishi Tig delegasyonu geldiği sırada çalınacak müziği seç-me konusunda yardımcı olabileceğiniz söylendi.”

Leia bir an Hutt Jabba’nın sarayında tutsak olduğu zamanı düşündü. Sülügümsü suç lordu ondan, orada oturup güzel gözükmekten başka bir şey istememişti...

Kapatmadan hemen önce Amiral Ackbar’dan bir mesaj geldi. Calamarili olan amirali çok sevmesine rağmen, sabrının taşmaması için kendisini zor tutuyordu. Bu kesilmelerle nasıl bir iş yapabiliirdi?

“Merhaba, Amiral... size hemen nasıl yardımcı olabilirim? Şu anda çok önemli bir proje üzerinde çalışıyordum.”

Ackbar nazıkçe selam verdi, büyük balık gözlerini kibarlık gereği önüne doğru çevirdi. “Tabi, Leia. Böldüğüm için özür dilerim, yapacağım konuşma hakkındaki yorumunu öğrenmek istiyordum. Hatırlarsan yarın Kabine’ye bir konuşma yapacaktım ve sen de İmparatorluk Şehri’nin yıkılmış alanlarındaki elçilik sektörlerinin yeniden bölümlenmesi konusunda bir takım bilgiler vereceğini söylemiştin. Bu bilgiler olmadan konuşmayı yazdım ama yarından önce elimde olsalar iyi olur. Senin düşüncelerini ekleyeceğim yerleri açıkça işaretledim. Müm-künse...”

“Tabi, Amiral. Daha ilgili olamadığım için kusuruma bakmayın. Lütfen kişisel ağ adresime yollayın, hemen ilgilenirim. Söz veriyorum.”

Ackbar pembemsi kafasıyla selam verdi. “Teşekkür ederim, böl-düğüm için tekrar özür diliyorum. Sizi işinizle baş başa bırakayım.”

Ackbar çıktığında, Leia gözlerini kapatıp bir süre öyle durdu, birkaç dakika sessizlik istiyordu. Ama sessizlik anlarında da kendisini Han konusunda endişelenmekten alamıyordu...

Kapı zili duyuldu. Leia neredeyse çığlık atacaktı.

Mon Mothma beyaz cübbesiyle kapının önünde duruyordu. “Merhaba Leia. İçeri girebilir miyim?”

Leia kekeledi, sakinliğini korumaya çalıştı. “Uh, lütfen!” Mon Mothma daha önce hiç ziyarete gelememiş, bu tarz hiçbir sosyal eğilimde bulunmamıştı. Sakinliği ve karizmatik sessizliği ile Devlet Başkanı diğerleriyle arasındaki mesafeyi her zaman korumuştı.

İsyanın ilk günlerinde Mon Mothma, Leia'nın babası Bail Organa ile senatoda sürekli tartıştı. Mon Mothma o zamanlar senatördü, hızlı ve etkili değişiklikler konusundaki ateşli ısrarları tecrübeli ve alaycı Bail Organa'yı hep korkuturdu. Ama sonunda başkan olmaya kalkan Sena-tör Palpatine karşısında güçlerini birleştirmişlerdi; ama başarısız olduklarında Palpatine kendisini İmparator ilan etmiş, sonrasında Mon Mothma bir isyandan bahsetmeye başlamıştı. Dehşete düşen Bail Organa, Ghorman Katliamı'na kadar böyle bir oluşumun gereksiz ol-duğunu savunmuştu. Ancak o zaman hizmet verdiği Cuhuriyet'in gerçekten öldüğünü anlayabilmişti.

Bail Organa'nın ölümü ve Alderaan'ın yok edilmesi Mon Mothma'yı derinden etkilemişti. Ama eski rakibinin kızıyla dost olmayı istediğini hiç göstermemişti. "Evet, sizin için ne yapabilirim, Mon Mothma?" diye sordu Leia.

Mon Mothma özel daireye şöyle bir göz gezdirdi, duvarlarda asılı olan Alderaan çayırıların, organik görünümlü kule şehirlerinin ve yeraltı yerleşimlerinin resimlerine odaklandı. Gözleri hafifçe doldu.

"Çocuklarının hastalandığını duydum ve tesellilerimi iletmek istedim." Keskin bakışlarını Leia üzerinde sabitledi. "Ve ayrıca Han ile Chewbacca'nın Kessel görevinden hiç dönmediklerini öğrendim. Uma-rım bunu benden saklamaya çalışmamışsındır. Yapabileceğim bir şey var mı?"

Leia kafasını öne eğdi "Hayır. Lando Calrissian ve kardeşim Luke konuyla ilgilenmek üzere oraya gittiler. Kısa zamanda yeni haberlerle döneceklerini umuyorum."

Mon Mothma kafasını salladı. "Ayrıca yaptığın iş konusunda seni tebrik etmek istiyorum. Ya da belki sana destek olmak daha doğru bir kelime olur."

Leia şaşkınlığını gizleyemedi. "Elçi Furgan için verilen resepsiyon tam bir felaketti!"

Mon Mothma omuz silkti. "Bu işi senden daha iyi yapabilecek birisini biliyor muydun? Caridalılarla ilgili olarak mühtiş bir iş çıkardın. "Bazı savaşları kazanamazsın. Caridalıların galaktik bir huzursuzluk çıkarmayı amaçladıklarını düşünürsek, suratıma çarpılmış basit bir içki oldukça küçük bir fiyasko."

Leia gülümseyerek Devlet Başkanı'nı haklı olduğunu kabul etti. "Şimdi bir de Luke'un akademisi için uygun bir yer bulabilirsem, tüm bu sorunlarla ilgili daha düzgün bir ilerleme kaydedeceğimi hissediyorum."

Mon Mothma gülümsedi. "Luke'un konuşmasından sonra onunla ilgili olarak da bir şeyler düşündüm. Sanırım bir önerim var."

Leia'nın koyu gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Lütfen!"

Mon Mothma Leia'nın dairesindeki veri terminalini işaret etti. "İzninle?"

Leia sistemi kullanabileceğini işaret etti. Mon Mothma hayatının büyük bir bölümünde politikacı olmasına rağmen hemen sistemi ça-lıştırdı; görünüşe göre kendi araştırmalarını yapabilecek kadar bu işlerden anlıyordu.

Projeksiyon bölümünde yeni bir gezegenin görüntüsü oluştuğunda, Leia heyecanla karışık bir karıncalanma hissetti. Buranın doğru yer olduğunu kalbinin derinliklerinde hissediyordu. Bu kadar önünde olan bir yeri nasıl gözden kaçırdığını düşündü.

“Düşünsene,” dedi Mon Mothma, gülümseyerek, “ihtiyacı olan her şey burada var... gizlilik, düzgün hava şartları ve gerekli tesisler.”

“Mükemmel. Burayı nasıl oldu da ben düşünemedim.”

Mesaj merkezinden bir haber daha geldi.

“Ne var?” diye bağırdı Leia, arayana. Kendisine daha hakim olması gerektiğini fark etti ama artık sigortası atmak üzereydi. Mon Mothma veri terminalinin orada duruyor, görüş alanına girmeden bekliyordu.

Arayan kişi de nezaket kurallarını bir yana bırakmıştı. Bakan Organa Solo, raporunuza şu anda ihtiyacımız var. Yörünge enkaz komitesi, Coruscant’ın çevresindeki enkazların kullanımı konusunda tar-tışma halindeler. Bu sabahki müzakerelerimize katılacağınızı...”

Leia memur Andur’u hatırladı, kendisi komite başkan yardımcısıydı. “Yardımcım bugünkü tüm randevularımı iptal etmişti. Ka-tılamayacağım için üzgünüm.”

“İptal haberinizi aldık ama raporunuz elimize ulaşmadı. Bir özet çıkartıp bu oturumda bize sunacağınızı söylemiştiniz. Zaman geçiyor! Hasta çocuklar Yeni Cumhuriyet’in işlerini engellememeli.”

Bir anda herşeyi kırmızı gören Leia, Jabba’nın sarayında elinde termal patlayıcının çalışıp herkesi öldürmek üzere olduğu zamanı hatırladı. Beş, dört, üç, iki...

Kendisine hakim oldu. Belki de Elçi Furgan ile geçirdiği zaman bo-yunca sinirleri daha da sağlamlaşmıştı. “Devlet Bakanı olabilirim, Bay Andur ama aynı zamanda bir anneyim. İki işi de aynı anda yürütmem lazım... Birini bir diğeri için feda edemem. Şu anda çocuklarımın bana ihtiyacı var. Komite bekleyebilir.”

Bozulan başkan yardımcısı sesini yükseltti. “Şayet evde hemşirecelik oynamak yerine burada tartışmalarımıza katılsaydınız işler çok daha kolay olurdu; çocuklarınızın akan burunlarıyla ilgilenmesi için bir tedavi droidi ayarlayamıyor musunuz? Burada uğraştığımız önemli bir mesele, Coruscant çevresindeki tüm ulaşımın kaderini etkileyebilir.”

Leia doğruldu. “Benim burada ilgilendiğim de önemli bir mesele! Nasıl olurda kendimden önce galaksinin işleriyle ilgilenmemi beklersiniz? İnsanları umursamadan körü körüne bir görev bilinci düşünüyorsanız keşke İmparatorluk ile birlikte kalsaydınız!” Kontrol paneline uzandı. “Raporum zamanında elinizde olacak, Bay Andur.” Adamın başka bir şey söylemesine izin vermeden iletiyi kapattı.

Tepkisinin sonunda Leia kendisini koltuğuna doğru bıraktı, birden ziyaretçisini hatırladı. Utançtan

kırmızı olmuş suratıyla ona döndü.

“Komite her hafta düzenli olarak toplanıyor, bir sonraki oturuma kadar niye bekleyemediler anlayamadım,” dedi, savunmacı bir ses to-nuyla. “Hiçbir görüşmenin boşa gitmesine hayatta izin vermem. Görevlerimin bilincindeyim.”

Mon Mothma başını salladı, yürekten bir gülümseme ile karşılık verdi. “Tabi ki buna izin vermezsin Leia. Anlıyorum. Endişelenme.” Devlet Başkanı Leia’ya yeni şaşırtıcı bir saygı ile baktı.

Leia iç geçirdi ve veri terminalindeki gezegenin görüntüsüne baktı. “Luke işlerini hallettikten sonra belki benim de akademiye gidip birkaç haftamı orada geçirmem lazım; ki böyle bir şey hayatta olamaz. İmparatorluk Şehri’nden tatile çıkmak ancak bir kara deliğin içine doğru yürümek kadar kolay. Devlet işleri bütün bir günümü dolduruyor.”

Bir anda kendisinin şikayet ettiğini fark etti ve hemen ekledi, “Ama tabi Jedi Şövalyeleri’ni tekrar bir araya getirmek çok önemli bir iş. Bende ve ikizlerde de Güç’ü kullanma potansiyeli var. Ama kapsamlı bir eğitim, zaman ve konsantrason demek. Şu andaki iki adayda ikisinin de olduğunu sanmıyorum.”

Mon Mothma ona baktı omzunu sıktı. “Bu kadar meraklanma. Önünde ilgilenmen gereken başka meseleler var.”

Han hücresinde inleyerek diğer tarafına döndü. Yatağının üzerindeki çıkıntılar -Han onları rahatsızlık şeritleri olarak düşünüyordu- uykusunu tam bir kabusu çevirmişti.

Leia'yı gördüğü bir rüyadan uyanmıştı, belki üç haftadan beri en çok hoşuna giden şey bu olmuştu. Kısık kırmızı ışık düzgün bir aydın-latma olmadığı gibi gözlerini de yoruyordu.

Gözlerini açtı, hücre kapısının önünde insanların olduğunu duy-du, fırtına birliği askerlerinin botlarının çıkardığı boğuk sesleri işitmişti. Siberkilit biri şifreyi girince açılıverdi.

Han doğrularak oturdu, dikkat kesilmişti. Vücudu ağrıyor, zihni sorgulama ilaçları yüzünden zonkluyordu. Ama kapı açılınca kendisine geldi. Ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama hoşuna gitme-yeceğinden emindi.

Koridorun ışığı içeriyi aydınlattı, yanında bir askerle Qwi Xux kapıda duruyordu. Kendi düşüncelerinden dolayı yıpranmış ve incinmiş gözüküyordu, Han gülümsedi. İcatları kullanılarak yapılan yı-kımlar yüzünde uykusunun kaçmış olmasını diliyordu. Kendisini kandırıyor olabilirdi ama Han'ı kandıramazdı.

“Ne, daha fazla ahlaki konuları tartışmak için mi döndünüz, doktor? Vicdanınız mı olmam gerekiyor?”

Qwi soluk mavimsi kollarını göğsünde kavuşturdu. “Amiral Daala sizi tekrar sorgulamam için bana izin verdi,” dedi soğuk bir şekilde; ama vücut dili ses tonuyla uyuşmuyordu. Muhafıza döndü, koridorun yetersiz ışığına rağmen saçları hâlâ parlıyordu. “Sorgulama sırasında bana eşlik eder misiniz, Teğmen? Mahkumun işbirliği yapmamasından korkuyorum.”

“Evet, Dr. Xux,” dedi muhafız, hücrenin içine doğru onu takip ederek. Kapı arkasından kapandı.

Muhafızın arkası dönükken, Qwi tulumundaki ceplerden birinden küçük bir lazer tabancası çıkardı ve adama doğrulttu, ateş ederek onu bayılttı. Mavi ateşin yayları adamı çevreledi ve yere düşerken ortadan kayboldular.

Han ayağa fırladı. “Ne yapıyorsun!”

Qwi düşmüş askerin üzerinden geçti. Dün çok daha kırılgan gözüküyordu; İmparatorluk yapımı ağır lazer tabancası narin elinde kocaman duruyordu. “Amiral Daala bir günden kısa bir sürede tüm filoyu harekete geçirecek. Güneş Ezici'yi ve dört Yıldız Destroyeri'ni alıp Yeni Cumhuriyet'e saldırmayı planlıyor. Ayrıca arkadaşın Kyp Durrone bu öğleden sonra idam edilecek.” Tüyümsü kaşlarını kaldırdı. “Bunlar, bir an önce kaçmamız için yeterli mi?”

Han sersemlemişti. Düşündüğü tek şey Kyp ve Chewbacca'yı tekrar görebilmek, sonrasında Coruscant'a geri dönüp Leia'ya ve ikizlere kavuşmaktı. “İptal edemeyeceğim hiçbir randevum yoktu.”

“Güzel,” dedi Qwi. “Sorun var mı?”

Askerin beyaz zırhını üzerine giymeye başladığı sırada, “Hayır, böyle şeyleri yapmaya alışığım,” dedi.

* * *

Kyp havadaki değişikliği algılayabiliyordu; ilk belirtisi, Güç’e odaklanma çabalarının sonunda meyvesini vermiş olmasıydı. Hava akımlarındaki, hücrenin iğrenç kokusundaki ve metal duvarlardan çıkan seslerdeki en ufak bir değişikliği bile hissedebiliyordu.

Kyp zihnini Güç’ün görünmez ağlarının içinden uzatarak, hücresinin önünden geçen muhafızlardan gelen dalgalanmayı fark etti. Birisi ne zaman yemek tepsisini kapıdan uzatsa ufak bir sancılanma hissediyordu. Ama şimdi tavırları değişmişti. Bütün geminin içinde aktivite, gerilim ve yükselen heyecanın izlerini yakalayabiliyordu.

Bir şeyler olmak üzereydi.

Hemen yakında, daha da derin, iç burkan bir gerçeği fark etmişti. Bir önceki uyku periyodunda kapısında bekleyen muhafızın duyguları çok daha açıktı. Kyp Durron, Yıldız Destroyeri her ne yapmak üzereyse, onun bir parçası olmayacaktı. Kessel’in baharat madenlerinden gelen genç bir adam onların işine yarayacak bilgiler veremezdi; onu canlı tutmak için hiçbir sebepleri yoktu.

Amiral Daala onun idamını çoktan onaylamıştı. Fazla vakti kalmamıştı. Sinirle dudaklarını büktü. İmparatorluk, hayatı boyunca onu mahvetmeye çalışmıştı, şu anda bunu başarmak üzereydi.

Kapısının önündeki sesleri duyduğunda, zihinlerinin ön ta-raflarında biriken huzursuzluğu ve vahşet planlarının somutluğunu algılamıştı. Kendisi savunmaktan başka çaresi yoktu! Kyp umutsuzca kafasını soğuk metal kapıya yapıştırarak, neden bahsettiklerini anlamaya çalıştı.

“...öğleden sonra idam edilecek.”

“...biliyorum. Biz... onu.... Amiral... onayı burada.”

“...tutarsız. Neden... istesin?”

“Silah testi... hedef... yeni fikir... filonun silahları için çok önemli... hemen şimdi!”

“... daha belirgin... sadece genel bir yetki.”

“Hayır... yeterli değil!”

Sesler yükseldi ama Kyp daha fazla bir şey anlayamadı. Birbirinden farklı üç sesin olduğunu fark etti.

Kapı açıldığı anda dışarı atılmak için hazırlandı. Anında lazer atışları olacağını biliyordu; en azından artık bitecekti... üstelik İmparatorluk’un değil kendisinin istediği gibi.

“...öncelikle... kontrol etmem... Bekleyin...”

Kyp, bir darde ve boğuk bir lazer sesi duydu. Ağır bir cisim kapının önüne düştü. Kapı açılırken Kyp geri çekildi.

Ölü fırtına birliği askeri, beyaz zırhının çıkardığı gürültüyle hücrenin içine doğru yere serildi.

Zırhının göğüs eklemindeki bir delikten dışarı bir duman yükseliyordu.

Bir diğer asker elinde henüz daha yeni ısınmış tüfeği ile girdi. Yanında yabancı fidan boylu bir kadın, narin olduğu kadar da öfkeli bir şekilde duruyordu.

“Umarım bu onay yeterlidir,” dedi fırtına birliği askeri ve miğferini çıkardı.

“Han!” diye bağırdı Kyp.

“Bürokrasi işlerinden gerçekten nefret ediyorum,” dedi Han, ayağı ile ölü askeri kenara iterek. “Bu üniformanın sana uyacağını düşünüyor musun, evlat?”

* * *

“Hayır, şu yaşlı ve yavaş olanlardan birini istemiyorum!” diye bağırdı Qwi, Wookiler’in gardiyanına. Han dar vizöründen nazik ka-dının sabırsız araştırmacı rolünü gayet iyi oynadığını görebiliyordu.

Tombul adam kıllı tutsaklarına baktı. Primadonna araştırmacılar tarafından azarlanmaya alışık olduğundan pek de bundan etkilenmemişti. Gardiyanın suratı solgun ve ıslak çamur gibiydi.

Han üniformanın içinde terliyordu, hafifçe kımıldandı. Miğferin koku filtresi vardı; ama kıyafet hâlâ bir önceki kullanıcısının kokusunu barındırıyordu. Maw Tesisi’ndeki askerler üniformalarıyla birlikte ya-şıyorlar ve görünüşe göre iç kısımlarını, dışını cilaladıkları kadar sık dezenfekte etmiyorlardı.

Gardiyan omuz silkti, sanki Qwi’nin sabırsızlığı umurunda değilmiş gibiydi. “Bu Wookiler yaklaşık on yıldan beri çalışıyorlar. On-lardan ne bekliyorsunuz ki? Hepsini yavaş ve değersizler.”

Han diğer hangar alanında dolanan Wookiler’in yamalı kürklerini ve onları neredeyse bir insan boyuna düşüren düşük omuzlarını görebiliyordu. Bu kölelerin iradeleri yıllar süre hizmetleri boyunca tamamen yok edilmiş gözüküyordu.

“Mazeretlerinizi duymak istemiyorum,” dedi Qwi. Kafasını salladı, inci renkli saçları parladı. “Filo ayrılmadan önce bitirilmesi gereken işler aldık ve güçlü kuvvetli bir Wookie’ye ihtiyacım var. Bana şu yeni mahkumu verin. O işime yarayabilir.”

“Bu pek de iyi bir fikir değil,” dedi gardiyan, alnını kırıştıırarak. “Hiç söz dinlemiyor, her işini kontrol etmeniz gerekebilir. Bir şeyleri sabote etmeyeceğinden emin olamazsınız.”

“Ne kadar söz dinlemez olduğü umurumda değil!” diye bağırdı Qwi. “En azından iş sırasında uykuya dalmayacaktır.”

Alanın diğer tarafında uzun boylu bir Wookie, gama sınıfı bir saldırı mekiğinden dışarı çıktı. Alçak bölmeden çıkıp sırtını düzelitti ve etrafına bakındı. Han miğferini çıkartıp Chewbacca’nın adını söylememek için kendisini zor tuttu. Wookie saldırıya hazır, kendisini bir intihar saldırısı yapmamak için zor tutuyor gibi duruyordu. Chewbacca çıplak elleriyle, askerler onu durdurmadan önce beş ya da altı tane TIE savaşçısını parçalara ayırabilirdi. Gardiyan düşünceli bir şekilde Chewbacca’ya baktı.

“Elimde Amiral Daala’nın emri var,” dedi Qwi, üzerinde Daala’nın mührünün olduğü kıvrılmış kağıt tutuyordu. Han nöbet tutan diğer askerlere doğru baktı. Kyp Durrön’u hücrelerinden çıkartırken kullandığı emri kullanamazdı.

Qwi Xux’un yanında, daha küçük olan üniformayı giyen Kyp, kıpırdamadan duruyordu. Han, çocuğün korkmuş olduğünü biliyordu; ama Kyp dikkat kesilerek Han ne dediyse onu yapıyordu. Han içinde bir sıcaklık hissetti. Ve çocuğün hakettiğı hayata kavuşmasını diledi.

“Pekala ama tüm sorumluluk size ait,” dedi gardiyan sonunda. “her ne ile meşgulseniz, onu mahvederse umurumda değil.” Isık çalarak iki askere Chewbacca’yı yanlarına getirmelerini işaret

etti.

Wookie öfke ile kükredi, sinirli gözleriyle etrafını süzüyordu. Han'ı tanımadığı gibi Qwi Xux'u da bilmiyordu. Onlara doğru baktı.

“Biraz daha işbirliği!” diye bağırdı gardiyan, kırbacını çıkarıp Chewbacca'nın kürek kemiklerinin üzerine biraz yakarak.

Wookie uludu ve hırladı. Diğer askeler silahlarını çekerken kendisine hakim oldu. Han gerilmişti, zırhlı eldivenlerinin izin verdiğince yumruğunu sıktı. Şu anda o kırbacı alıp gardiyanın gırtlığına sokup tam güçle çalıştırmamak için kendisini zor tutuyordu.

Ama Han olduğu yerde durdu, hiçbir şey yapmadı, hiçbir şey söylemedi. Tıpkı iyi bir fırtına birliği askeri gibi.

Dördü birlikte hangardan dışarı doğru yürüdüler. Gardiyan onları boşverip diğer Wookiler'in başına gitti ve kırbacıyla sinirini onlardan çıkarmaya başladı. Han'ın karnına ağırlar saplanıyordu.

Chewbacca etrafına bakınıyor kaçması için bir fırsat kolluyordu. Han, dev Wookie onları parçalamaya karar vermeden önce daha sessiz bir yere varmalarını umuyordu.

Kapılar kapandı ve koridorun soluk beyaz ışığıyla onları baş başa bıraktı. “Chewie!” dedi Han, miğferini çıkartarak. Ekşi burun filtrelerinden sonra Wookie'nin kokusu bile ona güzel gelmişti.

Şaşkınlıkla cılız bir ses çıkartan Chewbacca, Han'ı kucakladı, kılı kollarını onun etrafına dolayıp ayaklarını yerden kesti. Han'ın nefesi kesildi, güvenlik zırhına teşekkür ediyordu.

“Beni yere indir!” dedi, kıkırdamasını kesmeye çalışıyordu. “Biri sen görürse beni öldürmeye çalıştığını sanabilir! Vurulmak için aptalca bir sebep olur, değil mi?”

Chewbacca ona katılarak, yere indirdi.

“Şimdi ne yapıyoruz?” diye sordu Han, Qwi'ye.

“Gemilerden birini kullanabilirsen, kaçabiliriz,” dedi Qwi.

Han gülümsedi. “Şayet tek problemimiz buysa, kendini eve varmış say. İstedğin her gemiyi uçurabilirim... bana sadece bir şans ver.”

“O zaman çıkalım buradan,” dedi Qwi. “Zamanımız daralıyor.”

Mekiği Maw Tesisi'ne bordaladıkları sırada Han daha fazla soru sormadı. Etraflarında onca asker varken ne Kyp ne de kendisi Qwi ile konuşmayı göze alabilirdi. Basit sohbet bile yasak kabul ediliyordu.

Qwi dar pencereden Maw'ın ölümcül bariyerlerinin gizlediği gizli geçitlere -şayet kaçabilirlerse- bakarken huzursuzca kımıldandı.

Han, Leia'yı ve ikizleri yeniden görmek istiyordu. Düşüncelerinin tamamını onlar dolduruyor, başka şeylere odaklanmasını gerektiren tehlikeli durumlarda onlarla meşgul oluyordu. Leia'yı tekrar kollarına almak istiyordu; ama onu bir fırtına birliği askeri üniforması giydiği sırada düşünmesi bütün keyfini kaçırıyordu.

Yanında maskeli Kyp'ın surat ifadesini görmek imkansızdı. Ama göz boşlukları Han'a dönmüş ve şüphelerini gidermesini ister gibi ona bakıyordu. Han daha fazla yardım etmeyi isterdi ama Qwi'nin ne planladığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ne diye Maw Tesisi'ne geri dönüyorlardı, bir gemi çalıp hızla uzaklaşmak varken? Nereden başarlarsa başlasınlar zorlu bir kaçış olacaktı... ve Amiral Daala'nın saldırı hazırlıkları hızla sürmekteydi.

Han, Yeni Cumhuriyet'i bu felakete karşı uyarmalıydı. İlk başta Kessel'da yoğunlaşan baharat gücü hakkında endişleniyordu; dört Yıldız Destroyeri'nden oluşan bir filo ve Maw Tesisi'nin gizli silahları, Moruth Doole'dan çok daha büyük birer tehlike teşkil ediyorlardı.

Chewbacca bir tamirci gibi giyinmiş, laboratuvardaki bazı ekipmanları tamirle görevlendirilmiş bir işçi gibi gözüküyordu. Kendi kendisine sesler çıkartıyordu, arkadaşlarıyla bir araya geldiği için mutlu ancak harekete geçeceği için gergindi.

Qwi kimse ile konuşmuyordu, mavi ellerini kucağında birleştirmişti. Han onun saflığı ve işlerinin kötü doğası için söyledikleri hak-kında ileri gidip gitmediğini düşünüyordu. Şu anda kadının ne düşündüğünü bilmek isterdi.

Mekik tesisin asteroitlerinden birine indiğinde fırtına birliği askerleri gemiyi terk ettiklerinde Qwi; Han, Kyp ve Chewbacca'yı alıp kayalık hangardan çıkarttı ve gemilerin bile girebileceği yüksek bir tü-nele soktu. "Bu taraftan," dedi.

Han, kadının onları nereye götürdüğünü anlayamamıştı. "La-boratuvarınıza geri dönmüyor muyuz doktor?"

"Qwi oldu yerde durdu arkasına dönmeden, "Hayır, asla," dedi ve devam etti.

İki fırtına birliği askeri tarafından korunan yüksek metal bir kapıya geldiklerinde, Qwi rozetini çıkardı. Askerler hazırola geçtiler.

"Kapıyı açın," dedi Qwi.

"Emredersiniz, Dr. Xux," dedi baş muhafız. "Rozetiniz lütfen?"

Kadın zoraki bir gülümseme ile rozetini askere verdi. Han huzursuzlanmaya başladı. Muhafızlar onu gördüklerinde tanımışlardı, kadın kaçışlarının diğer bölümlerinde olduğundan daha sakin gözüküyordu. Bu bir tür ihanet miydi? Ama ne için? Han ve Kyp birbirilerine döndüler ama miğferleri ifadelerini anlamayı imkansız kılıyordu.

"Wookie ağır motor tamirlerini yapmak üzere burada; yarınki ayrılmadan önce tam bir soğutma

sistemleri bakımı lazım,” dedi Qwi. “Bu muhafızlar onun yanlış bir şey yapmasını engellemek için geldiler. Bu Wookiee daha önce büyük hasara neden olmuş ve bizim daha fazla geç kalmamamız lazım.” Han fazla kımıldamamaya gayret ediyordu. Qwi çok hızlı konuşuyordu, gerginliği çok göze batıyordu.

“Gerekli izinleri göreyim,” dedi muhafız. “Rutini biliyorsunuz.” Rozeti bir tarayıcıdan geçirdi, ve Qwi’ye geri verdi. Asker oldukça ta-sasız gözüküyordu, ayrılma hazırlıkları yerine burada nöbet tuttuğu için keyfi yerindeydi.

Qwi kapıdaki veri terminaline gitti ve talebini tuşladı, Amiral Daala’nın izni olan çıkan kopyayı askere uzattı. Han aynı kağıt parça-sını kaç defa kullanacağını merak ediyordu!

“İşte, özel gardiyanların eşliğinde Wookiee’nin çalışması için gerekli izin. Tol Sivron’un kendisi tarafından imzalandı.”

Muhafız omuz silkti. “Her zaman olduğu gibi. Şu iki gardiyanın hizmet nolarını taramamı bekleyin. Ondan sonra girmekte serbestsiniz. Han ve Kyp’in numaralarını girdi ve kapının kontrollerine bir şeyler tuşladı.

Dev çelik kapılar yan taraflara doğru açıldılar. Hangar havada asılı duran aydınlatma kürelerinin ışıklarıyla aydınlatılmıştı. Tepelerindeki dikdörtgen biçimli pencerelerden, Maw’ın çevresindeki gazların ışıldamaları gözüküyordu. Qwi içeri adım attığında bütün tavırları değişti sanki nefesi kesilmişti. Han, Kyp ve Chewbacca onu takip ettiler.

Muhafız arkalarından kapıyı kapatıp kilitledi. Qwi gözle görülür şekilde rahatladı.

Han daha önce görmediği şekilli bir gemiye bakıyordu. Binyıl Şahini’nden daha küçük olan gemi, dikdörtgen şekilli, kanatlı, uzun sivri bir kristal parçasına benziyordu. İtici motorları onu havada tutuyordu, açık kapağından bir merdiven sarkmaktaydı. Savunma lazerleri kanatlarının uçlarına yerleştirilmişti.

Zırh kaplaması çok renkli ve parlaktı, sanki sürekli değişen bir yağ ve eriyik metal havuzunu andırıyordu. Alt tarafında tam göbek kısmında rezonans torpidosu fırlatıcısının komik görünümlü halkası duruyordu. Sıradan tek kişilik bir savaş gemisinden çok da büyük olmayan Güneş Ezici’nin ölümcül bir güç potansiyeli vardı.

“Bunu mu kaçıracamız?” dedi Han.

“Ya ne sandın,” dedi Qwi Xux. “bugüne kadar tasarlanmış en büyük silah ve onu planlamak için hayatımın sekiz yılını verdim. Onu Amiral Daala’ya bırakacağımı sanmıyorsun değil mi?”

Binyıl Şahini, Kessel garnizon ayından uzak laşırken alt uzay motorları beyaz bir ışık saçıyordu. Peşinden bir sürü sa-vaş gemisi onu takip ediyor, uzayı farklı lazer renkleriyle aydınlatıyorlardı. Geniş ve oldukça büyük gemileri, küçük böceklerden rahatsız olan devler gibi Şahin'in uçuş rotasına doğru burunlarını çevirmeye başlamışlardı.

Lando Calrissian, yoğun lazer atışlarından kaçmak için elinden gelenin en iyisini yapıyordu. "Işık altı motorları ideal durumdalar. Ya Han değişiklik olsun diye gemiyi gerçek bir tamircinin ellerine bırakmış ya da Doole onu filosuna uygun şekilde yenilemiş," dedi. "Bakalım silah sistemleri nasıl çalışıyor."

Bir çift z-95 Kafaavcısı peşlerinden geliyordu, üçlü lazerleriyle ateş açmışlardı; hemen arkalarından üç tane eski Y-kanat uzun menzil savaşçısı gelmekteydi.

Luke önüne döndü ve şaşkınlıkla bir ıslık çaldı. "Kafa avcıları! Artık bunları kimsenin kullanmadığını sanıyordum!"

"Doole'un çok fazla bir seçim şansı olduğunu sanmıyorum," dedi Lando.

Şahin birkaç lazerin isabetiyle sarsıldı; yeni tam dolu kalkanlar hiç etkilenmemişlerdi, tabii şimdilik.

Lando alt kısımdaki lazer topunun kapağını açıp onu dışarı çı-karttı. Uzun 5 salvodan sonra, Y-kanatlardan birinin egzoz çıkışını vurmaya başardı. Düzeni bozup, tamir için ayrılmasını sağladı.

"Biri gitti... sadece bin tane kaldı," dedi Lando.

Z-95 Kafaavcıları Şahin'i cezalandırmak için onu lazerleriyle dövüyorlardı.

"Gezegene yakın uç, atmosferin hemen üzerinden," dedi Luke. "Onları enerji kalkanıyla yakalım."

Lando, Kessel'a doğru yönelirken bir yandan da şikayet ediyordu. "O enerji kalkanını biz de belirleyemeyiz. Kendimizinde parçalanmayacağını nereden bileceğiz?"

"Bizim çok daha iyi alıcılarımız var."

Lando pek de ikna olmamıştı. "Ölüm Yıldızı'na yapılan saldırıda bir kere böyle bir enerji kalkanına doğru uçtum. İkinci bir kez daha yapmak için can atmıyorum."

"Bana güven," dedi Luke.

Kessel önlerinde büyüyordu; üzerinde lekeler, etrafında da sızan havanın oluşturduğu bir halesi vardı. "Yaklaşıyoruz."

Luke pilot koltuğunun arka kısmını kavradı, göz kapaklarını yarıya kadar indirdi. Düzenli nefes aldı, uzandı, garnizon ayı tarafından yaratılan koruyucu örtünün güç atışlarını hissetti.

“Sakın uyuyayım deme, Luke!”

“Uçmaya devam et.”

Kafaavcılarını yanlarında geriye kalan bir çift Y-kanat ile birlikte arkalarındaydı.

“Arka yansıtıcı kalkamı gücünü kaybetmeye başladı,” dedi Lando. “Bu herifler biraz daha yaklaşacak olurlarsa, egzoz çıkışlarımızı patlatacaklar.”

“Hazır ol,” dedi Luke.

Kessel bütün görüş alanlarını kaplıyordu. İnce hava fırtınalarının oluşturduğu türbülanslarla kaynıyor, sayısız fabrikadan yükselen du-manlar tüm yüzeyin üzerine örtüyordu.

“Ben hazırım, ben hazırım! Sadece kelimeyi söyle ve ben...”

“Yüksel, şimdi!”

Lando gerilmiş bir katapultun boşalması gibi tepki vermişti. Kontrollere asılıp Şahin’i birden yukarı çekti. Şaşıran diğer dört savaşçı görünmez kalkan duvarına çarptıklarında gerilerinde alev almış benzin ve iyonize metalden oluşan bir bulut bıraktılar.

“En azından bir iki metre ile kurtulduk,” dedi Luke. “Rahatla Lando.”

Artu biyledi, Luke, Lando’nun suratındaki ifadeye baktıktan sonra droide cevap vermek için ona döndü. “Hayır Artu, tam olarak kaç metre olduğunu bilmek isteyeceğini sanmıyorum.”

Atmosferin hemen yakınından Kessel’in kutup alanına doğru uçtular. Yüzey altlarından akıp giderken yıldızların oluşturduğu örtü gözlerinin önüne geldi. Kaçmak için dönerek uzaya doğru yöneldiler.

Ay garzinonundan kalkan yeni bir savaşçı akınının ortasına doğru uçuyorlardı.

Lando şaşkınlığını üzerinden attıktan sonra bir çift Arkayd sarsıntı misili fırlattı. Gemiler o kadar fazlaydılar ki, atışların ikisi de isabetli oldu. Bir TIE savaşçısı ile hücumbotu yara alırken, sıcak moloz bulutu ağır silahlı bir B-kanatı da yok etti.

“Hemen havaya girmeyelim, sadece birkaç tanesini haklayabildik. Ve benim sadece 6 misilim kaldı.”

“Şimdi teslim olmayacağız,” dedi Luke.

“Hayır ben savaşalım demiyorum, kaçalım diyorum. En azından motorlar iyi durumda,” dedi Lando. “Benim olduğu zamanlardan beri bu kadar iyi koşullarda olmamıştı.”

“Buradan nasıl ve ne kadar çabuk uzaklaşabiliriz?” diye sordu Luke.

Yardımcı pilot sandalyesinin yan tarafına bağlanmış olan Artu bipleri ve ısıklık çaldı. Luke kafasını çevirdiğinde kontrol panelinin üzerinde yanıp sönmekte olan kırmızı ışıkları gördü. “Uh, oh...”

“Ne diyor?” dedi Lando. Gözlerini önlerinde kümelenen gemilerden küçük astromekanik droidine çevirdi.

“Seyrüsefer bilgisayar alışmıyor,” dedi Luke.

“Peki, tamir et o zaman!”

Luke hemen koridordan geçip şahin’in seyrüsefer bilgisayarının giriş paneli söktü. Anakartlara baktı, kalbinin kara deliğın derinliklerine battığın ı hissetti. “Eşgüdüm modülünü skmşler. Burada değil.”

Lando inledi. “şimdi ne yapacağız?”

Lando’nun sarsıntı misilleri sonucu Kessel savaşçıları daha küçük gruplar halinde bir düzen alıp şahin’i lazer yağmuruna tuttular. Luke yakınlarından geçen ya da yansıtıcı kalkana çarpan mermiler yüzünden gözlerini kapamak zorunda kalıyordu.

“Bilmiyorum... ama her ne yapacaksak bir an önce yapmamız lazım.”

* * *

“Yeni Cumhuriyet’ten geliyorlar!” Moruth öfkesinden kuduruyor bir aşağı bir yukarı yürüyordu. “Her şeyi geri rapor edecekler!” sa-kinliğini korumak için sarı kravatını düzeltti ama bu pek de işe yaramadı. Kaçakları birer böcek gibi ezmek istiyordu. Casuslar ve hainler! Onu kandırmış, ona yalan söylemiş ve işletmişlerdi.

“Bütün gemilerimizi yollayın!” açık olan kanaldan bütün güçlerine bağırdı. Garnizondaki kumanda merkezine ulaşmayı başarmıştı. “Onları sarın ve ezin, iyice parçalayın. Ne pahasına olursa olsun!”

“Bütün gemilerimizi yollamak iyi bir strateji olmayabilir,” dedi yüzbaşılardan biri. “Pilotlar dizilimlerini bilmiyorlar, yanlışlıkla birbirilerinin önüne çıkabilirler.”

Doole’un mekanik gözü konsolun üzerinde parçalara ayrılmış vaziyette duruyor ve onu tekrar birleştirecek kadar iyi göremiyordu. Yarı kör diğer gözüyle, farklı fikirde olan paralı askerin kim olduğunu seçemiyordu.

“Umurumda değil! Bunları da Han Solo’yu kaybettiğimiz gibi kaybetmek istemiyorum!” Yumruğunu konsolo indirdi, mekanik gözünün parçalarını sarstı. Büyük mercek sıçrayıp konsolun kenarından aşağıya düşüp parçalara ayrıldı.

* * *

Şahin, Kessel'ı arkasında bırakıp dos doğru Maw'a doğru gidiyordu.

“Her şey düzelecek,” dedi Luke. “Güç’ü kullanarak güvenli bir rota bulabilirim.”

“Güvenli bir rota varsa,” diye mırıldandı Lando.

Luke’un alnı terlemişti. “Başka ne şansımız var ki? Başka bir yerde gizlenemeyiz, savaşçıları alt edemeyiz ve seyrüsefer bilgisayarı olmadan hiper uzaya geçemeyiz.”

“Ne kadar da çok seçeneğimiz varmış,” dedi Lando.

Sonunda harekete geçen büyük gemiler peşlerine düşmüş, bir asteroit alanını temizleyecek kadar iyon topu ateşliyorlardı. İki büyük, ağır Mızrakçı gemisi dört namlulu yirmi lazer topuyla önlerinde ölümcül bir ağ oluşturuyordu. Ama Mızraçılar gereğinden fazla hantaldı, Şahin hızını arttırdı.

Diğer büyük gemiler kara delik kümesine doğru olan uçuşu önceden tahmin etmiş; Lando, Şahin’in motorlarını körüklerken önlerine çıkmışlardı.

“Haydi, haydi! Birazcık daha hızlan!”

Kaçakçıları ve korsanları takip etmek için özel olarak tasarlanmış on tane sistem devriye gemisi Şahin’in yanından geçip bir abluka için sıralandılar. Ama üç boyutlu uzay boşluğunda Lando onlardan kurtulmayı başardı. Etraflarında lazer mermileri patlıyordu.

“Kalkanlarımız sınırlarına geldiler,” dedi Lando.

Dev Mızrakçı gemilerle Bel Iblis’in kayıp Karanlık Güç dreadnaughtları arası bir boyda olan üç tane Carrack sınıfı kruvazör, üç uçlu pense dizilimi almışlardı, sağda, solda ve yukarıda.

Şahin’in peşinde Kessel filosunun en büyük gemisi olan Loronar saldırı kruvazörü gelmekteydi. Takip devriye gemilerinden oluşan ağın içinden geçtiği sırada, saldırı kruvazörü Şahin için ateşlenen lazerlerin hedefi oldu ama hiçbir zarar görmedi.

Lando pencereden dışarı Maw’a ve onları karşılamak için gelen savaş gemilerine baktı. Artu, Luke’un bile çeviremeyeceği bir şeyler biplendi.

“Sadece saf bir salak böyle bir şeyin içine girer,” dedi Lando. Gözlerini sımsıkı kapattı.

“O zaman onların da bizim kadar salak olmamasını dileyelim,” dedi Luke.

Amiral Daala, Yıldız Destro Gorgon'un köprü kulesinde durmuş dışarıdaki filosuna bakıyor, içindeki enerjinin yükseldiğini hissedebiliyordu. Zaman artık çok yakındı. İmparatorluk çökmüştü, beraberinde kendisine eziyet çektirenler de gitmişti. Şimdi değerini ispat edebilirdi. Daala kendi savaşını verebilirdi.

Maw'ın bulanık renklerine ve saldırısı için gerekli silahların yapıldığı, bir arada tutturulan kaya yığınınına baktı. Hydra, Basilisk ve Manticore pozisyonlarını almış galaksiye ölümcül darbelerini vurmak için hazırlanıyorlardı. Yeni Cumhuriyet dizlerinin üzerine çökecekti.

Eski İmparatorluk'u yönetmekle hiç ilgilenmemişti... böyle arzuları hiç olmamıştı. Asıl amacı onlara acı vermektir. Dudaklarını yaladı, bayrak gemisinin adını aldığı yılankavi iblis gibi saçları arkasına düştü. Büyük Moff Tarkin onunla gurur duyardı.

Gorgon'un alt sistemlerini yöneten kumandan Kratas, iletişim terminalinden ona doğru konuştu. "Amiral Daala, hücre katından acil bir mesajım var!"

"Hücre katı mı? Nedir?"

"Mahkumlar, Han Solo ve Kyp Durron kaçmışlar! Bir tane muhafız Solo'nun hücresinde baygın olarak bulunmuş, bir tanesi de ölü olarak Durron'un hücresinde. İkisinde zırhları çıkartılmıştı. Sağ kalan askeri sorguya çekiyoruz şu anda."

Daala damarlarını sarmış hevesin kaçmasına sebep olan bir öfkeyle sarsıldı. Dikleşti, kaşlarını kaldırıp dikkatli bir şekilde Kratas'a odaklandı. "Çalınan üniformaların hizmet numaralarını izleyin. Belki bir yere giriş yapmışlardır." Emirleri kesik lazer atışları gibi geliyordu.

Kratas terminaline başvurup telsize doğru konuştu. Daala ellerini arkasında kenetleyip, köprü personeline emirler yağdırmaya başladı. "Hemen bir araştırma ekibi hazırlansın! Gemiden ayrılmış olamazlar. Gidebilecekleri başka bir yer yok!"

"Amiral!" dedi Kumandan Kratas. "Sağ kalan muhafız, tesisteki bi-lim kadınlarından birinin Solo'yu ziyaret ettiğini iddia ediyor. Qwi Xux. Dediğine göre direkt olarak sizden emir almış."

Daala'nın ağzı açık kaldı; dudaklarını kansız kalıncaya sıkarak ağ-zını kapadı. "Wookie'yi de kontrol edin! Ne olduğuna bakın!"

Kratas veri tabanını araştırdı. "Gardiyanın söylediğine göre üst seviyede öncelikli bir görev için çağırılmış." Adam yutkundu. "Onu da talep eden Qwi Xux'muş. Yine aynı emir kodunuzu kullanmış."

Daala burnundan soluyordu; ama ardında başka bir düşünce onu bir göktaş gibi ezdi. "Oh hayır!" dedi. "Güneş Ezici'nin peşindeler!"

Güneş Ezici’yi tutan muhafızlı hangarın içinde, Han kapağa doğru tırmandı. “Bir gemiye girmek için en son ne zaman bir merdiven kullandım hatırlamıyorum! Böylesine bir silah çok çok ilkelce.”

“Ama işe yarıyor.” Qwi, Han’ın hemen arkasındaki basamaklara çıktı. “Bütün mahareti içerde. Gerisi sadece göz boyama.”

Han kokpitteki pilot koltuğuna oturdu ve kontrollere baktı. “Her şey olması gerektiği gibi etiketlenmiş ama yerleştirme birazcık tuhaf. Bu ne işe yarar? Bir dakika bekle, ben bulurum.”

Kyp merdivenin tepesine ulaştı, durdu ve miğferini çıkarttı. “Şu maske filtreleri iğrenç kokuyorlar!” dedi, sonra büyük bir keyifle kurukafayı andıran miğferini yere fırlattı. Kopmuş bir kafa gibi yerde yuvarlandı. Kyp’in koyu saçları terden kıvrılmış ve miğfer yüzünden bozulmuştu ama suratında kocaman bir gülümseme vardı.

Chewbacca kompartımana geldi kafasını eğerek dar kapaktan içeri girdi. Odanın tavanında bulunan pencereden baktı, dışarıdaki Yıldız Destroyeri’ni görünce bağırdı.

Han da kendi kaskını kokpitin zeminine bırakmıştı. Kyp onu tekmeleyerek sandalyenin altına itmiş, yoldan çekmişti. Han, Güneş Ezi-ci’nin seyrüsefer bilgisayarına dokunup çalıştırdı. “Bu alet çaldığımız İmparatorluk mekiğinden çok daha iyi durumda. Bütün koordinatlar veri tabanına yüklendi mi, doktor?”

Qwi başıyla evet işareti yaptı, ciddi bir şekilde oturup kemerlerini bağladı. “Güneş Ezici yıllardan beri hazır. Sadece İmparatorluk’tan emir gelmesini bekliyorduk. İyi ki kimse gelmemiş, değil mi?”

Han dudaklarını büzdü ve kontrolleri taradı. “Her şey oldukça standart gözüküyor,” dedi. “Pratik için fazla vaktim olmayacak.”

Chewbacca kulak tırmalayan bir Wookiee narası attı. Han aşağıda açılan ağır zırhlı kapının ve ardından odaya doluşan fırtına birliği askerlerinin ayak seslerini duydu. Kapının önünde duran Kyp kafasını dışarı uzatıp baktı. “Geliyorlar!”

“Kapağı kilitle, evlat,” diye bağırdı Han. “Kısa süre için buradayız! Chewie, silah kontrollerini bulabildin mi?”

Yardımcı pilot koltuğundaki Chewbacca dev ellerini düğmelerin üzerinde gezdiriyordu. Sonunda aradığını bulunca bağırdı. Hedef me-kanizmasını kontrol ederken farklı saldırı açılarına göre yerleştirilmiş lazer topları dönmeye başladılar.

Askerler ateş açtığında Güneş Ezici’nın gövdesine çarpan mermilerin hafif sesleri duyuldu. Hiç zarar vermiyorlardı. Han, Qwi’ye baktı. “Daha kalkanları çalıştırmadık bile!”

“Bu gövde bize karşı fırlatabilecekleri her şeye karşı dayanıklı,” dedi Qwi gülümseyerek. “Bunun için tasarlandı.”

Han sıırtı ve parmaklarını çıtlattı. “Peki o halde, fazladan birkaç saniye harcayıp bu işi doğru düzgün yapalım!” Kontrollerin üzerinde biraz uğraştıktan sonra itici motorları çalıştırdı. Güneş

Ezici'nin iç kısmı, gemi havaya kalktığında sarsıldı. Dışarıdan gelen alarm sesini duyabiliyorlardı.

“Chewie, şu lazer toplarını yukarı kaldır. Kendimiz için yirmi bir pare top atışı yapalım.. tam şu tavana doğru!”

Wookie kendi kendisine kükredi, sonra Han'ın emrini beklemeden, Güneş Ezici'nin tüm lazerlerini aynı anda ateşledi. Kyp koltuğuna geçip kemerlerini bağladı. Qwi genişleyen gözleriyle kokpitin tavanından dışarı baktı.

Hangarın tavanı dışarı doğru havaya uçtu. Bazı büyük parçalar içeri doğru düşmüş, Güneş Ezici'nin gövdesine çarpmışlardı. Ama ta-vanın büyük kısmı tesisin içindeki havanın yarattığı akımla uzaya fırlamıştı.

Fırtına birlikleri çaresizce molozlarla birlikte dev kaya parçasının yörüngesine doğru emildiler. Zırhları onları basınca karşı sadece birkaç saniye koruyabilirdi, hepsinin sonu gelmişti.

Han, Güneş Ezici'yi kaldırdı ve tavanda açtıkları kaçış deliğine doğru hızlandı. Dışarı çıktıkları anda Han, Kessel'a ilk vardıkları günkü gibi bir heyecan hissetti.

“Ne olacaksa olsun,” dedi. “Şimdi işin eğlenceli kısmı başlıyor.”

* * *

Gorgon’un köprüsünden aşağıdaki Maw Tesisi’ne bakan Amiral Daala’nın bir anda karnı düğümlendi. Yıllardan beri tek görevi bilim adamlarının ihtiyaçlarını karşılayan şu gezegen parçalarını korumak olmuştu. Büyük Moff Tarkin bu kişilerin İmparatorluk’un güvenliğinin geleceğini ellerinde tuttuğunu söylemişti, Daala da ona inanmıştı.

Carida Akademisi’ndeyken üzerine gidilmiş, tacize uğramış ve ye-tenekleri suistimal edilmişti. Tarkin ona sorumluluk ve yetenekleri sayesinde hakettiği gücü vermişti. Her şeyini Tarkin’e borçluydu.

Yeni Cumhuriyet’in yıldız sistemlerini bir bir parlatarak Tarkin’in intikamını alacaktı. Hiçbir yere kaçamayacaklardı. Aynı zamanda İmparatorluk’un çöktüğü yerde başarılı olan savaş lordu galaksi tarihindeki yerini alacaktı. Düşüncesi bile Daala’nın dudaklarının kıvrılıp gü-lümsemesine neden oldu.

Dışarıyı seyrederken, Maw Tesisi’ndeki kayalardan birinin patladığını ve hemen ardından Güneş Ezici’nin küçük şeklini gördü. Muhafaza edildiği küçük gezegen parçasından ayrılmıştı.

“Kırmızı alarm!” diye bağırdı. “Tüm güçleri harekete geçirin. Güneş Ezici ellerinde, alıp götürmelerine izin veremeyiz. O bizim en değerli silahımız!”

“Ama... Amiral,” dedi Kumandan Kratas. “Şayet teknik raporlar doğruysa, hiçbir şey ona zarar veremez.”

“Onları yakalayacak bir yol bulmamız lazım. Diğer Yıldız Destroyerleri’ni harekete geçirin. Önlerini kesmeye çalışıp kaçmalarına engel olmalıyız. Üstelerinden gelecek kadar küçük savaşçı gemileri yollayın.”

Dik dik Kratas’a baktı. Koyu saçları kendiliğinden kalkıyormuş gibiydi, sanki adamı boğmak ister gibi bir hali vardı. “Anladığınızdan emin misiniz, Kumandan? Ne kaybedeceğimiz umurumda değil, Güneş Ezici’nin gitmesine göz yumamayız. Yıldız Destroyeri’ndeki altı TIE bölüğünden daha değerli benim için. Her ne pahasına olursa olsun onu geri almalıyız.”

* * *

Üç Yıldız Destroyeri çalıntı Güneş Ezici'nin arkasından yaklaştı.

“Bir şeyler döndüğünü anlamaları fazla uzun sürmedi,” dedi Han.

Manticore ve Gorgon'dan havalanan TIE savaşçıları önlerinde öyle bir dizilmişlerdi ki, Han arka taraflarını göremiyordu. Parlak lazer mermileri ön cama yağmur damlaları gibi yağıyordu.

“Körlemesine uçabilir miyim diye hep merak etmiştim,” dedi Han.

“Ne yapıyorlar? Bizi sıkıştırmaya mı yoksa sadece kafamızı karıştırmaya mı çalışıyorlar?” dedi Qwi.

Güneş Ezici, lazer darbeleriyle sağa ve sola doğru sallanıyor ama hiç hasar almıyordu. “Hayır ama dış tarafta bulunan silahlarımızı kullanılmaz hale getirebilirler; ki becerdiler,” dedi Han çıktıları inceleyerek. “Tüm lazer toplarımız kullanım dışı.”

“Onları aşmamız gerekecek o zaman,” dedi Kyp.

Diğer Yıldız Destroyeri Basilisk, elindeki Tüm TIE filolarını hangarlarından kaldırıyor.

“Bu gemiler tüm uzayı doluracak ve biz hareket bile edemez duruma geleceğiz.” Han, Güneş Ezici'nin kontrollerini kavradı, lazerlerden çoğu zaman gözleri kapalı bir şekilde kaçmaya çalışıyordu. “Kim, bir kara delik kümesinin ortasında sıkışan trafik diye bir şey duymuştu?”

Kyp omzunu sıktı. “Dikkatli ol, Han.”

Dördüncü ve sonuncu Yıldız Destroyeri gerileyerek çıkış yeri ile aralarına girerek önlerini kapattı. Hydra tüm lazer toplanın ateşini küçük gemiye yoğunlaştırmıştı. Diğer üç Yıldız Destroyeri arkalarından yaklaşıp kara delik kümesinin labirentinden kaçmalarına engel oluyordu.

“Şimdi ne olacak?” diye sordu Kyp. Ok ucu biçimli devasa Hydra önlerindeki tüm boşluğu dolduruyordu.

“Qwi, bu gövdeye hiçbir şeyin zarar vermeyeceğini söylemiştin değil mi?” diye sordu Han.

“Test ettiğim hiçbir şey zarar veremedi.”

“Tamam o zaman, sıkı tutunun. Bu lüks oyuncağın değerini anlamak için hızlanma vakti. Kontrol levyelerini hızla geriye doğru çekti. Ani hareket yüzünden dört kaçak birden koltuklarına yapıştılar. Direkt olarak Hydra'nın üzerine gidiyorlardı.

Dev savaş gemisi giderek daha da büyüyordu, tüm görüş alanlarını kapatıyor ve genişlemeye devam ediyordu. Büyük yeşil lazer mermileri isabet etti; ama toplar hızla hareket eden gemiyi tekrar hedeflemekte zorluk çekiyorlardı.

“Han, ne yapıyorsun?” diye bağırdı Kyp.

“Güven bana,” dedi Han. “Ya da asıl doktora...” Qwi’yi işaret etti. “Test sonuçlarında hata yapmışsa, birazdan hepimiz organik birer krep olacağız!”

Hydra’nın trapezoid şekilli köprüsü hızla üzerlerine gelmekteydi. Bir tane intihar TIE savaşçısı yolundan saptırmak için Güneş Ezici’nin üzerine geldi. Ama güçlü kuantum zırhına çarpınca havaya uçtu. Han yörüngeyi tekrar ayarlarken fazla zorluk çekmedi.

“Dikkat et!” diye bağırdı Qwi.

İmparatorluk savaş gemisine doğru çılgınlık içinde devam ederlerken köprü kulesinin tüm detaylarını artık rahatlıkla seçebiliyorlardı. Han, köprünün pencerelerini ve içerdeki kumanda ekibinin küçük şekillerini seçebiliyordu. Bazıları dehşet içinde kalmış oldukları yerde duruyorlar diğerleri de çılgınlar gibi koşuşturuyorlardı.

“Han!” diye bağırdı Qwi ve Kyp... Chewbacca da bağıırıyordu.

“Gırtlaklarından aşağıya!” dedi Han.

Zırhlı Güneş Ezici bir kurşun gibi Hydra’nın kontrol köprüsüne saplandı. Gemi diğer taraftan çıkarken peşlerinden sürüklenen molozlar uzaya saçıldı.

Çarpışma, cehennem ve binlerce gongun tınlaması gibi bir ses on-ları bir süre sersemletti. Han sonunda haykırdı. “Başardık!” Ar-kalarındaki dev savaş gemisi alevler içinde patlıyordu.

“Sen çılgınsın!” dedi Qwi.

“Bana henüz teşekkür etme, doktor,” dedi Han.

Kontrolden çıkan, yanmakta olan Hydra geri geri giderek kara deliklerden bir tanesinin çekim alanına girdi. Mürettebat güvertesinden bir sürü kaçış podu ateşlendi ama hiçbirini kendilerini kara deliklerden kurtaracak kadar hızlanamadığı için yörüngelerinden sapmaya baş-ladılar.

Alt güverteler ve dev hiper uzay motorları patlamaya başlayan Yıldız Destroyeri, Maw’ın sabit olmayan tuzaklarına doğru patlayarak yuvarlanmaya devam etti. Ateş bulutları bir anda etrafa saçıldı, dönen gazlarla karıştı ve Hydra patlayarak ortadan kayboldu.

“Henüz evimize çok uzağız,” dedi Han, iyonize olmuş gazların arasından hızla geçerken. “Tamamdır, Kyp,” dedi. “Şimdi kontrollerin başına senin geçme vaktin geldi. Bizi çıkar buradan.”

Dakikalar sonra üç Yıldız Destroyeri arkalarında bir araya gelerek takiplerine devam ettiler.

Gorgon'un köprüsünde dehşete düşen Amiral Daala, Hydra'nın yok olşunu, kumanda köprüsünün Güneş Ezici'nin çarpması sonucu havaya uçuşunu seyretti. Savaş gemisinde sağ kurtulanlar sadece havalanan altı TIE bölüğü olmuştu; onlar da olmasa sonuç çok daha vahim olurdu.

İfadesi buzdan oyulmuş gibi olsa da, gözyaşları Daala'nın gözlerine hücum etmişti. Hydra dev bir ejderha gibi siyah girdabın içinde sürüklenirken binlerce kişi ölümlerine doğru gitmişti.

İnanılmaz yenilmezliği ile parlayan Güneş Ezici, enkazın arasından fırlayıp Maw'ın diğer tarafına doğru ilerledi.

“Peşlerinden!” diye bağırdı Daala. “Takibe devam edin.”

Başarısızlık üzerine bir gülle gibi çökmüştü. Maw'ın içinde uzun zamandan beri saklanıyordu, askerlerine talimler yaptırmış, eğitimlerini eksik bırakmamıştı; ama demek ki bu yeterli olmamıştı. İlk gerçek muharebesinde filosunun dörtte birini kaybetmişti... hem de sadece dört kaçak mahkuma karşı.

Şayet orada olsa Büyük Moff Tarkin suratına bir tokat atar ve rütbesini indirirdi. Daala'nın yanakları hayali tokat yüzünden sızladı. “Bizi serbest bıraktıkları güne lanet edecekler!” diye fisıldadı.

Ama Güneş Ezici olmadan, Yeni Cumhuriyet'i yıkma planları suya düşecekti. Derin bir nefes aldı. Şimdi panik yapmanın zamanı değildi. Hızlı düşünmeli ve çabuk kararlar vemeliydi.

İletişim kürsüsü parladı ve Tol Sivron'un görüntüsü belirdi. Etraflarındaki lazer parlamaları yüzünden görüntüde bazı titremeler meydana geliyordu. “Amiral Daala! Şayet Filoyu götürüyorsanız, Maw Tesisi çalışanlarını da yanınıza almanız konusunda ısrar ediyorum.”

Dönüp Twi-lek'in görüntüsüne bakmaya bile zahmet etmeden, Daala, Hydra'nın yanmasını izlemeye devam etti. Yöneticiyle arasında olan tüm anlaşmazlıkları düşündü; Sivron'un beceriksizliği, gecikmeleri, mazeretleri, bıktıran test vwraporlar üzerindeki ısrarcılığı... “Kendi başınızasınız, Tol Sivron. Şimdi İmparatorluk askerleri olarak görevimizi yapma vakti geldi.”

Tol Sivron öfke ile kafa kuyruklarını hareket ettirdi. “”Bizi burada korumasız mı bırakacaksınız? Ya Büyük Moff Tarkin'in size vermiş olduğu emirler ne olacak? Bizi korumanız gerekli! En azından Yıldız Destroyerleri'nizden bir tanesini burada bırakın.”

Daala kafasını salladı, bakırımsı saçları dalgalandı. “Tarkin öldü, şimdi bütün kararları ben veriyorum. Yeni Cumhuriyet'e ölümcül bir darbe indirebilmek için sahip olduğum bütün ateş gücüne ihtiyacım var.”

“Amiral Daala, ısrar ediyorum...”

Daala kalçasında duran lazer tabancasını çıkartıp Sivron'un iletişim kürsüsündeki görüntüsüne doğrulttu. Twi-lek bizzat köprüde bulunuyor olsaydı, onu çoktan öldürmüştü; ama bir anlık öfke ile

çok değerli bir ekipmana zarar vermeyi göze alamadı. Silahını Sivron’a doğru tutan Daala, yavaşça yaklaştı. “Talebiniz reddedildi, Yönetici Sivron,” dedi Daala ve bağlantıyı kesti. Dönüp filosunu seyretmeye devam etti.

“Kumandan Kratas, Güneş Ezici’nin takibi için Maw’ı terk ediyoruz. Tüm TIE bölüklerini geri çağırın, hemen!”

Kratas emri verdi, Daala tüm küçük gemilerin hangarlarına dö-nüşlerini seyretti. “Üç Yıldız Destroyeri’nin de aynı rota bilgisayarına bağlanmasını sağlayın. Koordinatları, özel şifremle korunan, kendi kişisel dosyalarımın kendim vereceğim.”

Maw Tesisi’nden en son ayrılanlar inşaat mühendisleri olmuş; yanlış rota verildiği için, hayatları kara deliklerden birinin dibinde son bulmuştu. Ama bu sefer Amiral Daala ve emrindeki ateş gücü, habersiz galaksiyi geri almak için açık uzaya açılmak üzereydi.

Güneş Ezici, Maw’ın yerçekim girdaplarının kenarlarını yalayıp geçerken titiriyordu.

Kyp Durron basitleştirilmiş kontrollerin başında oturuyordu. Yanında Han dikkatli gözlerle onu seyrediyordu. Önlerindeki yol ne kadar korkunç gözükse de Kyp’in sezgilerine karışmayı göze alamıyordu.

Kyp gözlerini yarı kapatmış, zihinsel bir gözle önüne bakıyor, labirentin içinden yolunu buluyordu. Gemiye birden sancağa çekti, sonra dalışa geçti, görünmeyen engellerden kaçınıyor gibiydi. Han, çocuğun omzunda sıkı, güven verici bir baskı uyguluyordu. Sıcak gazlar etraflarında parlıyordu.

Qwi Xux, Kyp’in kör şekilde aracı kullanmasını seyrediyordu, koyu lacivert gözleri iyice açılmış ve suratı korku ile donmuştu.

“Endişelenme,” dedi Han. “Çocuk ne yaptığını biliyor. Bizi buradan kurtaracak biri varsa, bu o...”

“Ama bunu nasıl beceriyor?” Qwi’nin sesi çatlayarak çıkmıştı, sanki amatör bir çalgıcı tarafından çıkartılan yüksek bir tondan gelen ses gibiydi.

“Bunu sizin biliminiz açıklayamaz. Ben de Güç’ü çok iyi an-ladığımı söylemem, bu yüzden sorgulamıyorum. Eskiden uyduruk bir din olduğunu sanırdım ama artık böyle düşünmüyorum.”

Birden gaz bulutları önlerinde açıldı, karşılarında tüm karanlığı ile uzay duruyordu. Sonunda Maw’dan çıkmışlardı.

* * *

Şahin'in kalkanlarına isabet eden her mermide sarsılıyorlardı. Kessel güçlerinden çılgın kaçıışları sırasında Luke ve Lando, kümelenmiş dev gemilerden kurtulmaya çalışıyorlardı.

Dev cüssesiyle Loronar saldırı kruvazörü tam önlerinde duruyor, Maw içine doğru kaçmalarına engel olmaya çalışıyordu. On adet iyon topu üzerlerine ölüm yağdırıyordu.

Mermilerden biri Şahin'e isabet etti ve kontrol panelinin üzerinden kıvılcımlar fışkırdı. Lando kontrollere asılıp Luke'a bağırdı, "Kalkanlarımız zayıflıyor ve bu adamlar bizi tutsak almak istemiyorlar."

"Sadece Maw'a gir yeter," dedi Luke. "Bu bizim tek şansımız."

"Bunun olması için dua edeceğimi hiç sanmazdım!" Lando kontrol panelinin üzerine doğru eğildi. "Artı, bak bakalım, ön kalkanlara biraz daha destek verebilir miyiz. Yanından geçerken şu saldırı kruvazöründen bayağı bir darbe alacağız. Tam isabet alırsak kavruluruz."

"Bekle," dedi Luke, önlerinde dönen gazlara doğru gözlerini kısarak baktı. "Bir şey dışarı çıkıyor!"

Diken şekilli Güneş Ezici'nin kümenin içinden çıktı, peşinde sıcak gazlardan bir kuyruk geliyordu. Hemen ardından üç tane, tam teçhizatlı Yıldız Destroyeri, alev almış banthalar gibi Maw'dan dışarı çıktı.

Han'ın rahatlaması birden şaşkınlığa dönüştü. Önlerinde, kendilerini bekleyen ve daha şimdiden ateşe başlamış Kessel filosunu gördü. "Bu gemiler de nereden çıktı! Hâlâ bizi bekliyor olamazlar!"

Yorgun düşen Kyp, "Han, neden bir yerden kaçmaya çalış-tığımızda arkamızda bıraktığımızdan daha beter bir durumla kar-şılaşıyoruz?" diye sordu Kyp.

"İyi zamanlama, evlat." Yumruğunu kontrol panelinin üzerine indirdi. "Bu hiç adil değil! Günler önce bizden umudu kesmiş olmaları gerekirdi!"

Chewbacca homurdandı ve kıllı parmağı ile pencereden dışarıyı, toplanan saldırı filosunun önünde yer alan gemiyi gösterdi; Binyıl Şahini...

Han'ın dudakları büzüldü. "Gemimi uçuran aşağılık herifi yakalayacağım. Çalışan lazerimiz var mı?"

Aletleri kontrol eden Chewbacca olumsuz bir şekilde kükredi.

"O zaman onlara Yıldız Destroyeri'ne yaptığımız gibi toslarız."

"Han," dedi Kyp, "Sanki diğer gemiler Şahin'in peşindeymiş gibiler. Ona ateş ediyorlar."

Han daha iyi görebilmek için öne doğru eğildi. "Qwi de Kyp ile aynı fikirdeydi. "Şu küçük nakliye gemisi saldıran filonun bir parçası değil sanki."

Sistem devriye gemilerinden, büyük saldırı kruvazöründen ve Carrack sınıfı hafif kruvazörlerden

gelen yeşil turbo lazer mermileri Şahin’e doğru ilerliyorlardı. “Hey, burada neler oluyor? Gemimi havaya uçurmasalar iyi olur!”

Ardından Daala’nın Yıldız Destroyerleri hemen arkalarında belirdi, Maw’dan çıkış yolunu bulmuşlardı.

“Arka ekranlarına bak, Han!” dedi Kyp.

Yıldız Destroyerleri Gorgon, Basilisk ve Manticore dolaptan fırlayan devler gibi ortaya çıkmışlardı, çökmüş İmparatorluk’tan kalma yok edici silahlarıyla dev iblisleri andırıyorlardı.

Şahin’e doğru ateş eden Kessel’in karmakarışık paralı birlikleri şimdi İmparatorluk filosu ile karşı karşıya kalmışlardı. Bazıları kenara çekildiler, geri dönüp Kessel’a doğru yola koyulmuşlardı. Diğerleri paniğe kapılıp Yıldız Destroyerleri’ne ateş açmışlardı.

* * *

Amiral Daala tüm filosunun tek bir istasyon kulesinden kontrol etmeye çalışıyordu. Maw'ın diğer tarafında askeri bir birlikle karşılaştığı için çok şaşırılmış ama hemen harekete geçmekte tereddüt etmemişti. “Kalkanlara güç verin! Bu bir tuzak... Asiler tüm birlikleriyle burada bekliyorlarmış.”

Han Solo sorgulama droidini nasıl kandırmıştı? Asiler, Maw Tesisi'nin varlığından bir şekilde haberdar olduktan sonra uyduruk bir hikaye ile Solo'yu oraya yollayıp, Daala'yı ve filosunu yok edebilecekleri yere mi çekmeye çalışıyorlardı?

Daala düşman filosunun ateş açtığı gördü ama kendi filosunun ateş gücü yanında bunlar hiç sayılırdı. Sonuçta Büyük Moff Tarkin ona bütün bir gezegeni mahvedecek kadar büyük bir silah gücü vermişti.

“Savaş istasyonları! Şu yığını ortadan kaldıralım.” Önlerindeki tek kişilik savaşçı gemilerinden oluşan kümeyi işaret etti. “Ateş açın!”

* * *

Luke ve Lando bir an birbirilerine baktılar, açılan çapraz ateşin arasında kalmışlardı. “Buradan çıkmak için son şansımız olabilir bu!” dedi Lando.

“Evet, belki gittimizi fark etmezler,” dedi Luke.

“Bu Yıldız Destroyerleri de nereden çıktılar?”

Aniden Şahin’in ileti kanalından bir bip sesi geldi, aşırı yüklenen ve zayıflayan kalkanların uyarı seslerinin arasında oldukça masumane çıkmıştı. Artu ısılık çaldı, dikkatlerini çekmeye çalışıyordu. Lando ona baktı.

“Şahin’in özel ileti kanalından bir mesaj alıyoruz.”

Lando kaşlarını çatı. “Kim buraya mesaj yollayabilir ki? Şahin’in özel mesaj kodunu kim biliyor ki?”

Ardından kolonlardan Han Solo’nun öfkeli sesi duyuldu. “Şu anda Şahin’i kim kullanıyorsa umarım gemimi uçurmak için iyi bir gerekçesi vardır!”

“Han! Bu sen misin?” dedi Lando. Luke içinden bir ürperti geçti.

“Lando?” dedi Han bir an durduktan sonra. Chewbacca’nın ho-parlörlerden duyulan sesi Han’ın heyecanlı sesini bastırmıştı.

Uzay, birbirine ateş açan iki filonun lazerleriyle aydınlanmıştı. Çiftleşme dönemindeki rakip iki krayt ejderhası gibi Kessel ve İmparatorluk güçleri ellerindeki her şeyle birbirilerine saldırmaya başla-mışlardı.

“Han, beni dinle; Luke da burada, yanımda,” dedi Lando. “Bir an önce Kessel’ı terk etmemiz lazım ama Şahin’in seyrüsefer bilgisayarı hizmet dışı bırakılmış. Hiper uzaya atlayamıyoruz.”

Sancak tarafından gelen bir patlama onları sarstı ama Kessel savaşçılarının büyük bir kısmı ateşlerini Daala’nın filosuna yoğunlaştırmışlardı. Umutsuz bir çaba olmasına rağmen Carrack sınıfı üç kruvazör hizaya geçip Basilisk’e ateş etmeye başlamışlardı.

Özel ileti kanalından Han’ın başka biriyle konuştuğu duyuldu, sonra Lando’ya cevap verdi. “Bilgisayarınıza koordinatları biz verebiliriz. Ardından birlikte Coruscant’a döneriz.”

Lando bilgisayarı kontrol etti, ekranı kaplayan sayıları gördü ve zaferle yumruğunu kaldırdı. “Oldu! Artu gitmeye hazırlan.”

“Gemime dikkat etsen iyi olur, Lando,” dedi Han. “İşaretimle!”

“Sana söz vermiştim, Han.” Lando ellerini Şahin’in kontrollerinin üzerine götürdü.

“Hiper uzaya girmeye hazırlanın!” dedi Han.

Kessel kuvvetleri yana çekilip büyük Yıldız Destroyerleri'ne saldırıyor, iyon topları ve turbo lazerleriyle gövdelerini dövüyorlardı. Ama TIE bölükleri Kessel savaşçılarının haklamak için hangarlarından harekete geçmişlerdi.

“İşaretini bekliyorum, Han!”

“Şimdi!”

Gördükleri en son şey Kessel'ın dev Loronar saldırı kruvazörünün, Manticore ve Gorgon'dan açılan ateşle havaya uçmasıydı. Alev alan gövdenin sendeleyerek yıldız Destroyeri Basilisk'e çarpmasını seyrettiler. Çarpışma ok biçimli gövdenin alt kısmının çöküp yanmasına sebep oldu.

Evren bir anda yıldız çizgileriyle doldu.

Kavuşma anı Han'ın hayalindeki tek şeydi... Coruscant'a geri dönerlerken uzun hiper uzay uçuşu boyunca o anı düşünmüştü.

Güneş Ezici ve Binyıl Şahini birlikte yüksek iniş platformlarından birine indiği sırada Leia ve ikizler Han'ı karşılamak için orada hazır bekliyordlardı. Han, Güneş Ezici'nin merdiveninden aşağı inerken, Leia onun ayaklarını yere basmasına fırsat vermeden ileri atılıp ona sarıldı.

“Döndüğüme sevindin mi?” diye sordu Han.

“Seni özledim!” dedi Leia, onu öpmeye başladı.

“Biliyorum,” dedi Han gülümseyerek.

Leia ellerini kalçalarına koydu. “Ne? Sen beni özlemedin mi?”

Han utangaç bir şekilde arkasına döndü. “Şey, önce Kessel'a ça-kıldık, sonra baharat madenlerinde mahsur kaldık, ardından kara delik kümelerindeki bir avuç İmparatorluk birliği tarafından esir alındık. Tüm bu olanlar sırasında pek de zamanım olma...”

Leia tam bir yumruk indirmeye hazırlanırken, Han sıırıtmaya başladı. “ama bütün bunlara rağmen seni tüm kalbimle özlemediğim iki saniye olmadı.”

Leia onu tekrar öptü.

Şahin'in rampasından inmekte olan Artu'yu karşılamak için Tripio hızla ona doğru ilerledi. “Artu-Ditu! Geri dönmene çok sevindim. Burada olmadığın sırada yaşadığım zorluklara inanamazsın!”

Artu bir şeyler biyledi ama kimse çevirmek için uğraşmadı.

Kyp Durrone ve Qwi Xux, Güneş Ezici'nin merdiveninden aşağı inip İmparatorluk Şehri'nin sonsuz kule ve yüksek binalarına baka kal-dılar. Saydam çelikten yapıma metropol ufka kadar uzanıyordu. Üzerlerinde, araçların küçük ışıkları gözüküyordu. “İşte şehir dediğin böyle olur!” dedi Kyp nefesi kesilerek.

Tüm bunlar Qwi'yi de çok etkilemişti. Güneş Ezici hemen yüksek korunumlu bir hangara götürölüp Yeni Cumhuriyet'in bilim adamları tarafından incelemeye alınacaktı. Qwi onu bırakma fikrinden hoşlanmamıştı ama başka şansı yoktu.

Han iki küçük çocuğuna doğru geldi, diz çöküp Jacen ve Jaina'yı kollarına aldı. “Hey, çocuklar! Babacığınızı hatırladınız mı? Uzun zaman oldu, değil mi?”

Saçlarını okşadı, Winter'in gizli gezegen Anoth'a düzenlediği ziyaretlerin arasında geçen zaman boyunca nasıl da büyüdüklerini gördüğü zamanki gibi bir heyecanla gözleri kocaman açıldı. Sonuçta Jacen ve Jaina'nın iki senelik tecritleri bitmiş, çocuklara eve geri dönebilmişlerdi. Sadece bebek

Anakin özel koruma için Anoth'da Winter'ın yanında kalmıştı.

Jacen başını salladı; ardından Jaina da kafasını onaylayarak salladı. Han verilen cevabın doğruluğundan o kadar emin olmasa da onlara tekrar sarıldı. “Şayet beni hatırlamıyorsanız, söz bunu hemen telafi edeceğim.”

* * *

Başka gezegene ait, kabarık, resmi üniformalı bir idareci sonunda Lando'yu yüksek dereceli, diplomatik bir dinlenme salonunda yakala-mıştı. Memurun elinde kredi yatırımcılarının taşıdığı türden zırhlı bir evrak çantası, suratında da aldığı görevi gözünde çok büyüten bir ki-şinin ifadesi vardı.

“Siz Lando Calrissian mısınız?” dedi memur. “Birkaç günden beri yerinizi saptamaya çalışıyorum. İşimi oldukça zorlaştırdığınızı söylemek zorundayım.” İleri çıktı.

Lando dinlenme salonunun arka kapısından sıvışamayacağını anladı. Masada yanından duran Han kaşlarını kaldırdı. Birlikte, Yüksek İttifak Komutanlığı'na verdikleri brifingten sonra buraya rahatlamaya gelmişlerdi. Ama ne yazık ki bu salon sadece bürokratlara ve politika memurlarına hizmet veriyor ve tatlı içecek servisi yapıyordu. Han ve Lando yudumlarını yavaşça alıp suratlarını buruşturuyorlardı.

Lando kendisinin peşinde olan birilerinin dedikodularını duymuş ve bu ana kadar da onlardan kurtulmayı başarmıştı. Borçlu olduğu birisi, Bepin'de bıraktığı Tibanna gazı çıkarma operasyonları ya da Nklon'da kaybettiği sıcak metal madenleri ile ilgili şikayeti olan bir adam olmasından korkuyordu.

“Evet, beni sonunda yakaladınız,” dedi Lando soluklanarak. “Ne istiyorsunuz? Burada, İmparatorluk Şehri'nde, galakside sahip olabileceğim en iyi avukatı tutabilirim.”

“Buna gerek kalmayacak,” dedi araştırmacı, zırhlı evrak çantasını masaya koyarak, kilidini açtı. “Bundan kurtulduğum için seviniyorum.”

Çantanın kapağını kaldırdı, parıltılı ışık dışarı saçıldı. Salondaki diğer kişiler dönüp baktılar.

Çanta çeşitli mücevherler ve parlayan değerli taşlarla doluydu.

“Ben Dargul gezegeninden geliyorum ve bu da Düşes Mistal'in pek sevgili refakâtçisi Dack'in sağ salim geri dönmesi üzerine size hediyesidir. Değerlerini ölçtürebilirsiniz ama bana söylediğine göre tümünün değeri yaklaşık bir milyon kredi kadar. Çanta da ekstradan kırk kredi ediyor.”

Lando eğilmiş çantanın içindekilere bakıyordu. “Bir milyon mu?” dedi.

“Bir milyon, artı kırk kredi de çanta için.”

“Ama ödülün sadece yarısını alacağımı sanıyordum.”

Araştırmacı cebine uzandı. “Bunu size vermemin bir sakıncası yok. Dack'i yakaladığınız blob ahırlarının sahibi Slish Fondine'den bir mesaj tabakası.” Lando'ya dikdörtgen bir cisim uzattı.

Lando cismi elinde şöyle bir çevirdi, kaşlarını çattı ve tam orta-sındaki ezik kısma tırnağı ile bastırdı. Kırarak mesaj tabakasını açtı. İki parçayı birbirinden ayırarak dik bir şekilde masanın üzerine koydu.

Blob ahır sahibi bir görüntüsü ortaya çıktı. “Selamlar, Lando Calrissian. Bu mesajı

dinlediğinize göre ödölünüzü kavuştuğunuzu tahmin ediyorum. Suçlu Tymmo'nun idam edilmemesi konusunda verdiğiniz öğütlerin çok faydalı olduğunu söylemekten çok memnunum. Refakâtçisi Dack'in geri gelmesine çok sevinen Düşes Mistal size tüm ödölün verilmesi konusunda çok ısrar etti. Bunun yanında benim için Umgul stadyumundan özel bir blob engeli parkuru inşa etmeyi de kabul etti. En zorlu blob engellerini tasarlayıp inşa etmeleri için en iyi mühendisleri kiralıyoruz. Düşes'in isteği üzerine oraya Dack Pisti adını vereceğiz.

“Bu mücevher ve şrisopaz'ları size yolluyorum, umarım ödölünüzü akıllıca harcarsınız. Umgul'a gelip kumar oynamayı düşünür müydünüz? Size ev sahipliği yapmaktan mutluluk duyarım.”

Mesaj ışıık hüzmeleri şeklinde dağıılırken, açılan şanssı karşısında Lando'nun ağızı açık kalmıştı.

Han bir kahkaha attı, kısa boylu araştırmacıya oturmasını işaret etti. “Bize katılır mıydın. Aslında, al... benimkine devam et, zaten çok tatlıydı.”

Araştırmacı hayır şeklinde kafasını salladı, suratındaki sert ifade hâlâ duruyordu. “Hayır, teşekkür ederim. Bundan hoşlanacağımı san-mıyorum. İşime dönmeyi tercih ederim.” Bunu söyledikten sonra adam salonu terk etti.

Han, Lando'nun omzuna vurdu. “Bütün bu parayla ne yapacaksın? Hâlâ baharat madenlerine yatırım yapmayı düşünüyor musun?”

Lando birden kendisine geldi. “Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Moruth Doole bize etrafi gezdirirken oradaki potansiyelden çok etkilenmişim. Baharatın birçok kullanım alanı var; psikolojik terapi, suç soruşturmalarda, yabancı ırklarla iletişim kurma ve ayrıca artistik ilhamlanma ile eğlence konularında gayet yasal bir alternatif. Bunu sen de gayet iyi biliyorsun Han. Yoksa eski zamanlarda baharat kaçakçılığı yapmazdın.”

“Haklısın, Lando.”

Ama Lando'nun hayal gücü hâlâ sorunun üzerinde yoğun-laşıyordu. “Baharat madenlerinin neden bir tür köle operasyonu olarak işletildiğini anlamıyorum. Birçok şey otomasyona geçebilir. Şayet şu enerji örümceklerinden daha varsa, derin tünellerde süper soğutmalı droidler kullanabiliriz. Çok büyük bir yatırım gerektirmez. Problemin ne olduğunu anlamıyorum.”

Han şüphe ile ona baktı, tatlı içkisinden zorla bir yudum aldı ve dudaklarını büzdü. “Uh-huh.”

“Ayrıca,” dedi Lando, “yeni bir gemiye ihtiyacım var. Bayan Şans'ı Kessel'da bırakmak zorunda kaldım. Onu bir daha geri alamayabilirim. Bu süre boyunca ne yapacağım ki?”

Salondaki diğerlerinin meraklı gözlerini gören Lando çantanın kapağını kapattı. “Neyse, borçlarımı ödeyebilecek olmam çok güzel.”

“Herkes içeri girsin!” Wedge Antilles’in sesi İmparatorluk Şehri Uzay limanının içinde yankılandı. “Gitmeye hazırlanıyoruz.”

Yeni Cumhuriyet’in koloni uzmanları, sosyologları ve hayatta kal-ma uzmanlarının sonuncuları da kişisel eşyalarını orta boy nakliye gemisinin rampasından yukarı çıkardılar. Doksan metrelik gemi hangarın depo sektörünün büyük bir kısmını kaplıyordu. Grubun, Dantooine’de yeni bir koloni kurmak için götördükleri şeyleri ve Eol Sha’ki halkının tüm sahip oldukları eşyalarla birlikte sığdırmak için büyük bir gemiye ihtiyacı olmuştu.

Wedge, operasyonun tüm ayrıntılarını takip ediyor, veri tablosundaki listeleri işaretliyordu. Bu en azından işe yaramaz binaları yıkmaktan daha iyi bir görevdi... en azından şimdilik. Bir savaşçı gemisi yerine hantal bir nakliye gemisiyle birlikte olmasına rağmen tekrar uçtuğu için mutluydu.

Ama biliyordu ki yakın gelecekte daha zorlu görevleri olacaktı. Amiral Daala ve üç Yıldız Destroyeri Kessel’ı harap etmiş ve hiper uzaya çıkmıştı. Yeni Cumhuriyet nerede saklandığını öğrenebilmek için en iyi takipçilerini yollamıştı. Han onun rastgele bir gezegen seçip aniden hiper uzaydan çıkıp saldırarak gerilla taktikleriyle savaşacağı konusunda ısrar ediyordu. Daala gibi serseri bir mayın aklına esen her şeyi yapabilirdi. Yeni Cumhuriyet tetikte olmalıydı.

Chewbacca, Maw Tesisi’nde tutulan köle Wookieler’in kurta-rılması için bir ekibin kurulmasını istemişti. Yüksek İttifak Komutanlığı ayrıca gizli silah laboratuvarlarındaki planları ve prototipleri de ele geçirmek istiyordu. Bu kadar rahatlama yeter, diye düşündü Wedge. İşler çok daha ilginç bir hal alacak.

Ama şu andaki görevi Eol Sha halkını güven içerisinde yeni gezegenlerine götürmekti.

Her şey tamamlandığında Wedge, Gantoris’in konteynerlerin yanında ayakta dikildiğini gördü. Koloni lideri uzun boylu ve kuvvetli gözükiyordu; ama yer değiştirme gemisinin gidişi hakkında nasıl bir tepki vereceğine karar veremiyordu.

“Endişelenme,” dedi Wedge, “halkını yeni gezegenlerine götüreceğiz. Volkanlarla ve depremlerle geçirdikleri onca seneden sonra Dantooine onlara cennet gibi gelecek.”

Gantoris başını salladı, alını kırıışmıştı. “Onlara selamımı söyle.”

Wedge adama el salladı. “Sen git ve çok çalışarak en iyi Jedi Şövalyesi olmaya bak.”

* * *

Luke, Kyp Durrone'un gözlerinin içine baktı, içinde bir Jedi pa-rıltısı arıyordu. Genç adam geri çekilmişti ama Luke'un gözlerine bakmaya devam ediyordu.

“Gergin misin, Kyp?” diye sordu Luke.

“Biraz... Olmam mı lazım?”

Luke, Yoda'ya Jedi eğitimi konusunda korkmadığını söylediğini zamanı hatırlayıp gülümsedi. “Korkacaksın,” demişti Yoda, “korkacaksın!”

Han onları böldü, omzunu Kyp'in omzuna koydu. “Orada olup onu karanlık baharat tünellerinde görmeliydin. Ve gözleri kapalı şekilde bizi Maw'ın içinden geçirdi. Bu çocukta büyük bir potansiyel var, Luke.”

Luke başını salladı. “O numarayı Maw'da ben de yapmaya hazır-lanıyordum. Ne kadar zor olduğunu biliyorum.”

“Bu, beni Jedi Akademisi'ne alacağın anlamına mı geliyor?” diye sordu Kyp. “Sahip olduğun bu gücü kullanmayı öğrenmek istiyorum. Yıldız Destroyeri'nin hücrelerinde otururken bir daha yardıma muhtaç kalmamak üzere yemin ettim.”

Luke enerji kitini ve İmparatorluk'un Jedi avı sırasında kullandığı levha kristal okuyucularını çıkarttı. “Öncelikle şu tarayıcıyı bir deneyelim.”

Luke kabloları çözdükten sonra okuyucuları Kyp'e doğru tuttu. “Bu kesinlikle canını yakmayacak. Bu sadece duyularının potansiyelini ölçecek.”

Kontrol birimindeki düğmeye bastı. Bakır rengi bir ışık çıkıp aşağı doğru Kyp'in üzerinden geçti, aynı işlemi bir kere de aşağıdan yukarı doğru tekrarladı.

Kyp'in bir benzeri havada asılı duruyordu etrafında Luke'un diğer potansiyelerde gördüğü gibi mavi bir hale vardı. Ama bu hâlâ parlıyor, boğumlanıyor, kırmızıya dönüyor ve düğümleniyordu.

“Bu ne anlama geliyor?” dedi Kyp.

“O iyi, değil mi?” Han, çocuğun kabul edilmesi konusunda çok istekli gözüküyordu.

Luke beklenmedik sonuç karşısında şaşırılmıştı çünkü bunu nasıl yorumlaması gerektiğini bilmiyordu. Bu parlamanın nedeni aletin ta-rarken bir hata yapmasından dolayı olabilirdi; ya da Kyp'in yıllarca yaşadığı baskı ve gerilimden dolayı da bu sonucun çıkması mümkündü. Henüz içindeki tüm potansiyeli ortaya çıkarmamıştı.

“Orada büyük bir Güç var. Çok büyük...” dedi Luke, Kyp rahatlayarak nefes verdi. “Bir test daha yapacağım.”

Luke uzanıp Kyp'in kıvrıkcık saçlarına dokundu. “Bırak ne yapması gerekiyorsa yapsın,” diye fisıldadı Han genç adama. “Ona güven.”

Luke gözlerini kapayarak bilinçli düşüncelerine az bir yer bırakıp Kyp’ın zihnine, ilk anılarının bulunduğu yere bir sonda uzattı. Luke çocuğun tecrit edilmiş nüvesine dokundu. İttirdi...

...birden kendisini geriye doğru sürüklenirken buldu. Bespin’in rüzgarlarında salınan bir örtü gibi uçmuştu. Odanın diğer tarafında sırt üstü yere düştü, nefes nefese kalmıştı.

Dirseklerinin üzerinde doğrulurken, Han ve Kyp koşarak yanına geldiler. Luke kafasını salladı.

“Üzgünüm!” dedi Kyp. “Ne yaptığımın farkında bile değilim! Böy-le bir niyetim yoktu. Gerçekten!”

“Ne oldu?” dedi Han. “Bu Kyp için ne demek oluyor?”

Luke gözlerini kırptı ve diğerlerine gülümsedi. “Benim için meraklanmayın. Bunu ben kendim tetikledim.” Tekrar kafasını salladı. “Kyp, inanılmaz bir Güç’ün var.”

Luke ayağa kalkıp genç adamın elini sıktı. “Benim akademimde eğitim almaya hoş geldin. Sadece tüm yeteneklerini kontrol etmeye başladığın zaman sana nasıl hakim olacağımı bilmeyi umuyorum!”

SONSÖZ

Jedi Üstadı Luke Skywalker, Yavin'in dördüncü ayındaki Büyük Tapınak'ın tepesinde duruyordu.

Ayaklarının altında boş taht odası, büyük toplantı salonu ve güneşi gören tavan camı yer alıyordu. Yeni Jedi pelerini ve yanında taşıdığı ışın kılıcı ile durmuş, sıcak ışıkların üzerine akışını hissediyordu. Yağmur ormanlarından yükselen baharatlı kokuyu soluyordu.

Ortadan kaybolan Massassi ırkı tarafından bırakılan büyük geometrik şekilli yapılar, büyüyen orman tarafından yutulmuştu. Asi üssünün Yavin 4'te bulunduğu zamanlarda gözlem kulesi olarak kullanılan tapınağın tepesinde duruyordu.

Gökyüzünde tüm görüntüyü kaplayan turuncu renkli bir küre olan Yavin gezegeni bulunuyordu. Dev gaz gezegeni, Ölüm Yıldızı gezegen yok eden süper lazeri ile saldırıya hazırlanırken asi üssü için bir kalkan görevi yapmıştı. Üs asiler tarafından yıllar önce terkedilmişti. Ama yıpranmış taş binalar hâlâ iş görür nitelikteydi.

Maw Filosu'nun ortaya çıkması ve Amiral Daala'nın sebep olduğu zararlar karşısında Yeni Cumhuriyet, askeri gücün yanında tüm galakside düzeni sağlayacak başka bir güce ihtiyaç duymaya başlamıştı.

Luke bir an önce bulduğu kişileri bir araya getirmek istiyordu; sa-dece Gantoris ve Streen'i değil aynı zamanda Kyp, Mara Jade, Dathomir cadılarının bazıları, Kam Solusar ve Endor Savaşı esnasında karşılaştığı diğerlerini de... Ve başka potansiyellerin araştırılma işlerini yoğunlaştırmalıydı. Olabildiğince fazla öğrenci bulmalıydı.

Massassi binalarının düz çatıları, Luke'un gemisini indirmesi için oldukça elverişliydi. İttifak tarafında zamanında iniş pisti olarak kullanılan geniş avluda şu anda Luke 'un eski X-kanat savaş gemisi, ormandan esen rüzgarlarla soğumaktaydı.

Mon Mothma ve Leia ona terk edilmiş asi üssünü önerdiklerinde bu fikri hemen benimsemişti.

Luke gerçek bir eğitime başlayabilmek için Yoda'nın kendisine Dagobah'da gösterdiği egzersizleri ve Obi-Wan Kenobi'nin başladığı eğitim seanslarını yeniden yaratmalıydı. Luke'un elinde ayrıca, Leia'nın hayata geri dönen İmparator'un kalesinden aldığı, görsel tarihi veri ta-banı olan eski Jedi Holokronu da vardı. Luke, Dathomir'deki gizli Jedi Bilgi deposundaki veriler üzerinde de çalışmıştı. Elinde bir sürü olanak vardı.

Ama yine de Luke endişeleniyordu. Ya öğrencilerinden biri -ya da birden fazlası!- karanlık tarafa düşerse, kendinde onu geri getirebilecek gücü bulabilecek miydi? Hem ayrıca Gantoris'in rüyalarına girip yokoluş kehanetlerinde bulunan bu 'karanlık adam' da kimdi?

Önünde uzanan ıssız bölgeye bakan Luke ileride yangınların kasıp kavurduğu alanları gördü. Ama ayın ekolojisi karşılığını verip kendisini iyileştiriyordu. Keskin kokulu maviyaprak çalılarından oluşan yoğun kümelerin ve gözün görebildiği tüm zemini kaplayan eğrelti otlarının görüntüsü sadece bazı yerlerde yeşilliğin arasından göğe doğru yükselen tapınaklarla bozuluyordu.

Massassiler tarafından geride bırakılan farklı mimari yapılar; sırlar ve kendilerine ait bilgilerle doluydu. Luke gözlerini kırptı ve çevresindeki gücü hissetti. Ve tüm bunların ardındaki gizemi merak etti. Öğ-rencilerini buraya getirmek için sabırsızlanıyordu.

Yeni Jedi Şövalyeleri'ni eğitmek için mükemmel bir yerdi.